

Pavla Jakobeiho

UCHOVNÍ POKLAD

Modliteb Křesťanských.

DÍL PRVÝ:

Modlitby slavnostní a nedělní.

DÍL DRUHÝ:

Modlitby všední a k všelikým
časům i potřebám.

—•—
Přepřacoval, rozmnožil a nově vydal

Kristian Eduard Pospíšil,

evanjelický farář Augsb. Vyznání v Humpolci.

V TURNOVĚ.

Tiskem J. Sluky. — Nákladem F. Vonky.

1891.

Luk. 21, 36.

Protož bděte všelikého času modlíce se.

Mat. 6, 19. 20.

Neskládejte sobě pokladů na zemi, kdež mol a rez kazí, a kdež zloději vykopávají a kradou; ale raději skládejte sobě poklady v nebi, kdež ani mol ani rez nekazí, a kdež zloději nevykopávají a nekradou.

Práci svou

při obnoveném vydání této vzácné knihy

věnuje

věrným modlitebníkům.

v drahé církvi evanjelické československé

vydavatel.

PŘEDMLUVA

K NOVÉMU VYDÁNÍ.

—*—

Časté poptávky po Pavla Jakobeiho Modlitebním Pokladu vzbudily ve mně úmysl, vydati vzácnou tuto knihu v novém rouše, důkladně přepracovanou, pilně opravenou a hojně doplněnou, avšak přece se zachováním toho ryzího a vroucího ducha, kterýž ji provívá. Úmysl ten po několikaleté únavné práci s milostivou pomocí Boží jest v skutek uveden. Hned na první pohled pozná laskavý čtenář, že byl hlavně díl prvý podroben změně, jdoucí do hloubi i šíře: zde bylo množství citelných mezer, jež musily býti vyplněny. Vybral jsem k tomu cíli z proslulých agend: bavorské, virtemberské a hamburské, dále z modliteb Husových, Lutherových, Mathesiových, Arndtových, Löheových, vlastních a mnoha jiných to, co se mi vidělo býti nejvhodnějším, při čemž mi byla vzorem *Všeobecná Modlitební Kniha německá**), vydaná k rozkazu Všeobecné Luterské Konference. Modliteb veršovaných část po zralém uvážení vypuštěna a ponechány jsou pouze ty nejcénnější dle možnosti zlepšené — a to

*) Kniha tato sestavena proslaveným lut. liturgem Kittanem a vydána poprvé k 400 leté jubil. památce narození dra. Martina Luthera r. 1883 v Lipsku.

jen se sebezapřením a s ohledem na zálibu jedné části našeho obecnstva. V náhradu za tuto »ztrátu« vložil jsem krátké sice, ale obsahem i formou klassické kolekty a modlitby v řeči prosté pro všechny neděle a svátky v roce církevním spolu s tabulkami ranního a večerního svatého čtení na všechny dny v roce. Ke všem hlavním oddílům přidána jsou bedlivě vypracovaná *Naučení*, tak: o průběhu církevního roku, o službách Božích (se řádem bohoslužebným), o svátostech vůbec, o svátosti křtu a o křtu náhlém, o konfirmaci, o úřadu kmotrovském, o zpovědi, o svátosti večeře Páně, o svaté večeři lidí nemocných, o dnu kajícím a j.; do dílu prvního přidány též modlitby na poslední den v roce a modlitby misijní, pořádek svěcení tichého týdne (zvláště pro lidi staré a nemocné a takové, kteří jsouce chrámu Páně příliš vzdáleni, přece chtějí nábožně oslavit utrpení Spasitele), modlitby na zelený čtvrtek, na bílou sobotu, na slavnost reformace Husovy a Luterovy, a j.; v části katechismové umístěna symbola, text Modlitby Páně a Desatero Božích přikázání, historie zkázy města Jerusálema nově sepsaná a m. v. Slovem: první díl upraven tak, že jest úplným modlitebním výrazem církevního roku a může výborně správcům duchovním sloužiti aspoň pro služby chrámové i za agendu (pročež i na to pamatováno, aby oba díly pro sebe mohly svázány býti, dle čehož i rejstřík jest na dvě části oddělen) a otcům rodin za pevný podklad a navedení k řádnému spravování domácího úřadu kněžského. Vzhledem k tomu počíná *díl druhý* naučením o domácí pobožnosti. Každodenní modlitby ranní jsou značně rozmnoženy, kdežto zase příliš rozvílačné modlitby, jichž téměř žádný neužíval, v celé knize jsou kratšími jádřnými nahrazeny. Na

patřícím místě přidána jest též modlitba presbyterů (od far. G. A. Skalského ve V. Lhotě) a Naučení o křesťanském pohřbu. I naději se, že tyto a jiné změny a doplňky doznají laskavého přijetí a schválení. Že věnována kromě toho stránce jazykové a jasně srozumitelnému slohu pře nejpečlivější, netřeba dokládati. Jestliže přes to leccos přehlédnuto, budíž to omluveno: bylotě oprav a změn slohových, mluvnicekých a pravopisných tisíců nepočítaných (jakož vůbec celá kniha čítá daleko přes milion písmen).

Výborná předmluva Jakobeiho otřítěna jest beze změny; avšak rýmované proslovy k témuž od Samuele Palumbiniho, Jana Blasia, Jiřího Ambrosia, Pavla Strečko, Mag. Kristiana Peška a Václava Kleycha co méně významné vynechány a uvádějí se zde pro památku jen jména těchto přátel autorových.

Valnou část korektury tiskové, když mne z dopuštění Božého uprostřed tisku obklíčila těžká choroba oční, co neochotněji a nejzdařileji vykonal správce školy zdejší pan učitel Kristian Kynčl, jemuž, jako i všem milým přátelům, kteří mi radou i skutkem přispěli, vzdávám vřelý dík.

Technické, krásné a důstojné vystrojení tiskové jest zásluhou knihtiskářské firmy pana Jana Sluky (nyní F. Vónky), jimžto náleží celý dík a celé uznání mé, kteroužto zásluhu dojista také naše evanjelické obecněstvo vědecké ocení.

A tak necht' staré zlato tohoto Modlitebního Pokladu v novém ozdobném rázu svém obohatí naše nábožné rodiny, jichž heslo jest podnes: Ora et labora, t. j.: Modli se a pracuj: Podnes jest síla i církve i jednotlivých dítek Božích ve vroucích děkčinných, svatých modlitbách, srdečných chválách i důvěrných prosbách k Bohu Otci skrze Jezu Krista

v Duchu svatém. A pročež modleme se na cestě ve-
zdejšího putování, až jednou společně budeme v domě
Otce nebeského pěti chvály vyvolených svatých na
věčné věky! Amen.

Psáno v Humpolci dne 1. března (v den založení
Jednoty Českobratrské) léta milosti 1891.

Kristian Eduard Pospíšil,
evanjelický farář Augsb. Vyzn.

Kristian Eduard Pospíšil

* 10. 5. 1842 † 11. 4. 1899

1868 - 1877 ev. farář v Libštátě

1877 - 1899 ev. farář v Humpolci

PŘEDMLUVA

laskavému a upřímnému čtenáři.

Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce
a Pána Ježíše Krista, Spasitele našeho.

Když sv. Pavel praví, že nemají synové rodičům
pokladu shromažďovati, ale rodiče synům (2. Kor.
12, 14.), tedy skrze to netoliko přirozených, ale i du-
chovních otců, to jest slova Božího učitelů a kazatelů
napomíná, aby vedle největší možnosti o své děti
péči měli, a jestli ne tělesnými, však duchovními po-
klady je obohacovati usilovali. Ale poněvadž tělesní
pokladové bez duchovních nic nejsou, častokrát více
ku škodě než k užítku lidem slouží a jsou tak velmi
nestálí, že snadno mohou lidem odjati býti, proto
otcové, zvláště duchovní, mají se o to postarati, aby
dítka jejich především duchovní poklady měly: totiž,
aby měli Boha na sebe laskavého, spravedlnost a
zásluhu Kristovu, víru a dobré svědomí, naději o dosa-
žení věčného života, trpělivost v kříži a jiné. Nebo
kdo tyto poklady má, byť by i časných a zemských
pokladů neměl, však nemá nedostatku v ničem do-
brém, nýbrž i uprostřed kříže mnohem dražší poklady
nalezá, než onen Tiberius, druhý toho jména řecký
císař. Nebo se o něm píše, že když jednou po svém
paláci v Cařihradě se procházel a na půdě tohoto
paláce spatřil jeden veliký dlažebný kámen křížem

znamenáný, hned rozkázal kámen ten vyvaliti a pryč vzíti, proto že by nebyla slušná věc, nohama šlapati na to znamení kříže, jímž při křtu svatém znamenání jsme. Stalo se pak, když na rozkaz císařský kámen ten vyvalen a pryč vzat byl, že pod ním ukázal se jiný kámen, rovně křížem znamenáný. A když i tento z rozkazu císaře vyňat byl, ukázal se třetí kámen křížem znamenáný; když pak i tento pryč vzat byl, aj hned nalezen jest tam veliký poklad zlata a stříbra. Ale mnohem větší a dražší jest ten poklad, který křesťané pod těžkým a častokrát až k zemi stlačujícím kamenem kříže nalezájí, a záleží v spasitedlném ovoci trpělivosti a naděje, jako sv. Pavel o tom zpravu dává, když dí: Chlubíme se souženými, vědouce, že soužení trpělivost působí, a trpělivost zkušeni, zkušeni pak nadějí a naděje nezahanbuje. (Řím. 5, 3, 4, 5.) Kdež říci chce, že drahé a výborné zlato víry a čisté stříbro křesťanské naděje a trpělivosti nikdy většího a znamenitějšího lesku nevydává, jako když v peci soužení od trosků se očistí.

Tyto pak duchovní poklady otcové, zvlášt duchovní, dítkám svým tak shromáždíjí, když je k Bohu a k jeho svatému slovu upřímně vedou, je k nabytí a zachování víry a dobrého svědomí, jako i k trpělivému snášení kříže napomínají a je v té neomylné naději upevňují, že Bůh, ježž oni pro zásluhy Krista Ježíše na sebe laskavého mají, a v němž jako v nejdražším a nejjistším pokladu doufání své skládají, jich konečně neopustí, když oni toliko k němu v svých důležitých potřebách se utekou a od něho pomoci a vysvobození na svých modlitbách žádati budou.

A na tento způsob i já s pomocí Páně až posavad usiloval jsem se, i ještě usiluji, dítkám svým jak domácím, tak též i církevním *poklady duchovní*

a nebeské shromáždovati. Abych pak tím snázeji k žádání a oblíbení těch nebeských pokladů, ku kterým i sám Syn Boží napomíná (Mat. 6, 20) je přivésti mohl, k tomu cíli a konci shromáždil jsem teď také i tento *Modlitební Poklad*, obsahující v sobě modlitby křesťanské horlivé a nábožné, jak sváteční a nedělní, tak i též všední, k všelikému času a k rozličným potřebám obecným i obzvláštním sloužící: aby totiž předjmenované dítky mé skrze skroušené a důvěrné těchto modliteb říkání na dvěře milosrdenství Božího ustavičně tloukli a Pána Boha za jeho milost a obdržení pokladů nebeských a věčně trvajících prosili a žádali. Ale aby tento *Duchovní Modliteb. Křesťanských Poklad* v nás skrytý nezůstal, ale i jiným pobožným křesťanům, k jejich domácímu aneb i církevnímu služeb Božích vykonávání posloužiti mohl, z té příčiny já jej teď ve jménu Páně k žádosti některých pobožných křesťanů na světlo vydávám.

Co se pak dotýče sporádání tohoto *Modlitebního Pokladu*, jest on (ať nic nedím o modlitbách, kteréž jsem já sám složil) z rozličných modlitebních knížek v jedno sebrán a shromážděn, jmenovitě z modliteb Tranovského, Hrabovského, Sextya, Habermanna, Kegel, Lányho, Motešického, z Veleslavína, Eliáše Mlynárových, jako též z modliteb Gerhardových, Arndových, Neumannových, ano i z mnohých jiných modliteb mužů evanjelických, kterých všech na ten čas nechci připomínati. Proto však líbilo se mi tyto všechny modlitby, kterých mnoho jest, v jedno shromážditi, aby lidé, zvlášt kteří předjmenovaných modlitebních knížek nemají, aniž jich dostati a koupiti mohou, teď v tomto *Modlitebním Pokladu*, jestli ne všecky, však potřebnější předjmenovaných mužů modlitby v jedno sebrané a shromážděné našli, tak aby jim nebylo potřebí

obzvláště jedné každé knížky z těch předjmenovaných prací shledávati a draze kupovati.

Dále jest tento *Modlitební Poklad* na dva díly rozdělen; v prvním dílu nacházejí se modlitby sváteční a nedělní, a v druhém modlitby všední, k všelikému času a k rozličným potřebám obecným i obzvláštním sloužící, a jedenkaždý díl obsahuje v sobě části dvacet, které hned při začátku jednoho každého dílu summovně poznamenané laskavý čtenář viděti může. Modlitby pak z větší částky tak spořádané jsou, že nejprv předcházejí ty modlitby, které se mohou od mnohých společně říkati, a které jak kazatel slova Božího se vši církví, tak též hospodář aneb kdokoli z domácích se vši čeládkou může se modliti, a potom následují modlitby k obzvláštnímu modlení příhodné, aneb takové, kterých může jedenkaždý člověk sám pro sebe obzvláště užívat. K těm, pro snadnější pochopení a naučení přidáno jest na některém místě jedno, na některém pak dvoje neb troje, aneb i čtvero krátké vzdechnutí, jak prosté, tak rytmovní, buďto společné aneb i obzvláštní, a potom místy následují veršové a kollekty, které se i v mnohých církvích užívají. Rytmovní pak modlitby pro skrovnější formát tištěny jsou literami drobnějšími. A jestli kde v modlitbách nacházela se některá slova neobyčejná a proti dobrému mluvení a psaní českému čelící, taková vedle možnosti jsou ponapravena aneb jiná na jejich místo příhodnější slova jsou položena: jestli pak která slova napravení ještě potřebují, (jakož bez toho není) ta se budoucně napraviti mohou, jestli mi toliko Bůh delšího života a k tomu zdraví i pokoje popřeje.

Ty tedy, laskavý čtenáři, tento s velikou prací shromážděný *Modlitební Poklad*, který tobě do rukou

přichází, přijmiž s vděčným úmyslem a k slávě Nejvyššího i k vzdělání církve, ano i k vlastnímu tvému i tvých domácích užtku: v bázni Boží ho užívej. Kdožkoli pak tohoto *Pokladu* spolu s námi užívati nechceš, nýbrž více sobě vážíš pokladů tělesných a zemských, nežli duchovních a nebeských, tedy této mé práce, pokudž sám něco lepšího nevydáš, všetečně nevalchuj a nepřetrásej, ale ji nechej jiným pobožným křesťanům, kteří tím více budou ji sobě vážiti, čím více ujistěni budou, že posavád nelze bylo viděti takové modlitebné knížky, v níž by se našly všechny ty modlitby, které v tomto *Modlitebném Pokladu* obsaženy jsou.

Bůh všemohoucí, bez jehož opatrování ani tělesní pokladové před zloději a před zkázou ostatí nemohou, račiž tohoto *Modlitebního Pokladu* od lidí nepravých, utrhačných a hltavých milostivě chrániti a od všeliké zkázy ostříhati, tobě pak, laskavý čtenáři, ducha milosti a pokorných proseb uděliti, abys se všemi pravými modlitebníky modliti se mohl Otci v duchu a v pravdě! Což tobě i sobě upřímně vinšuje a žádá

V *Modré* léta Páně 1732.

Pavel Jacobaei,

při církvi Modranské evanjelické slovanské
slova Božího kazatel.

PAVLA JAKOBEHO

DUCHOVNÍ POKLAD

MODLITEB KŘEŠŤANSKÝCH.

DÍL PRVNÍ.

Obsah díla prvního.

<p>I. Modlitby adventní 1</p> <p>II. Modlitby vánoční ¹⁾ 13</p> <p>Na den sv. Štěpána 20</p> <p>Na den sv. Jána evanjelisty 21</p> <p>V neděli po vánočích 22</p> <p>K závircce roku 23</p> <p>III. Modlitby novoroční 24</p> <p>IV. Modlitby o zjevení Krista Pána mudrcům a misijní 30</p> <p>V. Modlitby o postavení Krista Pána (očičto- vání panny Marie) ²⁾ 36</p> <p>VI. Modlitby postní 39</p> <p>Pořádek svčcení tichého týdne:</p> <p>Neděle květná 50</p> <p>Zelený čtvrték 52</p> <p>Velký pátek 56</p> <p>Na bílou sobotu 64</p> <p>VII. Modlitby veliko- noční 64</p> <p>V pondělí velikonoční 71</p> <p>VIII. Modlitby o vstou- pení Krista Pána 72</p> <p>IX. Modlitby svatodušní V pondělí svatodušní 76</p> <p>X. Modlitby o svatě Tro- jici 84</p>	<p>XI. Modlitby díkčinicí o sv. anjelích (na den sv. Michala) 89</p> <p>XII. Díkčinění za sliby Boží o vtělení a naro- zení Pána Ježíše 91</p> <p>Na den očičtování Panny Marie (z. února) 93</p> <p>Na den zvěštování Panny Marie (25. března) 94</p> <p>Na den navštívění Alžběty od Panny Marie (z. čer- vence) 94</p> <p>XIII. Modlitby na dny pamětní sv. apoštolů a mučedníků 95</p> <p>Na den sv. apoštolů Petra a Pavla 99</p> <p>XIV. Naučení o průběhu církevního roku 99</p> <p>I. Slavnostní polovice roku církevního:</p> <p>Modlitby v i. ned. adventní 104</p> <p>» 2. » » 105</p> <p>» 3. » » 106</p> <p>» 4. » » 107</p> <p>Modlitby na štědrý večer . . . 108</p> <p>Modlitby v hod Boží vánoč. 108</p> <p>Modlitby v druhou slavnost vánoční 109</p> <p>Modlitby v ned. povánocích 110</p> <p>Modlitby o slavnosti obře- zání. Páně (nový rok) . . . 111</p>
---	---

¹⁾ Viz též str. 91.

²⁾ Viz. též str. 93.

PRVNÍ DÍL

MODLITEBNÍHO POKLADU,

obsahující

modlitby slavnostní a nedělní.

- I. Adventní, o vtělení a příští Krista Pána.
- II. Vánoční, o narození Krista Pána.
- III. Novoroční, o obřezání Krista Pána a jiné k novému roku příhodné.
- IV. O zjevení Krista Pána mudrcům a misijní.
- V. O postavení Krista Pána.
- VI. Postní, o umučení a smrti Krista Pána a Pořádek svěcení tichého týdne.
- VII. Velikonoční, o vzkříšení Krista Pána.
- VIII. O vstoupení Krista Pána.
- IX. Svatodušní, o seslání Ducha svatého.
- X. O svaté Trojici.
- XI. O svatých anjelích.
- XII. Děkčinění za sliby Boží o vtělení a narození Pána Ježíše.
- XIII. Na dny pamětní apoštolů a mučedníků.
- XIV. Na evanjelia nedělní a slavnostní a Historie zkázy Jerusaléma.
- XV. Naučení o službách Božích a řád služeb Božích.
- XVI. Ranní v neděli neb svátek.
- XVII. Při službách církevních v neděli neb ve svátek.
- XVIII. Večerní v neděli neb ve svátek.
- XIX. O slovu Božím.
- XX. Na celý katechismus dra. Martina Luthera.

Ve jménu Pána Ježíše.

I.

MODLITBY ADVENTNÍ.

O vtělení a příští Krista Pána.

První.

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi nám opět dal z milosti své nový církevní rok začítí, dej i v něm církvě své Ducha svého a božskou moudrost, by se slovo tvé mezi námi slavilo a rozmáhalo, a s radostí, jak se sluší, k zachování a hojnému vzdělání církve kázáno a zvěstováno bylo, bychom jsouce stáli u víře, tobě sloužili a u vyznání jména tvého až do skonání setrvali, skrze Jezu Krista, tvého milého Syna, Pána našeho. Amen.

Druhá.

Díky vzdáváme tobě, ó věčná Lásko, náš milý Otče nebeský, že jsi pravdomluvné sliby své naplniti a svého nejmilejšího Syna, Pána Ježíše Krista na svět poslati ráčil. On zajisté jest to semeno ženy v ráji zaslíbené, které potřítí mělo (jakož pak již potřelo) hlavu hada: On jest to símě Abrahamovo, v němž požeňnání býti měli (jakož pak již požeňnání jsou) všickni národové země. On jest ten tichý a spravedlivý král, jenž na oslátku přijeti měl k dceři Sionské: On jest ten silný Bůh, jenž pospšíti měl k uzdravování slepých, hluchých, kulhavých, malomocných, zvláště pak k zvěstování evangelium chudým, aby tak všem otevřena byla brána spasení. On jest ten jediný Prostředník a Beránek snímající hříchy světa, jemuž hlas

volajícího na poušti cestu připraviti měl, jakož to všechno ústy proroků tvých svatých dávně před tím zvěstováno bylo a již se dokonale naplnilo. O Otče milosrdenství, za tu milost nám v Kristu prokázanou budíž jméno tvé požehnáno na věky! Podlé toho prosíme tebe srdečně, zpravujž nás Duchem tvým svatým, bychom přivedeni jsouce k známosti toho pravého Mesiáše a Spasitele, jemu pravým pokáním vstříc vycházeli, jej s poklonou a políbením víry vítali a cestu jemu ratolestmi pokoje a lásky ozdobovali, s vděčností při tom prozpěvující: Hosanna Synu Davidovu, požehnaný, jenž se běže ve jménu Páně, spasiž nás na výsostech! A poněvadž nám dáváš k dobrému chťení, ó dejž nám také i skutečné činění, bychom posílnění jsouce milostí tvou, toho Krále svého na věky se nespouštěli, na jeho osobě, slovu, poníženosti i smrti, kterou pro nás podstoupil, nikdy se nehoršili, ale při něm a v pravdě jeho až do konce setrvali, příkladem Jana Křtitele strachu světa se nebojíce a o jeho slávu i rozkoše zatratitelně nestojíce. A poněvadž se také blíží Syna tvého příchod k soudu, o dejž, ať nám to tvůj svatý Duch vždy na paměť uvodí, kdy a proč přijde, bychom na to pamatujeme, že přijíti má tento milý Syn tvůj vtělený pro spasení naše, jenž jest kost z kosti naší a tělo z těla našeho a tak pravý bratr náš, jemu se s tím větší důvěrou těšili, a věduce, že přijde vysvoboditi nás z moci ďábla a nepřátele nás sužujících, vysvobození toho tím více a toužebněji sobě dosáhnouti žádali. Potěšuj také v životě i v smrti svědomí naše lekávé, bychom v Pánu Ježíši Kristu a toliko v jeho zásluhách podlé vůle tvé odpuštění hříchů, milosti a spasení hledající, v naději své zahanbeni nebyli. Otče milosrdný a pravdomluvný, dal jsi nám z pouhé milosti, což většího jest, totiž jedno-rozeného Syna svého: dejž nám také z téže pouhé

milosti, co menšího jest, totiž po tomto bídném životě v novém Jeruzalémě věčného života přebývání, a to pro nejmilejšího Syna tvého Ježíše Krista svatě vtělení: jenž s tebou v jednotě Ducha svatého živ jest a kraluje na věky věků. Amen.

Třetí.

O všemohoucí Bože a Otče náš milý nebeský, věrný všech svých svatých slibů plniteli: Děkujeme velebnosti tvé božské, že jsi nám svého jednorozeného Syna, když přišla plnost času od tebe uloženého, na tento svět ráčil poslati, jehož svatý, potěšitelný příchod s církví tvou svatou radostně sobě připomínáme a oslavujeme. Velebíme s prozpěvováním tebe Boha Otce laskavého, tebe Syna Božího Ježíše Krista, Spasitele našeho a krále Sionského milého, tebe také Ducha svatého, Utěšitele věrného, za naplnění slibů tvých božských. Ach, jak jest veliké milosrdenství tvé, ach jak pravda tvá zůstává až na věky! Budíž věčná chvála tobě vzdávána, Pane Bože náš předobrotivý, že jsi nám dal šťastně předešlý rok církevní dokonati a že jsi ráčil nás otcovsky z milosti nevystihlé k tomuto hodu adventnímu dochovati. O milostivý Králi náš, Kriste Ježíši, o věčný Synu Boží, Mesiáši pravý, jenž jsi přišel k nám spasení plný, prosíme tebe srdečně, dej nám hodně a stále tvůj svatý předivný příchod v těle světlí, srdcem i ústy a všemi pobožnými snažnostmi oslavovati a v novotě života a v bedlivém slova tvého svatého poslouchání i zachovávání dokonávati. O požehnaný Pane, tys k nám ve jménu Otce svého s požehnáním velikým přišel! Ach vylej na nás své svatě, hojné a spasitelné požehnání, neboť v tobě jediném mají býti požehnání všickni národové země. Dejž ať tvé nej-

světější slovo a potěšitelné jeho zvěstování v tento čas svatý i po všechny dny života svého posloucháme a je vírou pravou přijímáme, z tebe a z příchodu tvého v duchu se veselíme, tobě pocty, poklony a chvály vděčně obětujeme, a tak tento celý čas, jsouce Duchem tvým svatým nastrojeni, tobě Bohu vtělnému, Králi a Spasiteli svému sloužíme, zde v církvi tvé, potom pak v nebeském tvém království na věky věků. Amen.

Čtvrtá.

Děkujeme tobě, náš nejmilejší Pane Ježíši, Synu Boha živého, anjelem Gabrielem zvěstovaný, že jsi pro nás s trůnu svého svatého tak hluboce se ponížiti, do tohoto údolí pláče sestoupiti, v životě blahoslavené panny Marie se vtěliti a v ní přirozenost lidskou přijati ráčil, abys byl naším bratrem a Spasitelem a bys našeho hříšného početí posvětil. O náš Pane Ježíši, rač nás pro tvé svaté vtělení Duchem svatým obnoviti a posvětit, bychom nová pobožná hnutí a dobrá myšlení v srdci počali, odkudby ctná slova a dobří skutkové se rodili ke cti a slávě tvé, nám i bližním našim k užítku, bychom jsouce noví pobožní lidé, s tebou v novém nebeského království Jeruzalémě přebývali a tebe chválili. Amen.

Pátá.

Děkujeme tobě, Ježíši Kriste, Prostředníce a Vykupiteli lidského pokolení jediný, že jsi v pínosti času své pravé božství s pravou přirozeností lidskou v jedné osobě spojil a z panny se narodil. Jak jest veliké tajemství pobožnosti, že jsa Bůh pravý, v těle jsi se chtěl zjevit! Jak veliká slitování tvého náklonnost, že s nebe pro nás sestoupiv, narození z panny jsi umínil sněsti! Pro nás nejchatrnější stvoření učiněn jsi, vše-

mohoucí Stvořiteli, člověkem; pro nás nejopovrženější služebníky, nejslavnější Pane, tělo služebníků jsi oblékl, bys tělo toto svým tělem vysvobodil. Nám jsi se narodil: cokoli dobrého v svém narození s sebou přinášíš, to jest naše. Nám jsi dán, kterak by všechno s tebou nám nebylo dáno? Přirozenost naše více v tobě jest oslavena, nežli v Adamovi hříchem byla zohavena, poněvadž v jednotu osoby své božské přirozenost naši přijímáš, ještě žalostným pádem skrze Satana byla porušena. Tělo jsi z těla našeho a kost z kostí našich. Bratr náš jsi: co bys nám, jsa k nám tak láskou bratrskou připojen, mohl odepřít? Ženich náš jsi, který jsi podlé dobfelbezne vůle nebeského Otce přirozenost lidskou jako nevěstu svazkem osobním sobě připojil: že jsme k této svatební radosti pozváni, vděčnou myslí vyznáváme. Více se nedivíme, že pro člověka nebe, země, moře a všechny věci, které v nich jsou, od Boha učiněny jsou, poněvadž pro člověka Bůh sám též člověkem chtěl býtí. Ty nás nemůžeš nikterak zahrnouti a zapuditi, poněvadž, že jsi člověkem a tak i bratrem našim, nemůžeš tajiti. Ty na nás nemůžeš nikterak zapomenouti, poněvadž jsi nás vyryl na dlaních svých. Samé těla sjednocení nás tobě ustavičně v paměť uvodí. Nikoli nebudeš moci nás opustiti, poněvadž jsi nerozlučitelným svazkem v jednotu osoby své přirozenost lidskou vstípi ráčil. Ačkoli tedy hříchové naši nám zbraňují, však jednota přirozenosti nás nezapuzuje. Cele se přidržíme tebe, kterýžs nás celé přijal. Amen.

Šestá.

Vítej, Králi nejjasnější,
Všeho světa Mesiáši!
Zavítej, předrahý hosti,
Poslaný dolů s výsosti

Do naší lidské chudoby
Beze vši lidské ozdoby:
S radostí tě přijímáme,
Tobě klíče podáváme,

Náše srdce, života,
 V tato nebezpečná léta;
 Ty naším laskavým Králem
 Zůstavej i Spasitelem.
 O náš Králi nejjasnější,
 Všeho světa Mesiáši!
 Všecky též naše vnitřnosti
 Posvět sobě svou milostí;
 Nech srdce naše tvým hradem
 Jest a královským příbytkem;
 Vějíř do něho s radostí,
 Jako do své milé vlastnosti,
 Podlé své vůle v něm panuj,
 Jako důstojný Král kraluj,
 Všemu našemu myšlení
 Rozkazuj, také mluvení,

Sedmá.

O Bože náš všemohoucí,
 Řiditeli všechněch věcí!
 Buď sám našim strážcem,
 Pane,
 K tvé se hrneme obraně:
 Račiž v tento adventní čas
 Všech společně požehnat nás,
 Dej, at Syna tvého přišť
 Očekávajíc, jsme jistí,
 Že on přijde, přízná se k nám,
 Jako všech milostivý Pán.

Osmá.

O předtistojná, vši cti a chvály hodná Trojice svatá,
 Otče, Synu i Duchu svatý, jediný náš Bože, Stvořiteli
 a Pane, o milosrdenstvích tvých vypravovati a dobrotu
 tvou rozhlášovati probuzuje nás předivně soudů tvých
 řízení a pravdomluvných slibů tvých dokonale a jistě
 naplnění! Aj jak jsme my k obrazu tvému učiněné
 stvoření těžce padli, obraz svatosti, roucho nevinnosti,

život nesmrtedlnosti přebídně ztratili; obyvatelé ráje
 byvše, z radosti. do žalosti, z odpočinutí do práce,
 z vlasti do smutné ciziny jsme přišli; dědicové života
 věčného byvše, zatracenci nešťastní učinění jsme;
 smrt věčná popadla nás, peklo uchvátilo nás, ďábel
 pohltil díl náš; ale láska tvá převeliká, milosrdný
 Bože Otče, rozpomenula se na hynoucí stvoření a
 z pokladu přehojné štědrosti na svět poslala Imma-
 nuele, ukázala Spasitele, zjevila smírce a ztraceného
 dědictví nahraditele. Dobrota tvá nesmírná, Bože Synu,
 jako jasná záře vzešla světu v temnostech vězícímu,
 s nejvyššího nebe sklonilo se slunce spravedlnosti, vy-
 koupení věčné ponížením tvým zavedenému člověku
 stalo se. Moudrost tvá nevystižitelná, ó Bože Duchu
 svatý, v bezcestí cestu nalezla, vyhnanec z ráje k obydlí
 ztracenému navrátila, zarmoucené potěšila, padlé po-
 zdvihla, mrtvé oživila a hříšné ospravedlnila. O Svatý
 Bože a lásky plný Panovníče, milosrdenství tvé trvá
 od věků na věky a slitování tvých konce není. Tys
 náš Otec, my dílo rukou tvých; tys náš Vykupitel,
 my dědictví krví předrahou osvobozené; tys náš Po-
 světitel, my oživení a v nově zrození ctitelé tvoji.
 V tobě pravém, věčném a jediném Bohu našem složena
 jest celá naše naděje, tobě jsme se cele poručili
 a odevzdali, tobě i nyní se poroučíme, modlíme, tebe
 ctíme, chválíme a velebíme, a ještě vždy prosíme,
 osvěćuj nás mdlé a nestatečné bleskem slávy své,
 bychom ze sna hříchů povstanouce, v světle chodili,
 vykoupení svého draze sobě vážili, za ně tobě samému
 Bohu svému děkovali, a tím ujištěni byli, že nás zde
 z milosti tvé ospravedlněné k blahoslavenství přivésti.
 ráčíš tam, kdež jsi ty živ a kraluješ jediný v podstatě
 a trojí v osobách, Otec, Syn, i Duch Svatý, Bůh náš
 na věky požehnaný. Amen.

Devátá, k Bohu Otcí.

Věčný Otče, všemohoucí Stvořiteli a Pane, ty jsi první naše rodiče v ráji padlé a spravedlivým soudem tvým velice předěšené laskavě potěšiti, semeno, kteréžby hlavu pekelného dábla potřelo, jim zaslíbiti a tak lítost nad zavedením lidského pokolení ukázati ráčil. Pravdomluvnost tvá, Pane, kteráž trvá od věků až na věky a slibové tvoji nezměnitelní, jichž zatajiti nemůže žádný věk, všem patriarchům a otcům svatým jediné byli útočiště a pravá naděje k dosažení zaslíbeného Mesiáše. Na slovo tvé a semeno tvé požehnané v radosti i v zármutcích, v zdraví i v nemoci, v mladosti i v starosti, v životě i v smrti rozpomínali se, po něm toužili i dychtili všickni svatí tvoji, radovali se, aby viděli naplnění řečí mluvených od starodávna, i viděli a plesali. Takét i k nám se vztahují od tvé otcovské lásky otcům svatým učiněná zaslíbení. Padli jsme, Pane nebeský, v rodičích zemských, ztratili jsme milost Tvou, byvše vyhnáni z ráje; příchodí učinění jsme a podruhové; ale navrátil nás do obydlí věčného Dárce života, kteréhož jsi na svět poslal, Mesiáš, nám zavedeným cestou učiněn jest do kůrů anjelských. Proto plesá srdce naše, radujeme se ze svého vykoupění, chválíme tebe Boha Otce skrze Syna a prosíme, vyplňuj nad námi všechny sliby své, ochraňuj nás podle pravdomluvnosti své. Necht slovo tvé svaté utvrzuje svědomí naše v pravé víře a živé naději, by duše naše v tvých neproměnitelných řečech odpočivaly, a životem pravým živy jsouce, po vezdejších bídách a strastech k blahoslavenství neskonalému přišly, tam kdež jsi živ a kraluješ, Otce plný milosrdenství, s svým nejmilejším Synem, Pánem našim Ježíšem Kristem, v jednotě Ducha svatého požehnaný Pán Bůh náš. Amen.

Desátá, k Bohu Synu.

Věčného Boha Otce věčný a jednorozený Synu, náš nejmilejší Spasiteli a Pane Ježíši Kriste, ty jsa blesk slávy a obraz osoby Otcovy, pro vykoupění naše velice jsi se ráčil snížití a s nejvyššího nebe až k nejhlubší zemi skloniti. Jsa Slovo to věčné, skrze něž všecko stvořeno, tělem jsi učiněn; Stvořitel jsa, přišel jsi, bys přebýval se stvořením, Bůh jsa, spojil jsi se s člověkem; časem ani místem neobsáhlý, v plnosti času v životě panny matky své jsi se shrnouti a jako Pán důstojný v čistém chrámě přebývati jsi ráčil. Tvé, Pane, svaté početí našeho hříšného a porušeného rodu posvěcuje, tvé světu zjevení jest naše do nebe přenešení, příchod tvůj mezi lidi naše jest do kůrů anjelských uvedení. O dejž, ať jsme vědění tak drahé milosti! Vzbudíš v našem pokorném srdci pravou žádost k přijímání tvých dobrodiní, abychom o příchodu tvém v tělo v čase tomto adventním slyšice, poslední příchod tvůj k soudu živých i mrtvých před oči sobě stavěli, k němu se chystali a strojili, tebe, Pána svého, již ne v poníženosti, chudobě a potupě, ale v důstojnosti, moci a slávě veliké na oblacích s kůry anjelskými přicházejícího vítali, k tobě se vinuli a hrmuli a s tebou do království Otce tvého přišli, tam kdež jest nesmrtelnost, věčnost, radost a nevystižitelné blahoslavenství, kdež jsi ty živ a kraluješ, Pán Bůh náš požehnaný od věků až na věky. Amen.

Jedenáctá, k Bohu Duchu svatému.

Věčná moudrosti, nebeský Utěšiteli Bože Duchu svatý, jenž jsi ráčil všemu světu předivně a zavedenému lidskému pokolení znamenitě prospěšné vtělení Pána našeho Ježíše Krista sám mocí svou řídití

a zastíněním svým početí jeho zptůsobiti, tvou svatou milost pokorně prosíme, rač v nás, chrámích svých, mocné dílo lásky své konati, oheň víry a naděje zapalovati, bleskem slávy a důstojnosti své nás zastěňovati, v nově vtěleného Pána v srdcích našich znovu počínati a roditi, tak abychom z rozhojněných darů tvých se radujíce, hojně ovoce trpělivosti, svatosti a pobožnosti přinášeli. Vzdal od nás všeliká pokušení, zlá myšlení, zemské pečování, starosti a trápení, bychom srdce čisté k tobě Bohu svému pozdvihovali, po věcech nebeských dychtili, po duchovních spasitelných tvých dařích toužili, a tak naplnění jsouce láskou tvou, tobě Pánu a Posvětiteli svému se líbiti mohli. Potom pak, když se přiblíží konec života našeho v této nynější pohostinnosti a putování bídného cíl, račiž nás do vlasti nebeské uvést, kdež jsi živ a kraluješ s Otcem i Synem, Bůh na věky požehnaný. Amen.

Dvanáctá, k obzvláštnímu modlení příhodná.

Vítej církev své milé veliký Králi slávy, Pane Ježíši, Spasiteli všeho světa, vítej nám s svým spasitelným příchodem! Ty dobrovolně k nám přicházíš, jak o tobě psáno jest. Ty se dostavuješ k vykoupení lidského pokolení a k upokojení hněvu spravedlivého Otce tvého nebeského. Prosim tě, abys se i do příbytku a stánku srdce mého ráčil milostivě uchýliti a mne požehnaním svým svatým obohatiti. Zavítej do srdce mého s nebeskou radostí svou. Skrop mysl mou mocí Ducha tvého svatého, nebo já nemohu k tobě přijíti, leč bys ty přišel ke mně. Spravuj mne Duchem svým svatým, bych tobě ke mně přicházejícímu dvěře srdce svého otvíral a je pravým pokáním očišťoval, tak abys mohl rozkoš mít, když ke mně budeš

vcházeti, a radost, když ve mně budeš přebývati. Budiž také mým králem a dej, bych tobě poslušnost náležitou, pod berlou tvou milostivou zůstávaje, zachovával, tobě věrně sloužil a pokoj duše své nalezl. Uděl též mně ubohému, nespravedlivému a mnohými hříchy obtíženému své spravedlnosti; a poněvadž jsi pomocníkem mým, protož pomoz mi ze všeho trápení těla i duše, nebo tobě velmi dobře známo jest, jak mnohé těžkosti mne utiskují a sužují. Ach dobrotivý Ježíši, rač mne též při tom ze svazků hřícha, jimiž mne tělo mé a krev nakažená každodenně jímá, rozvázati a dej, ať veselým duchem k tobě přicházím a tobě se dobrovolně a poslušně poddávám. Popřej, ať se učím od tebe tichosti a pokoře, tak abych místa hněvu nedával, ani jakým pádem hřícha zachvácen byl, ale bych laskavé srdce měl a bližního svého upřímně miloval. Zachovej mne od světského přepychu a vysokomyslnosti, tak abych sprostně a upřímně živ byl. Mám-li pod křížem choditi, tedy mi daruj trpělivé a poslušné srdce, jaks ty byl Otci svému poslušný do smrti kříže. Osvět mne také, bych tobě stlal roucho své a tak církev a školy a chudé i potřebné lidi pomáhal živiti, bych se mohl milostivým tvým ke mně příchodem těšiti, pravou vírou tebe se přidržeti a tobě s radostí Hosanna netoliko v této smrtelnosti, ale i v životě věčném na věky prozpěvovati, jenž jsi živ a kraluješ na věky. Amen.

Veršové a kolekty adventní.

Veršové.

1. Aj panna počne a porodí Syna, Hallelujah!
A nazve jméno jeho Immanuel, Hallelujah! Iz. 7, 14.

2. Rosu dejte nebesa s hůry a nejvyšší oblakové správnost dštěte;
Otevři se země, ať vzejde spasení, a spravedlnost ať spolu vykvete. Iz. 45, 8.
3. Připravte na poušti cestu Hospodinovu;
Přímou učíte na pustině stezku Boha našeho. Iz. 40, 3.

Kollekta první.

Milý Pane Bože, probudíš nás, bychom v čas příchodu Syna tvého k nám hotoví byli jej s radostí přivítati a tobě čistým srdcem sloužiti, skrze téhož Syna tvého Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Kollekta druhá.

Děkujeme tobě, náš Pane Jezu Kriste, že jsi tak srdečně naší bídy se ujal a sebe tělem a krví naší, však bez hříchu, odítí, a nás tak od věčného zármutku vysvoboditi a k věčné radosti přivéstí ráčil. A prosíme tebe, račiž nás Duchem svatým tak řídití, bychom tobě za ta dobrodiní vděční byli, tebou a tvým svatým vtělením proti dáblu, smrti, hříchu, hněvu Božímu a zlořečenství zákona v životě i při smrti srdečně se těšili a naposlady k tobě do věčné radosti se dostali. Amen.

Kollekta třetí.

Děkujeme tobě, Ježíši Kriste, Prostředníče a Vykupiteli lidského pokolení jediný, že jsi v plnosti času pravdivou přirozenost lidskou v jednotu osoby své spojiti a z panny naroditi se ráčil. Prosíme tebe, dejž nám pomoc Ducha svého svatého, bychom sobě toto tvé dobrodiní s vděčností připomínali a tvou milostí ve všech úzkostech se těšili, jenž jsi s Otcem i s Duchem svatým Bůh pozehaný na věky. Amen.

II.

MODLITBY VÁNOČNÍ.

O narození Krista Pána.

První.

Bud' tobě chvála, Ježíši,
Spasiteli nejmilejší,
Že jsme z darů tvé milosti,
Nezasloužené štědrosti,
Dočkali se dnů vánočních
Všemu křesťanstvu radost-
ných,
V nichžto se památka činí
Tvého na svět narození.

Prosíme tě, ó Ježíši,
Spasiteli nejmilejší!
Při této roční slavnosti,
Kterouž tobě k poctivosti
S veselostí začínáme
Ve jménu tvém v tomto
chrámě,

Rač nás sám posilňovati,
Svou milostí předcházeti,
Bychom o tvém narození
A velikém ponížení
S nábožnosti rozjímali,
Tvou dobrotu velebili.
Pomoz, pomoz, ó Ježíši,
Spasiteli nejmilejší!

Bychom hod vánoční tento,
Dokud jsme v bídosti této,
Náležitě vždy světili,
Vděčnou myslí rozjímali
Památku tvého vtělení
A svatého narození,
Potom pak v nebi vánoce
Bychom světili bez konce.
Amen.

Druhá.

Chválme tě, ó Ježíši,
Spasiteli nejmilejší!
Že z čisté panny Marie,
Duchem svatým očištěné,
Přijals na se naše kosti,
Tělo, duši i bolesti,
Abyš byl Immanuelem,
Naším věrným Spasitelem,
A tak nás všech hříchůzprostil,
K slávě nebeské připustil.

Ó náš předrahý Ježíši,
Spasiteli nejmilejší!
Tuto svou lásku nesmírnou,
Světů v skutku prokázanou,
Prosíme rač vkořeniti,
V srdcích našich založiti,
Abychom tvého vtělení
A svatého narození
Skrz víru účastni byli
A v něm spasení hledali.

O náš nejmilejší Ježíši,
Spasiteli nejvěrnější!

Pomoz nám z pouhé milosti
V této naší smrtelnosti,
Bychom se znovu zrodili,
Duchem myslí obnovili,

Živi jsouce v upřímnosti,
V čistotě i v šlechetnosti,
A tak po šťastném skonání
Došli věčného spasení. Amen.

Třetí.

O veliký a všemohoucí Immanueli, Pane Ježíši Kriste, nejvyššího Boha a blahoslavené panny Marie Synu, jenž jsi pro nás na tento bídný svět přišel a tělo i krev i přirozenost naší přijal, bys v ní za nás trpěl, naším Prostředníkem, Spasitelem a bratrem býti, a svou předrahou krví za hříchy naše zaplatiti mohl. Vzdána buď tobě čest a sláva na výsostech! A prosíme tebe pokorně, račž se před Otcem svým na svou přijatou lidskou přirozenost vzdýcky ohlédati, jemu ji ukazovati a při tom na nás milostivě pamatovati, až bychom v té věčné radosti a slávě tvář v tvář uzřeli, kterak ty, náš jediný Spasiteli, pravým Bohem a člověkem býti a zůstávati ráčíš, nyní i vzdýcky i na věky věků. Amen.

Čtvrtá.

Zavítej k nám, ó Ježíši,
Pravý světa Mesiaši!
Zavítej naše radosti,
Zavítej přemilý hosti!
Zavítej dětátka milé,
Této přeradostné chvíle!
Zavítej předrahý hosti,
Při této roční slavnosti!
Navštěv nás a posilniž nás,
V tento tak přeradostný čas:
Rádi té máme u sebe,
Nechceme býti bez tebe,
Tys náš věrný Immanuel,
Tys náš upřímný Spasitel,

Tys náš rozkošný synáček,
A utěšený miláček,
Tys ozdoba našich duší,
Tys naše zboží nejdražší.
Protož přispěj svou pomocí,
Jako Bůh náš všemohoucí.
Osvěť bleskem své milosti
Srdce všeliké temnosti.
Bychom o tvém narození,
V němžto jest naše spasení,
Uctivé přemýšlovali,
V tuto přeradostnou chvíli,
Za to tebe velebili,
Časné i věčné chválli. Am.

Pátá.

Tobě srdečný Ježíši,
Slávo všech křesťan-
ských duší,

Srdcem, ústy děkujeme,
Čest, chválu slušnou vzdá-
vámě,

Žes ráčil na svět přijíti,
Naše tělo na se vzíti,

Jsa Bohem, člověkem býti,
Chudobu, bídu snášeti,
Abyš nám u Otce svého,
Pro hříchy rozhněvaného,
Milost a lásku vyjednal,
Místo v nebesích vyzískal.

O náš srdečný Ježíši,
Slávo všech křesťanských
duší!

Prosíme, račž vnitřnosti,
Všecky naše náklonnosti
Svou milostí posvětití,
Sobě mocně zasnoubití,
Bychom té času každého
V jesličkách srdce našeho

S radostí ducha nosili,
Vroucí láskou milovali,
Věrou živou pěstovali,
Svatým mluvením vzývali,
K tomu modlením kojili,
A zpíváním kolibali.

O náš srdečný Ježíši,
Slávo všech křesťan-
ských duší!

Pro tvé svatě narození
Laskavě nakládej s námi,
Nynějších našich těžkostí
Rač uleviti z milosti:

Všecko křesťanstvo truchlivé,
Bídou a křížem zemlené
Rač laskavě potěšiti,
V nedostatečích posílití,
Požehnáním obdarití

A v neštěstí ochránití.
Amen, srdečný Ježíši,
Potěš každou smutnou duši.
Amen.

Šestá.

Chvála tobě, Spasiteli,
Náš věrný Immanueli!

Žes pro naše vykoupení
Podle božského zřízení
Přišel v veliké chudobě
Na tento svět dolů s nebe,
Naše tělo, žily, kosti
Vzals na sebe, i křehkosti,
Bys nás sprostil dábla zlého,
Zbavil pekla hořícího

A uvedl za měšťany
V nadhvězdne své věčné
stany.

O předrahý Spasiteli,
Náš věrný Immanueli!

Prosíme, rač srdce naše
V tomto milostivém čase
Svou milostí navštíviti,
K tomu mocně posílití,

Bychom tvého dokonání
Velikého milování
Sobě velice vážili,
V srdce vděčně uložili,
A v něm samém potěšení
Hledali, také spasení.
O předrahý Spasiteli,
Náš věrný Immanueli!
Rač, prosíme, očistiti,
Srdce naše obnoviti,

Bychom Duchem obnovení
V tomto marném putování
Život vedli v nevinnosti,
V čistotě a v pobožnosti,
A tak po šťastném skonání
Toto tvé svaté vtělení
I v nebi hodně slavili,
S radostí zvelebovali.
Amen.

Sedmá.

O tče nebeský, studnice dobroty, děkujeme tobě srdečně, že jsi nás k této slavné památce narození Syna svého z milosti své přivedl a i nyní nám na něho v jesličkách ležícího očima víry s potěšením hleděti přejíš. O my šťastní lidé! Kdožby z toho se neveselil a tobě neděkoval? Mnozí králové a proroci žádali viděti, co my vidíme, a neviděli, a slyšeti, co my slyšíme, a neslyšeli! Nebo aj, z rozkazu tvého anjel novinu dobrou nám zvěstuje: Nebojte se, praví, zvěstuji vám radost velikou, kteráž bude všemu lidu: Narodil se vám Spasitel, jenž jest Kristus Pán, v městě Davidově. Jistě veliká radost — nebo veliký Pán, kterýž se narodil! Veliká radost — nebo veliký lid, kterémuž se narodil! Všem zajisté narodil se k potěšení, židům i pohanům, bohatým i chudým; protož také hned nejprvé chudým pastýřům se zjevil. Veliká radost — nebo velicí a mnozí užtkové, kteříž nám z toho narození pocházejí! On zajisté Syn Boží jsa, člověkem jest učiněn, bychom my synové a dcery Boží byli; on jsa bohatý, učiněn jest chudý, bychom my chudobou jeho zbohatli; on vyhnán do chléva, bychom my vyhnanci do nebe uvedeni byli: on trpěl zimu, potupu a protivenství od světa, bychom my

věčné léto v nebesích, slávu a radost měli. O jaká to jsou veliká a nevymluvná dobrodíní! Budíž tobě, Bože, sláva na výsostech, a nám lidem na zemi pokoj a dobrá vůle! Tobě pak, přemilý dítě, náš jediný Spasiteli Ježíši Kriste, čím se za tvou převelkou lásku k nám odplatíme? Nebo co jsi nám ku cti a potěšení mohl většího učiniti, než že jsi tělo z těla našeho, krev z krve naší na se přijal a je zvelebil a tak Immanuelem a krevním přítelem našim zůstáváš? Přijmiž, o Pane, vděčné vzdychání srdce našeho za chválu a vůli za skutek. A poněvadž přibytek sobě v nás oblibuješ, slovem a velebnými svátostmi nyní k nám přicházeje, stvoř nám srdce čisté a ducha přímého obnov u vnitřnostech našich, bychom tobě, jako obyvatelé Betlémští, do chléva vcházezi nedávali a tak pokuty na se neuvodili. Osvět nás, prosíme, Duchem tvým svatým, bychom duchovního znovuzrození obnovováním života svého pilni byli, vědouce, že ta milost Boží spasitelná zjevila se všem lidem, abychom odřeknouce se bezbožnosti a světských žádostí, střízlivě, spravedlivě a pobožně živi byli na tomto světě, očekávajíce té blahoslavené naděje a příští slávy tvé, o veliký Bože a Spasiteli náš, Jezu Kriste, jenž jsi dal sebe samého za nás, abys nás vykoupil od všeliké nepravosti a očistil sobě samému lid zvláštní, horlivě následovný dobrých skutků. Když se pak zjevíti ráčíš, dejž nám tu milost, abychom tebe v tom těle, v kterém jsi se pro nás narodil, očima svými s radostí spatřili a od tebe k ustavičným svátkům a hodům věčného života byli přivedeni. Amen.

Osmá.

O přemilé dítětko, Synu Boží jednorozený a Spasiteli náš nejmilejší, Pane Ježíši Kriste! kdybychom

tisíc jazyků měli, ano kdybychom i jazyky anjelskými mluvili, přece nemohli bychom tobě dostatečně poděkovati za tvé veliké, nevystihlé a nevypravitelné dobrodiní, které jsi nám hříšným lidem i všemu padlému lidskému pokolení prokázal svým svatým narozením. Tys se nad námi tak srdečně smiloval, žes pro nás a pro naše spasení ráčil s nebe sstoupiti, člověkem se státi a pravý Bůh jsa v pravém těle se zjevití, abys nás syny lidské učinil syny Božími. O nejmilejší Ježíši, jaká tě k tomu pohnula dobrota, jaká přemohla lítost a jaká povzbudila příčina, žes nebesa nakloniti, s trůnu svého nejvyššího k nám na zem přijíti, naše tělo a krev, však bez hříchu, na sebe vzíti, našim bratrem zůstati, v chlévě v jesličkách ležeti, zimu, hlad, žízeň, chudobu i vyhnanství trpěti, ano níže anjelů ponížiti se ráčil! Nebesa byla pro hříchy naše zavřena, ale tys je z milosrdenství svého velikého svým svatým narozením zase otevřel, bychom svobodný přístup k našemu milému Otci nebeskému měli, k němu přijíti a na věky s ním se radovati mohli. O nejušlechtlejší kvítku panenský! O Spasiteli a Immanueli-náš žádostivý, čím se my tobě zemští červíčkové za to odměníme, čím se my tobě z ráje vyhnaní za to odplatíme? Ach budiž tobě za tak mnohá dobrodiní zde na zemi i na výsostech sláva věčná vzdávána! O uděl nám k tomu milosti své, prosíme, bychom se z tvého spasitelného narození každodenně radovali, užitek odtud jdoucích pravou věrou dosahovali a jich po všechny dny života k spasení svému hodně a spasitelně užívali. A když se poslední hodinka života našeho přiblíží, o Bože v těle zjevený, povzbudíš i obnovíš tehdaž v srdcích našich radost narozením svým nám způsobenou, bychom v tobě dětátku Ježíši s Simeonem starečkem líbezně usnuli a k tobě se dostali,

jenž jsi s Otcem i s Duchem Svatým Bůh požehnaný na věky věků. Amen.

Devátá, obzvláštní.

Vítej můj Immanueli,
Vítej kvítku ušlechtilý,
Zavítej dětátko milé,
Zavítej srdce spanilé,
Od věků z Otce zplozené,
V času z panny narozené.

Zdevjesličkách srdce svého
Nosival času každého.
Tebe více vážím sobě,
Nežli nebe, v každé době,
Aneb všeho světa statků,
Pramene všech marných
zmatků.

Zavítej Immanueli,
Můj přemilý Spasiteli!
Srdcem plesám, tebe vítám,
Za svého Boha uznávám.

Protož, milý Spasiteli
A věrný Immanueli,

Prosím, má věčná radosti
A přetěšený hosti,
Osvět svou svatou milostí
Sám srdce mého vnitřnosti,
Všecky údy mé i kosti
Povzbuď k svaté nábož-
nosti,
Abych tebe, Pána svého,
Mesiáše seslaného,

Mé srdce podmaniž sobě,
Poniženě prosím tebe:
Tak já s tebou jsa spojený,
V pravé víře posilněný,
Tobě chci věrně sloužiti
A tvou slávu velebiti
Zde v čase své smrtedlnosti,
Potom v nebeské radosti.
Amen.

Veršové a kolekty vánoční.

Veršové.

1. Dítě se nám narodilo, Chvaltež Pána!
A Syn dán jest nám, Hallelujah! Iz. 9, 6.
2. Slovo tělo učiněno jest, Chvaltež Pána!
A přebývalo mezi námi, Hallelujah! Jan 1, 14.

Kollekta první, o jitřní.

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi v této noci zjevil v Kristu světlo spasení a milosti své, uděliž nám víry, bychom Syna tvého s radostí vítali, zde v světě jeho chodili a jednou jej v nebi oslavovali na věky věků. Amen.

Kollekta druhá, při ranních službách.

Všemohoucí, věčný Bože, pomoz nám, bychom svého starého hříšného narození sprostění, nového tělesného narození tvého milého Syna účastni byli a věčně zůstali, skrze téhož Syna svého, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Kollekta třetí.

Pane Bože, nebeský Otče, děkujeme tobě za tvou velikou milost, že jsi ráčil s nebe seslati Syna svého jednorozeného, jenž naše tělo a krev naši na se přijal a nás od hříchů a smrti věčné milostivě osvobodil. Prosíme tebe, osvět srdce naše Duchem tvým svatým, bychom ti za tuto milost tvou děkovali a jí se ve všech úzkostech těšili, pro téhož tvého nově narozeného Syna. Amen.

V druhou slavnost vánoční, na den svatého Štěpána mučedlníka.

První.

Děkujeme tobě, Pane Jezu Kriste, že jakož jsi někdy ráčil lidu židovskému proroky a moudré a učitele posýlati, tak se i na nás v těchto časech nezapo-
mínáš, ale nás ústy věrných učitelů a kazatelů pod křídla milosrdenství svého voláš a shromažďuješ. Pro-
síme tě pokorně, spravuj nás Duchem svatým, bychom tomuto tvému dobrodiní s lidem židovským nevděční nebyli, ale raději milost tvou poznávajíce, tak i my se hrnuli pod ochranu tvou, jako spějí kuřátka pod křídla matky své, a jí k svému spasení hleděti užití. Jenž jsi živ a kraluješ s svým milým Otcem i s Duchem svatým chvály hodný Bůh po všechny věky věků. Amen.

Druhá.

Bud tobě chvála, Ježíši,
Milovníče lidských duší,

Že nám v zákoně umělé -
Proroky i učitele
Posýláš, aby nás lidi
Učili tvé pravdě všudy,
Napomínali k pokání
A svatému obcování,
A tak skrz svaté učení
Nás přiváděli k spasení.

O náš přemilý Ježíši,
Milovníče lidských duší!

Dej, bychom těch učitelů
A pravdy tvé kazatelů
Bláznivě nezamítali,
Zpupně nekatanovali,
Než raději každou chvíli
Upřímně jich milovali,
Vysoce sobě vážili
A slušnou ctí předcházeli,
Učících nás poslouchali,
A v ctnostech následovali.

O náš přemilý Ježíši,
Milovníče lidských duší!

Tys slepice, my kuřátka,
Tvá jsme bídná nebožátka,
Znaš dobře naše soužení
V tento čas světa poslední;
Luňák z pekla na nás číhá,
Svými holomky nás stíhá,
By nás s slovem tvým shla-
dili,

Ohněm, mečem vyplnění.
Protož k tobě se hrneme,
Za spomožení žádáme,
Račiz se sám nás ujati,
Před nepřátely brániti,
Pod svá křídla přivinouti
A v své ochraně držeti:

Rač, prosíme, předcházeti,
Tvým hlasem nás spravov-
vati,

Duchem svatým zahřívati,
Churavé uzdravovati,
Nemocných posilovati,
A hladovité chovati:

Konečně pak unavené,
Mnohými kříži zemlené
Rač uvéstí do věčného
Toho sídla nebeského,
Kdež jest milé obcování
A bezpečné spočívání. Amen.

V třetí slavnost vánoční, na den svatého
Jana evanjelisty.

První.

Pane Ježíši Kriste, jenž všechny, kteří chtějí spasení
býti, voláš k následování sebe: dejž nám z daru
tvé svaté milosti, bychom každý, jaks komu uložil,
tebe v kříži ochotně následovali, příkladem svatého Jana

tvoji učedníci a milovníci byli, a jestli to jest vůle tvá, smrtí milost tvou oslavili, aneb pokojně z tohoto světa odcházejíce, tebe k hodině smrti své radostně dočkali. Jenž jsi živ a kraluješ s Otcem svým i s Duchem svatým chvály hodný Bůh po všechny věky věků. Amen.

Druhá.

O Ježíši, slovo věčné,
Pro nás tělem učiněné!

Tvou lásku věčnou chvá-
líme,

Vděčným srdcem velebíme,

Žes se ráčil ponížiti,

Bohem jsa, člověkem býti,

Naše tělo, duši, kosti

Vzáls na sebe i bolesti,

Tak abys nás pekelného

Sprostil trápení věčného.

O Ježíši, slovo věčné,

Pro nás tělem učiněné!

Tys nás laskavý Stvořitel,

Spasitel a Vykupitel,

Tys všech věcí Pán, říditel

A mocný zachovávatel.

Tys náš život, naše světlo,

Tys náš bratr, naše tělo,

Protož nerač zamítati,

Dílo rukou svých kaziti:

V neděli po vánocích.

Pane Bože, nebeský Otče, jenž jsi svatým Simeonem svým zvěstovati dal, že Kristus položen jest ku pádu i ku povstání mnohým v Izraeli, prosíme tebe, osvět srdce naše, bychom Syna tvého právě poznali, ve všech bídách a těžkostech se ho přidrželi, po způsobu zaslepeného světa na něm se neuráželi, nýbrž

v něm povstali a také ve všech souženích a pokušeních při něm zůstali, pro téhož tvého milého Syna Jezu Krista, Pána našeho. Amen.

K závírce roku.

Hospodine zástupů, Bože Izraelský, děkujeme tobě za dobrotu tvou, nám v tomto minulém roce prokázanou, a za divy tvé, jimiž jsi nás provázel po všecken čas života našeho. Neb ačkoli vyznati musíme, že jsme přikázání tvých nenásledovali a mnohonásobně hřešili (pročež bys nám nebyl křivdy učinil, kdybys byl s námi naložil dle života našeho a kdybys nás byl soudil dle zásluhy naší), tedy přece tvé milosrdenství jest tak vřelé, že jsi neučinil dle hněvu svého, aniž jsi nás zkaziti chtěl; nebo ty jsi Bůh a ne člověk a jsi svatý mezi námi. Jestli to veliké milosrdenství tvé, když jsme do konce nevyhynuli; nepřestávají zajisté slitování tvá. Tys vytrhl duše naše z propasti zkažení, odpustils nám všechny nepravosti, uzdravils nemoci naše, vysvobodils od zahynutí život náš a korunovals nás milosrdenstvím a mnohým slitováním; církvě i chrámu, domu i školy jsi požehnal a od zlého ochránil. Tys nám dal učitele k spravedlnosti a dal jsi nám kázati, bychom se jeden-každý odvraceli od cest svých zlých, se polepšili a živi byli. Ty jsi naši křesťanské vrchnosti propůjčil milost a moudrost; bychom pod správou její v tichosti a dobrém pokoji, jak na křesťany náleží, živi byli. Ty jsi nám prokázal mnoho dobrého na těle i na duši, na manželi i dítkách, na statku i jmění, v obci i na poli, takže toho ani dosti vypraviti nemůžeme. Požehnaný buď Bůh a Otec Pána našeho Jezu Krista, kterýž požehnal nám všelikým požehnáním duchovním v nebeských věcech v Kristu, který nám činil mnoho dobrého, dáváje nám s nebe déšť a časy úrodné, naplňuje

pokojem a potěšením srdce naše. Oslavujte Hospodina, nebo dobrý jest, nebo na věky trvá milosrdenství jeho. Vypravujte o tom, kteří jste vykoupeni skrze Hospodina, jak vás vykoupil ze soužení: Požehnaný Hospodin Bůh Izraelský od věků až na věky; všecken lid na to rcí: Amen i Hallelujah. Pochválen buď Hospodin na věky. Amen i amen.

III.

MODLITBY NOVOROČNÍ.

O obřezání Krista Pána
a jiné k novému roku příhodné.

První.

Pane Bože, nebeský Otče, jenž jsi milého Syna svého poddal pod zákon, aby ty, kteříž pod zákonem byli, vykoupil, pomoz, bychom vykoupení jeho účastnými se stali i zůstali, skrze téžož tvého milého Syna, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Druhá.

Bud tobě chvála, Bože náš,
jenž na výsosti přebýváš,
váš,

Že jsme starý rok překali,
V dobrém zdraví dokonali,
V němžto rozličné těžkosti
Pro naše neshlechnosti
Nás bídně obklíčovaly,
Spravedlivě sužovaly;
Ale přece tvá dobrota,
Nehledějši na zlost světa,
Takových všechněch těž-
kostí

Ulevila nám z milosti,

Bud' tobě chvála, Bože
naš,

Jenž na výsosti přebýváš!
Žes roku pomnulého
Činil nám mnoho dobrého,
Tělu's síly propůjčoval,
Život časný prodlužoval,
Od zlých příhod obhajoval,
V nebezpečí zachovával,
Pracem našim požeňoval,
Malou živnost rozmno-
žoval,

Zvlášť čistotu slova svého,
Naším dušem potřebného,
Žes nám zachoval v celosti,
I převelebné svátosti.

Prosíme tě, o Bože náš,
Jenž na výsosti přebýváš,
Dej nám tento rok roz-
košný,

Zdravý, úrodný, prospěšný.
Tohoto roku nového
Příspoj nám mnoho dobrého;

Slovo své svaté, svátosti
Zachovej u nás v celosti.
Braň a posilňuj malický
Sbor věrný evanjelický,
Upokoj křesťanskou říši,
Polituj svých věrných duší,
Vzdalž od nás mor, drahotu,
Vojnu i všelikou psotu.
Po těžkosti, po soužení
Dej pobožným polehčení.
Amen, Amen, o Bože náš,
Staň se tak a uslyšíž nás. Amen.

Třetí.

Otče, Synu, Duchu svatý,
Bože náš v dařích bo-
hatý,

Prosíme, laskavé srdce
Měj k nám v tomto novém
roce;

S starým rokem staré zlosti
Ať přestanou i těžkosti.
Snovným rokem nové štěstí
Ať nás potkává z výsosti.
Čistotu slova svatého
K rozšíření jména svého

Pravici svou mocně zdřuj
A mezi námi rozmnožuj,
Propůjčuj darů milostných,
Duši i tělu potřebných:

Uveď pokoj v církvi, v obci,
Obhajuj nás ve dne v noci,
Dej všem v pracích pože-
hnutí,

Zvláště chudým vyživení:
Tak od nás budíž veleben
Na zemi i v nebi. Amen.

Čtvrtá.

Hospodine, všemohoucí Bože a Otče Pána našeho
Ježíše Krista, tvůj jest den, tvá jest také i noc;
světlo i slunce ty jsi učinil, léto i zimu ty jsi sfor-
moval. V ruce tvé jsme my sami, i život náš, i všecky
cesty naše. Poněvadž pak dnes dle vůle, dobrotnosti
a moci tvé opět počínáme nový rok, tedy přicházíme
před tvůj svatý obličej a voláme k tobě, abys nás,
o Bože, vyslyšel. Nakloň uší svých k nám; nechat
jest modlitba naše tobě ke cti a nám k prospěchu;

osvět a obrať nás, bychom již srdce i uši své obřezali a složili starého člověka, rušícího se podle žádostí oklamávajících, a oblékli toho nového člověka podle Boha stvořeného v spravedlnosti a svatosti pravdy. Dej nám svou milost, bychom odřeknouce se bezbožnosti a světských žádostí, oblékli se v oděný světla a jako ve dne poctivě chodili, vydávající těla svá v oběť živou, svatou, Bohu libou rozumnou službu svou. Bůh nám buď milostiv a požehnej nás v církvi i chrámě; vlož slovo své do úst kazatelů našich, aby radostně zvěstovali tajemství evanjelium, nás učili, těšili, napomínali i trestali. Požehnej vrchnosti naší; dej jí pravou bázeň Boží, moudrost a rozumnost, aby panováním svým šířila blaho a zachovala pokoj i svornost v zemi i lidu. Popať na stav domácí a díla rukou našich potvrzuj. Učiň, aby rodičové měli radost nad dětkami svými, děti pak aby rodiče své měly v uctivosti. Pomáhej, aby bratři se snášeli, sousedé se milovali, muži i ženy k sobě se laskavě chovali. Dej nám všem v rozličném povolání našem požehnaní a živ nás i domy naše. Pohléd' na slzy vdov i sirotků, vyslychej volání i žaloby jejich. Vysvobod všechny v kříži a soužení, nemoci a bolestech postavené. Potěšuj všech, kteří pro jméno tvé svaté a pro pravdu tvou protivenství trpí; uděl jim trpělivost a útěchu, aby trápení své, jakožto od tebe poslané, přijímali. Pomáhej chudým, aby na maličku svém přestávali a v tobě zbohatli. Ostrfíhej bohatých, aby nezhrdli a nedoufali v nepravém zboží, nýbrž naději svou složili v tobě, živý Bože, jenž sám uděluješ statky, jichž požívají. Nebeský Otče, ty víš, čeho potřebujeme, aby se nám a našim dítkám dobře vedlo, pročej dej nám vše dobré pro časnost i věčnost. Nauč nás činiti podle vůle své, duch tvůj dobrý vediz nás jako

po rovné zemi, bychom všecko, co nám poroučíš, slyšeli a činili a ani na pravo ani na levo se od toho neuchýlili. Zabraň všem nepřátelům a obrať všechny bloudící, požehnej všech pobožných srdcí. A jestli nás v tomto roce chceš z tohoto údolí pláče odvolati, jakož nevíme, co zítřejší den přinese, ach Pane, prokaž nám milost a vezmi ducha našeho v pokoji, a dej, bychom blahoslaveně zesnuli v milém Synu tvém, Spasiteli našem Ježíši. Amen.

Pátá.

Ve jménu tvém, Pane Jezu Kriste, dokonavše opět rok starý, začínáme rok nový. Tvé veliké jméno Ježíš klademe za základ i tohoto roku: o dejž, bychom na něm svou duši i tělo, zdraví i život, poctivost i statek, ovšemť pak nejprvé věčné spasení šťastně založili a proti branám pekelným vítězství obdržeti mohli. Nadějí se posilujeme; neboť na té skále před rokem také se založivše, poznali jsme, co jest to vzývati Pána a dověřovati se jménu jeho. Poznali jsme, o milovníče lidského pokolení, že milosrdenství tvé každého dne jest nové; neboť i v tomto minulém roce hojně jsi nás pokrmem i oděvem i všelikými života tohoto potřebami opatřil, a to nejen jako dobrý pán čeládku svou, ale jako pravý otec dítky své. Nad to, kdo to způsobil, že jsme pro hříchy naše válkou a krveprolitím, hladem a morovou ránou a jinými zaslouženými metlami bídně nezahynuli? Jistě ty jediný zástupce, jenž se za nás před tváří Boží přimlouvati ráčíš. Kdo nás vysvobodil od všech nepřátel tajných i zjevných, kteří činili duši i tělu, cti i statku, zdraví i životu našemu úklady? Jistě ty jediný opatrovníče, jenž nedřímáš, ovšem pak nespíš, ostrfíhaje Izraele. Za ta

i všechna jiná dobrodíní tvá, kteráž jsi nám prokázal, nemajíce čím se tobě odplatiti, děkujeme tvé milosti srdečně. Milý Pane, rozpomínáme se také v tento den na podobenství tvé o stromu fíkovém, jež máje na vinici své člověk jeden, když po tři léta přicházel a ovoce na něm nenacházel, poručil vinaři vytnouti, aby zemi tu darmo nekazil. Ale vinař přimlouval se, řka: Pane, ponechejž ho i tohoto léta, až jej okopám a ohnojím, zdaliby nesl ovoce: paklit neponese, potom vytněš jej. Ach Pane, svědomí nás viní: my jsme ten fíkový strom, od Otce tvého stvoření k tomu, abychom ovoce dobrých skutků vydávali, a stojíme již ne tři léta, nýbrž někteří více než třicetí lét na vinici církve tvé; ale malý užitek přinášíme, ano dvojnásobná vina nás přikrývá, nebo netoliko nečiníme dobrého, kteréž činiti máme, ale také činíme zlé, kteréhož činiti nemáme; a tak my opravdově dary tvé, ano i tu zemi kazíme. To pak jest potěšení naše, že ty jsi ten vinař a lítostivý přimlouvec, pracující o spasení hříšných. Protož prosíme tebe, nedejž nám zahynouti v spravedlivém hněvu Otce svého; okopávejž nás i tohoto roku, jak zákonem tvým, tak i vzkládáním otcovské kázně na nás; jen milosrdenství svého neodjímej od nás. Dej nám hojnost čistého slova tvého a velebných svátostí, bychom v dobrém růsti a prospívati mohli. Milosrdný Spasiteli, oroduj za nás nyní i vždycky, bychom před obličejem Otce tvého odpuštění hříchů, milost i věčný život obdržeti mohli. Učiň to pro to bolestné dílo vykopení našeho, jež jsi dnes při obrázce vylitím první krupěje krve své začal a potom podstoupením ohavné smrti za nás dokonal. Učiň to i pro své vlastní jméno Ježíš, jméno to milostně, znamenající Spasitele, kterýž má vykoupiti lid svůj

od hříchů jeho. Milý Pane, kterakby se jméno tvé srovnávalo se skutkem, kdybys nám od hříchu k spravedlnosti, od hněvu k milosti, od smrti k životu pomoci a tak nás spasiti nechtěl? A poněvadž úmysl máme nový život s novým rokem začít, jakož to také za slušné a spravedlivé uznáváme, dej nám k tomu dar novoroční Ducha svého svatého, bychom dnes duchovní obrízku náležitě zachovávat začali, hněv a zlé žádosti srdce svého mrtvili. Dej nám oči, jež by nehleděly na marnost, uši, jež by nepohrdaly dobrou radou a naučením, jazyk, jenž by nemluvil zlého, ruce, jež by nežádaly cizího, a tělo posvěcené, jež by, jsouc chrámem Božím, nepravostmi samo sebe svévolně nepřipravovalo o důstojnost svou. Pane Ježíši, dal jsi nám k dobrému chtění, dejž nám také i pomoc k skutečnému činění a v tom i setrvání, bychom v den příští tvého, v němž své věčné nové léto začneš, k tobě se po zdejších pracích do nebeského Jeruzaléma k věčnému odpočínutí dostatí mohli. Amen.

Šestá.

Starý rok pomínil zase,
A nový teď přiblížil se,
Ját tobě chválu, Ježíši,
Utěcho má nejvzácnější,
Vzdávám z srdce upřímného,
Žes mne roku minulého
Na těle, statku i duši
Chránil, jakož to přísluší,
Ach můj srdečný Ježíši,
A bratře můj nejmilejší!

Prosím pro tvé narození
A bolestné obřezání,
Nechť tvé ochraně zůstávám,
Z srdce tvého nevypadám.
Dej stále až do skonání
Při tvé pravdě a poznání
V tomto životě trvati,
A tebe se přidržeti,
Neb já jsem tvůj, a ty jsi můj,
Jezu, život věčný daruj.
Amen.

Verš novoroční.

Ty Pane Bože korunuješ rok svou dobrotivostí;
A slépěje tvé skropují zemi tučností. Žalm 65, 12.

Kollekta.

Všemohoucí, věčný Bože, od něhož všechno dání dobré a každý dar dokonaly s hůry jest sstupující, děkujeme tobě za všechna tvá dobrodíní, kteráž jsi nám minulého roku na duši i na těle prokázal, a prosíme milost tvou, bys nám zase šťastný a radosný nový rok dáti, nás v něm ode všeho neštěstí a nebezpečenství milostivě uchovati a božským požehnáním naplniti ráci, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho. Amen.

IV.

MODLITBY

O ZJEVENÍ KRISTA PÁNA MUDRCŮM.

První.

O Bože, Otče všeliké milosti, chválíme tě, že jsi i ubohým pohanům Spasitele světa zjevil a nám poznati dal, že on jest světlo pohanů a spasení tvé až do skonání světa. Prosíme tebe, propůjč nám božskou milost svou, bychom tak, jakž hodné jest na povolání naše, chodili, a králi našemu Ježíši Kristu ryzí zlato víry, libézné kadidlo modlitby a vzácnou mirru trpělivosti v utrpení a smrti obětovali, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

Druhá.

Velký nebeský králi Ježíši Kriste, děkujeme ti pokorně, že jsi přišel netoliko k radosti vyvoleného národa svého, nýbrž i k potěšení pohanů, a že jsi i nás

povolal za účastníky milosti své a království svého. Kterak tě máme za toto dobrodíní dosti chváliti! Byli jsme zajisté odcizeni od společnosti Izraele a cizí od úmluv zaslíbení, naděje nemající a bez Boha na světě. Ale ty jsi nás přivedl a učinil spoluměšťany svatých a domácimi Božími, a na svědectví takového tvé pro nás připravené drahé milosti přitáhl jsi k sobě v nejútlejším věku svém mudrce od východu slunce. Ach nechat jest slovo tvé hvězdou, za níž bychom šli a tě v požívání milostí tvých jistě našezli. A ačkoli jsme se, následující vlastních myšlének svých, od hvězdy tvé a světla tvého odvrátili dali, tedy nás přece opět milostivě obrat a neděj nám po cestě bludné odejíti. Nechat šetříme a dbáme slova tvého jako svíce v temném místě svítící, až by se den rozednil a dennice vzešla v srdcích našich, bychom tě viděli v světle tvém a před tebou se skláněli v pokoře, lásce a poslušnosti, a vše, co máme, ano i sebe samých tobě ochotně obětovali. Ty také víš, o nejmilejší Spasiteli, jak nepřátelé tvoji, svět a kníže jeho, nám úklady strojí a tebe potlačiti se snaží. Ty znaš jejich lest a moc a naši mdlou. Ale dokaž svou čest, abys je zahabnil a ubohé služebníky své ochránil, aneb na cestách tobě známých je z nebezpečí vyvedl, aby poznal všechnen svět, že jsi ty Pánem, proti němuž se všickni nepřátelé nadarmo zdvihají, jenž oslaven bude zahabením jejich a poslušností věrných. Učiníš to pro čest a slávu velikého jména svého. Amen.

Třetí.

Předivný v skutcích svých Pane Bože, jenž jsi ráčil mudrce pohanské, předky naše, jasnou hvězdou k jesličkám svého milého Syna přivést, a tak, že

srdce tvé hoří láskou i k pohanům, osvědčiti: děkujeme tobě, že jsi i nás učinil takového dobrodíní účastné, rozsvítiv nám jasnou hvězdu tvého svatého evanjelium, jímž přicházíme k poznání téhož Spasitele nám narozeného a všech zásluh jeho. Milý Otče, dejž nám po všecken čas putování našeho na tomto bídném světě tu moudrost, bychom jasnosti té jako praví synové světa nikdy se nespouštěli a tak ne-zbloudili. Nebo jakož tito mudrci ne v slavném městě Jeruzalémě, ale v sprostém městečku Betlémě nalezli vývodu, jenž měl pásti lid Izraelský, takt' ovšem i nyní duchovní jesličky téhož Pána a Pastýře duší našich k světské slávě nejsou připojeny, nýbrž tu obyčejně bývají, kdež stádečko tvé, ač malé, však milé, chleba duchovního, slova a svátostí tvých v čisotě se drží a tak v nepatrném koutečku Betlém svůj má. Ach Pane nebes i země, jak předivní jsou soudové tvoji, že jsi skryl tyto věci před moudrými a opatrnými, a zjevil jsi je nemluvnatům! Dejž nám, o Otče, ať tomu zjevení jsme vděční a na to pamatujeme, bychom se domu i chleba života vždycky drželi a tak věčně spaseni byli. Čím se ale tobě, náš jediný Spasiteli, za dobrodíní narození tvého odplatíme a čím tě uctíme? Předkové naši poklonu tobě učinivše, obětovali zlato, kadidlo a mirru; i my dle příkladu jejich na kolena ducha i těla našeho před tebou padáme, o pravý Boha živého a panny Marie Synu, tebe ctíme, a při tom pokorně žádáme, když nyní o tělesné oběti k vlastní potřebě své nestojíš, přijmiž za libou obět od nás zlato víry, kadidlo modliteb a mirru trpělivosti. Poněvadž také v nynějších časích noví Herodesové se usilují duchovní tělo tvé, jenž jest církev tvá, v nic obrátiti, tedy Duch tvůj dobrý napomínej nás a dávej nám svatá vnuknutí, bychom úlisností jejich oklamání

a ukrutností jejich zkažení nebyli, ale vykonavše na tomto světě povinnosti své, šťastně do vlasti nebeské vešli, kdež jsi živ a kraluješ na věky věků. Amen.

Čtvrtá.

(Modlitba misijní.)

Pane Ježíši Kriste, Spasiteli světa, jenž jsi prolil za všechny hříšníky na zemi drahou krev svou a rozkázal učedníkům svým, aby zvěstovali evanjelium všemu stvoření, děkujeme tobě a chválíme tebe, že jsi nám před tolika miliony těch, kteří ještě ve tmách přebývají, daroval světlo slova svého a že jsi se nám dal v církvi tvé svaté naroditi. Odpusť nám, o milosrdný Spasiteli, že jsme si tohoto dobrodíní málo vážili, tvé svaté evanjelium dosti nepoznali a se jim nespravovali, a propůjč nám milost svou a Ducha svého svatého, bychom do sebe šli a se ze srdce a v pravé víře k slovu tvému obrátili. A poněvadž jsi zaslíbil, že budeš modlitby naše vyslyšhati, tedy tě pro jméno tvé prosíme a vyzýváme: Ach, pomáhejž ubohým pohanům vždy mocněji, a učiň, aby dílo misie mezi nimi vždy pozhnaněji prospívalo. Probud' všude, kde se to ještě nestalo, srdce křesťanů, aby na dílo misie pamatovali a o ně péči měli. Dařž milostí a pozhmáním všechny společnosti a ústavy, kteréž jsou k dílu obrácení pohanů založeny a se usilují, pravé a čisté slovo tvé vždy dál a dále nésti. Vystroj obzvláště ty, kteří co svědkové pravdy tvé k pohanům vyslání býti mají, silou a dokonlostí k jejich úřadu svatému. Požehnej Ducha tvého svatého dary a mocnostmi ústavy misijní, v nichž se služebníci slova tvého pro dílo misie v světě pohanském připravují. Sil a těš, ved' a řed' ty sám služebníky své, kteří již tam v dálných světa krajích uprostřed pohanů rozptýleni jsou, a dej, aby uzřeli stonásobný užitek

slova, jež s všelikým usilováním a v těžkém pokušení na tvrdé roli světa rozseávají. Udržuj, ostříhej a zachovávej sbory, jež jsi sobě mezi pohany shromáždil, a pomáhej jim, aby při poznané pravdě setrvali. Slituj se nade všemi zeměmi a krajinami, jichž se posud žádný neujal, a pošli brzy i k nim světlo pravdy své. Zruš všechny skutky tmy na zemi a učíš konec bídě hřícha při nás i jinde všude, aby království tvé vzděláváno a šířeno bylo od východu až do západu ke cti i slávě tvé odsavád až na věky. Amen.

Pátá.

(Modlitba misijní.)

Chvála budiž tobě, Ježíši Kriste, světa Spasiteli! Tys vykoupil předrahou krví svou všechno lidské pokolení, aby bylo tvé vlastní, a dals nám k posilnění víry naší zaslíbení, že tvé evanjelium kázáno bude všem národům, aby všickni lidé spaseni byli a k známosti pravdy přišli. Tvé jméno mají vyznávatí všechna ústa; ve jménu tvém klaněti se má každé koleno, a každý jazyk má vyznávatí, že jsi ty Pánem v slávě Boha Otce. Z toho se radujice, moc tvou poznávajice a toužíce po tobě a po tvém království, v naději patříme na vzdálené národy na zemi této, ku kterým tohoto času běží slovo tvé jakožto poseilství milosti a života, aby přemohlo a mocně potřešlo všechny bohy vymyšlené a zpotvořilé, jimž pohané duše i těla svá v převrácenosti srdce svého a v zatemnělosti myslí svých obětují a tak sebe samých v zahynutí pohřzují. Pane, požehnej slovu svému! Ano, nechat se slovo tvé nenavrací k tobě prázdné, ale ať učiní to, což se tobě líbí, a prospěšně to vykoná, k čemuž je poslán. Dokazuj to ve všech končinách země, že evanjelium tvé jest moc Boží k spasení každému věřícímu. Zjeviz

se všude jakožto milosrdný Spasitel, jenž ztracených hledáš, a zbloudilých zase přivádíš; dokazuj se býti Pánem, jemuž všechna moc dána jest na nebi i na zemi. Ach popatříž na bratry a sestry naše posud v pohanství a modloslužbě pohřížené a tak ve tmách a mrákotách zahynutí věčného chodící. Ach, vždyt i oni jsou původně k obrazu a podobenství Božímu stvořeni. Ale potratili i oni obraz Boží a upadli v zkažu a zahynutí. My všickni, jenž již milostí tvou, bez vší zásluhy své, do ovčince církve tvé přivedeni jsme, nebyli jsme lepší než omí. A ty smilovals se nad námi! Pane, smiluj se i nad nimi, jako jsi se nad námi smiloval a bez přestání smilováváš, shovívaje nám. Zruš v nás a při nás, a na nás všechny pozůstatky pohanství v smýšlení i činech a obyčejích našich. Posvěcuj nás sobě co rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid dobytý, abychom zvěstovali ctnosti toho, kterýž nás povolal ze tmy v předivné světlo své!

Budiž sluncem i pavézou všem zvěstujícím jméno tvé; rozhojňuj mezi pohany počet posílů tvých, a obdat je Duchem tvým, aby meč slova tvého nosili a tasili proti všem hradbám tmy a stínu smrti. Dej jim, když bojují, pokoje tvého okoušeti, a když nyní slzice rozstávají, učíš, aby časem svým s radostí žali pro zvelebení a rozšíření království tvého. Nakloň srdce národů k svědectvím svým, aby přijali slovo milosti, a obrátili se k tobě. V církvi pak tvé zachovej a rozmnožuj horlivost k slovu tvému a k oslavování tvého samospasitelného jména. K tobě, Pane Bože náš, žádostlivě voláme! Bože smiluj se nad námi, a požehnej nám; zasvět obličej svůj nad námi, tak aby všickni poznali cestu tvou a mezi všemi národy spasení tvé! Amen.

Věš.

Národové v světle tvém choditi budou. Hallelujah.
A králové v blesku, jenž vzejde nad tebou. Hallelujah.
Iz. 60, 3.

Kollekta první.

Děkujeme tobě, milý Pane. Bože, že jsi i nás, jichž předkové byli bídní pohané, k účastnosti nejmilejšího Syna svého povolati ráčil, a prosíme tebe, račiž nás Duchem svým spravovati a věsti, bychom v světle chodili a od tvého milého Syna nikdy nepobloudili, nýbrž jej vždycky nalézti a jemu sloužiti mohli, jenž s tebou živ jest a kraluje, všech pohanů potěšení, požehnaný na věky. Amen.

Kollekta druhá.

Modleme se za pohany, aby všemohoucí Bůh shladil hříchy jejich a odjal nespravedlnost ze srdcí jejich, aby se od modl svých obrátili k pravému, živému Bohu a Synu jeho Ježíši Kristu, Bohu a Pánu našemu: Všemohoucí, věčný Bože, kterýž chceš, abychom živi byli a v hříších nezahynuli, vyslyš milostivě modlitbu naši a vysvobod pohany od modl jejich posláním k nim tvého svatého slova k chvále a slávě jména tvého, skrze Jezu Krista, Pána našeho. Amen.

V.

MODLITBY**o postavení Krista Pána**

(očistování panny Marie).

První.

O přesvatý a nepoškvřený Beránku, Synu Boží, Pane náš Ježíši Kriste, děkujeme tobě, že jsi v chrámě podle zákona Otci svému nebeskému posta-

ven býti a tak hluboce pro nás před oblíbeným Božím a vši církvě izraelské ponížiti se ráčil. Pokorně tě prosíme, posvětiž nás Duchem svým svatým, bychom se tobě v obět živou a svatou postaviti a obětovati, tobě upřímně a věrně sloužiti, v tobě se těšiti a v pokoji odsud propuštění jsouce, tě Boha pravého, spolu s Otcem tvým i s Duchem svatým oslavovati mohli na věky. Amen.

Druhá.

Jezu, ty, konec zákona, A tak přivedl ho k spasení.
Přišel's do Jeruzaléma Prosím, pomoz, Pane milý,
K očistování svatému, At jsme hotovi v tu chvíli
Abys pomohl nečistému Odjiti z této marnosti
Sám lidskému pokoleni A vjiti do tvé radosti. Amen.

Třetí.

Věrná pravda jest, o Otče nebeský, co jistí slovo tvé, že těch, kteří tebe ctí, zase ctíš, a těm, kteří tebe milují, míru lásky dobrou, natlačenou a osutou v lůno dáváš. Nebo aj Simeon člověk spravedlivý a nábožný, očekávající potěšení Izraelského, přijal zjevení od Ducha svatého, že neužije smrti, až by prvé uzřel Krista Páně. O šťastná hodina, v kterou mu to zaslíbeno! O šťastnější, v kterou mu to splněno! A jistě došla naděje vyplnění, že to, zač prosil, obdržel, a což věřil, uzřel. Nebo v tu hodinu, když dětátko Ježíš do chrámu bylo přineseno, i on tu prodléval, vzav je na lokty své, velebil s radostí jméno tvé a žádal, aby odsud propuštěn byl v pokoji. My pak, o Pane, co o sobě díme? Jak veliká jest tvá milost k nám! Nebo ač nejsme tak spravedliví a nábožní, jako Simeon, však rovněž takového dobrodiní nás účastné činíš, poněvadž to narozene dítěátko slovem a svátostmi také i na lokty srdce našeho podáváš a duše naše

účastenstvím zásluh jeho mocně obveseluješ. Nad to Duchem svým svatým ráčíš nás o tom ujišťovati, budeme-li Immanuele toho za světlo a spasení, za slávu svou v kříži a pohanění pokládati, že jej také jako Simeon časem svým tváří v tvář uzmíme. Ach Otče milosrdný, budíš tobě chvála za to na věky! Poněvadž jsi nám nyní vírou dal duchovně patřiti na Spasitele pro nás narozeného, tedy radostně věříme, že nás ráčíš i k druhému na něj patření ve věčném životě přivésti. Přestávajice na tvé milosti prosíme, až podle vůle tvé přijde cíl a hodina naše poslední, propust i nás služebníky a služebnice své, jako Simeona, v pokoji. Ty pak nejmilejší Boží Dítě, Pane Ježíši Kriste, jako jsi chrám Jeruzalémský v šesti nedělích po narození svém navštívil, tak i nyní navštěvuj chrámy naše, zachovávaje v nich čistotu slova svého a velebných svátostí; ano navštěvuj i chrámy srdcí našich, a dej, bychom z tebe, jako Simeon, v životě i v smrti radost a potěšení měli. Ty jsi spasení připravené před obličejem všech lidí. O budíš i spasení naše! Však jsi se proto zákonu ve všem dokonale poddal, abys od zlořečenství zákona nás vykoupil: Vysvobod nás od hřícha, hněvu Božího i věčné smrti, přimlouvaje se u Otce za nás. Vzhledniž sám na sebe a rozpomeň se, co jsi, a proč jsi člověčenství naše na sebe přijal: to nechtě k tomu pohne, abys na nás vždycky v dobrém pamatoval a tak k spasení nás přivedl. Ty jsi světlo k osvícení národům: o budíš i světlo naše! Osvěcuj nás, jako nyní, tak i vždycky jasným světlem slova svého, bychom upřímně věřili, co jsi učil, a činili, co jsi poručil. Osvěcuj nás i živým potěšením v pokušeních, aby nás ténosti strachu a zármutku ne zachvátily a k pádu nepřivedly. Ty jsi sláva lidu Izraelského, o budíš vůči slávě a marnému bohatství

světa, vůči všelikému kříži i smrti sláva naše. Pane, uslyš a smiluj se a naplň tyto žádosti naše. Láska tvá, kteráž tebe dolů táhla a k nám do tohoto údolí pláče přivedla, necht' nás také vzhůru táhne a k tobě do věčné slávy přivede, kdež jsi živ a kraluješ na věky věků. Amen.

Verš.

Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, podle slova svého v pokoji.

Nebo viděly oči mé spasení tvé. Luk. 2, 29. 30.

Kollekta.

O všemohoucí věčný Bože, prosíme tebe srdečné, dej nám, bychom tvého milého Syna poznávali a tak slavili, jako svatý Simeon, jenž tělesně jej na lokty své vzal a duchovně viděl i vyznával. Skrže téhož Syna tvého, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

VI.

MODLITBY POSTNÍ

O umučení a smrti Krista Pána.

První.

Nejmilejší Boží Synu, jenž jsi pro člověka vinu S. nebe sstoupil, na kříž vstoupil, Abys hříšníky vykoupil; Beránku nepoškrvněný, Dej nám, at tvé umučení Vždycky máme v své paměti V životě, také při smrti:

Obzvláště v tento postní čas, V kterémžs ráčil trpět za nás, Nechať toto rozjímáme, Kážeme i posloucháme V pravé víře, pobožnosti, V čistotě a v střízlivosti Všickni spolu, kdo jsme kolvěk, Mladý i také starý věk,

Chudý rovně i bohatý,
Muži, ženy, také děti;

Neboš za všechny umřítí
Ráčil, chtěje všech spasiti,

Uslýšž nás, milý Pane,
Zač tebe z víry žádáme,

Budiž od nás z toho chválen
Až na věky věků. Amen.

Druhá.

O Ježíši, Pane a Vykupiteli náš, jenž jsi nás tak zamiloval, že jsi sebe samého dobrovolně na překrutné umučení a ohavnou smrt vydati ráčil, díky tobě činíme za tak veliké dobrodiní tvé, nad které jsi nám většího nemohl učiniti. Prosíme také pro tvé ubičování, políčkování, posmívání a pro tvou trnovou korunu, pro kříž tvůj a smrt tvou přehořkou, račiž s nás všechny hříchy smýti a nám je odpustiti. Přimlouvej se za nás u věčného Otce, aby zalíbiv sobě tvou krvavou obět, od nás bič hněvu svého, pomstu hříchů našich milostivě odvrátil. Nebo ke komu jinému se máme utíkat, než k tobě Bohu, Ochranci, Spasiteli, Orodovníku, Přímlovci a Zástupci svému? Budiž tedy sám ochrana naše a ukryvej nás ve svých přesvatých ranách před hněvem zaslouženým i před všelikými útoky ďábla i světa tohoto. Neopouštěj stádce svého malého, kteréž jsi tak drazě vykoupil; ale buď přinem svou milostí a čiň mu dobře časně i věčně, ke cti a chvále jména tvého svatého. Amen.

Třetí.

Pane Jezu Kriste, Synu Boha živého, Stvořiteli a Obnoviteli lidského pokolení, díky tobě vzdáváme (ač mdlé, ó by aspoň byly nábožné a tobě příjemné), že jsi pro nás bídné s nebe sstoupil, z blaslavené Marie panny tělo přijal a z ní se naroditi ráčil. Byl jsi plénkami obvinut, v jeslech položen, prsy matky své kojen, obřezán, mudrcům zjeven a od

nich ctěn, v chrámě obětován, do Egypta nesen, domů navrácen, rodičům poddán, od Jana pokřtěn, postem čtyřicetidenním soužen, třikrát od ďábla pokoušen, putováním zemdlen, bděním, hladem a žízni ztrápen, kázáním unaven, se slzami jiných litováv, od židů zavržen a mnohými křivdami od nich uražen. A když utrpení tvé nastávalo, ráčil jsi se rmoutiti a teskliv býti, jako pravý člověk lekati se a truchliti, na kolenách kleče se modliti a třikrát na tvář padati, a v tom boji krvavým potem se potiti. Byl jsi také od Jidáše zrazen, lstivě políben, od bezbožných židů s hlukem jat, jako lotr svázán, od učedníků strachem utíkajících opuštěn, k Annášovi přiveden, odtud svázaný ke Kaifášovi biskupu veden, posmíván, v radě židovské postaven, falešnými svědky obžalován, na smrt ohavnou odsouzen, uplíván, posmíván, potupen, políčkován, svázaný Pilátovi vydán, k smrti neustupně žádán, k Herodesovi od Piláta poslán, tam podobně obžalován, od Herodesa a dvoru jeho pohrdnut, bílým rouchem oděný k Pilátovi odeslán, z rozkazu Piláta nahý k sloupu přivázán, až do krve zbičován, k smrti odsouzen, žoldněřům k ukřižování vydán, od nich z roucha svlečen, pláštěm šarlatovým přiodín, trním korunován, třtinou místo berly podanou posměšně poctěn, králem židovským nazván, zase políčkován a uplíván, třtinou na hlavě bit, z pláště šarlatového svlečen, dřevem kříže obtížen, k místu utrpení přiveden, vínem mirrovým a žlučí napojen a opět z roucha svého svlečen, potom jsi na kříži roztažen, za ruce i nohy hřeby přibit a tak mezi lotry ukřižován a s pěstuníky poctěn; od mimojdoucích a přistojících ukrutně posmíván, volals: Bože můj, Bože můj, proč si mne opustil? Potom v žízni octem napájen, nakloniv hlavy, duši jsi vypustil; od žoldněřů bok tvůj kopím otevřen, z něhož pak vyšla

krev a voda; večer jsi s kříže sňat, do hrobu od Josefa položen. Vstav z mrtvých třetího dne, svým jsi se zjevil; čtyřicátého dne potom jsi na nebe vstoupil a sedě na pravici Otce, zaslíbeného Utěšitele ucdlníkům jsi seslal. Potom přijdeš, abys soudil a odplatil jednomu každému podle zasloužení, buď dobrým, nebo zlým. Ty, ó Pane Ježíši Kriste, nejsvětějším utrpením svým, nejdražší smrtí a krví svou, kterouž jsi za nás vylil, a nevýmluvným milosrdenstvím svým račiž nás bídné hříšníky, naše rodiče, bratry, sestry, manželky, děti, přátely i nepřátely, všechny bídné, v pokušení postavené, mdlé, opuštěné, vězně, nemocné, a všechny, za něž jsme povinni se modliti, i celý lid křesťanský ze všech úzkostí a soužení vytrhnouti a od osidel ďábelských, od pout hřícha i ode všeho zlého těla i duše zachovati a vždycky obhajovati. Řeď všecko myšlení i činění naše, aby se ti mohlo vždycky líbiti. Naplň nás milostí a pokojem svým svatým i všelikými ctnostmi, a dej nám šťastného v nich setrvání i života pobožné skonání. Vysvobod nás od všelikých pokut a dej nám všem z milosti do tvého věčného království šťastně přijíti, jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem i Duchem svatým na věky věků. Amen.

Čtvrtá.

Pane Ježíši Kriste, drahý Vykupiteli, jenž jsi přetěžkým křížem a přehořkou smrtí svou dokonal dílo vykoupení našeho, upřímným srdcem díky tobě činíme, že jsi nás ráčil tak milovati a od hříchu, smrti, ďábla a pekla vysvoboditi. Budiž tobě za to věčná čest, chvála i díkyčinění! Ó Beránku Boží, za nás obětovaný, dejž, ať nikde mimo tebe spasení svého nehledáme, ale v tobě samém naději svou zakládáme.

O at tvé poslední slovo na kříži jest i našim posledním slovem na smrtelném loži: Otče, v ruce tvé poroučím ducha svého! Jenž jsi živ a kraluješ na věky věků. Amen.

Pátá.

Tichý Beránku, Ježíši,
Spasiteli nejmilejší!
V utrpení tvého době
Vzdávámé čest, chválu tobě,
Že jsi v lásce nekonečné
Za pokolení nevděčné

Bolestných muk nesl tíže
I smrt též na dřevě kříže,
A nás lidí nešlechetných
Sprostil všechných muk pekelných,

A tak měštany věčného
Učinil království svého.

Tichý Beránku Ježíši,
Spasiteli nejmilejší!

Srdce plné nepravosti,
Duši plnou ohavnosti
Rač svatou krví skropiti,
Milostí svou obměkčiti,

Od všech hříchů očistiti,
Pravou vírou ozdobiti,
Bychom ve tvých ranách
svatých
A zásluhách dostatečných
Hledali své potěšení
Ve všelikém zarmoucení.

Tichý Beránku Ježíši,
Spasiteli nejmilejší!

Tvé bolestné umučení
Ať jest naše utěšení,

Bychom od rozpustilosti,
Všeliké světské marnosti
Po všecken čas utíkali,

Všech hříchů se varovali,
Živi jsouce v pobožnosti,
Došli z tvé pouhé milosti
V nebi života věčného,
Smrtí tvou zaslouženého.
Amen.

Šestá.

O nejsvětější a nejutěšenější Ježíši, děkujeme tobě za tvé srdčné zarmoucení, když smutná byla pro nás duše tvá až k smrti, abys tak věčný zármutek od nás vzdálil a nám věčnou radost způsobil; za tvou poníženou poklonu, již jsi Otci svému nebeskému učinil, když jsi padl na zem na tvář svou svatou, bys nám milost nalezl a tváře naše nebyly zahanbeny; za tvé nejsvětější modlení a svatě

poslušství, když jsi dokonale obětoval vůli svou Otci svému nebeskému a řekl: Ne jak já chci, ale jakž ty chceš! bys za naši zlou vůli dosti učinil, ji uzdravil a nás v božské vůli posvětil; za tvůj hořký boj smrti, jímž jsi smrti moc odjal a ji přemohl; za tvůj nejsvětější pot krvavý, jenž hojně tekł z přesvatého těla tvého a na zem padal, bys posvětil studený pot smrti naší a proměnil trápení smrti v sen líbezný. O nevinný, nepoškvrněný Beránku Boží, děkujeme tobě, že jsi pro nás byl jat, bychom my mohli vykoupení býti; svázán, bychom my byli od hříchů osvobozeni; falešně obžalován, bychom my byli z přisného soudu Božího propuštěni; v tvou svatou tvář ubit, bychom my pokoj měli! O nejtrpělivější a nejtišší srdce, děkujeme tobě, že jsi pro nás byl posmíván, bys nám učiněn byl věčnou moudrostí; uplván, bys nás od hanby osvobodil; pohaněn, bychom my v tobě byli slavní učiněni, ubičován, bys dosti učinil za naši neposlušnost. O Králi slávy! děkujeme tobě, že jsi pro nás byl k posměchu a k potupě šarlatem přírodním, bys nám vyzískal svatební roucho, trním korunován, bys položil na hlavy naše korunu spravedlnosti, zes třtinu do pravé ruky své vzal, bys nedolomil docela třtiny nalomené; dals jí hlavu svou svatou bítí, bychom my mohli hlav svých s radostí pozdvihnouti. O nejmilejší Pane! děkujeme tobě za tvé před lid postavení, když Pilát řekl: Ať člověk! — aby popatřil tvůj nebeský Otec na bídu naši a se pro tebe smiloval nad námi. Ať Otče, viz, jaký člověk! O nejspanilejší Pane, ty jsi byl zavržen a zapřen od vlastního lidu tvého, bys se stal úhelným kamenem věřící církve; ty jsi odsouzen pro nás na smrt, bys nás osvobodil od k věčné smrti odsouzení. O nejspravdivější a nejponíženější služebníče Boží, ty nejposluš-

nější Synu Boha Otce svého nebeského, děkujeme tobě, že jsi sám nesl kříž svůj k smrti své svatě, bys nás naučil kříž náš dobrovolně na sebe bráti! Ty jsi byl na rukou i nohou na kříž přibit, abys byl obětí za naše hříchy; byl jsi mezi dvěma lotry ukřižován a mezi neshlechetné počten, ježto jsi žádnému neučinil nic zlého, aniž byla jaká lest v ústech tvých nalezena, abys nás smířil svou nevinností. Ty jsi také podstoupil veliké útržky a potupu na kříži, abys nás vykoupil od potupy věčné. O ty požehnaný Hospodine, děkujeme Tobě, že jsi byl zločencstvím na dřevě, aby v Tobě požehnání byli všickni národové země; ty nejkrásnější mezi syny lidskými stal jsi se červem, abys nás slavně učinil; ty jsi všeho potěšení zbaven visel na kříži, bychom my věčně potěšeni byli; tys musil nahým krvavým tělem zemřítí, abys nás přioděl oděvem spasení a rouchem spravedlnosti! O věčný Kněži nejvyšší a náš jediný Prostředníče, děkujeme tobě, že jsi se na kříži modlil za nás, abys nebeskému Otci sebe samého obětoval se slzami a křikem velikým! Děkujeme tobě za to potěšitelné slovo: dnes budeš se mnou v ráji, jímž jsi bídným hříšníkům otevřel ráj nebeský, nebo slovo toto jest pravý klíč ráje! Děkujeme tobě za tvou úzkost a trápení tvé, když jsi křičel: Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil, bychom my od Boha nebyli věčně opuštěni. Děkujeme tobě za tvou svatou žizeň na kříži a trpký nápoj octa, jímž jsi nás od věčné žízne a palčivosti pekla osvobodil. Děkujeme tobě za tvé potěšitelné slovo: Dokonáno jest, to jest: hřích jest již shlazen, Bůh jest smířen, písmo naplněno a vykoupení věčné zaslouženo! Děkujeme tobě za tvou svatou smrt a poslední slovo na kříži, nebo tím všeliký hřích náš jest zaplacen, život na světlo vyveden

a všech věřících duše v tobě, Vykupiteli náš, v ruce Boha Otce nebeského poručeny. Dejž, o nejpožehnanější Králi, bychom také za tvé svaté tělo s Josefem z Arimatie prosili, je v čisté roucho víry zavínuli, mirrou a aloem pomazali, totiž je s srdečnou nad hříchy našimi lítostí nábožné a u víře do očistného srdce jako do nového hrobu přijali, by ono tam odpočívalo samo a kromě něho žádný jiný. Zapečet ty sám hrob tento Duchem svým svatým, by tě neukradli žádný ani svět, ani ďábel z srdce našeho, bychom tě neztratili, ale s tebou raději zemřeli, z mrtvých vstali, živi byli, na nebe vstoupili a věčně mohli při tobě býti a zůstat. Amen.

Sedmá.

O Pane Ježíši Kriste, jenž jsi nám ubohým ztraceným hříšníkům svatým a nevinným umučením svým získal u Otce nebeského milost a navrátils nám věčný život, děkujeme ti ze srdce za lásku a úzkost tvou, za trápení tvé i smrt spasitelnou. Prosíme tebe, zachovej nás věčně v lásce a v chvále utrpení tvého a dej nám milost skrze Ducha svého svatého, bychom toto drahé vykoupení a veliké dobrodíní vděčným srdcem poznali a velebili. Pomož, bychom se tak stali u víře mocnější, v trpělivosti doufanlivější, v poslušnosti ochotnější a stářejší a také hříchům zemřeli. Naposledy pomoz Pane Ježíši, bychom se mohli krvavou smrtí tvou při skonání svém k věčnému spasení potěšovati a slítili. Amen.

Osmá.

O všemohoucí, dobrotivý, věrný Bože, děkujeme ti srdečně, že jsi z veliké milosti a milosrdenství jednorozeného Syna svého, Ježíše Krista, poslal, všechny

hříchy a bolesti naše na něj vložil a prchlivost hněvu svého nad hříchem našim na něj vyhlil. Prosíme tě, račiž nám pro téhož Syna tvého milostiv býti, všechny hříchy naše nám odpustiti a velikým milosrdenstvím svým nás spravovati. O milý Bože a Otče, zachovej nás v své milosti, posilň nás proti všelikému pokušení a nedej, aby při nás bídných, hříšných lidech drahé utrpení a smrt tvého milého Syna Jezu Krista zmařeny byly. Dej, milý Bože a Otče, aby nám drahé utrpení a smrt Syna tvého Jezu Krista byly mocným lékařstvím proti hříchu, silným vítězstvím proti smrti, dáblu a peklu, blažící útěchou a spasitelnou záchranou ve všem pokušení, spasitelnou pomocí a zachováním k životu věčnému. Pomož, milý Bože, aby nás zásluha, utrpení a smrt tvého milého Syna při skonání našem těšily a sílily, vše, co by nás zarmovalo a soužilo, přemohly a nám věčný život zachovaly. Dej, milý Bože, bychom milost tvou a milosrdenství tvé nám krví Ježíše Krista dobyté, neztratili, ale zachovali a věčně živi byli, skrze téhož milého Syna tvého, Jezu Krista, Pána a Spasitele našeho. Amen.

Devátá, k společnému modlení příhodná.

Pane Ježíši Kriste, Beránku Boží! Děkujeme ti srdečně, že jsi nesl hříchy světa i naše a že jsi se stal utrpením svým i smrtí svou obětí smíření našeho. Ty jsi se vydal v ruce hříšných a byl jsi pro nás potupen, bičován, trním korunován a ukřižován. Ach uděl nám milosti své, bychom nábožným přemýšlováním o tvém svatém utrpení a smrti tvé byli srdečně pokořeni, ve všelikém pokušení, v životě i smrti potěšeni a k boji proti hříchu a světu mocně vyzbrojeni. Tys nám, o Spasiteli nejmilejší,

pozůstavit příklad, abychom následovali slépejí tvých. Dej, bychom, pohlížeje k tobě, vůdci a dokonavatelí víry své, skrze trpělivost konali běh uložného sobě boje, také konce víry, spasení duší svých došli, a tebe za nevypravitelnou lásku tvou chválili a velebili nyní i na věky. Amen.

Desátá, k obzvláštnímu modlení příhodná.

Tobě, věrný Spasiteli,
Díky vzdávám v tuto chvíli!

Žes pro mé tak mnohé viny,
Sám jsa beze vši poskvrny,
Tak hluboce sebe zmatil,
Niže všech lidí ponižil,
Podstoupiv smrt přeukrut-

nou,
Před vším světem zlořeče-

nou,
Bys tak všeliké poskvrny,
Všechných lidí mrzké činy
Mírou smrti své zahladil,
Moc hříchů při nich umrtvil.

O můj věrný Spasiteli,
Díky vzdávám v tuto chvíli!

V tebe věřím, v tebe doufám
A na tebe se spoléhám,
Tys můj Otec, já tvé dítě
V tomto bolestném životě,

Tys má radost, potěšení
Ve všelikém zarmoucení,
Tvé hluboké ponížení,
Jest mé slavné povýšení.

Tvé rány jsou mé lékařství,
Tvá nahota mé bohatství.
Tvá krev přehojně vyhladí
Jest za mé hřichy výplata.

O můj milý Spasiteli,
Všech hříchů zahladiteli!
Cožs ráčil pro mne trpěti,
Dej mi tohotěz i užítí,
Nech prosím tvá smrt

ukrutná
Nebude při mně zmařená,
Ale mrtví žádosti zlé,
Světa marnost shladí celé,
A když se smrt má přiblíží,

Tvá smrt posilí mne v mé tízi,
Zbavíž pekelných žalostí
a přivediž do radosti.
Amen.

Jedenáctá, k obzvláštnímu modlení příhodná.

O Ježíši, Boží Synu!

Děkujit v tuto hodinu,
Zes ráčil z pouhé milosti,
Mé hřichy a nepravosti
Dobrovolně na se vzítí,

Za ně smrti zaplatiti:
Jsa raněn, polapen, svázán,
Uplván i políčkován,
Trýzněn, v hlavu ostnyraněn,
Falešnými svědky haněn,

Nespravedlivě odsouzen,
S křížem z města k smrti
veden.

Trním v posměch korunován,
Ukrutně s lotry křižován,
Vise mezi nebem zemí

Naplňens bolestmi všemi!
Ach jak, kdy, čím, milý Pane,
Odplata se od nás stane:

Potupujit mnozí smrt tvou,
V zásluhu jen doufají svou;
A útěchu ustavuji,
Že mne sprostí všech téžkostí
Časných i věčných žalostí.
Amen.

Ale chatrný já člověk,
Dokud bude státi můj věk,
Budu tě z srdce chváliti.
Tobě ctným žítím sloužiti,
Neb vím, žes můj Vykupitel,
Všech mých hříchů zahladitel.
V smrt tvou kladu svou
naději

A útěchu ustavuji,
Že mne sprostí všech téžkostí
Časných i věčných žalostí.
Amen.

Dvanáctá, k obzvláštnímu modlení příhodná.

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi pro vykoupení světa
bídy, úzkosti, posmívání, útržky, křivdy, soužení,
umučení a smrt trpělivě nésti ráčil: tímto vším, co
jsi pro hřichy naše trpěl, račiž mne od bludů, hříchů,
nebezpečenství tohoto světa, od muk pekelných, od
náhlé i věčné smrti vysvoboditi, a nedej mi, prosím,
zapomínati na to, co jsi pro mne trpěl, ale dej mi
to vždycky před očima míti a vděčně přijímati, tak
abych účasten jsa práce a bolesti tvé, mohl také
odpočinutí a potěšení tvého dojíti. Amen.

Verše a kollekty postní.

Verše.

1. Kristus Pán učiněn jest poslušný Otcí svému až do smrti.
A to až do smrti kříže. Filip. 2, 8.
2. Kristus Pán raněn jest pro přestoupení naše;
A my zsinalostí jeho uzdraveni jsme. Izai 53, 5.
3. Pane Kriste, pro tvé svaté umučení
Rač nám dáti hříchů našich odpuštění.

Kollekta první.

Milosrdný věčný Bože, kterýž jsi neodpustil Synu svému jedinému, ale za nás za všechny jej vydal, aby hříchy naše na kříž vnesl: popřejž nám, aby srdce naše v moci této víry nikdy se nestrachovalo a sobě nezoufalo; skrze téhož Syna tvého, Jezu Krista, Pána mnšeho. Amen.

Kollekta druhá.

Pane Ježíši Kriste, bolestmi smrti své dokonaly Spasiteli! Učiniž, aby přemýšlování naše o utrpení tvém bylo duším našim požehnané. Ty vidíš, jak velice mysl naše jest rozptýlena. Ach, račiž srdce a smysly naše obrátiti k jedinému tomu, jehož jest nám potřebí. Dej nám v celé této svatě době slovo kříže tak si přivlastňovati, bychom jím probuzeni, obráćeni, posilněni a vzděláni jsouce, k věčnému životu byli zachováni, pro drahou zásluhu tvou. Amen

POŘÁDEK

svěcení tichého týdne. *)

Neděle květná.

Izai 53. 2. 3. 12.

Modlitba.

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi poslal na tento svět Syna svého jednorozeného v podobě služebníka, aby sám sebe zmařiv, podobný byl lidem učiněn, a poněživ se, poslušností, již smrt kříže na se vzal, za naši neposlušnost dosti učinil: prosíme tě, uděl nám

*) Uvedené části písma sv., máje biblii svatou před sebou, si vyhledej a spolu čti.

milosti své, bychom se myslí jeho ozdobil; v srděčné lásce jedni druhým sloužili a tak v den zjevení Ježíše Krista s ním k věčné slávě byli povýšeni, skrze téhož tvého Syna milého, Pána našeho. Amen.

Ep. Fil. 2, 5—11.

Svatý ohlas.

Ó jak krásné na horách nohy toho, ješto potěšené věci zvěstuje a ohlašuje pokoj! toho, ješto zvěstuje dobré, ješto káže spasení a mluví k Sionu: kraluje Bůh tvůj. Izai 52, 7.

Mytí noh a pomazání Páně.

Jan 12, 1—8.

Svatý ohlas.

Amen pravím vám: Kdežkoli kázáno bude evangelium toto po všem světě, takéť i to bude praveno, co učinila tato, na památku její.

Vjezd Páně a pláč nad Jeruzalémem.

Jan 12, 9—14, Luk. 19, 29—35. Jan 12, 14—19, Luk. 19, 36—49. Mat. 21, 10—12. 15. 16.

Příchod Řeků. Posvěcení Páně v smrti a soud světa.

Jan 12, 20—37.

Svatý ohlas.

Jeruzaléme, Jeruzaléme, morděři proroků, a kterýž kamenuješ ty, kteříž byli k tobě posíláni; kolikrát jsem chtěl shromážďiti dítky tvé, tak jako slepice shromážďuje kuřátka svá pod křídla, a nechtěli jste. Mat. 23, 37.

Předpovědění zkázy Jeruzaléma i skonání světa.

Mat. 24, 1—3. Luk. 21, 8—37.

Svatý ohlas.

Aj zanechávat se vám dům váš pustý. Neboť pravím vám, že mne již více nikoli neužijete od této

chvíle, až díte: Požehnaný, kterýž se béte ve jménu Páně! Mat. 23, 38. 39.

Zelený čtvrtek.

Svatý ohlas.

1. Tak Bůh miloval svět, že Syna svého jedno-rozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný. Jan 3, 16.
2. Pakli by kdo zhrěšil, přimluvce máme u Otce, Ješše Krista spravedlivého; a onť jest smíření za hříchy naše; a netoliko za naše, ale i za všeho světa. 1. Jan. 2, 1.
3. Pojďte, jezte chléb můj, a píte víno, kteréž jsem smísil. Př. 9, 5.

Vzdychnutí.

Všemohoucí Otče, věčný Bože, jenž jsi nalil Synu svému bolesti kříže, abys od nás zahnal moc nepřitele: dej nám oslavovati a věčně užívati utrpení jeho, abychom dosáhli hříchů odpuštění a od věčné smrti vykoupení, skrze téhož Syna tvého, Jezukrista, Pána našeho. Amen.

Ep. 1. Kor. II, 23—32.

Příprava beránka.

Jan 13. 1. Mat. 26, 1 2. Luk. 22, 8—16.

Verš z písně.

Duše drazze vykopená, budiž hodně připravená! Máš smrt Páně zvěstovati, tomu znovu děkovati, kterýž, aby tě vykoupil, hroznou smrt kříže podstoupil, získal tobě štěstí věčné. Ó duše děkujž mu věčně!

Ustanovení svatě Večeře.

Luk. 22, 17—20.

Vzdychnutí.

Lékaři, uzdrav mou duši mnohým hříchem raněnou, k volání nakloň svých uší, vzdal ode mne bídu

mou; já jsem zhrěšil, vyznávám, protož pomoc tvou žádám: uzdrav a posvět mou duši, o můj lékaři nejlepší.

Mytí noh. Jidáš vezme skývu a odchází.

Jan. 13, 2—4. Luk. 22, 24—30. Jan 13, 4—30.

Verš z písně.

Lásko, jež jsi mne k obrazu božství svého stvořila, lásko ježs mi po úrazu cestu k nebi zjevila: tobě já se oddávám, tvůj jsem a tvým zůstávám.

Nové přikázání. Tříbení učedlníků.

Jan 13, 21—38. Luk. 22, 31. 32. 36—38.

Svatý ohlas.

Přikázání nové dávám vám, abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás, tak abyste i vy milovali jeden druhého. Jan 13, 34.

Verš z písně.

Chci tě milovat, má milosti, tě dárci mého spasení! Chci tě milovat i v radosti, chci tě milovat v soužení: i když smrt zděsí mou duši, chci tě milovat, Ježíši.

Ježíš, cesta, pravda i život. Utěšitel.

Jan 14.

Svatý ohlas.

Pokoj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám. Jan 14, 27.

Verš z písně.

Lásko, jež jsi hrozně muky trpěla, i smrti strast; lásko, z jejíž svatě ruky kyne život, věčná slast: tobě já se oddávám, tvůj jsem a tvým zůstávám.

Lásko, štíte duše mojí, božských darů prameni, Lásko, kteráž rány hojí, duše v hříchů úpení: tobě já se oddávám, tvůj jsem a tvým zůstávám.

Řeci Páně na hoře olivetské: o vinném kmeni a ratolestech a o Utěšiteli.

Jan 15, 16.

Verš z písně.

Lásko, ježs mne na své břímě srdcem, myslí spoutala, Lásko, ježs v mé srdce símě touhy svaté nasála: tobě já se oddávám, tvůj jsem a tvým zůstávám.

Biskupská modlitba.

Jan 17.

Verše z písně.

Lásko věčná, neskonala, jež nás věčně miluješ, lásko, mzdu ježs za nás dala, mocně nás zastupuješ: tobě já se oddávám, tvůj jsem a tvým zůstávám.

Lásko, kteráž mne pozbaví hrobu a smrtelnosti; lásko, jež mi věnec slávy dáš tam v nebes výsosti: tobě já se oddávám, tvůj jsem a tvým zůstávám.

Boj smrti v Getsemane. Jetí Páně.

Jan 18, 1. Mat. 26, 36. Jan 18, 2. Mark. 14, 32—36. Luk. 22, 43, 44. Mark. 14, 37—39. Mat. 26, 42—46.

Svatý ohlas.

Cožt vám pravím, všechném pravím: bděte a modlete se, nebo nevíte, kdy bude ten čas. Mark. 13, 37.

Modlitba na zelený čtvrtek.

První.

Pane Ježíši, milosrdný kněže! Ty jsi zkušěn ve všem nám podobně a můžeš citedln býti mdllob našich; pročež neopouštěj nás, když se bojí srdce naše a hrůzy pokušení a smrti na nás se valí. Děj nám v takový čas zlý naléztí v poslušnosti tvé spravedlnost naši a v krvavém boji tvém vítězství naše; a učiň, bychom, kdyby se nám i stýskalo, přece ne-

zoufali, nýbrž dosti majíce na milosti tvé, v tobě pokoj měli. Pomoz nám, Pane Ježíši, v soužení a úzkosti v boji smrti zvítěziti, jako jsi ty zvítězil, a drž nás pevně v ruce své všemohoucí, aby nás věčně nic neodloučilo od lásky tvé. Amen.

Druhá.

Pane Ježíši Kriste, obrať oči srdce mého na vnitřní utrpení své, kteréž jsi za hřích můj v zahradě Getsemanské v nevypravitelných úzkostech nesl. Nechať krůpěje tvého potu krvavého, jež jsi tam prolil, tak mocně vtékají do duše mé, aby mi po celý život můj dávaly okoušeti věčnou lásku tvou a aby obzvláště, až budu umíratí, propůjčily mi potřebnou sílu k věrnosti až do smrti. Spoj mne s sebou u víře a vštěp vůli mou do vůle své, abych se v tobě nebeskému Otci tvému obětoval a s tebou ochotně k všelikému utrpení, jež jsi mi k zkušění stálosti mé přisoudil, se nachyloval a poddával. Nechať mne krev tvá pronikne k pravému očistění ode všech poskvm těla i ducha. A jako jsi ty se na kolenou modlil Otci svému, tak uvrhna mne mocí Ducha svého na kolena má, zbav mne pýchy a svévolnosti mé. Učiň, bych se cele tobě odevzdal; ne vůle má, ale vůle tvá děj se při mně. Pomáhej mi bdíti a modliti se, bych neupadl v pokušení, a vždy mne zas probuzuj, kdybych s učedlníky usínati měl. Učiň ducha mého hotovým, když umdlévá tělo. A kdybych i v bídách svých a v poslední hodině mé v úzkosti se potil, učiň mne přece věrným až do smrti. O věrný Spasiteli, buď ty při mně ve všech pokušeních, jako tebe anjel posílil v mdllobě tvé. Ach oroduj za mne všelikého času jako můj věrný kněz nejvyšší, jenž jsi se s křikem a se slzami Otci za nás obětoval. Nebo ty jsi a zůstáváš milosrdný a jsi citedln mdllob našich, poněvadž

jsi zkušěn ve všem nám podobně, kromě hříchu. Protož pomoz mi ve všeliké bídě mé, jež by mne nyní neb budoucně potkati mohla. Nauč mne vždy bdíti a se modliti a v boji neusínati; nýbrž vždycky probuzuj a napravuj mne, bych v pokušení neupadal, nýbrž konečné vítězství dobyl a podržel: to vše mocí přehořké úzkosti tvé a převelikých bolestí tvých. Amen.

Velký pátek.

Vzdychnutí.

Kriste, Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. Kriste Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, rač nám dát pokoj svůj. Amen.

Naríkáni Páně.

Takto praví Pán: Pohlédte a vize, jestli bolest podobná bolesti mé, kteráž mi učiněna? Pláč 1, 12. Otvírají na mne ústa svá jako lev rozsápávající a řvoucí. Ž. 22, 14. Řekl jsem jim: Jestliže se vám vidí, dejte mzdu mou, pakli nic, nechte tak; i odvážili mzdu mou třiceti stříbrných. Zach. 11, 12. Povstávají svědkové lživí, a na to, o čemž nevím, dotazují se mne. Ž. 35, 11. Čehož jsem nevydřel, nahražovati jsem musil. Ž. 69, 5. Červ jsem a ne člověk, útržka lidská a povrhel vůbec. Všickni, kteříž mne vidí, posmívají se mi; ošklebují se, a hlavami potřásají. Ž. 22, 7. 8. Protivili mi se za mé milování, ježto jsem se za ně modlival. Ž. 109, 4. Těla svého nastavuji bijícím a líce svého rvoucím mne; tvářii své neskrývám od pohanění a plvání. Iz. 50, 6. Zbit jsem v domě těch, kteříž mne milují. Zach. 13, 6. Jako voda rozplynul jsem se, a rozstoupily se všechny kosti mé; a srdce mé jako vosk rozpustilo se u pro-

střed vnitřnosti mých. Vyprahla jako střepina síla má a jazyk můj přilnul k dásním mým. Zprobjeli ruce i nohy mé. Mohl bych sčísti všechny kosti své; oni pak hledí na mne a dívají se mi. Dělí mezi sebou roucha má, a o můj oděv mečí los. Ž. 22, 15—19. Pohanění potřelo srdce mé. Ž. 69, 21. Ustal jsem, volaje, vyschlo hrdlo mé. Ž. 69, 4. Očekával jsem, zdali by mne kdo politoval, ale žádného nebylo; zdaliby kdo potěšiti chtěli, ale nedočkal jsem; nýbrž místo pokrmu poskytli mi žluči, a v žízni mé napájeli mne octem. Ž. 69, 21. 22. Zaměstknal jsi mne hříchy svými a obtížils mne nepravostmi svými. Iz. 43, 24.

Vzdychnutí.

Hospodine, Hospodine, Bože silný, lítostivý a milostivý, dlouhočekající a hojný v milosrdenství a pravdě; milosrdenství činíš tisícům, odpouštěje nepravost a přestoupení i hřích; necházej v soud se služebníky svými. Amen. 2. Mojž. 34, 6. 7. Ž. 143, 2.

Verš z písne.

O Beránku nevinný,
jenž's za nás na kříži umřel,
nás Rukojmě jediný,
trpělivost velikous měl.
Na sebe's hříšných mzdu vzal,
by žádný z nás nezoufal.
Smiluj se nad námi, o Jezu!

Sv. čtení. Izai. 53.

Verš z písne.

Na Golgatě stojí kříž,
oltář nejsvětější,
tam Syn Boží, Pán Ježíš,
kněz nejdůstojnější,
v svatyni vykoupení

sám se v obět dává,
Otce ustanovení
slavně dokonává.

Svatý ohlas.

Patřme na vůdce a dokonavatele víry Ježíše, kterýž místo předložené sobě radosti strpěl kříž, opováživ se hanby. Žid. 12, 2.

Kristus jat,

vyslýchán, bičován a k smrti odsouzen.

Jan 18, 3—5. Luk. 22, 48. Jan 18, 6—9. Luk. 22, 49. Jan 18, 10. II. Luk. 22, 51—53. Mark. 14, 50—52. Jan 18, 12—27. Luk. 22, 61—66. Mark. 14, 55—59. Luk. 22, 67—71. Jan 18, 28—32. Luk. 23, 2. Jan 18, 33—38. Luk. 23, 5—16. Jan 18, 39—19, 13. Mat. 27, 19. Jan 18, 14. 15. Mat. 27, 24—25. Jan 19, 16. Luk. 23, 25.

Svatý ohlas.

Aj Beránek Boží, který snímá hříchy světa.
Jan 1, 29.

Verše z písne.

Co jsi učinil, Ježíši přemilý,
že tě tak zlostině na smrt odsoudili?
všaks ty nespáchal za života svého
nikdy nic zlého.

O předivný soud nebeského Otce!
Dobrý Pastýři, ty trpíš za ovce;
ty, spravedlivý Pane, platíš dluhy
za své zlé sluhy.

Ježíš veden na popraviště a přibit na kříž.

Jan 19, 17. Luk. 23, 26. Mark. 15, 21. Luk. 23, 26—31. Jan 19, 17. 18. Luk. 23, 34.

Verš z písne.

Odpust jim, Otče, jich viny,
nebo nevědí, co činí!
Tak za vrahy své prosí:
O tím víc tedy na srdci
on své přátele nosí.

Ježíš na kříži posmíván.

Jan 19, 19—22. Mark. 15, 23. Jan 19, 23. 24. Mark 14, 29—32. Mat. 27, 43.
Luk. 23, 36. 37.

Verš z písne.

Tvou udatnost a zmužilost
já tiše obdivuji,
tvou trpělivost a milost
já sotva pochopuji:
práce a utrpení,
kteréž's nám ku spasení
snášel, kdož můž vysloviti
a tvou lásku vychválití?

Dva lotři. Maria a Jan.

Luk. 23, 39—43. Jan 19, 25—27.

Verše z písne.

Lotru pokoj duše dává,
řka: Ještě dnes věčná sláva
se mnou se ti dostane!
Ach, když i já jednou umru,
i mne tam přijmi, Pane.

A když zří matku, přítele,
dí: V lásce trvejte cele,
však se všickni shledáme!
Tak já svým milým též řeknu:
Užít se ještě máme!

Ježíš umírá.

Luk. 23, 44. 45. Mat. 27, 46. 47. 49. Jan 19, 28—30. Luk. 28, 46. Jan
19, 30. Luk. 23, 47—49.

Svatý ohlas.

Hodent jest ten Beránek zabítý vzíti moc a
bohatství, i moudrost i sílu i čest i slávu i požehnání!
Zjev. 5. 12.

Verše z písně.

Dokonáno! tak na věky
zvítězils a ze zajetí
vymohls nás ó Kriste!
Pomoz ty mi bojovati,
tak mám vítězství jisté.

Teď, Otče, já v ruce tobě
poroučím ducha, tak v době
smrti nás o spasení
učíš a tvrdíš, že naše
naděje marná není.

Bok proklaný.

Jan 19, 31-37.

Svatý ohlas.

Z úzkosti a ze soudu vyňat jest; a protož rod
jeho kdo vypraví? Iz. 53. 8.

Naříkání Páně.

Lide můj, cožť jsem učinil! a čím jsem tě obtě-
žoval? vydej svědectví proti mně.

Ješto jsem tě vyvedl ze země Egyptské: a ty
jsi vydal Spasitele svého k zbičování.

Z domu služebníkův vykoupil jsem tě: a ty jsi
přibíl na kříž svého Vykupitele.

Já jsem uvrhl Faraona s vojskem jeho do moře
rudého: a ty jsi mne vydal biskupům a pohanům.

Krmil jsem tě mannou na poušti a vyvedl tobě vodu
z přetvrdé skály: a ty jsi mne napájel žlučí a octem.

Lide můj, cožť jsem učinil? a čím jsem tě obtě-
žoval? vydej svědectví proti mně.

Vzdychnuťi.

Svatý Pane Bože, svatý silný Bože, svatý milo-
srdný Spasiteli, Ty věčný Bože, neděj nám padnouti,
když víru hřích rmoutí: Pane smiluj se!

Modlitba na velký pátek.

První (ranní).

Pane Bože, svatý, milosrdný Otče, kterýž nemáš
libosti v smrti naší, nýbrž chceš, aby se odvrátil bez-
božný od cesty své a živ byl, v hlubohé pokoře
velebíme radu milosti tvé, že jsi Syna svého jedno-
rozeného za nás vydal, obět to a výkupné za hříchy
naše. Pochváleno buďž jméno tvé svaté a veliké
milosrdenství tvé!

Pane Ježíši Kriste, Prostředníče nové smlouvy!
Pokoř nás dnes co nejlouběji pohledem na svaté
tvé utrpení a umírání. My, my jsme tě zaměstknali
hříchy svými a pro přestoupení naše raněn jsi. O neděj
nám nikdy na to zapomenouti, jak těžká kázeň na
tě vložena, bychom my měli pokoj dušem svým!
Věrný Spasiteli a Smírce! Ty jsi vykonal velké dílo
vykoupení našeho. Nechať jest smrt tvá životem
naším, spravedlnost tvá spasením naším, tvůj smrti
boj vítězstvím a věčným pokojem naším. Dejž moci
Ducha tvého svatého, aby od dnešního dne náš starý
člověk v tobě ukřižován a pohřben byl v smrt, aby
vstal s tebou z mrtvých člověk nový, stvořený podle
Boha v spravedlnosti a v svatosti pravdy. Zapal
srdce naše láskou tou, kterou jsi nás miloval až do
smrti, bychom i my tebe s pravou vroucností ducha
milovali a kříž tvůj u víře a trpělivosti za tebou
nesli. A jako jsi ty sám Ducha svého do rukou
Otce svého nebeského poručil, tak i my v pevné
důvěře v sílu vykoupení tvého poroučíme celého ducha
svého i duši i tělo do všemohoucí ruky tvé.

Nechať se stane, o Pane, slovo kříže mocí Boží
a poselstvím pokoje všem lidem, aby i ti, kteří ještě
jsou dalecí, vykoupeni byli od hříchů svých a s námi

milost a slávu tvou chváliti mohli. Neb ty, Pane, vykoupil jsi nás krví svou Bohu ze všelikého pokolení a jazyku i lidu i národu a hoden jsi přijíti slávu a čest i moc od věků až na věky. Amen.

Druhá (odpolední).

Svatý, všemohoucí Bože! Prosíme tebe, pohled milostivě na církve svou, za kterouž Syn tvůj Ježíš Kristus smrt kříže vytrpěl. O učiň nás účastné tohoto tak drazé dobytého odpuštění hříchů našich; očisť nás ode všech nectností krví Syna svého; posvět nás, bychom všem věcem umřeli a jen tobě samému živi byli a sloužili.

Otče Pána našeho Jezukrista a v něm i Otče náš! Přijmi milostivě modlitby, jež ti přednášíme za celou církev a všechny údy její, za nás a všechny lidi. Naplň láskou Ježíše Krista všechny, jež jsi nám dal za pastýře a učitele; dej a zachovej požeňnání své služebnosti svaté, zvětšující smíření. Všecky věřící duchem pokoje a svornosti sjednot' pod křížem Ježíše Krista a dej, aby byli solí země a světlem světa. Nekající probuď ku pokání, aby i oni měli účastnoství smíření, které se stalo v Kristu Ježíši. Učiň, aby se všem, kteří ještě v Spasitele hříšníků nevěří, slovo kříže stalo mocí Boží k vykoupení od hříchů. Vyslyš všechny truchlící a zarmoucené, kteří v jakémkoli soužení k tobě úpějí; ano pomoz nám ve všech potřebách našich pro Jezukrista, Prostředníka a Spasitele našeho.

Otče milosrdenství! V tento veliký den očisťování prosíme tě za všechny lidi a národy, kteří ještě nevěří v spásonosné jméno Syna svého. Oslav milost svou i při nich a dej, aby poselství pokoje přijali, až k srdci jejich zazní hlas: Smiřte se s Bohem!

Pane Ježíši, veliký Pastýři ovcí svých, jenž jsi obětoval život svůj ku spasení všech lidí, shromažď ovce, které ještě nejsou při stádu tvém, aby naposledy byl jeden pastýř a jeden ovčinec, a aby až vejde plnost pohanů do církve tvé, každý jazyk tě chválil jakožto Pána a Spasitele ke cti nebeského Otce tvého. O Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi nade všemi a dej nám pokoj svůj. Amen.

Třetí (večer).

Ach Hospodine, věčný a dobrotivý Bože a Otče, pohleď na milého Syna svého, jaké veliké bolesti pro mne musil trpěti! Ach Otče, pohleď, kdo jest, jenž bolesti ty snáš a považ milostivě, za koho je snáš. Není-li to, Otče nejvěrnější, tvůj Syn, nevinný Beránek Boží, jež jsi obětoval za služebníka? Není-li to Pán slávy a života, který byl jako beránek veden k zabítí a poslušen byl až do smrti, smrti nejpotupnější? Ach považ přece, o Bože, jenž chceš, aby svět živ byl, že to jest tvůj milý a jediný Syn, jež jsi zrodil ze srdce svého a učinil účastným mdloby mé! Ach v pravdě, jest to tvé božství, jež přijavši přirozenost mou, dalo se na kříž přibítí a neslo těžké pokuty hříchů mých! Popatř na Syna svého, jak celé tělo jeho roztaženo a napnuto jest. Viz ruce jeho, jak z nich krev jako z pramene vytéká, a odpusť mně milostivě nepravosti, jež spáchaly ruce mé. Viz, Pane, jak bok jeho proboden jest, a občerstvi mne krví odtud se řinoucí. Viz jeho nohy, jež nestály na cestě hřicha, nýbrž chodily každého času v zákonu tvém, jak hřeby proklány jsou, a uděliž mi té milosti, aby nohy mé nalezeny byly na cestách tvých; vzdal ode mne cestu zlosti a dej, bych ustavičně chodil po cestě tvé. Amen.

Na bílou sobotu.

Ach můj Pane Ježíši, tys zbaven kříže, a raněnému tělu tvému ustláno k odpočinutí v hrobě. Ach Pane Ježíši, vysvobď ty v pravý čas i mne, kdybych dle vůle tvé upadl v kříž a bídu; ach zbav mne zlého a přiveď mne k žádoucímu pokoji. Obzvlášť však odvrát ode mne bázeň a hrůzu smrti v poslední nouzi mé, abych se ani smrti nebál, ani hrobu neděsil. Ach napiš božským prstem svým útěchu tuto do srdce mého, aby hrob můj nebyl tmavou jeskyní, v níž bych zahynouti musil, nýbrž milým pokojíkem ku spaní a klidným lůžkem, v němž jsi i ty do třetího dne odpočinul. Neb ty jsi, Pane Ježíši, naše hroby posvětil a požehnal a je v líbezném pokojíky proměnil, bychom i my, jakož jsi ty v hrobě svém toliko spal, ale v něm nezůstal, v hrobích svých toliko odpočinul, ne však v nich zůstali, nýbrž v nich tiše spali až do dne nejposlednějšího, když ty sám hrob náš otevřeš a nás k věčné radosti probudíš. Ach proto, Pane Ježíši, dej, abych beze strachu, v smělé víře v tebe a bolestnou smrt tvou rád a ochotně tento ohavný život uzavřel; takt v den nejposlednější z hrobu svého opět s radostí vyjdu a spatřovati budu slávu tvou na věky. Amen, Pane Ježíši. Amen.

VII.

MODLITBY VELIKONOČNÍ.

O vzkříšení Krista Pána.

První.

Pane Bože, nebeský Otče, kterýž jsi vydal svého jedno-rozeného Syna pro hříchy naše a jej pro ospravedlnění naše zase vzkřísil, pomoz, prosíme, bychom

těla jeho údové byli a zůstávali, s ním věčný život měli, a dojdouce slavného z mrtvých vstání v onen den, skrze něho s radostí před tebou se postavili, kterýžto nepřemožený vítěz všech svých i našich nepřátel s tebou i s Duchem svatým živ jest a panuje na věky. Amen.

Druhá.

Buď tobě chvála, Ježíši,
 Radost všech křesťan-
 ských duší!
 Že jsme z daru tvé milosti.
 V této naší smrtelnosti
 Dočkali se velkonočních
 Svátků slavných a radostných,
 V nichžto se památka činí
 Tvého slavného vzkříšení.
 Prosíme tě, o Ježíši,
 Radost všech křesťanských
 duší,
 Při této velké slavnosti
 Posiluj nás svou milostí,
 Abychom o tvém vzkříšení
 A radostném oslavení

Nábožně přemýšlovali
 A tvé slovo rozjímalí,
 K rozšíření jména tvého
 Na věky požehnaného.

O náš vzkříšený Ježíši,
 Radost všech křesťan-
 ských duší!

Obnoviž naše vnitřnosti
 Nestihlou božskou milostí,
 Bychom tvého oslavení
 V tomto našem shromáždění
 Vděční byli účastníci,
 Lidé v něm se radující!
 Dej, ať i my v den poslední
 Po těl našich porušení
 Dojdeme pak všickni svého
 Oslavení radostného. Amen.

Třetí.

Nepřemožený Ježíši,
 Vůdce života nejvyšší!
 Hodens vzítí čest, poctivost,
 Požehnání až na věčnost,
 Žes svým předivným vzkří-
 sením,
 Těla svého oslavením,
 Peklo mocné vybojoval
 A hrdinsky je překonal,
 Smrt druhou, věčnou, zahladil,
 Dábla zlostného potlačil,
 Zápis našich hříchů smazal,

Zlořečenství od nás odjal,
 A tak věčné vykoupení
 Do byl jsi nám i spasení.
 Nepřemožený Ježíši,
 Vůdce života nejvyšší!

Prosíme tě, tvé vzkříšení
 Ať jest naše potěšení,
 Bychom v času tvé milosti
 V této naší smrtelnosti
 Z hrobů hříchů povstávali,
 V svatých ctnostech prospívali,
 Mrzké hříchy opouštěli,

V novém životě kráčeji,
A tak v duchovním vzkříšení
Trvali až do skončení.

Nepřemožený Ježíši,
Vůdce života nejvyšší!

Tvéslavnéz mrtvých vzkříšení
Jestit naše posilnění,

Neb věříme, že z hrobu nás
Vyvedeš zase v jistý čas,

A v den soudný nás postavíš
Před trůn svůj a nás oslavíš,

A tak v oslaveném těle
Se všemi svými vesele.

Obdaříš věčnou radostí,
Připravenou tvou milostí.

O Ježíši! co věříme,

Nač se v naději těšíme,

Dej, ať se v skutku stane nám,

Když z hrobů vyvolá nás Pán,

Ať přijdeme k nebeskému

Svatých životu rajskému.
Amen

Čtvrtá.

Při vzkříšení tvém, Pane Jezu Kriste, nebe i země raduje se, i kterakž by duše naše neradovala se v tobě: však jsi za nás umřel a pro nás z mrtvých vstal; umřels pro hříchy naše a vstals pro ospravednění naše. Z mrtvých vstání tvé činí nás účastné vítězství proti ďáblu, neboť jsi proto sstoupil do pekla a tam živého a nepřemoženého sebe zjevil, abys ďábla zahanbil a dokázal, že jsi našim mocným vysvoboditelem z pekla i věčné smrti, jakož jsi z příčiny té jako dobrý Pastýř duši svou za nás, ovečky své, na kříži položil. Proto jsi se zajisté po vzkříšení svém ukázal Petrovi, Magdaléně a jiným padlým učedníkům, abys je z mrtvých vstáním svým potěšil a jim ospravedlnění, milost u Boha Otce a pokoj zvěstoval. Z mrtvých vstání tvé potvrzuje víru naši, že i my z mrtvých vstaneme a podle slibu tvého anjelům rovni budeme, jsouce v oslavených tělech nesmrtedlní a bílým rouchem nevinnosti a svatosti přiodní. Za takové užítky vzkříšení tvého děkujeme tobě s radostí, o nepřemožený vítěziteli, o milostivé kníže pokoje, o vzkříšení a živote náš jediný! Abychom pak všeho toho skutečně a věčně užiti mohli, sprá-

vujž nás Duchem svým svatým, bychom těch žen, kteréž šly ráno k hrobu tvému a chtěly tělo tvé vonnými mastmi mazati, v dobrém následovali. Naplní srdce naše svatou žádostí, bychom po tobě vždycky toužili a myslí nábožnou k hrobu tvému vycházeli, na umučení tvé často se rozpomínajíce a tobě za to srdečně děkujíce. Dejž nám vážiti si jitra života našeho i jitra milosti tvé, bychom každodenně především království Božího a spravedlnosti jeho hledajíce, pokud brána milosti otevřena jest, v upřímném pokání nalezali upokojení svědomí svého a mladosti květ neobětovali ďáblu a světu, ale tobě Vykupiteli života našeho. Nakloň také mysl naši k tomu, bychom vonné masti dobrých skutků, zvláště lásky a milosrdenství, na tvé duchovní tělo kladli, totiž všem v tebe věřícím, zvláště chudým a potřebným, z lásky a vděčnosti k tobě dobře činili a takto vděčnosti k tobě dokazovali.

O vzkříšený velikonočný Beránku, rač duše naše vzkřísiti z hrobu hříchů k novému životu, bychom i my v den poslední k věčné slávě vzkříseni byli. Nyní však připoj se k nám v tomto údolí pláče jako k učedníkům jdoucím do Emaus, a rač nás proti všelikým zármutkům a pokušením Duchem svým svatým těšiti, u víře, lásce a naději upevniti a v tom dobrém až do skonání nás zachovati, bychom slavného dne vstoupení našeho na nebe s radostí dočekati a s tebou věčně přebývati mohli, kdež jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem i s Duchem svatým na věky věků. Amen.

Pátá.

Pane Ježíši Kriste, silný Ive z pokolení Judova, reku nepřemožitelný, mocné kníže vítězné, hříchů zahladiteli, smrti, hada a pekla přemáhateli! Děkuji ti

srdečně za radostné, vítězné vzkříšení tvé, jímž jsi smrti moc odjal a život i nesmrtnost na světlo vyvedl. Tys se osvědčil co všemohoucí Pán, jenž má klíče pekla i smrti, jenž otvírá a žádnému nezavírá. Byl jsi mrtvý a aj jsi živý od věků na věky. Ty jsi lid svůj vysvobodil od smrti a pekla. Buď tobě díky za dané nám vítězství. Ty jsi smrt pohltil na věky a setřel všechny slzy s očí našich. Pojďme ku Pánu: on ubil nás, ale on i uváže nás zase. On ranil nás, ale on i uzdraví nás. On vzdělá nás ve třech dnech a oživí nás tak, že z něho život mítí budeme. Proto se raduje srdce mé a veselí se duše má. Neboť nenechal Bůh duše jeho v pekle a nepustil, aby viděl Svatý jeho porušení. Na maličko opuštěn jsi byl od Boha, ale nyní slávou a ctí korunován jsi. Z úzkosti a soudu vyňat jsi, a protože kdo vypraví rod tvůj? Kámen od stavitelů zavržený učiněn jest kamenem úhelným; od Hospodina stalo se to a jest to divné před očima našima. Hlas prokřikování a spasení v stáních spravedlivých: pravice Hospodinova dokázala síly; pravice Hospodinova vyvýšila se. Neumruť, ale živ budu, abych vypravoval skutky Hospodinovy. Ty jsi právě vzkříšení i život. Kdo věří v tebe, byť pak i umřel, živ bude. Ty jsi život věřících a protože neumrou na věky; neboť ty, žívote jejich, neumíráš, protože oni života svého ztratiti nemohou.

Ach, Pane můj, tys vyšel z hrobu jako dennice krásná. Nyní udílíš věřícím svým věčného života, z něhož plynou všechny nebeské dary a poklady, Boží milost, odpuštění hříchů, spravedlnost, vítězství, útěcha, věčná radost. O pokoji spanilý, pokoji věčný, ty vzácné ovoce vzkříšení Pána Ježíše: přijď do srdce mého, obraduj duši mou. Neboť veselí se budou před

tebou, tak jako se veselí ve žni, jako se radují, když dělí kořisti.

Dejž nám také, Pane, pravým pokáním z mrtvých povstati. Dej nám účastenství prvního vzkříšení, aby nad námi neměla moci smrt druhá. Povstaň v nás ty sám, buď v nás živ, vítězíš, a přemáháš v nás svět, hřích, smrt, dábla i peklo. Potěš duši naši v smůtce a úzkosti slovem svým a duchem pokoje. Probuď také v poslední den moci vzkříšení svého těla naše k životu věčnému. Ano, Pane, tehda ty zavoláš: Prociťte a prozpěvujte obyvatelé prachu! Potom tělo naše marné a porušené obleče krásu a nesmrtnost a podobné bude tělu slávy tvé; neb život náš skryt jest v tobě. Když pak ty, žívote náš, se zjevíš, tedy i my se s tebou zjevíme v slávě. Amen.

Šestá.

Ach ty věčný, všemohoucí Bože a nebeský Otče, raduj se, raduje se také duše má, že tvůj milý Syn Ježíš Kristus, jenž pro hříchy mé umřel, dnes, v tento veselý hod velkonoční pro ospravedlnění mé opět z mrtvých vstal a všechny mé hříchy do hrobu vložil. Za to ti z hlubokosti srdce svého děkuji a prosím tě pro vítězné a radostné vzkříšení Syna tvého milého, bys mne z hrobu hříchů a nepravostí milostivě probudil, abych k tobě do nebeské vlasti obracel všechny žádosti své. Mezi tím račiž můj zemský život opatrovati vším potřebným, srdce pak mé nechť vždy jest u tebe v nebesích. Uchovej mne od hřichu, hanby a všeho zlého; zachovej mne, dokudž zde trvati budu, při svém čistém slovu, až jednou přijda k tobě a věčně u tebe zůstávaje, užijím tě tváří v tvář. To

mi rač, Bože Otče, propůjčiti pro spasitelné vzkříšení milého Syna tvého Ježíše Krista k spasení mému. Amen.

Sedmá, k obzvláštnímu modlení příhodná, z XIX. kapitoly Kn. Jobovy.

O můj živý Spasiteli
A věrný Vykupiteli!

Věřím tomu, věřím pevně,
Neb tvé sliby nejsou marné,
Že já také příkladem tvým,
Důvodem mně zanechaným,
Z hrobu svého z mrtvých
vstanu

A život věčný dostanu,
Byt právě mé hříšné tělo
Všecko se v prach obrátilo,
Však nicméně živý zase
Povstanu v posledním čase,
V kůži svou oblečen budu,
K tvému soudu také půjdu,
Očima svýma vesele
Užřím tebe Spasitele.

O můj živý Spasiteli,
A věrný Vykupiteli!

Drž mne u víře, Pane můj,
V naději věčné posilňuj,
Do smrti mé sám při mně stůj,
V těžkém kříži mne zastěňuj.

A co v tomto světě věřím,
V nebeském at' životě zřím,
Necht zkusím to na svém těle,
A raduji se vesele

V slávě tvé, věčné radosti,
Kdež není smutku, žalosti.
Amen, Amen, dejž to Pane,
Co věřím, at se mi stane.

Amen.

Veršové a kolekty velikonoční.

Verše.

1. Tentot' jest den, kterýž učinil Hospodin. Hallelujah.
A protož radujeme se a veselme se v něm.
Hallelujah. Žalm, 118, 24.
2. Kristus Pán umřel pro hříchy naše;
A vstal z mrtvých pro ospravedlnění naše,
Řím. 4, 25.
3. Kristus vstav z mrtvých, již více neumírá. Hallelujah.
Smrt nad ním již více nepanuje. Hallelujah. Řím. 6, 9.
4. Kde jest, ó smrti, osten tvůj? kde jest, ó peklo,
vítězství tvé?

Bohu díka, kterýž dal nám vítězství skrze Pána našeho Jezu Krista. 1. Kor. 15, 55. 57.

Kolekta první.

Pane Bože, Otče nebeský, kterýž jsi svého jedno-rozeného Syna pro hříchy naše vydal a pro ospravedlnění naše zase jej vzkřísiti ráčil: pomoz, prosíme, bychom těla jeho údové jsouce a zůstávající, s ním život věčný měli, a v onen den skrze něho slavného z mrtvých vstání dojdouce, s radostí před tebou se postavili. Kterýžto nade všemi svými i našimi nepřátely slavný vítězitel s tebou i s Duchem svatým živ jest a kraluje na věky věků. Amen.

Kolekta druhá.

O všemohoucí Pane Bože, jenž jsi smrtí Syna svého hřích a smrt zahladil a z mrtvých vstáním jeho nevinnost a věčný život obnovil, bychom my z moci a tyranství ďábelského vysvobození jsouce, v království tvém živi byli: dejž nám, prosíme, bychom tomu celým srdcem věřili a v té víře nepohnutelní jsouce, tebe vždycky chválili a tobě díky vzdávali; skrze téhož Syna tvého, Ježíše Krista Pána našeho. Amen.

Modlitby v pondělí velikonoční.

První.

O dobrotivý Pane Ježíši, jenž víš, že my zde nejsme než pohostinní a poutníci; račž nám putujícím sebe samého zjeviti a nás u víře posilniti, bychom nepochybovali, ale pevně věřili, že jsi ty opravdově z mrtvých vstal. Potěšuj nás, když jsme smutni, osvěćuj a vyućuj nás, když jsme zpozdíli; zapal srdce naše ohněm milosti své, aby vděkem k tvému evan-

jelium hořely. Ach zůstaň s námi s svou milostí, s potěšením, ochranou a pomocí a neopouštěj nás na věky. Amen.

Druhý.

O ty spanilý velikonoční Králi, jenž jsi se k dvěma zarmouceným a zpozdilým učedníkům přiblížil, je poučil a potěšil: vyznáváme a žalujeme tobě, že i náš tělesný rozum k chápání toho, co mluvili proroci, zatemněn jest a my sami ze sebe v duchovních věcech nic dobrého vykonati nemůžeme; pročejž tebe prosíme, bys nám v mlobě a slepotě naší ku pomoci přispěti, nás u víře rozohniti a v lásce zapáliti ráčil, aby v srdcích našich pravé a světlé poznání tebe povstati mohlo. A poněvadž se nyní blíží poslední hodina, již se připozdívá, den se nachýlil a církev tvá milá křesťanská od falešných bratří, od světa, nevěrců a bludařů protiventví a násilí snažeti musí; ach tedy zůstaň s námi, Pane! Pospěš ku pomoci naší, Spomocnice náš! A až přiblíží se večer života našeho, tedy zůstaň s námi i v nás, bychom s radostí odešli a věčně u tebe zůstali. Amen.

VIII.

MODLITBY

O vstoupení Krista Pána.

První.

O Pane Ježíši Kriste, jenž jsi vstoupil na výsost a posadils se na pravici Otce svého v nebesích nadě všecko knížatstvo, trůny, mocnosti i panstvo a všecko, cokoli v tomto i v budoucím věku jmenováno býti může: děkujeme tobě, že jsi nás, vězení

našeho se zmocniv, osvobodil a všechny naše nepřátely za podnože noh svých podložil. A prosíme tebe, račiž nás u Otce svého bez přestání zastupovati, církev svou chrániti a potěšovati a podle všemohoucího slova svého nám vždy přítomen býti, až se v den slavného zjevení svého zase ukážeš a nás do svého věčného království k sobě domů pojmeš, jenž jsi s Bohem Otcem i s Duchem svatým živ a kraluješ na věky věků. Amen.

Druhý.

Bud tobě chvála Ježíši,
Králi slávy nejslavnější!

Žes po svém slavném vítězství

V oslaveném človečenství
Vstoupil do nebe radostně,
Vedl's sebou jaté vězně:

Tak skrz tebe již jest věčně
Vykonáno dostatečně
Drahé naše vykoupení

A z pekla vysvobození:

Zlostný ďábel jest poražen,
Ze vš' své síly obloupen,

Světssvouroutoutěž přemožen
Otec v hněvě upokojen,

Otevřen ráj nebeský nám
A přístup v nebes slávy
chrám.

O náš předrahý Ježíši,

Králi slávy nejslavnější!

Prosíme z srdce pravého,

Tvého vstoupení slavného

Rač účastné učiniti,

K svým věrným nás připojiti,

Bud našim věrným zástupcem,

U Boha Otce přímluvcem.

Života našeho správcem,
A před neštěstím obráncem;
Obdaruj nás věrou živou,
Na tvém slovu založenou,
Která život očisťuje,

Hříšný v svaty proměňuje,

Ďábla, pekelného vraha,

Zlý svět i tělo přemáhá.

O náš předrahý Ježíši,

Králi slávy nejslavnější!

Prosíme tě, tvou milostí

Osvětiž naše vnitřnosti,

Bychom dosti všechny činy

Tvé za naše zlé viny

Vděčným srdce poznávali,

Pravou věrou přijímali,

Světu výhost dávající

A tebe následujícíe

Cestou svatého pokání,

Křesťanského obcování,

Do království nebeského,

Toho bydlení věčného,

Kdež jest radost bez žalosti

A všeho dobrého dosti.

Posilňuj v tom, o Ježíši,

Každou žádostivou duší!

Amen.

Třetí.

O králi věčné slávy, veliký a poklony vždycky hodný Pane Jezu Kriste, jenž jsi po svém radostném z mrtvých vstání učedníkům svým často se zjevoval a nedověru jejich trestal na dokázání toho, že nechceš, by kdo pro tvrdost srdce svého zahynouti a od tebe odloučen býti měl. Maje na nebesa vstoupiti, poručils jim kázatí evangelium všemu stvoření, dav jim zaslíbení, kdoby uvěřil a pokřtil se, že spasen bude, a pohroziv, kdoby neuvěřil, že bude zatracen, na osvědčení toho, že všemu stvoření po všem světě přeješ dosažení života věčného. Taks v radostném plesání na nebesa vstoupiti, na pravici Otcově se posaditi a neskonalé všech věcí vladařství přijati ráčil, bychom my k tobě, jakožto k svému nepřemoženému vítězi, nebes pro-lomitel, přimlucvi a nade všim panujícím králi ve všech potřebách svobodně utíkati se mohli. O pře-důstojný Spasiteli, což nám nad tvé slavné na ne-besa vstoupení může býti radostnějšího, co užiteč-nějšího? Potvrzuj nás, prosíme, v pravé víře, bychom o těch tvých dobrodíních nepochybovali, ale za ně tobě každého času děkovali, jakož pak ti již i nyní pokorně děkujeme. Spravuj také srdce naše, bychom se Duchu tvému svatému věsti a spravovati dali, a bychom pamatujíce na to, že jsme údové tvoji a ty hlava naše, za sebou v svatosti a nevinnosti života vstupovali a tak po smrti věčné s sebou pře-bývati mohli, jenž jsi živ a kraluješ na věky věků. Amen.

Čtvrtá.

Pane Ježíši Kriste, Synu Nejvyššího, jenž od této chvíle nejsi více na zemi chudý a bídny, nýbrž velikomocný Pán, sedící na pravici Otce svého, po-

výšený nade všechno, cožkoli jest na nebi i na zemi, jenž také všechno naplňuješ a nade všim panuješ: prosíme tebe, račiž k nám Ducha svého svatého seslati, církví pobožné služebníky dáti, je dary svými naplniti a při slovu svém zachovati, dáblu a všem násilníkům zabrániti a království své na zemi mocně zachovati, až všickni nepřátelé tvoji k nohoum tvým položení budou a my sebou nad hříchem a smrtí zvítězíme. Amen.

Pátá.

Pane Ježíši Kriste, všemohoucí Pane a Bože, děku-jeme tobě, že jsi, zvítěziv nade všemi nepřátely, za plesu všech anjelů velebně se posadil po pravici Otce svého. Tak hle kříž tvůj blahoslaveně skončen: smrtí všel jsi k věčné slávě své. Spasiteli milý, ty jsi zvítězil, my ještě jsme v boji. Uděliž nám milosti své, abychom myšlením a srdcem svým za sebou hleděli a aby bylo srdce naše tam, kde jest poklad náš. Nechat vždycky všechny věci světa tohoto nohama pošlapáváme, bychom vzdychajíce na modlit-bách, křídla ma víry k tobě se povznášeli. Věřme a potěšujeme se nepohnutelně, že nás, oudy své, v bídách našich neopustíš, nýbrž nás konečně, až běh svůj u víře dokonáme, k sobě vezmeš. Neboť jsi Otce svého před svatým utrpením vroucně prosil: Otče, kteráž jsi mi dal, chciť, kdež jsem já, aby i oni byli se mnou a hleděli na slávu mou. A poněvadž nevstoupil jsi toliko k Otci svému, ale i k Otci našemu a zaslíbils učedníkům svým: Zase přijdu a poberu vás k sobě samému, abyste, kde jsem já, i vy byli: tedy naplniž toto své utěšené zaslíbení, milý Spasiteli, a pober nás brzy k sobě, neb srdce naše touží po tobě. Jak rádi bychom byli u tebe v nebeské vlasti, jak rádi bychom složili zemské stánky své. Neboť

toužíme po přibytku svém v nebesích a s Davidem říkáme na každý den: Skorožij půjdu a ukáži se před oblíbeným Božím? Pane, myt čekáme. Až přijde hodina naše, chcemeť myslí svou proniknouti do nebe a touhou svou prodlévati u tebe, jenž jsi srdci našich rozkoš a slast; Bůh pochválený na věky. Amen.

Veršové a kollekt o vstoupení.

Verš.

1. Vstoupil Bůh v radostném plesání. Hallelujah. A Pán se zvukem trouby. Hallelujah. Žalm 47, 6.
2. Kristus Pán vstoupiv na výsost, jaté vedl vězně. Hallelujah. A dal dary lidem. Hallelujah. Efez. 4, 8.

Kollekta.

Všemohoucí Pane Bože, prosíme tebe, učiníš, abychom podle víry naší, že Syn tvůj jednorozený, náš milý Spasitel, vstoupil v nebe, i my také duchovně na nebe vstoupili, myslí svou v nebesích přebývali, co nebeského jest, hledali, a takového nábožného předsevzetí vždycky plni byli, skrze téhož Syna tvého, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

IX.

MODLITBY SVATODUŠNÍ.

O seslání Ducha svatého.

První.

O Bože Duchu svatý, těšiteli a zástupce všech ztrápených a bídných, tebeť prosíme my nehodní hříšníci, račiž sobě přibytek v nás učiniti, srdce naše vyčistiti

a osvětit, bychom u víře a v známosti Kristově a lásce vroucí rostli a prospívali a v souženích trpěliví jsouce, vždycky podle tvého vnuknutí a spravování obcovali a tak tebou k věčnému spasení posvěceni a zachováni byli, kterýž s Bohem Otcem i Synem jediný pravý Bůh živ jsi a kraluješ po všechny věky věků. Amen.

Druhá.

Duchu svatý, drahý hosti,
Prameni božské milosti!

Zavítej k nám s svou milostí
Při této svaté slavnosti,
Zahřej, zapal naše srdce
Ohněm svým nebeským

pruce,
Bychom o tvých skutečných
divných

V písmě tvém pozname-
naných

Mohli sobě rozjímati,
Tvou Božskou moc poznávati.

Duchu svatý, drahý hosti,
Prameni božské milosti!

Posvět naše duše sobě
V této přeradostné době,

Bychom tě, hostě svatého,
Ve schráně srdce našeho
Vděčně vždycky nosivali,
Vroucí láskou milovali,
Slovem tvým se spravovali,
V žití ctnostmi prospívali,
A v křesťanském povolání
Kráčeli až do skonání.

Duchu svatý, drahý hosti,
Prameni božské milosti!

Rač nás hříšné obživiti,
V jednotě víry slítni,

Křesťanskou láskou spojiti,
K dobrým věcem nakloniti,

Bychom tě Boha pravého
Ctnostmi života svatého

Oslavovali s radostí,
Velebili s uctivostí. Amen.

Třetí.

Zavítej k nám, Duchu
svatý,

Bože náš v dařích
bohatý!

Zavítej předrahý hosti,
Přispěj s nebeské výsosti,
Navštiv nás všech svou milostí,
Napiň potřebnou moudrostí,

Tys náš Bůh, tys štedrý
dárce,

Všech věcí rozšafný
správce,

Tys zkormoucených
ochránce,

Obžalovaných obhájce,

Tys vdov i sirotků utěšitel,
Opuštěných dítek přítel:

Protož pro sebe samého
Dej hojnost všeho dobrého;
V víře pravé nás rozhovňuj,
V lásce upřímné rozmnožuj,
Povzbuď nás k ctnostem mi-
lostným,
Úmyslům však zabraň zlost-
ným,

Zachovej při své milosti,
A zbav velikých žalostí,
By v srdcích zněla tvá chvála,
S ohněm lásky plápolala,
Zde v čase mnohých těž-
kostí,
Potom v nebeské radosti.
Amen.

Čtvrtá.

Svatý Bože, nebeský Otče, radujeme se z ho-
du svatodušního, převyšujícího slávu svou letnice ži-
dovské; v tento den zajisté Duch tvůj vylit jest
podle zaslíbení na veliké tělo; my tě již skrze evan-
gelium Syna tvého jsouce povolání, osvícení a posvě-
cení, v pravé víře jako děti otce svého poznáváme,
milujeme, ctíme a bezúhonným životem oslavovati
se usilujeme. Milostivý Otče, uděl nám milosti své,
bychom si Krista vroucně zamilovali, v jeho evan-
gelium trvali a jej až do smrti následovali. K tomu
pomáhej nám Duch svatý skrze Jezu Krista. Amen.

Pátá.

Onoobsáhla a k synům lidským věčně hořící láska,
Pane Ježíši Kriste, kterýž jsi zaslíbil, kdoby mlo-
val tebe a ostříhal slova tvého, že k němu s Otcem
svým i s Duchem svatým přijíti a příbytek u něho
učiniti hotov jsi: aj my slova tvého ač nehodní, však
upřímní následovníci prosíme tebe, račiž nás také
toho milostiplného navštívení účastné učiniti. Splniš
apostolům sliby své, poslalš jim o této slavnosti
od Otce Ducha svatého, kterýž je dary svými tak
bohatě osvítil, že s radostí a rozličnými jazyky, mlu-
vili veliké věci Boží. Splniž, pravdomluvný Pane,
i nám učiněné sliby, a pošli i nám téhož Utěšitele,

kterýžby nás naučil všemu a připomínal nám všecko,
což jsi koli mluvíti ráčil. Zůstavils nám pokoj, ne
jaký svět dává, bíd plný a nestálý, ale potěšitelný a
věčný. O dejž nám okusiti moci pokoje toho, aby
se srdce naše nermoutilo a nestrachovalo. A poněvadž
Otec tvůj tak miloval svět, že tebe jednorozeného
Syna svého dal, aby každý, kdož věří v tebe, neza-
hynul, ale měl život věčný: ó dejž pro nesmírnou lásku
svou, aby i na nás kníže tohoto světa nikdy nic nemělo.
Ty pak, o vzácný hosti, Duchu svatý, neprodlévejž
k nám dnes přijíti i vždycky nás navštěvovati. Přijdiž,
ó mocný Posvítiteli, přijď, ó živý Těšiteli! neboť bez
tvé pomoci není v člověku žádná moci. Ty jsi zá-
stupce nejbýbormější, zastupujž nás proti žalobám
dábla, světa i svědomí našeho, bychom sobě nezoufali.
Ty jsi Duch pravdy, uvozujž nás ve všelikou pravdu.
Ty jsi Učitel nejvěrnější, učiž nás, bychom na pravé
pokání srdečně myslii a od pravé živé víry nepo-
bloudili. Ty jsi Duch síly, posilujž nás v protiven-
stvích a v rytětování proti dáblu, světu i vlastnímu
tělu našemu. Ty jsi Utěšitel nejlídnější, potěšujž nás
v zármutku, v chudobě, v nemoci i v poslední hodinu,
v kteroužto, když nás opouštěti bude zrak i sluch,
paměť i duch, ty o Duchu svatý, neopouštěj srdce
naše, bychom tebou posilnění jsouce, duši svou blaho-
slaveně vypustili, pokojně usnuli a před milostivý
oblíčež tvůj šťastně se dostati mohli. Amen.

Šestá.

Věčný Bože, Duchu svatý,
Dárce všech darů
bohatý!
Nemůžeme učiniti,
Ani sobě poraditi;
Protož ty sám ujmí se nás,
V našem životě spravuj nás,
Vyučuj nás neumělé,
A obměkčuj zatvrzelé,

My bez tebe nic dobrého,
V církvi tvé chvalitebného

Zastupuj obžalované,
A potěšuj zarmoucené,
Vdovy, sirotky, opatruj

A opuštěné ochraňuj,
Tak budeš od nás veleben,
Na zemi, i v nebi. Amen.

Sedmá.

Bud'tobě chvála, Otčenáš,
Jenž na výsosti přebý-
váš!

Že nás upřímně miluješ
A nám všecko dobré přeješ;
Poslals nám všem Syna svého
Ježíše, Pána našeho,
Aby každý věře v něho,
Došel života věčného.
Nebylot to ještě dosti,
Žes nám dal Syna z milosti,
Seslals i Ducha svatého,
Utěšitele milého,

By naše srdce tělesné,
Jedem hřicha nakažené,
K svému příbytku očistil,
A věčnou slávou ujistil.

Bud'tobě chvála, Ježíši,
Spasiteli nejmilejší!

Žes poslal Ducha svatého
Podle zaslíbení svého
Upřímným svým apoštolům,
Slova tvého kazatelům,
By je vyučil pravdě tvé,
K tomu učinil spůsobné,
Všecky národy spojití,
Tobě mocně podmaniti

Osmá.

Obohatý Duchu svatý,
Bože mocný, milosrdný,
K tobě volám, z víry žádám,
Rač mé srdce ohněm prudence
Zapaliti, posvětití,

Kázáním slova svatého
Podle poručení tvého.

Bud'tobě čest, Duchusvatý,
S Otcem, Synem též pod-
statý!

Žes ráčil na svět přijíti,
Nám k spasení posloužití
Skrze svatě posvěcení,
Našich srdcí obnovení.

O velebný Duchu svatý,
S Otcem, Synem též pod-
statý!

Očist, posvět srdce naše,
V tomto milostivém čase,
V mrákové světa temného
Propůjč nám světla pravého,
Zahřívěj naše svědomí,
Sprav víru, ať se nezlomí,
Pravou láskou a svorností
Svaž a spoj nás všech s vý-
sosti,

Naše smysly i žádosti
Napravuj sám k své libosti.
Posilňuj v svatém umění,
Potěšuj srdce v loučení,
Tak budeš od nás veleben
S Bohem Otcem s Synem. Am.

A v něm sobě k svatě době
Čistý stánek a příbytek
Učiní, v něm bydletí.
A jazyk můj vždy napravuj
K výmluvnosti a k bystrosti:

Bych lásku tvou a moc
božskou
S ochotností a s radostí
Hlasně chválil a velebil.

Obohatý Duchu Svatý!
Tys můj správce, darů dárcce,
Rač mi dáti, přispořiti
Pravé víry vedle míry,
Abych věře a doufaje

V tě živého Boha svého,
Nezahynul, pekla minul.
Dej umění v svatém čtení,
Tebe znáti, hodně cítiti

V obnovení a v pokání.
Dej mi moudrost, bych
nemoudrost

Mou bláznivou a škodlivou
Napravoval a to konal,
Co v zákoně velmi pilně
Přikazuješ a míti chceš.

Posilňuj mne každého dne,
Tobě živ být a ti sloužit
V pobožnosti a v svatosti.

O bohatý Duchu Svatý!
Tys mým králem i lékařem,
Rač mne znáti i brániti,
By ničemný člověk žádný,
Ani ďábel, zlý nepřítel
Neublížil, mně neškodil:

Mé nemoci božskou mocí
Rač léčiti, propůjčiti
Čerstvé zdraví, rozum pravý,
Zlé žádosti, nepravosti
Rač zhladiti, potlačiti,
A k příbytkům, věčným
stánkům

Očistiti, mne přijmouti.
Vzdal temnosti svou milosti,
Bych v tvém světle velmi
rychle

Pokračoval, k nebi se bral.
Rač mé kříže, těžké tíže
Pryč odjati, proměnití
Žalost v radost až na věčnost.
Tak veleben, od mne slaven
Budeš časně, v nebi věčně.
Amen.

Devátá.

O Duchu svatý, ty božský ohni, ty pravý těšitel
všech opuštěných, jenž od věčného Otce i Syna
vycházíš a na apoštoly viditelně vyliť jsi, děkujeme
tobě, že jsi dílo našeho vykoupení v tajné radě
Trojice svaté spolu provedti uzavřel a sobě po všecky
časy církev shromažďuješ; děkujeme tobě, že srdce
naše v tom utvrzuješ, bychom slovo Boží s radostnou
a věrnou myslí poslouchali a je u víře přijímali, že
nás vedeš k pravému Bohu zývání a k všelikým
skutkům dobrým a zapaluješ v nás takovou radost,
skrze níž bychom v Bohu spočívali a od něho všeliká
dobrodiní a obdarování sobě vyprošovali a očekávali;

prosíme, račiž nás v pravém poznání a vyzvání Boha ustavičně zachovati, jakož o tobě a úřadu tvém psáno jest: Vyleju na vás Ducha milosti a pokorných proseb. Buď ve všech předsevzetích našich, žalostných případnostech a bédách našim věrným přímluvcem a těшитelem a rozněť srdce naše, bychom s pravou poslušností Otce Pána našeho Jezukrista, a Syna jeho, našeho Vykupitele a Spasitele, a tebe Ducha svatého vždycky ctili, chválili a velebili. Propůjč nám také, bychom bližní své vždycky milovali a jim dobré s příslušnou laskavostí prokazovali. Posilň víru naši, bychom ve všelikém soužení u tebe hledali pomoc a útěchu a tebe ctili a slavili, jenž jsi živ s Bohem Otcem i Synem, pravý Bůh až na věky. Amen.

Veršové a kolekty svatodušní.

Veršové.

1. Apoštolé naplnění byli Duchem svatým. Hallelujah!
A mluvili rozličnými jazyky veliké věci Boží.
(Skutk. 2, 4.)
2. Od tváří své, o Bože, nezamítej nás;
A Ducha svatého neodjímej od nás. (Ž. 51, 13.)
3. Hospodine, nauč nás činiti vůle tvé!
Duch tvůj dobrý vediž nás jako po rovné zemi.
(Ž. 143, 10.)
4. Srdce čisté stvoř mi, o Bože. Hallelujah!
A ducha přímého obnov u vnitřnostech mých.
Hallelujah! (Ž. 51, 12.)

Kolekty.

O Pane Bože, náš milý Otče, kterýž jsi při slavnosti letnic srdce svých věřících Duchem svatým osvětili a vyučiti ráčil, dejž nám, bychom i my také skrze Ducha svatého pravý smysl a poznání o tobě a

vůli tvé měli a všelikého času z jeho darů radovati se mohli, pro Ježíše Krista, Pána našeho, jenž s tebou i s Duchem Svatým živ jest a kraluje po všechny věky věků. Amen.

Kollekta druhá.

Všemohoucí Pane Bože, prosíme tebe, rač nám Ducha svého svatého dáti, aby on nás podlé vůle tvé spravoval a řídil, ve všelikém pokušení a neštěstí potěšoval a v pravdě tvé proti všelikým bludům chránil, bychom u víře pevně obstáli a setrvali a v lásce i v každém skutku dobrém rozhojnění jsouce, potom spaseni byli, skrze Ježíše Krista, Syna tvého milého, Pána našeho. Amen.

Modlitba v pondělí svatodušní.

První.

Všemohoucí Bože, jenž jsi nás tak velice miloval, že jsi Syna svého jednorozeného za nás obětovati ráčil: tvou svatou otcovskou lásku prosíme, račiž nám milosti své uděliti, bychom tak velikého daru vděčni byli, v něj celým srdcem věřili, světlem slova jeho se spravovali a tak temnosti hříchů a bludů jsouce zbaveni, skutky tvé milosti libé činili. Skrze téhož Jezu Krista, Syna tvého milého a Pána našeho. Amen.

Druhá.

Duchu Otce i Syna! Kde ty jsi, tu jest nový život, tu jest síla i světlo, radost i pokoj, milost i spravedlnost. Tebou jest království Boží na zemi založeno, a ještě jest to božské dílo tvé mezi námi, tak že, co mrtvé jest, oživuješ, zatemnělé osvětluješ, mdlé posiluješ, smutné potěšuješ. O Duchu svatý! Učiň v nás příbytek svůj; odvrát srdce naše od věcí pomíje-

jících k všem věčným a nepomíjícím; udus v nás žádosti těla a marnosti světa a učň nás ochotné, sloužit Bohu v spravedlnosti a svatosti pravdy. Ty Duchu slávy, osvět nás s hůry a oslav v nás nebeskou bytostí svou a sděl nám nebeskou povahu svou. Duchu milosti a pokorných proseb, nauč nás Otce v Duchu a pravdě vzývati a utvrd v nás živé slovo své zůstávající na věky. Amen.

X.

MODLITBY O SVATÉ TROJICI.

První.

Trojediný, nejsvětější, nade vše vyvýšený Bože, ty jsa všudy přítomen, všecko naplňuješ a moudrost svou spravuješ. Ty jsi nás, když jsme nic nebyli, stvořil, a když jsme zavedeni byli, z převeliké své milosti a dobroty jsi nám vykoupení spůsobil a nás také k své známosti osvětil. Děkujeme tvé božské velebnosti za všecky tvé veliké divy a převeliká dobrodiní, a prosíme tebe, račž známost svého svatého jména a všeliké dobrotivosti své v srdcích našich rozmnožit a zachovati, též svou milost a věrnost i budoucně na nás vylévati a v nás rozhojňovati, bychom se všemi anjely a vyvolenými tebe Otce, Syna, i Duchu svatého, jediného pravého Boha vysoce ctili a oslavovali zde i u věčné věčnosti. Amen.

Druhá.

O Trojice předústojná,
V jednotě své nerozdílná!
Otče, Synu, Duchu svatý,
Bože moudrý a bohatý,
Tvé jméno svaté slavíme,
Srdcem i ústy chválíme,
Žes nas račil učiniti,
K obrazu svému stvořiti,
Padlé zase napravití,
K známosti své osvětití,

Za své dědice přijítí,
Ke kůrům svým připojití.
Dej nám, prosíme, pomoc svou,

Bychom znajíce vůli tvou,
Tebe v třech osobách svého
Jednoho Boha pravého
V duchu a v pravdě vzývali,
Nade všecko milovali,
Srdcem, ústy vyznávali,
Časné i věčné chválili.

O Trojice předústojná,
V jednotě své nerozdílná!
Rač náš rozum osvětití,
Svou milostí naplnití,
Bychom jím nemudrovali,
Tvých tajemství nestříhali,
Jichž nemůžem pochopiti,
Svým důvtipem obsáhnouti.

Dej, bychom je poznávali,
Pravou vírou přijímali,
V nich své spasení hledali,
A co chceš míti, činili.

O Trojice předústojná,
V jednotě své nerozdílná!
Dej se nám znovu zroditi,
V duchu, v myslí obnoviti,
Bychom, jsouce obnoveni,
Pravou vírou obdařeni,
V sobě zlé těla žádosti
Mrtvíli se vsí pilnosti,
V pobožnosti prospívali,
Vírou sobě přivlastnili
Krista na kříž povýšeni,
Za nás hrozné usmrcení,
A tak života věčného
V nebi došli z daru tvého.
Amen.

Třetí.

O blahoslavená Trojice, jeden věčný Bože, kterýž od věků na věky v světle nepřístupitelném přebýváš: neobsáhlý Pane, jehož stolice jest nebe, země pak podnože jeho: dobrý, moudrý a všemohoucí Stvořitel, z něhož, skrze něhož a v němž jsou všechny věci! Poněvadž tobě tisícové tisíců svatých anjelů a serafimové bez přestání ke cti jména tvého volají: Svatý, svatý, svatý, Hospodin zástupů, plná jest všecka země slávy jeho, kterakž bychom my toho činiti povinni nebyli? Hoden jsi, nebeský Otče, přijítí čest a slávu, neboť jsi pravý Bůh, kterýžs stvořil všechny věci, nás učinil jsi k obrazu svému a povolals k životu věčnému. Hoden jsi, Pane Ježíši, přijítí čest a poklonu, neboť jsi pravý jednorozený Syn Boží od Otce před věky zplozený, Bůh z Boha, světlo z světla, mistr a spasitel jediný, od Boha světu poslaný:

žádný zajisté nemůže těch divů činiti, kteréž jsi ty činil a činíš, lečby Bůh byl s ním. Hoden jsi přijíti čest a chválu, o Duchu Svátý, neboť od Otce i Syna v jednotě božství předivně vycházíš, Bůh a Pán obživující, posvětitel srdcí lidských. Žádný zajisté nás od hříchů očistiti a působením nového narození do království Božího přivesti nemůže, jedině sám všemohoucí Bůh, což ty také, Bože Duchu svatý, činíš. O moudrosti a dobroto přenesmírná! Kdy a kde najdeme slova, bychom tebe hodně uctili? Čím a jak za dobrodiní tvá tobě se odsloužíme? Kterak srdcem tobě náležitě za ně děkovati budeme, když mysl naše jich ani spočítati nemůže? Již to ustavičného díkčinění jest hodné, že jsi nám, o veliký Bože, v zrcadle svatého evangelium samého sebe tak jasně zjevil, že jsi jeden v bytnosti a trojí v osobách. Jistě veliká milost! Nebo to jest věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista. Ach tělo a krev, rozum a smyslové naší i všeho světa nikdy by nám toho nebyli mohli zjeviti! Poněvadž to, což se narodilo z těla, tělo jest, a tělesný člověk nemůže vjiti do království Božího, ráčil jsi nás znovu zroditi z vody a z Ducha svatého, a i nyní týmž Duchem srdce naše obnovuješ a posvěcuješ, abychom z milosti tvé do království slávy přišli a tak hodni byli na tvou velebnou tvář hleděti. O šťastná hodina, v kterouž jsme se z vody a z Ducha svatého znovu zrodili! O nejšťastnější hodina, až po stavení jsouce před svatý oblíčeje tvůj, užijme, co jsme zde věřili, a obdržíme, zač jsme zde prosili. Neboť viděti tebe převyšuje všelikou slávu i radost, jež kdekoli na nebi i na zemi vidina býti může. Nebeský Otče, přivedl jsi nás k poznání sebe i vůle své, zachovej nás v tom až do skonání. Přijal jsi nás pro

nejmilejšího Syna svého za syny a dcery své a tak i za dědice věčné slávy, dejž ať toho dojdeme, čehož tu v naději očekáváme. O Synu Boží, věčné slovo, kteréž na počátku bylo u Boha, posilniž nás v pravdě své, bychom jako Nikodém ostýchaví nebyli, ale k tobě důvěrně se přiznávali. Spravuj nás také, bychom patřice do hlubin tajemství tvých, svůj rozum v uzdu pojímali a čehož vystihnouti nemůžeme, pravou věrou přijímali. Ty pak, o Duchu svatý, kterýž jsi nové narození a posvěcení naše ráčil v nás, avšak bez nás, začítí, račiž je také k slávě své a k spasení našemu dokonati. Dej naší víře vzrůst i ovoce. A kdybychom od pekelného hada uštknutí a v blud neb hřích zavedeni byli, dejž nám v životě i v smrti na to pamatovati, že jako Mojžíš povýšil hada na poušti, tak musil povýšen býti Syn člověka, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný, bychom vždy skrze víru v něho vítězství obdrželi a věčné spasení byli. O svatá Trojice, náš jediný pravý Bože, smiluj se a učiň to! Neboť jméno tvé bude z toho chváleno od nás nyní i na věky. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož byla na počátku, tak budíž nyní i vždycky i na věky věků. Amen.

Čtvrtá.

Pane Bože, jediný Stvořiteli, Vykupiteli a Utěšiteli náš, budíž v církvi pochváleno veliké milosrdenství tvé, že nám tajemství bytosti své zjevuješ a že jsi z pouhé lásky učinil smlouvu s lidem svým. Ty nám na skutečích svých ukazuješ svou věčnou moc a božství a udílíš nám všem bohatství milosti své. Skláňme se před trůnem slávy a velebnosti tvé, kořice se tobě, jenž jsi nás stvořil, jenž nás a všecky věci mocným slovem svým zdržuješ a nás

každodenně věrně opatruješ a bez zásluhy a hodnosti naší chráníš. Zvelebujeme tě vroucí vděčností, že jsi se, věčný Bože, zjevil v těle a se srdečně ujal duší našich, bychom měli Spasitele a vykoupení skrze krev jeho, totiž odpuštění hříchů. Chválime jméno tvé svaté, že chceš jakožto Spomocník a Utěšitel náš u nás příbytek učiniti, že jsi nás povolal povoláním svatým a nás s celým křesťanstvem shromáždil a v pravé jediné víře k věčnému spasení zachováš. O Pane, světlo a živote náš, prosíme tě, osvět i budoucně tvář svou nad námi, odpusť nám hříchy naše, uzdrav všechny nemoci naše a korunuj nás milosrdenstvím a mnohým slitováním. Veliké buď mezi námi v moci a síle jméno tvé nejsvětější a pokoj tvůj hajž srdce i smysly naše; neb z tebe a skrze tebe a v tobě jsou všechny věci; tobě buď čest a sláva na věky. Amen.

Veršové a kollektá o Svaté Trojici.

Veršové.

1. Svatý, svatý, svatý Hospodin zástupův. Hallelujah. Plná jest všechna země slávy jeho. Hallelujah. (Iz. 6, 3.)
2. Dobrořečme Otce i Syna i Ducha svatého. Hallelujah.

Chvalme a vyvyšujeme na věky jméno jeho.

Hallelujah. Ž. 34, 4.

Kollektá.

Všemohoucí věčný Bože, kterýž jsi nás v pravé víře naučil znáti a vyznávat, že jsi troj v osobách rovné moci a slávy a jeden věčný Pán Bůh v bytosti, jemuž také za to poklonu a chválu vzdávati sluší; prosíme tebe, račiž nás při takové víře všelikého času mocně všeho toho uchováti, co by se nám na

odpor postaviti a nás zkormoutiti mohlo, jenž jsi živ a kraluješ po všechny věky věků. Amen.

XI.

MODLITBY DÍKČINÍCI

o svatých anjelích,
aneb na den svatého Michala archanjela.

První.

Všemohoucí, veliký Bože, Hospodine zástupů, kterýž jsi stvořil všechny věci, viditelné i neviditelné: děkujemeť tobě, že jsi své nebeské přecisté duchy za služebnky a strážné věřících svých podle bohatství milosti své zřídil a nás od všeliké moci ďábelské tohoto léta jakož i před tím vždycky uchováti ráčil. A prosíme tebe pokorně, račiž milosrdenství své nad námi i budoucně rozhojnit, v známosti svého milého Syna milostivě nás zachováti, ve všelikých potřebách a pokušeních Duchem svým těšiti a posilňovati, naši vlast i nás všechny skrze svaté anjely své i v budoucích časech chrániti a jako stráží opatřiti, až by nás i všechny vyvolené v onen den slavného zjevení Ježíše Krista od jednoho konce nebes k druhému k tobě vzali a shromáždili, kdež my tebe se všemi nebeskými zástupy teprve opravdově ctíti, chváliti a oslavovati budeme po všechny věky věků. Amen.

Druhá.

Slavný nebes, země
Svými dary obmysluješ;
Anjelů i lidí Vládce!
Stvořils nás k obrazu svému,
Správce,
Srdcem, ústy děkujeme
Představils stvoření všemu,
A tobě chválu činíme,
Také Syna k vykoupení
Dals a Ducha k posvěcení:

Nad to ještě k naší službě
Zřídils duchy čisté z nebe,
Aby nám posluhovali,
Od neštěstí nás chránili,

Slavný nebes, země
Správce,
Anjelů i lidí Vládce!

Rač své věrné vyvolené
A do nebes zaslíbené

Anjely nebeským,
Služebníky přemilými
Milostivě sám chrániti,
Od neštěstí zachovati;

At vůkol nás vždycky stojí
A zmužile podporuj

Nečistým duchům pekelným
A jejich údům podvodným,
Kteříž chtějí nás shltiti
A slovo tvé vyhladiti,

Slavný nebes, země Správce,
Anjelů i lidí Vládce!

Odvrat naše obcování
Od pýchy a pohoršení,
Dej at v tvé božské ochraně
Pokračujeme ochotně

Na cestě tvého řízení
A našeho povolání,
V tichosti, vládce v sprostnosti
A v dětinské důvěrnosti:

Dej také, at v tvé známosti
A v upřímné pobožnosti
Setrváme do skonání,
V nebeském pak obcování
Natvůj jasnou tvář patříme,
S anjely té velebíme,
S veselostí zpívající:

Svatá, velebná Trojice,
Buď tobě čest, chvála věčná
Od nás nehodných vzdá-
vána. Amen.

Veršové a kolleka o svatých anjelích.

Veršové.

1. Anjelům svým přikázal o tobě. Hallelujah.
Aby ostrfihali na všech cestách tvých tebe.
Hallelujah. Žalm. 91, 11.
2. Vojensky se klade anjel Hospodinův. Hallelujah!
Okolo těch, kteří se ho bojí, a zastává jich.
Hallelujah. Žalm. 34, 8.

Kolleka.

Všemohoucí Pane Bože, nebeský Otče, děkujeme tobě srdečně, že jsi své svaté anjely, duchy služebné, stvořil a k tomu ustanovil, aby okolo pobožných stáli, jim všudy sloužili, na všech místech je

ostrfihali a vůkol nich jako stráž vojenská se kladli, by jim od dábla a bezbožného světa ublíženo býti nemohlo. Prosíme také z celého srdce, abys nás skrze Ducha tvého svatého v pravé víře v Ježíše Krista a v opravdovém poslušenství k vůli tvé zachovati ráčil, bychom v ochraně tvých milých anjelů vždycky byli a zůstávali a všudy, na těle i na duši, spolu s domy i s hospodářstvím, s manželkami i dítkami, a se vším, cožkoli na tomto světě máme, ve dne i v noci pokojem tvým ohrazení býti mohli: pro tvého nejmilejšího Syna, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

XII.

DÍKČINĚNÍ

za sliby Boží o Pána Ježíše vtělení
a za jeho předivné skrze pannu Marii narození.

První.

Velebte duše naše Hospodina a raduj se duch náš v Bohu Spasiteli svém; neboť se rozpomenul na slova svá hned v ráji k rodičům našim mluvená, že semeno ženy potře hlavu hada; rozpomenul se i na sliby své, jakož jiným patriarchům, tak obzvláště Abrahamovi učiněné, že v semenu jeho požehnání budou všickni národové země. To všecko již naplnil; nebo když přišla plnost času, poslal Syna svého narozeného z panny, jenž zrušil skutky dáblovy a na nás vylil požehnaní své věčné. O milosrdný Bože, jak veliká jest milost tvá! Tak zajisté miloval jsi svět, že jsi Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný. A když jsi nám vlastního Syna k spasení daroval,

co jest na nebi i na zemi, ježto bys nám s ním a pro něj dáti nechtěl? Již, nejmilejší Otče, hledě na svého v těle našem na pravici tvé sedícího Syna, buď vždy pro něho laskav na nás. Pro jeho svaté početí, narození, nevinný život i smrt odpusť nám, hříšnému lidu svému, křehkosti naše. A poněvadž jsi při jeho poslání na svět dokázal netoliko milosti k poníženým a vděčným, ale také spravedlnosti k vysokomyšlným a nevděčným: neboť jsi vzešel na pokoru děvky své Marie panny, učinil jsi jí veliké věci, takže ji blahoslavenou nazývají všickni národové. Dokázal jsi pak moci v ramenu svém, rozptýliv pyšné myšlením srdce jejích; sházels mocné z stolic a povýšils pokorných; lačné nakrmils dobrými věcmi a bohaté pustils prázdné. O spravujž nás Duchem svým svatým, bychom s Marií pannou kořili se pod mocnou ruku tvou, farizejské pak pýchy, pokrytství a sytosti se varovali, bychom milosti tvé neztratili. Ty pak, o Pane Ježíši, Boha živého a panny Marie Synu, poněvadž duchovní své vtělení až posavád v srdcích našich slovem svým a velebnými svátostmi působiti ráčíš, jakož jsi sobě života panenského posvětil, abys v něm příbytek čistý a milý měl, tak rač i nás milostí téhož Ducha svatého posvětit, bychom i my byli chrámy tvými čistými a tobě příjemnými. Posilňujž nás u víře, bychom o naplnění slibů milosti tvé nepochybovali, říkajíce: Kterak se to stane? ale pamatovali na svědectví anjelské, že u Boha možné jest všeliké slovo, a z té příčiny pokorně říkali: Aj sluha. Páně jsem, staniž mi se podle slova tvého! Zapal také v nás opravdovou vděčnost a radost, bychom se navštívení tvému s Alžbětou divili a říkali: Odkudž nám to, že velebnost Pána našeho skloňuje se k nám? Srdce pak at radostí poskakuje v nás,

jako Jan Křtitel v životě matky své. Dejž, bychom po tobě, slovu tvém a svátostech tvých čím dále tím více toužili, bychom volíce dobrou stránku, kterážby nebyla odjata od nás, k tobě jako údové k hlavě své přivtělení jsouce, radostného duší svých nanebevzeti mohli dojiti: jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem i s Duchem svatým, jediný pravý Pán Bůh, požehnaný na věky věků. Amen.

Na den očišťování panny Marie.

Dne 2. února.

Věřš.

Ježíš jest veliký a Syn Nejvyššího,
A nemá konce království jeho. Luk. 1, 32. 33.

Kollekta.

Všemohoucí, věčný Bože, prosíme tě srdečně, dejž, bychom milého Syna tvého poznali a velebili, jako jej svatý Simeon tělesně na lokty své vzal a duchovně viděl a poznal, skrze téhož Syna tvého, Jezu Krista, Pána našeho. Amen.

Modlitba.

O Pane Ježíši, ty prvorozený všeho stvoření, jenž jsi dnes v chrámě byl postaven a učinil jsi sám sebou věčné naše od hříchů očistění a daroval jsi nám spravedlnost a poslušnost svou, zachovej nás v spravedlnosti své a dej, bychom v světle tvém chodili a vesele z této bídy a žalosti vyšli a s tebou věčně živi byli a panovali, jenž jsi narozemím a vůlí svou jediným velikým knězem, prostředníkem a králem naším odsavád až na věky. Amen.

Na den zvěstování panny Marie.

Dne 25. března.

Vers.

Aj, panna počne a porodí Syna. Hallelujah.
A nazve jméno jeho Immanuel. Hallelujah. Iz. 7, 14.

Kollekta.

O milý Pane Bože, jenž jsi chtěl, aby milý Syn tvůj skrze tělo panny Marie podle zvěstování anjelského tělo naše na se vzal, uděl nám milosti své, bychom tomu celým srdcem věřili a také užitek a ovoce takového vtělení přijali, skrze téhož milého Syna tvého, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Modlitba.

Pane Bože a Otče náš nebeský, děkujeme tobě za tvou nevymluvnou milost, že jsi nás hříšníků pámetliv byl, Syna svého v naše tělo a člověčenství naše poslal: prosíme tebe, račiž srdce naše Duchem svým svatým osvítiti, bychom se jeho vtělením, utrpením a smrtí srděčně potěšovali, jej za našeho Pána a věčného krále poznali a přijali, a skrze něho s tebou a Duchem svatým na věky živi a spasení byli, skrze téhož milého Syna tvého, Jezu Krista, Pána našeho. Amen.

Na den navštívení Alžběty od panny Marie.

Dne 2. července.

Vers.

Hospodin sházel mocné z stolic,
A povýšil ponížených. Luk. 1, 52.

Kollekta.

Pane Bože, nebeský Otče, prosíme tebe celým srdcem svým, abys nám ráčil uděliti Ducha milosti své, bychom u víře, láse, pokoře a svatě kázni, jako

Marie, ode dne ke dni prospívali a rostli, tak tvé svaté jméno oslavili a bližním svým dle přikázání tvých sloužili, skrze Syna tvého milého, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Modlitba.

Pane, jsou to tvoji darové, kteréž na nás dokazuješ, a proto ti já za ně děkuji; ani moudrosti ani moci ani svatosti svou jsem jich nezasloužil, aniž jsem já původcem jejich. Vidímeť, že milá panna Maria příkladem svým i kázáním svým nás předchází, bychom nezpyšněli, ale se pokorili a vždycky v kázni svatě trvali; a jestliže i my příkladu toho pilni budeme, buďet i s námi Bůh s milostmi svými a mnoho nám darovati ráci. O milý Bože, propůjč nám pro Krista Ducha svého svatého, bychom se i my naučili bohabojnosti, pokoře a kázni a naposlady tím milosrdce svým se potěšovali, které Abrahamovi toliko zaslíbeno, nám však skrze Jezu Krista, Syna Božího, hojně připraveno bylo. Amen.

XIII.

MODLITBY

na dny pamětní svatých apoštolů a mučedníků.

První.

Děkujeme tobě, všemohoucí Pane Bože, že jsi nám slovo své i úřad kazatelský od počátku až dosavad zachovati a věrné služebníky dáti ráci. A prosíme tebe, račiž se církev své i v budoucích časech milostivě ujímati a nám toho popřítí, bychom majíce slovo tvé, čistotně jím vyučování byli, je pilně a rádi poslouchali a podle něho křestanský život vedli, aby

se prázdné a bez užitku k tobě nenavrátilo, ale aby jím nebesa štípena a země upevněna byla, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho. Amen.

Druhá.

Buď tobě chvála, Ježíši,
Spasiteli nejvěrnější!

Žes pravdu slova svatého
Z lůna Otce nebeského

Ráčil k nám dolů přinésti
A jsi po světě roznésti

Věrnými ti apoštoly,
Upřímnými učiteli,

Podle tvého poručení
Učilo se Bůha znáti

A k tvé vůli vždycky státi,
A tak kráčet v pokání

Cestou k věčnému spasení.

Prosíme, Pane Ježíši,
Spasiteli nejvěrnější!

Ráčíš se i dnes ujati
Tvé církve a jí dávat

V hojnosti věrných dělníků
A upřímných služebníků,

Kteržby k tvé svaté vůli
Pravdu nebeskou učili,

Všechněm bludům odpírali,
Tvou církev rozmnožovali

Tvé dosáhnouti s radostí.
Amen.

Dej dosáhnouti s radostí.
Amen.

Dej dosáhnouti s radostí.
Amen.

Dej dosáhnouti s radostí.
Amen.

Dej dosáhnouti s radostí.
Amen.

Třetí.

O nejdokonalejší příklade pokory a trpělivosti, Pane Ježíši Kriste, kterýž jsi řekl: Chce-li kdo za mnou přijíti, zapřij sebe sám, a vezma kříž svůj, následuj mne: My nestateční lidé, obnovujice sobě památku svatých apoštolů a mučedníků, vidíme, jak všickni

úzkou cestou, nesouce jedenkaždý kříž svůj, za tebou jíti a tak krvavých slépějí tvých následovati musili. Neboť netoliko světa hanění a vyhánění, ale na větším díle i hořkost ohavné smrti na ně přišla. Někteří zajisté z nich kamenování, stínání, křížování, ohněm pálení, a jiní jinými bolestnými způsoby vraždění jsou, ještoť jich svět nebyl hoden; avšak věrni byvše až do konce, po velikém soužení došli mnohem většího oslavení. Nebo již nyní v bílém rouše, majíce palmy v rukou svých, stojí před trůnem Božím a Bůh stírá slzy s očí jejich. Ty pak, Beránku, je pásti a k studnicím vod živých slávy a radosti nevymluvné voditi a občerstvovati ráčíš. Poněvadž podle divných sice, ale vždycky spasitelných a dobrých soudů tvých ta jest vůle tvá, aby vyvolení tvoji, bojujice zde proti ďáblu a světu, pod křížem stáli a mnohým protiventvím poddáni byli, aby snad postaveni jsouce v slávě a v rozkoších světa, neztratili slávy a rozkoší věčného života: o zpravuj nás Duchem svým svatým, bychom chvalitebných ctností všech apoštolů, mučedníků a ctitelů jména tvého věrně následovali. A jakož oni pro pravdu tvého svatého evangelium všelikou těžkost, ano i smrt rádi a mile podstupovali, dej, bychom i my příkladem jejich totéž činili, dobrý boj bojovali, víru a dobré svědomí zachovali a tak koruny spravedlnosti došli. A proč bychom, nejmilejší Pane, pro jméno tvé nic trpěti nechtěli? Však jsi ty sám za nás za všechny více trpěl, než my všickni pro tebe trpěti můžeme. Nad to ty jsi ještě trpěl ne k svému, ale k našemu užitku, my pak snášíme-li co pro tebe, snášíme i k svému dobremu, bychom došli odplaty nám od tebe z milosti zaslíbené. Neboť nechybí ono pravdomluvné svědectví úst tvých, že kdoby opustil dům, neb bratry, neb sestry, neb otce, neb matku,

neb manželku, nebo syny, nebo pole pro jméno tvé, stokrát více vezme a život věčný dědičně obdrží. Však, lítostivý Pane náš, poněvadž duch ovšem hotov jest, ale tělo nemocné, což ty jako vševědoucí zpytatel srdcí lidských dobře znáš, ano zkusils toho sám při smrti své za nás, modle se Otci za přenešení kalicha již nastávajícího umučení: o račiž milostivě spomáhati mdlobě naší! Nedopouštějž nás pokoušeti nad naši možnost, ale způsob s pokusem také i vysvobození, abychom mohli snést. Po tomto pak bídném životě přijmiž nás v ten nescíslný počet svatých patriarchů a proroků, evanjelistů a apoštolů, mučedníků a vyžnavačů, kteříž tebe s Otcem, i s Duchem svatým v nevypravitelné slávě, spojujice hlasy své se všemi svatými anjely, oslavují a velebí po všechny věky věků. Amen.

Verš a kolleka o apoštolích a mučednících.

Verš.

Po vsí zemi rozšel se zvuk jejich. Hallelujah.
A až do končin okršku země slova jejich.
Hallelujah. Řím. 10, 18.

Kolleka.

Všemohoucí Pane Ježíši Kriste, kterýž jsi se na pravici Otce svého posadil a církvi své věrné proroky, apoštoly i učitele dal, též učení a povolání jejich velikými záznaky potvrdil: pomoz, prosíme, bychom skrze slovo jejich silně v tebe věřili, ve všech křesťanských ctnostech příkladu jejich následovali a z nedostatků jejich výstrahu sobě brali: abychom

s nimi i se všemi vyvolenými tebe s Otcem i s Duchem svatým chválili a velebili po všechny věky věků. Amen.

Na den sv. apoštolů Petra a Pavla.

O Pane Ježíši Kriste, skálo naše a jediný základe spasení, poněvadž život a blahoslavenství naše záleží na poznání Boha Otce a tebe, jeho milého Syna, uděliž nám darů a pomoci Ducha svatého, bychom marnými domněnkami a škodlivými bludy o osobě tvé, úradu a dílu tvém spasitelném zmateni nebyli, nýbrž majíce tvé čisté evanjelium, příkladem svatých apoštolů a vsí církve křesťanské věřili a vyznávali, že jsi ty Kristus, Syn Boha živého, spravedlnost, vykoupení a posvěcení naše. Amen.

XIV.

NAUČENÍ o průběhu církevního roku.

Církevní rok dělí se na dvě polovice:

1. *Slavnostní* od 1. neděle adventní až do slavnosti Trojiční.
2. *Bezslavnostní* od slavnosti Trojiční až do konce církevního roku.

V polovici slavností rozeznáváme *tři velké krubky*: *krub vánoční, velkonoční a svatošusní*. Vánoce, velkonoce a svatošusní svátky (letnice, na Slovensku také »tuřiči«), nazývají se *velkými* slavnostmi a každá z nich slaví se po dva dny; první den slavnosti zove se *hod Boží*.

Každá z těchto tří velikých slavností tvoří *střed*, jež předchází *přípravě* a za nímž jde *ohlas* slavnosti.

1. **Vánoce.** *Příprava* k vánocům jest svatý čas *adventní*. Sv. advent jest tolik jako příchod Kristův. Křesťanstvo se tu rozpomíná 1. na příchod Spasitele v těle, 2. na příchod jeho k soudu (sem připadá den kající), 3. na příchod jeho do srdcí lidských v slovu a svátostech. Jest to jednak *čas pokání*, jednak *čas radostného čekání*. — *Ěd Boží vánoční* jest památka milostiplného narození Pána Ježíše v Betlémě a ohlašuje nám chválu velikého tajemství pobožnosti, že se Syn Boží zjevil v lidském těle. — *Ohlas* vánoční v sobě zahrnuje: 1. slavnost obřezání Páně, jež se také zove, poněvadž připadá na začátek občanského roku, novým rokem, 2. slavnost zjevení Krista Pána mudrcům na památku příchodu mudrců od východu země a 3. neděle po zjevení Krista Pána mudrcům. Slavnost zjevení K. P. mudrcům lid křesťanský nazývá též svátkem tří králů, poněvadž dle křesťanské pověsti mudrcové, kteří se novorozenému králi židovskému přišli pokloniti, byli králové; také se nazývá »velikým novým rokem« na rozdíl od »malého« nového roku dne 1. ledna. Kdežto 1. lednem počiná nový občanský čili sluneční rok, tedy značí 6. leden, svátek to zjevení Páně mudrcům, počátek velkého léta milosti, v němž celému světu vzhází slunce spravedlnosti, Kristus, jenž svítiti chce věřícím na věky.

2. **Velikonoce.** *Přípravou* jejich jest 40denní čas *postní*. Poněvadž pak byla v staré církvi každá neděle považována za bratra hodu velikonočního, kterýž jest dnem radosti, v němž se půst a smutek zachovávati neměl, tedy se musilo místo šesti neděl po-tních přidati šest jiných dní, a tudíž musil počítí postní čas

o šest dní dříve a sice »popeleční středou«, kteréžto jméno pochází od obyčeje z 12. století, dle kteréhož kněží sypali na hlavy věřících popel říkajíce: »Pamatuj, že jsi popel a v popel se navrátíš.« V zemích východních musilo se ještě více dnů přidati. Tam byly ještě z postu vyjmuty: čtvrtek jakožto den ustanovení Večeře Páně a den sobotní jakožto starozákonní den odpočínutí a bratr neděle, pročež počínal půst již sedmdesát dní čili deset týdnů před velkonoce. Odtud se vysvětlují jména neděl padajících do přípravy velkonoční: Septuagesima čili sedmdesátý den (devítník, devátá neděle před velkonoce), Sexagesima t. j. šedesátý a Quinquagesima t. j. padesátý den též Esto mihi t. j. Budiž mi (dle slova v Ž. 71, 3. Budiž mi skalou). My evanjelici dobu tu raději nazýváme dobou *pašijovou* čili *dobou utrpení* Páně, již povinni jsme trávit v svatém zármutku a pokání. Neděle doby pašijové mají jména od svatých čtení, jimiž za starodávna počínaly v těchto nedělich služby Boží: 1. Invocavit, t. j. »Vzývati mne bude« dle Ž. 91, 15; 2. Remiscere, t. j. »Rozpomeň se« dle Ž. 25, 6; 3. Oculi t. j. »Oči« dle Ž. 25, 15; 4. Laetare, t. j. »Veselte se« dle Izai. 66, 10; 5. Judica, t. j. »Sud« dle Ž. 43, 1; 6. Palmarum čili neděle květná aneb palmová, o níž Kristus vjížděl do Jeruzaléma, při čemž lid metal palmové ratolesti na cestu jeho. — Touto nedělí počiná veliký týden, jehož každá hodina má svůj dějinný význam. Středa jest označena co den, v němž Jidáš za třicet stříbrných zradil Pána. Hlavně tu slavíme *Zelený čtvrtek* (jméno »zelený« odvozuje se ze Ž. 23, 2) na památku ustanovení svaté Večeře Páně a *Veliký Pátek*, jakožto den smrti Pána Ježíše. Bílá sobota má jméno od bílých prostěradel, do nichž zavinuto tělo Páně. V tento den vykonával se v staré

církvi se zálibou křest svatý (Řím. 6, 4). — *Velkonoce* slavíme co hod vzkříšení Pána Ježíše Krista z mrtvých; a kdežto jsme o vánocích velebili lásku Otce, jenž poslal jednorozeného Syna svého na hříšný svět, tedy se veselíme o velkonočních z vítězství Syna Božího nad hříchem, smrtí i ďáblem. — *Ohlas* velkonoční obsahuje čtyřicet dní od vzkříšení do na nebe vstoupení Páně, v k terémžto čase se Pán častěji ukázal učedníkům svým. V době té rozeznává se plesání velkonoční. Podobně i neděle její mají svá jména: 1. *Quasimodogeniti*, t. j. »Jakožto nyní zrozená nemluvnátka« dle 1. Petr. 2, 2; (Neděle *Quasimodogeniti* jmenovala se »neděle bílá«, protože novokřtění křesťané se o ní dostavili do shromáždění v rouše bílém.) 2. *Misericordias Domini* t. j. »O milosrdenstvích« dle Ž. 89, 2. 3. *Jubilate*, t. j. »Plesej Bohu všescka země« dle Ž. 66, 1. 4. *Cantate*, t. j. »Zpívejte« dle Ž. 96, 1. 5. *Rogate*, t. j. »Proste« dle Mat. 7. 7; *Vstoupením Páně na nebe* ve čtvrték po neděli Rogate končí se kruh velkonoční.

3. **Slavnost svatodušní čili letnice** jest památkou *vylítní Ducha svatého* a má jen krátkou *přípravu*: deset dní od vstoupení Páně až do letnic, jež mají býti vážným časem čekání a modliteb vstříc příchodu Ducha svatého. Neděle sem spadající slove *Exaudi*, t. j. *Vyslyš mne* dle Ž. 27, 7. — *Ohlas* letnic jest slavnost *největější Trojice* osm dní po seslání Ducha svatého. O slavnosti trojiční si opětně připomínám slavnost Otce i Syna i Ducha svatého.

* * *

Nyní počíná druhá — *bezslavnostní* polovice roku církevního. Do ní spadají svátky sv. apoštolů Petra

a Pavla, památka Mistra Jana Husi čili slavnost české reformace (v neděli 6. červenci nejbližší) slavnost dtkčnění za žně, památka reformatora dra. Martina Luthera čili slavnost reformační a slavnost posvěcení chrámu.

DLouhý čas trojiční určen jest k tomu, aby se církev do velikých spasitelných činů Božích zahlobala, milosti Boží se uchopila a k osvědčování víry probuzovala. Konec jeho (ned. 24—27) zabývá se posledními věcmi člověka.

Trojčích neděl může být 27. Větší neb menší počet jejich závisí od velkonoce. Neboť velkonoce jsou *slavnost pohyblivá*, t. j. nepřipadá vždy na totéž datum, jako ku pť. vánoce, jež vždy připadají na 25. prosince. Velkonoce řídí se dle běhu měsíce. Již v prvotní době křesťanské slavivaly východozemské církve velkonoce v souvislosti se židovskými velkonoce (fáze) dne 14. nisanu (t. měsíce, jenž odpovídá našemu dubnu) a nehledělo se na to, který to je v témni den. Církve západozemské slavily den smrti Páně vždy v pátek a vzkříšení Páně vždy v neděli na to. Sněm církevní v Nicaei l. 325 po Kristu různost tu odstranil a ustanovil pořádek *západozemský* za platný. Biskupové alexandriňští obdrželi rozkaz, aby den velkonoční slavnosti pokaždé vypočetli a obecně v známost uvedli. Od té doby slaví se velkonoční hod Boží vždy v neděli po prvním jarním úplňku, a poněvadž se úplněk ten pohybuje mezi 22. březnem a 25. dubnem tedy se pohybuje též hod Boží velkonoční, a proto se nazývá slavnost tato pohyblivou. Jsou-li velkonoce dříve, tedy musí i příprava jejich počítí dříve a pak jest neděl po Zjevení Páně méně a neděl po sv. Trojici více, a naopak.

I.

Slavnostní polovice roku církevního.

A. Kruh vánoční.

a) Příprava k slavnosti vánoční.

ADVENT.*)

V 1. neděli adventní.

Kollekta.

O milostivý Bože, jenž jsi své věčné slovo v přirozenosti lidskou v čistotném těle panny Marie vtělil, propůjč vyvoleným svým tu moc, aby dajíce výhost tělesným žádostem, navštívení tvé s radostí vítali a věčně přijali. Skrze téhož milého Syna tvého, Ježíše Krista, Pána našeho, jenž s tebou živ jest a v jednotě Ducha svatého kraluje od věků až na věky. Amen.

Řím. 13, 11—14. Mat. 21, 1—9.**)

Modlitba.

Všemohoucí, věčný a milosrdný Bože, děkujeme milosti tvé, že jsi k nám podle svého milostivého záslíbení Syna svého v těle poslati, jej králem, spasením a spravedlností naší učiniti a do církve naší i srdce našeho se slovem a Duchem svým přijíti ráci. A pro-

*) Připojeno jest pro spořádání každodenních ranních a večerních pobožností, jež nábožný otec čelední s čtením slova Božího a modlitbou jako kněz domu svého se všemi domácími konati má, svatě čtení ranní a večerní na celý rok církevní. Rozumí se ovšem samo sebou, že si otec, jenž pobožnost řídí, má napřed sám pro sebe předepsanou část písma náležitě projít a případně z ní slova (verše) vypustiti, které by se pro všechny domácí (ku př. děti) nehodily.

***) Tyto nedělní epistoły a evanjelia necht otec čelední při domácí pobožnosti hlasitě předčítá.

síme tvou přelaskavou dobrotu, račiž sobě v srdcích našich svatý přibytěk učiniti, v nás v tomto posledním a zlém světě zůstati a nás v pravém vzývání tvého svatého jména ustavičně zachovati, skrze Ježíše Krista, tvého jednorozeného Syna, Pána našeho. Amen.

Zalm. 24. Ž. 96.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
Ráno	1. Mojž. 1.	1. M. 2.	1. M. 3.	1. M. 4.	1. M. 6.	1. M. 7.
Večer	Abak. 2.	Přisl. 8, 11—36.	Izai. 1, 1—18.	Iz. 1, 19—31.	Iz. 2.	Iz. 3—4, 1.

V 2. neděli adventní.

Kollekta.

O věčný Bože, milostivý Otče, jenž jsi ustanovil Syna svého soudcem živých i mrtvých a chceš při skolení světa křesťanstvo své ze všeho něštěstí vysvoboditi: prosíme tvou láskyplnou dobrotu, račiž den našeho vykoupení a blažené naděje naší k nám poslati a nás z tohoto údolí pláče přenést do nebeského království svého, kteréž jsi nám skrze Syna svého od počátku světa připravil. Skrze Ježíše Krista, jediného Vykupitele, Spasitele a Pána našeho. Amen.

Řím. 15, 4—13. Luk. 21, 25—36.

Modlitba.

Pane Bože, nebeský Otče, jenž jsi nám skrze Syna svého zjevil, jako pominou nebesa i země, tak že i naše těla opět z mrtvých vstanou a my se všickni před soudnou stolicí ukázati musíme, prosíme tě, račiž nás Duchem svým svatým v slovu svém a víře pravě zachovati, od hříchů milostivě uchrániti a nás ve všelikém pokušení ostrážiti, bychom srdce své obžerstvím

a opilstvím a pečováním o tento život neobtěžili, nýbrž vždycky bděli a se modlili a v jistém v tvou milost důvěřování příští Syna tvého s radostí očekávali a skrze něho věčně spaseni byli, pro téhož Syna tvého, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Ž. 2. Ž. 98.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	1. Mojž. 8.	1. M. 9.	1. M. 11, 1-9.	1. M. 12.	1. M. 13.	1. M. 14.
V.	Izai. 4.	Iz. 5.	Iz. 6.	Iz. 7.	Iz. 8.	Iz. 9.

V 3. neděli adventní.

Kollekta.

O Pane, prosíme tě, račiž nakloniti ucho své k modlitbám našim a osvítiti zatmělost srdcí našich milostí navštívení svého, jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého, pravý Bůh od věků až na věky. Amen.

1. Kor. 4, 1-5. Mat. 11, 2-15.

Modlitba.

Pane Bože, nebeský Otče, jenž jsi Syna svého jakožto Spasitele našeho na svět poslal, kterýž také na tomto světě sladké evangelium tvé zvěstoval a s velikými divy, jež činil, vidín byl, bychom v něho uvěřili a vírou v něho spaseni byli, prosíme tě, uděliž nám Ducha svého svatého, bychom v té víře, k níž jsi nás přivedl, se nepohnuli, ani se nad Synem tvým nezhorsili, nýbrž v něm až do skonání setrvali a věčně spaseni byli, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho. Amen.

Ž. 45. Ž. 8.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	1. Mojž. 15, 1. 15. 16-17, 1-22.	1. M. 16, 1-22.	1. M. 18.	1. M. 9, 1-29.	1. M. 21, 1-21.	1. M. 22, 1-19.
V.	Izai. 10, 1-19.	Iz. 10, 20-34.	Iz. 11.	Iz. 12.	Iz. 28.	Iz. 33.

V neděli 4. adventní.

Kollekta.

Milý Pane Bože, probudíš nás, bychom, až Syn tvůj přijde, byli hotovi s radostí jej vítati a přijati a tobě čistým srdcem sloužiti, skrze téhož Syna tvého, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Fil. 4, 4-7. Jan. 1, 19-28.

Modlitba.

Věčný Bože, milostivý Otče, děkujeme tobě, že k nám Syna svého na svět poslaš a jej pro nás velikým knězem, beránkem k zabiti a trůnem milosti činíš, jak nás o tom svědectví Janovo vyučuje, a prosíme tvou láskyplnou dobrotu, račiž nám pro obět a přimluvu Syna svého milostiv býti, nás krví jeho pokropiti a z hojnosti jeho pokoj, radost a věčný život nám uděliti, skrze Ježíše Krista, pravého Boha, našeho věčného prostředníka a Pána. Amen.

Ž. 132. Ž. 110.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Jer. 33, 14-22.	Ezech. 34, 11-24.	Ž. 89, 1-15.	Ž. 89, 16-38.	Zach. 6, 9-15.	Zach. 9, 9-17.
V.	Izai. 40, 1-11.	Iz. 42, 1-16.	Iz. 55.	Iz. 61.	Jer. 31, 1-26.	Mich. 7.

b) Slavnost vánoční.

Na štědrý večer.**Kollekta.**

O Bože, jenž jsi tuto noc ozářil bleskem pravého světla, udělíš nám té milosti, bychom tam na nebesích ono světlo, jehož tajemství jsi nám zde na zemi zjevil, dokonale poznali, skrze Pána našeho Ježíše Krista, kterýž jest to pravé světlo a s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého od věků až na věky. Amen.

Jan. 3, 16—18. Mat. 3, 1—4.

Modlitba.

O Bože, jenž nás každoročním očekáváním narození Spasitele našeho potěšuješ, dejž, bychom Jednorozného tvého, jehož plni radosti jakožto Vykupitele svého vítáme a přijímáme, i při příchodu jeho k soudu v bezpečném pokoji spatřovati mohli, skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

Svaté čtení:

Ráno: Mich. 5, 1—3. *Večer:* Mal. 3, 1—4.

V hod Boží vánoční.**Kollekta.**

Všemohoucí Bože, prosíme tebe, dej, aby nás, kteří starým manstvím pode jho hřícha jati jsme, nové narození jednorozného Syna tvého vysvobodilo, bychom jej jakožto Vykupitele svého s radostí přijali, a až k soudu přijde, bezpečně na Ježíše Krista, Pána našeho patřiti mohli, jenž s tebou v jednotě Ducha svatého živ jest a kraluje, pravý Bůh na věky. Amen.

Tit. 2, 11—14. Luk. 2, 1—14.

Modlitba.

Všemohoucí, věčný Bože, pomoz, bychom od svého starého hříšného narození vysvobozeni byli a nového tělesného narození Syna tvého milého účastni se stali, skrze téhož milého Syna tvého, Jezu Krista, Pána našeho. Amen.

Večer: Ž. 149, 1—5.

V druhou slavnost vánoční.**Kollekta.**

Pane Bože, nebeský Otče, děkujeme ti za veliké milosrdenství tvé, že jsi jednorozného Syna svého v těle našem poslal a jím nás od hřícha a věčné smrti vysvoboditi dal, a prosíme tě, osvět Duchem svým svatým duše naše, bychom ti za takovou milost tvou vděční byli a jí se ve všelikém pokušení těšili, skrze Syna tvého milého, Jezu Krista, Pána našeho. Amen.

Tit. 3, 4—7. Luk. 2, 15—20.

Modlitba.

O Pane, nebeský Otče, jenž jsi nám svými milými anjely dal radostiplné narození Syna svého zvěstovati, my nyní věčnou čest a chválu tvou vesele rozhlášíme a děkujeme tvé veliké dobrotě, že jsi se s námi v Synu svém smířil, že nám skrze něho věčný pokoj způsobuješ a skrze Ducha svého svatého radost a zalíbení své do srdcí našich dáváš. Amen.

Večer: Luk. 1, 68—79. Skut. 6, 8—15. 7, 55—59.

Svaté čtení:

V svátek sv. Jana evangelisty 27. prosince:

Ráno: Žid. 1, 1—14. *Večer:* Jan 1, 1—14.

V den mládeček, 28. prosince:

Ráno: Zjev. 14, 1—6. *Večer:* Mat. 2, 13—19.

Dne 29. prosince:

Ráno: Iz. 41, 1—20. *Večer:* Zach. 1.

Dne 30. prosince:

Ráno: Iz. 58. *Večer:* Zach. 2.

c) Ohlas slavnosti vánoční.

V neděli po vánocích.

Kollekta.

Všemohoucí, věčný Bože, spravuj všecko činění naše dle dobré lůbezosti své, bychom ve jménu milého Syna tvého v dobrých skutcích zbohatli, skrze téhož Pána našeho Jezukrista, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.
Gal. 4, 1—7. Luk. 2, 33—40.

Modlitba.

Pane Bože, nebeský Otče, jenž jsi skrze Simeona svatého zvěstovati dal, že Kristus položen jest ku pádu i ku povstání mnohých v Izraeli, prosíme tebe, osvět srdce naše, bychom Krista, Syna tvého, právě poznali, se ho ve všelikých bídách a nebezpečích přidrželi, se světem zaslepeným na něm se neuráželi, nýbrž o něj se opírajíce povstali a také ve všem utrpení a pokušení při něm zůstali a setrvali, pro téhož Syna tvého milého, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.
Ž. 92. Ž. 33. Ž. 111.

Svaté čtení na Sylvestra:

Ráno: Pláč Jer. 3, 22—26. 31—40. aneb Ž. 90.
Večer: Ž. 103. aneb Ž. 39.

O slavnosti obřezání Páně čili na nový rok.

Kollekta.

Pane Bože, nebeský Otče, jenž jsi Syna svého milého poddal pod zákon, abys ty, kteří pod zákonem byli, vykoupil, pomoz nám, bychom vykoupení jeho účastni byli i zůstali, skrze téhož milého Syna tvého, Jezu Krista, Pána našeho. Amen.

Gal. 3, 23—29. Luk. 2, 21.

Modlitba.

Pane Bože, nebeský Otče, děkujeme tobě za otcovskou milost tvou, že jsi se nás ubohých hříšníků ujal a milého Syna svého, našeho Spasitele Ježíše Krista nám k dobrému skrze obřízku pod zákon poddal, aby dokonalou poslušností svou spravedlivý hněv tvůj upokojil a od neposlušnosti naší nás uzdravil. Prosíme tě srděčně, račž Duchem svým svatým srdce naše tak osvětit, bychom se takovou jeho poslušností proti hříchům našim a svědomí zlému vždycky zbrojili a těšili, pomocí Ducha tvého svatého v novotě života chodili a konečně spaseni byli, skrze téhož milého Syna tvého, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Žalmy: 20. 23. 25. 27. 91. 121. 144. 145.

V neděli po novém roce.

Kollekta.

Srdce naše, o Pane, osvětiž blesk blížící se slavnosti zjevení tvého a učiň nás způsobně k odříkání se temnosti světa tohoto a k vejítí do vlasti slávy věčné, skrze Pána našeho Ježíše Krista, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

i. Petr. 4, 12—19. Mat. 2, 13—23.

Modlitba.

Pane Bože, nebeský Otče, jenž jsi dal Syna tvého, aby rukoum Herodesa ujítl a před ním bezpečně býti mohl, do Egypta dovézt, dejž, bychom se ve všeliké bídě své k tobě utíkali, nástrahám a pro-následováním všech nepřátel ušli a milostí tvou ve všelikém nebezpečí zachování byli, skrze téhož Syna tvého, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.
Ž. 97. Ž. 113.

Svaté čtení:

2. ledna *ráno*: Ž. 1, *večer*: 1. Jan. 1.
3. » » Ž. 102, » 1. Jan. 2, 1—17.
4. » » Iz. 25. » 1. Jan. 2, 18—29.
5. » » Iz. 26. » 1. Jan. 3, 1—12.

O slavnosti zjevení Páně mudrcům.**Kollekta.**

Všemohoucí, věčný Bože, nebeský Otče, jenž jsi tohoto dne zjevením hvězdy jednorozce Syna svého Ježíše Krista pohanům ukázal, dej nám, kteří té nyní věrou poznáváme, z milosti dojíti, bychom na přeslavnou velebnost a jasnost tvou patřili, skrze téhož našeho Pána Jezu Krista, Syna tvého, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

Izai. 60, 1—6. Mat. 2, 1—12.

Modlitba.

O Bože, Otče všeliké milosti a milosrdenství, chválíme tě, že jsi Spasitele světa i nám ubohým pohanům zjevil a nás osvětil, bychom poznali, že on jest světlo pohanů až do skonání světa. Prosíme tě, uděl nám milosti své božské, bychom jak na nebeské povolání

naše sluší obcovali a králi svému Ježíši Kristu čisté zlato víry, líbezné kadidlo modlitby i vzácnou mirru trpělivosti v soužení i smrti obětovali, jenž s tebou i Duchem svatým živ jest a panuje věčně. Amen.
Ž. 72. Ž. 93. Ž. 117.

Svaté čtení na dny po zjev. Páně.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Izai. 49, 1—12.	Iz. 49, 13—26.	Iz. 56, 1—7.	Iz. 60, 8—22.	Iz. 62.	Sof. 3.
V.	1. Jan. 3, 13—24.	1. Jan. 4.	1. Jan. 5, 1—12.	1. Jan. 5, 13—21.	2. Jan.	3. Jan.

V 1. neděli po zjevení Páně.**Kollekta.**

Pane Bože, prosíme tě pokorně, prokaž nám věrnost s nebe, bychom poznali, co činiti povinni jsme a k tomu také i způsobni byli, skrze Pána našeho Jezukrista, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

Řím. 12, 1—6. Luk. 2, 41—52.

Modlitba.

Pomoz, milý Pane Bože, bychom my a děti naše příklad tvého Syna a jeho pobožných rodičů následovali, tvé slovo pilně poslouchali a rádi o něm rozmlouvali. Uděl také křesťanské mládeži a milým dětkám našim Ducha svého svatého a milost svou, aby v poslušnosti, kázni a moudrosti každodenně rostly a prospívaly a k službě a cti tvé vychovávány byly a my je s radostí před tvát tvou přivéstí a postaviti mohli, pro tvé dítě přemilé, Ježíše Krista. Amen.
Ž. 122. Ž. 141.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	I. M. 24, 1—28.	I. M. 24, 29—67.	I. M. 25, 26, 27—28, 29, 31—37—38, 6.	I. M. 27, 1—40.	I. M. 27, 41—28, 22.	I. M. 29, 1—20.
V.	Mat. 3.	Mat. 4.	Mat. 5, 1—16.	Mat. 5, 17—48.	Mat. 6.	Mat. 7.

V 2. neděli po zjevení Páně.

Kollekta.

Všemohoucí, věčný Bože, jenž vše řídíš a spravuješ na nebi i na zemi, vyslyš milostivě vroucí prosby lidu svého a uděl nám v čase tomto pokoje, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a králuje na věky. Amen.

Řím. 12, 7—16. Jan. 2, 1—11.

Modlitba.

Věrný, milosrdný Bože, nebeský Otče, jenž jsi sám stav manželský ustanovil, jej až posavád proti všem útokům dábelským mocně chráníl a zachovával a také jej přítomností Syna svého na svatbě v Káni Galilejské poctil, děkujeme ti za takovou milost tvou a prosíme tě srdečně, račž stavu tomuto i budoucné potěšením a rukou pomocnou přítomen býti, manžělům pokoje a svornosti a v soužení trpělivosti uděliti, a nedopustiti, aby sobě v bídách a nedostatcích zoufali, skrze Ježíše Krista, Syna tvého jediného, Pána našeho. Amen.

Ž. 127. Ž. 128.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	I. M. 30, 25—48.	I. M. 31, 1—21.	I. M. 31, 22—32, 2.	I. M. 32, 1—20.	I. M. 33, 27—29.	I. M. 35, 1—20, 27—29.
V.	Mat. 8, 1—13.	Mat. 8, 14—34.	Mat. 19, 1—17.	Mat. 19, 18—38.	Mat. 10, 1—23.	Mat. 10, 24—42.

V 3. neděli po zjevení Páně.

Kollekta.

Všemohoucí, věčný Bože, popať milostivě na mdlobu naši a vztáhni pravici moci a velebnosti své k ochraně naší, skrze Ježíše Krista, tvého milého Syna, Pána našeho, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a králuje na věky. Amen.

Řím. 12, 17—21. Mat. 8, 1—13.

Modlitba.

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi nám skrze Syna svého odpuštění hříchů našich, spravedlnost a věčný život zaslíbil, prosíme tě, račž Duchem svým svatým srdce naše vésti a buditi, bychom u Spasitele našeho každodenní modlitbou pomoc v pokušeních hledali a ji v pravé víře v sliby a slovo jeho nalezi a dosáhli, skrze téhož Syna tvého, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Ž. 34. Ž. 63.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	I. M. 37, 1—11.	I. M. 37, 12—36.	I. M. 39, 1—43.	I. M. 40, 1—43.	I. M. 41, 44—57.	I. M. 41, 44—57.
V.	Mat. 11.	Mat. 12, 1—21.	Mat. 12, 22—50.	Mat. 13, 1—23.	Mat. 13, 24—43.	Mat. 13, 44—58.

V 4. neděli po zjevení Páně.

Kollekta.

Pane Bože, nebeský Otče, ty víš, že by nám nebylo možné ve mnohém a velikém nebezpečení ství a v lidské křehkosti naší obstáti; propůjč nám

tedy ty sám síly a moci těla i ducha, bychom všecko, co nás následkem hřícha trápí a souží, s pomocí tvou přemohli, skrze Ježíše Krista, tvého milého Syna, Pána našeho. Amen.

Řím. 13, 8—10. Mat. 8, 23—27.

Modlitba.

Všemohoucí Synu Boží, jediná ochrana a pomoc naše, lodička tvá, ubohé křesťanstvo, hyne bídami, neboť víchřice burácí, moře se zdvihá, vlny se na nás valí a hrozí nás potopiti; satan zuří a svět se vzteká! Kdybys nás, Pane, opustil, byli bychom ztraceni. Prociť a pohroz neštěstí, učňi, aby nastalo utišení, neboť nepřátelé naši všickni jsou v rukou tvých, jenž za nás bdíš a zachoval jsi lid svůj v rudém moři a sedíš mezi námi na lodičce naší odsavád až na věky. Amen.

Ž. 29. Ž. 46. Ž. 107, 23—32. Ž. 124.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	1. M. 42.	1. M. 43.	1. M. 44.	1. M. 45.	1. M. 46, 1. M. 47.	1. M. 47.
V.	Mat. 14, 1—13.	Mat. 14, 14—36.	Mat. 15, 1—20.	Mat. 15, 21—39.	Mat. 16, 1—12.	Mat. 16, 13—28.

V 5. neděli po zjevení Páně.

Kollekta.

Pane Bože, nebeský Otče, prosíme tebe, račiž do-
mácí své opatrovat, aby každý, jenž na tebe se
spoléhá a důvěřuje toliko nebeské milosti tvé, měl
zde na zemi pod věrnou stráží tvou bezpečné bydlení,

skrze Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

Kol. 3, 12—17. Mat. 13, 24—30.

Modlitba.

Všemohoucí Bože, věčný Otče a Hospodáři, žalujeme tobě, že nepřítel tvůj, zlý satan, zasévá do církve tvé mnoho pohoršení a neštěstí. Prosíme tvou věrnou dobrotu, račiž církvi své svaté símě slova tvého zachovati a anjely své vysílati, aby jedovaté byliny vytrhávali a dobré snopky do stodol tvých shromažďovali, skrze Ježíše Krista, našeho Spasitele a Pána. Amen.

Ž. 11. Ž. 119, 81—104.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	1. M. 48.	1. M. 49—50, 49—50, 1.	1. M. 50, 2—26.	2. M. 1.	2. M. 2.	2. M. 3.
V.	Mat. 17, 1—13.	Mat. 17, 14—27.	Mat. 18, 1—20.	Mat. 18, 21—35.	Mat. 19, 1—15.	Mat. 19, 16—30.

V 6. neděli po zjevení Páně.

Kollekta.

Všemohoucí Bože, nebeský Otče, jenž jsi Syna svého vlastním hlasem svým s nebe oslavil a nám poznati dal, že se tobě jedině v něm líbiti můžeme, prosíme tě, spravuj nás Duchem svým svatým, bychom téhož Syna tvého plně slyšeli, jeho slova a hlas u víře přijali a tak potom se všemi svatými při něm u věčném pokoji a blahoslavenství žiti mohli, skrze Ježíše Krista, milého Syna tvého, Pána našeho. Amen.

2. Petr. 1, 16—21. Mat. 17, 1—9.

Modlitba.

Opravý Bože, věčné světlo a moudrosti nekonečná, tobě buď dík a chvála za tvého milého Syna, jež jsi nám ustanovil za učitele a kněze nejvyššího a jehož svatý úřad a slovo utěšené na hoře svaté mnohem velebnější slávou ozdobuješ, nežli litery Mojžíšovy a přísluhování pomsty. Pomož, milý Otče, bychom při tomto věrném knížeti pastýřů až do konce setrvali, a zapečet slovo jeho v srdcích našich a zachovej nás od všelikého kacířství a lži, jimiž svět naplněn jest, skrze Ježíše Krista našeho nejvyššího kněze a Pána. Amen.

Ž. 8. Ž. 15.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	2. M. 4.	2. M. 5—6, 1.	2. M. 7.	2. M. 8, 1—19.	2. M. 8, 20—32.	2. M. 9.
V.	Mat. 20, 1—16.	Mat. 20, 17—34.	Mat. 21, 1—22.	Mat. 21, 23—46.	Mat. 22, 1—22.	Mat. 22, 23—46.

B. Kruh velkonoční.

a) Příprava slavnosti velkonoční.

V neděli Septuagesima čili o devítiníku.

Kollekta.

Všemohoucí Pane Bože, jenž jsi ochráncem všech, kteří v tebe doufají, bez jehož milosti žádný nic učiniti nemůže, aniž může u tebe vážen býti, dej nám milosrdenství své hojně okusiti, bychom skrze tvé svaté vnuknutí jedině to, co pravé jest, myslili a

mocí tvou to i vykonali, pro Ježíše Krista, milého Syna tvého, Pána našeho. Amen.

1. Kor. 9, 24—10, 5. Mat. 20, 1—16.

Modlitba.

Všemohoucí Bože, nebeský Otče, jenž jsi nás ubohé pohany v této poslední hodině také na vinici svou povolal, a nám bez zásluhy naší svůj peníz milosti a všeliké duchovní i tělesné dary propůjčovati ráčíš, pomoz, bychom v pokoře a trpělivosti vždycky pouze tvé milosti důvěřující, tobě s veselou myslí sloužili a proti tvé veliké dobrotivosti s pokrytci ne-reptali, bychom také s nimi zavrženi nebyli, nýbrž v domě tvém zůstali a slavnou milost tvou chváliti a velebiti mohli, pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Ž. 119, 1—16. Ž. 119, 17—32.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	2. M. 10.	2. M. 11.	2. M. 12, 1—28.	2. M. 12, 29—51.	2. M. 13, 1—16.	2. M. 13, 17—22.
V.	Mat. 23, 1—28.	Mat. 24, 1—28.	Mat. 24, 29—51.	Mat. 25, 1—13.	Mat. 25, 14—30.	Mat. 25, 31—46.

V neděli Sexagesima čili po devítiníku.

Kollekta.

Všemohoucí Bože a Otče, jenž jsi věčným božským slovem svým všechny věci stvořil, jich požehnaváš a zachováváš, prosíme tě, abys nám věčné slovo své, Pána našeho Ježíše Krista, zjeviti a do srdcí vstípti ráčil, pro téhož milého Syna tvého, Jezu Krista, Pána našeho. Amen.

2. Kor. 11, 19—12, 9. Luk. 8, 4—15.

Modlitba.

Všemohoucí, dobrotivý Otče, jenž nebeské sítě slova svého mezi námi hojně rozsvítáš, děkujeme ti za takovouto velkou milost a prosíme tě, račiž srdce naše slovem i Duchem svým tak nastrojiti, bychom dobrou zemí byli, bezpečnosti, pečování a hříšných žádostí se varovali, v pravdě tvé pevně vkořenění, horko i bouře života ochotně a trpělivě nesli a v srdci ctěním i obcováním svatém hojně ovoce pobožnosti vydávali, pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Ž. 119, 33—48. Ž. 119, 49—64.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	2. M. 14.	2. M. 15.	2. M. 16.	2. M. 17.	2. M. 18.	2. M. 20, 1—24.
V.	Jan. 1, 28. 29—51.	Jan. 1, 29—51.	Jan. 2.	Jan. 3. 1—21.	Jan. 3, 22—36.	Jan. 4, 1—26.

V neděli Quinquagesima čili masopustní.**Kollekta.**

Pane Bože, nebeský Otče, prosíme tě, vyslyš milostivě modlitbu naši, a jako jsi nás sprostil svazků hřícha, tak nás rač před všelikým protivěním obhájit, skrze Pána našeho Ježíše Krista, tvého milého Syna, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

1. Kor. 13, Luk. 18, 31—43.

Modlitba.

Pane Bože, nebeský Otče, jenž jsi slepým lidem skrze Syna svého Krista Ježíše milostivé oči otevřel a jim světlo spatřiti dal, my bídni hříšníci prosíme

tě, račiž slovem svým naše zaslepené srdce osvítiti, bychom tebe skrze Krista, Syna tvého, jenž za naše hříchy zaplatil, právě poznati se učili a ve všech bídách a pokušeních toliko na tvou milostivou pomoc a milosrdenství tvé hleděli, je věřící modlitbou hledali a nalezali a tak proti ďáblu, hříchu a smrti útočiště a plné bezpečnosti dosáhli, skrze Ježíše Krista, tvého milého Syna, Pána našeho. Amen.

Ž. 31. Ž. 70.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	2. M. 31.	2. M. 32.	M. 33.	M. 34.	3. M. 10, 1—4.	3. M. 16.
V.	Jan. 4, 24—41.	Jan. 5, 1—18.	Jan. 5, 19—47.	Jan. 6, 1—21.	Jan. 6, 22—47.	Jan. 6, 48—71.

V 1. neděli postní, Invocavit.**Kollekta.**

Pane Bože, Otče všelikého milosrdenství, prosíme tebe, račiž milostivě popatříti na tento lid svůj a domáci své, pro kteréž milý Syn tvůj Ježíš Kristus tomu neodpíral, aby vydán byl v ruce hříšných a aby trpěl potupné muky kříže. Jenž s tebou živ jest a kraluje, pravý Bůh v jednotě Ducha svatého od věků až na věky. Amen.

2. Kor. 6, 1—10. Mat. 4, 1—11.

Modlitba.

Všemohoucí Bože, nebeský Otče, ty víš, jak mnohonasobně my ubozí křehcí lidé od ďábla pokušení býváme a znáš, že sami nic proti němu nezmůžeme, propůjč nám sílu s výsosti a dej nám Ducha svého

svatého, bychom mu právě a mocně odpírali, jej slovem tvým od sebe odhánějí, nad ním zvitězili a se všemi vyvolenými triumfovali, pro Ježíše Krista, tvého milého Syna, Pána našeho. Amen.
Ž. 17. Ž. 26.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	4. M. 11.	4. M. 12.	4. M. 13, 1-4, 18-34.	4. M. 14, 1-25.	4. M. 14, 26-45.	4. M. 15, 17-41.
V.	Jan. 7, 1-24.	Jan. 7, 25-53.	Jan. 8, 1-30.	Jan. 8, 31-59.	Jan. 9, 1-17.	Jan. 9, 18-41.

V 2. neděli postní, Reminiscere.

Kollekta.

Pane Bože, jenž vidíš, že se nám všeliké síly nedostává, zachovej nás vnitř i zevnitř, bychom na těle před nebezpečnostem obhájení a na duši od zlého myšlení očistěni byli, skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s Tebou a Duchem svatým živ jest a králuje na věky. Amen.

1. Tes. 4, 1-7. Mat. 15, 21-28.

Modlitba.

Milý Pane Bože, velké srdečné milosrdenství tvé stává se proti nám tvrdě, a přece jsi náš Otec a Vykupitel, od starodávna jestiž toto jméno tvé utěšené! Pomož, bychom tě právě poznali a za slovo tvé tě uchopili, a když s námi skrze soužení a pokušení zápasíš, tebe u víře vesele přemohli a konečné pomoci tvé okoušeti a ji pocítovati mohli, pro Ježíše Krista, tvého milého Syna, Jezu Krista, Pána našeho. Amen.
Ž. 42. Ž. 77. Ž. 116. Ž. 130.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	4. M. 16, 1-19.	4. M. 16, 20-50.	4. M. 17.	4. M. 20.	4. M. 21, 1-9.	4. M. 21, 10-22,
V.	Jan. 10, 1-21.	Jan. 10, 22-42.	Jan. 11, 1-31.	Jan. 11, 32-57.	Jan. 12, 1-33.	Jan. 12, 34-50.

V 3. neděli postní, Oculi.

Kollekta.

O dobrotivý Bože, ty chceš mnohem raději býti lidu svému milostivý, než na hříšné vylíti hněv svůj: uděl vyvoleným svým skrze utrpení Syna svého nezávisť hřícha, tak aby potěšení tvé přijíti mohli, skrze Ježíše Krista milého Syna tvého, Pána našeho, jenž s tebou živ jest a králuje v jednotě Ducha svatého od věků až na věky.

Ef. 5, 1-9. Luk. 11, 14-28.

Modlitba.

O věčný Pane a udatný Synu Boží, jenž jsi se zjevil, abys potřel hlavu hada a zkazil skutky i království ďábla, děkujeme tobě, že z nás mocným prstem svým, jenž jest slovo tvé svaté a křest svatý, zlého ducha vymítáš a nás sobě za svatý chrám a čistý příbytek Boží posvěcuješ, a prosíme všemohoucí rameno tvé a nepřemožitelnou moc tvou, neraciž dopustiti, aby satan dům tvůj a církev tvou opět poškvřiti mohl; nechat nemá nižádné moci nad námi, aby srdce naše znesvěcena nebyla a poslední věci naše nebyly horší nežli první, jenž o nás péči máš, a za nás vítězný boj vedeš odsavád až na věky. Amen.

Ž. 41. Ž. 109.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	4. M. 22, 2—20.	4. M. 22, 21—40.	4. M. 23.	4. M. 24.	5. M. 7.	5. M. 8.
V.	Žid. 1.	Žid. 2.	Žid. 3.	Žid. 4.	Žid. 5.	Žid. 6.

V 4. neděli postní, Laetare.

Kollekta.

Všemohoucí Pane Bože, prosíme tě, propůjč nám, kteří pro skutky naše zlé spravedlivé pokuty snášíme, bychom potěšením milosti tvé obcerstveni býti mohli, skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

Gal. 4, 21—31. Jan 6, 1—15.

Modlitba.

Pane Ježíši Kriste, ty králi křesťanstva svého, jenž sedíš na pravici Otce svého, ty veliký proroku, jenž dobře víš, co činiti máš, pozdvihuj každého dne a vždycky oči milosrdenství svého nad námi a dej nám i náš skromný díl, i hojnost a všecko, zač tě podle tvé vůle prosíme a žádáme, bychom láskyplné srdce tvé a ruku tvou dobročinnou a štědrou časné i věčně chváliti mohli. Amen.

Ž. 78, 1—33. Ž. 146.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	5. M. 18, 9—19.	5. M. 28, 1—14.	5. M. 28, 16—33, 35—38.	5. M. 30.	5. M. 32, 1—43.	5. M. 34.
V.	Žid. 7.	Žid. 8.	Žid. 9, 1—15.	Žid. 9, 16—28.	Žid. 10, 1—25.	Žid. 10, 26—39.

V 5. neděli postní, Judica.

Kollekta.

Všemohoucí Bože, prosíme tebe, dej, bychom my, kteří útokům nepříteli v mdlobě své podleháme, v ní klesáme a padáme, skrze dostičinici pro smíření naše podniknuté utrpení tvého jednorozrozeného Syna novou sílu přijali, skrze téhož tvého Syna milého, Jezu Krista, Pána našeho. Amen.

Žid. 9, 11—15. Jan 8, 46—59.

Modlitba.

O ty věčný Synu Boží, náš věčný Prostředníce a všeho světa Spasiteli, jenž přísahou svou potvrzuješ, že žádáný z těch neužijí smrti, kteří věří v milostivé evanjelium tvé a je zachovávají: slovo tvé zajisté jest život a pravda a spasitelná moc Boží! Neodjíměj je z úst našich a dej nám v světle tvém obcovati, živu býti i umírat, bychom v nynějších bídách, ano i uprostřed smrti v zaslíbení tvém útěchu i život měli odsavád až na věky. Amen.

Ž. 43. Ž. 56.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Joz. 1.	Joz. 2.	Joz. 3.	Joz. 6.	Joz. 7.	Jos. 8.
V.	Žid. 11, 1—16.	Žid. 11, 17—40.	Žid. 12, 1—13.	Žid. 12, 14—29.	Žid. 13, 1—9.	Žid. 13, 10—25.

V 6. neděli postní, Palmarum.*)

Kollekta.

Všemohoucí, věčný Pane Bože, jenž jsi Synu svému za nás dal okusiti trýzeň smrti, abys od nás zapudil moc nepříteli, dej nám jeho utrpení tak oslavovat

*) O svěcení svatého týdne viz stranu 50. a následující.

vati a jemu za ně tak děkovati, bychom tím odpuštění hříchů a vykoupení od smrti věčné dosáhli. Skrze téhož Syna tvého, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen. Fil. 2, 5—11. Mat. 21, 1—9.

Modlitba.

Pane Bože, nebeský Otče, jenž jsi pro vykoupení nás ubohých lidí Syna svého na svět poslal, jenž také, když se přiblížil čas utrpení a obětování jeho, ochotně se k tomu do Jeruzaléma dostavil, prosíme tě, způsobíš to, aby toto utrpení jeho v bídě hříchů našich nám prospělo a dej, bychom i my všeliké utrpení, jež na nás sesíláš, ochotně podstoupili a nesli, pro Ježíše Krista, milého Syna tvého, Pána našeho. Amen. Ž. 59. Ž. 62.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Izai. 53. 5—13.	Fil. 2, 5—13.	Luk. 23, 26—38.	1. Kor. 11, 23—32.	Iz. 69, 18—68, 12.	Ž. 22, 2—22.
V.	Zach. 11.	Zach. 13.	Ž. 69.	Jan 13, 1—5.	Iz. 50, 5—10.	Ž. 22, 23—32.

V zelený čtvrtek.

Kollekta.

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi rozkázal, abychom při předivné svátosti těla tvého a krve tvé na veliké a bolestné utrpení tvé se rozpomínali, dej nám z milosti Večeří tvou tak užítí, bychom vykoupení tvé v srdcích svých každodenně pocítovali a jeho sladkého ovoce okoušeli, jenž s Otcem a Duchem svatým živ jsi a kraluješ na věky. Amen.

I. Kor. 11, 23—32. Jan 13, 1—15.

Modlitba.

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi na památku svého utrpení nám chléb svůj k jedení a kalich svůj k pití zůstavil: prosíme tě, račž nás osvíti, bychom v pravém sebezkušování a opravdovém poznání tebe svatou Večeří tvou hodně přijímati mohli. Uděl nám také, Pane Ježíši, jenž jsi učedníkům svým nohy myl, srdečné pokory, bychom i my, láskou tvou jsouce pohnuti, v lásce bratrské sobě přísluhovali a tak jednou lásce tvé v království tvém věčně těšiti se mohli. Amen. Ž. 111.

V velký pátek.

Kollekta.

Milosrdný, věčný Pane Bože, nebeský Otče, jenž jsi z otcovské k nám milosti neodpusťil jedno-rozenému Synu svému, nýbrž jsi jej na smrt a kříž vydal: prosíme tě, dej Ducha svého svatého do srdcí našich, bychom se z takového tvé milosti srdečně těšili, hříchů se budoucně varovali a co ty nám trpěti ukládáš, tiše a oddané nesli, abychom skrze něho s tebou věčně živi byli, pro téhož jediného Syna tvého, Pána našeho, jenž s tebou v jednotě Ducha svatého živ jest a kraluje, pravý Bůh, od věků až na věky. Amen. Izai. 53, 1—12. Jan. 18. 19.

Modlitba.

Jestli to hodné a pravé, slušné a spasitelné, bychom ti všude a vždycky díky činili, Hospodine, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi spásu lidského pokolení na dřevě kříže vykonal, aby ze dřeva vypušel život, jako smrt ze dřeva počala, a aby ten, jenž skrze dřevo zvířel, opět dřevem potřen byl,

skrze Ježíše Krista, skrze něhož anjelé chválí velebnost tvou a tobě se klaní panstva a bojí se tebe moci, nebesa a všech nebes síly, s serafíny blaženými jedněmi ústy pějíce: Svatý, svatý, svatý jest Hospodin zástupů, plná jest země slávy jeho. Amen.

b) Slavnost velikonoční.

V hod Boží velikonoční.

Kollekta.

Všemohoucí Bože, prosíme za udělení milosti tvé, bychom v tento slavný hod vzkříšení Syna tvého roznicení a zapálení byli žádostí a žízni nebeskou, pfi z pramene života, který jsi nám otevřel v Ježíši Kristu, jenž s tebou v jednotě Ducha svatého živ jest a kraluje na věky. Amen.

r. Kor. 5, 6—8. Mark. 16, 1—8.

Modlitba.

Děkuji tobě, můj nejmilejší Pane Ježíši Kriste, že jsi k potěšení a spasení mému třetího dne pro ospravedlnění mé z mrtvých vstal a mně ubohému zoufalému hříšníku radostné vzkříšení své skrze posly své, totiž kazatěly, zjevil. Pomož, milý Pane Ježíši, abych po tobě srdcečně toužil, proti všem nepřátelům vzkříšením tvým se srdcečně potěšoval, na tvé pravdomluvné slovo se spoléhal, zde časné hříchu umíraje a bez světské bázně spravedlnosti živ jsa, jednou vesele s tímto smutným světem se rozžehnal a v den nejposlednější k věčné radosti a blaženosti probuzen byl. Amen. Ž. 16. Ž. 57. Ž. 114.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Mark. 16, 1—8.	Luk. 24, 13—35.	1. Kor. 5, 6—8.	Jan. 20, 1—10.	Jan. 20, 11—18.	1. Kor. 15, 12—28.
V.	1. Kor. 35—58.	1. Petr. 1.	1. Petr. 2.	1. Petr. 3.	1. Petr. 4.	Jan. 21.

V pondělí velikonoční.

Kollekta.

Pane Bože, nebeský Otče, jenž jsi jednorozeného Syna svého pro hříchy naše na smrt vydal a jej pro ospravedlnění naše opět z mrtvých vzkřísil, prosíme milosrdenství tvé, račž naše odumřelé srdce Duchem svým k novému životu probuditi a jednou v nebi s Kristem věčně oživiti, skrze moc vzkříšení téhož Syna tvého, našeho Pána Ježíše Krista, jenž s tebou v jednotě Ducha svatého živ jest a kraluje vždycky a věčně. Amen.

Skut. 10, 34—41. Luk. 24, 13—35.

Modlitba.

Milý Spasiteli, jenž zarmoucené útěchou svou občerstvuješ, aj jak všele a přívětivě zacházíš se zarmoucenými a sklíčenými, takže srdce jejich u tebe opět okřívá a novou naději se plní. Ty vládněš podnes touž mocí, jako tehdy, když jsi učedníky nesmyslné a zpozdlilé srdcem laskavě oslovil. Nedejž, aby někdo z nás zoufal v hodině pokušení, když by po nějaký čas oči naše držány byly, tak že bychom tě nepoznávali; ale učiň raději, aby se věřící tvoji vždy blízkostí tvou těšiti mohli. Otevři nám Duchem svým smysl slova svého spasitelného, když bychom zpozdlili byli věřiti, a dej nám tajemství smrti a moc vzkříšení tvého právě

poznati. Zachovej srdce naše u vroucí láске a pravé víře až do večera života našeho a zůstaň s námi vždycky s milostí svou, bychom byli živými svědky vzkríšení tvého. Amen. Ž. 18.

c) Ohlas slavnosti velikonoční.

V 1. neděli po velikonoci, **Quasimodogeniti.**

Kollekta.

Všemohoucí Bože, prosíme tebe, propůjč nám, kteřížto jsme velikonoce světli, bychom si požeňnání tvé zachovali a v obcování svém působením milosti tvé ovoce hojně života nového vydávali, skrze Ježíše Krista, milého Syna tvého, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

1. Jan 5, 4—10. Jan 20, 19—31.

Modlitba.

Všemohoucí Bože, věčný Otče, jenž jsi skrze milého Syna svého nové království na světě zříditi ráčil, v němž v moci smrti i vzkríšení jeho všem zarmouceným svědomím odpuštění hříchů z milosti nabízetí a zvěstovati dávaš, prosíme tvou otcovskou dobrotu, račiž toto věčné a blahé království Syna svého v tomto zlém světě a nás v něm zachovati, skrze Ježíše Krista, našeho jediného krále a Pána. Amen.

Ž. 32. Ž. 65.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Joz. 9, 1—28.	Joz. 10, 1—28.	Joz. 11.	Joz. 28.	Joz. 24.	Ž. 105.
V.	1. Petr. 5.	Kol. 1.	Kol. 2.	Kol. 3.	Kol. 4.	1. Kor. 1.

V 2. neděli po velikonoci, **Misericordias Domini.**

Kollekta.

Milý Pane Bože, jenž jsi skrze ponížení Syna svého svět z hlubokého pádu pozdvihl a povýšil, uděluj věřícím svým vždycky hojně veselé zmužlosti, aby vysvobození jsouce od smrti věčné, nepomíjejících radostí účastni se stali, skrze téhož Syna tvého, Ježíše Krista, Pána našeho, jenž s tebou a s Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

1. Petr. 2, 21—25. Jan 10, 12—16.

Modlitba.

Ověrný a milostivý Otče, jenž jsi ustanovil pro malické stáde své Pastýře věčného, aby nás zbloudilé ovečky drahou krví svou vykoupil a na rameni svém do nebeských stanů ovčince svého donesl, prosíme otcovské milosrdenství tvé, račiž nás při tomto jediném knížeti pastýři a věrném veleknězi duší našich a na jeho pastvě evanjélium svatého Duchem svým udržeti a zachovati, nás před vlky a nájemníky, jedovatou pastvou a otrávenými vodami milostivě ochrániti a nás brzy do věčného ovčince k sobě shromáždit, skrze Ježíše Krista, našeho pravého Pastýře a Pána. Amen.

Ž. 53. Ž. 80.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Soudc. 1.	Soudc. 2.	Soudc. 3.	Soudc. 4, 1—24.	Soudc. 6, 1—24.	Soudc. 6, 25—40.
V.	1. Kor. 2.	1. Kor. 3.	1. Kor. 4.	1. Kor. 5.	1. Kor. 6, 1—12. 19. 20.	1. Kor. 8.

V 3. neděli po velikonoci, Jubilate.

Kollekta.

Všemohoucí, věčný Bože, jenž bloudícím světlo pravdy rozsvěcuješ, aby na pravou cestu přijít mohli, uděl nám, kteří se křesťany zoveme, milosti své, bychom se všeho, co se jménu tvému na odpor staví, varovali a jedině toho následovali, co jména toho hodné jest, skrze Ježíše Krista, tvého milého Syna, Pána našeho. Amen.

Modlitba.

Milosrdný Bože, věrný Otče, který všechny, jež miluješ, navštěvuješ a tresceš, aby spolu se světem ztraceni a zahubeni nebyli, prosíme věrné tvé srdce otcovské, račiz nás v kříži našem Duchem a slovem svým potěšovati, abychom krátkou hodinku této bídy v trpělivosti přečkali a překonali a pevně věřili i doufali, že naše soužení a zármutek náš brzy v radost a slávu obrátíš, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho. Amen. Ž. 30. Ž. 73.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Soudc. 7.	Soudc. 8.	Soudc. 9, 1—21.	Soudc. 9, 22—57.	Soudc. 11, 1—11.	Soudc. 11, 12—40.
V.	1. Kor. 9. 10—11, 1.	1. Kor. 11, 10—11, 1.	1. Kor. 11, 2—16.	1. Kor. 11, 17—34.	1. Kor. 12, 1. Kor. 13.	

V 4. neděli po velikonoci, Cantate.

Kollekta.

Všemohoucí Pane Bože, nebeský Otče, od něhož bez přestání všeliké dobré v hojnosti přijímáme a jenž nás každodenně ode všeho zlého chrání,

níš, prosíme tebe, uděl nám Ducha svého svatého, bychom tato tvá dobrodinná celým srdcem a v pravé víře poznali, tvé láskyplné dobroté a milosrdenství zde i tam děkovali a tebe chválili, skrze Ježíše Krista, milého Syna tvého, Pána našeho. Amen.

Jak 1, 16—21. Jan 16, 5—15.

Modlitba.

Ověčný a pravý Synu Boží, jenž sobě na tomto světě Duchem svým svatým věčné dědictví shromáždíješ a k nám tímž Duchem svým ústy proroků, apoštolů a všech křesťanských kazatelů mluvíš a nás i zákonem tresceš i svatým evanjeliem potěšuješ, prosíme tvou přelaskavou dobrotu, neračiz Ducha svého od nás odjímati, nýbrž posvátný úřad kazatelský nám milostivě zachovati a pokorou nás ozdobiti, bychom trestání a kázní jeho neodporovali, ale potěšení jeho u víře a dobrém svědomí spasitelně užívali, jenž s Otcem i Duchem svatým živ jsi a kraluješ od věkův až na věky. Amen.

Ž. 36. Ž. 125.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Soudc. 13.	Soudc. 14.	Soudc. 15, 4—31.	Soudc. 16, 4—31.	Rut. 1.	Rut. 2.
V.	1. Kor. 14, 1—19.	1. Kor. 14, 20—40.	1. Kor. 15, 1—11.	1. Kor. 15, 12—34.	1. Kor. 15, 35—58.	1. Kor. 16.

V neděli 5. po velikonoci, Rogate.

Kollekta.

Pane Bože, nebeský Otče, jenž jsi nám skrze Syna svého zaslíbil, že nám dáš, zač tě ve jménu jeho prositi budeme, propůjč nám milosti své, bychom

v moci Ducha tvého svatého u tebe nábožnými modlitbami toho, co se tobě dobře líbí a nám užitečné jest, hledali, ruce posvěcené bez zlosti i hněvu k tobě pozdvihovali a vyslyšení tvého jisti byli, skrze Ježíše Krista, milého Syna tvého, Pána našeho. Amen.

Jak. 1, 22—27. Jan. 16, 23—30.

Modlitba.

Pravdomluvný Bože, náš milý, všemohoucí Otče, jenž nám nařizuješ, bychom se modlili, a zaslubuješ, že nás ve jménu Syna svého jistě vyslyšeti ráčíš, my dítky tvé k tobě v srdečné důvěře v krev a smrt Ježíše Krista voláme, abys nám dle veliké své dobroty vosti slovo své oznámil a nám dle vůle své spasitelného života propůjčil, nám také pokoje a každodenní živnosti udělil, naše hříchy nám odpustil, zlou žádost v nás umrtvil, lásku a přátelství mezi námi štípl a založil, nás před klamem, vraždou a lži ďábelskou a přede všim neštěstím těla i duše milostivě ošťřhal a nám milostivě skonání darovati ráčil, a to vše pro a skrze Ježíše Krista, našeho jediného přímluvce a prostředníka. Amen. Ž. 5. Ž. 28.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Rut. 4.	1. Sam. 1.	1. Sam. 2, 1—10.	Skut. 1, 1—11.	1. Sam. 2, 11—36.	1. Sam. 3.
V.	Ef. 1.	Ef. 2.	Ef. 3.	Mark. 16, 14—20.	Ef. 4, 1—16.	Ef. 4, 17—32.

V den vstoupení Páně na nebe.

Kollekta.

Všemohoucí Pane Bože, propůjč nám, kteří věříme, že jediný Syn tvůj, Spasitel náš, na nebe vstoupil, bychom s ním na tomto světě duchovně

obcovali a bydlili, skrze téhož milého Syna tvého, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Skut. 1, 1—11. Mark. 16, 14—20.

Modlitba.

Milý Pane Bože, nebeský, milostivý Otče náš, vidíme zajisté, jak utěšenou a radostiplnou slavnost jsi nám v nanebevstoupení našeho milého Spasitele Ježíše Krista připravil, pročej tě i za to chválíme a velebíme, tobě děkujeme a tebe prosíme, račiž nás v takovéto milosti zachovati a nám konečně pro Ježíše Krista, Syna tvého, blahoslavenou hodinku propůjčiti, bychom za ním blaženě z tohoto světa odešli a s ním věčného života účastnými se stali. To nám rač dáti, milý Pane. Amen.

Ž. 47. Ž. 99. Ž. 110.

C. Kruh svatodušní.

a) Příprava svatodušní.

V neděli po vstoupení Páně, Exaudi.

Kollekta.

Všemohoucí Bože, milosrdný Otče, jenž chceš, bychom skrze mnohá soužení do království tvého vešli, prosíme tebe, uděl nám Ducha svého svatého, aby nás v mdlobách a poblouzeních našich zachoval, v protivenstvích nás potěšoval a do věčného blahoslavenství uvedl, pro Ježíše Krista, tvého milého Syna, Pána našeho. Amen.

1. Petr. 4, 8—11. Jan. 15, 26—16, 4.

Modlitba.

O Pane Ježíši, pravý Synu Boží a Vykupiteli náš, jenž jsi křesťanům svým předpověděl, že budou bez příčiny nepřátelství, potupu, žaláře, protivensví a smrt snášeti, voláme k tobě v úzkostech svých a prosíme tě srdečně, račiž bídnému křesťanstvu svému pomáhati, aby kříž svůj trpělivě neslo; račiž nás Duchem svým posilňovati a slovo své nám připomínati, bychom se pro světa nenávisť, nevděk a zbujnělost nehoršili, aneb od slova tvého neodpadli, nýbrž svatý kříž za zvláštní dar a blahoslavenství poznávali a pro slovo tvé a spravedlnost tvou s dobrým svědomím a s radostnou trpělivostí ustavičně pod křížem trvali, jenž jsi na svatém těle svém všecken kříž náš a všecko utrpení naše posvětil. Amen.

Ž. 9. Ž. 86.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	1. Sam. 4, 1—18.	1. Sam. 5, 15—33.	1. Sam. 6, 19—7, 17.	Joel. 1.	Joel. 2.	Joel. 3.
V.	Ef. 5, 1—14.	Ef. 5, 15—33.	Ef. 6, 1—9.	Ef. 6, 10—24.	Skut. 1, 1—14.	Skut. 1, 15—26.

b) Slavnost svatodušní.**V hod Boží svatodušní.****Kollekta.**

Pane Bože, milý Otče, jenž jsi v tento den srdce všech věřících Duchem svým svatým osvětil a vyučil, dejž, bychom také i my skrze téhož Ducha pravého rozumů i smyslu dosáhli a všelikého času

se z potěšení tvého a moci tvé radovali, skrze Syna tvého, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Skut. 2, 1—13. Jan. 14, 23—31.

Modlitba.

Pane Bože, nebeský Otče, děkujeme ti z gruntu srdcí svých, že jsi nám skrze Ducha svého závdavek života věčného dal a nás jím v protivensvích a útrapách tohoto pozemského života až posavád tak hojně potěšoval. Ostříhej nás milostivě, bychom Ducha tvého svatého nezarmucovali, ani lenivostí, lehkomyšlností a vzdorem spasitelné kázni jeho překážky nekladli. Naproti tomu nás obnovuj a rozmnožuj v nás ten nejbláží z darů tvých, bychom dobré svědomí zachovali, v lásce a dobrých skutcích prospívali a tak údy Kristovými a chrámy Ducha tvého byli a zůstávali až do skonání. Amen.

Ž. 87. Ž. 118. Ž. 133. Ž. 134.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Jan. 3, 16—21.	Jan. 10, 1—11.	Iz. 57, 15—21.	Ez. 36, 16—28.	Ez. 37, 1—14.	Mich. 4, 1—7.
V.	Sk. 10, 43—48.	Sk. 2, 29—36.	Sk. 2, 37—47.	Sk. 3, 1—10.	Sk. 3, 11—26.	Sk. 4, 1—22.

V pondělí svatodušní.**Kollekta.**

Milý Pane Bože, jenž jsi na Syna svého apoštoly vyhlil Ducha svého svatého, vyslyš prosbu lidu svého a uděl těm, jež jsi darem víry obdaril, také svatého pokoje. Skrze Pána našeho Jezukrista, Syna tvého, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě téhož Ducha svatého od věků až na věky. Amen.

Skut. 10, 42—48. Jan. 3, 16—21.

Modlitba.

Bože Duchu svatý, ty Utěšiteli a Pomocníče všech bídnych! My ubozí, hříšní lidé prosíme tebe, ujmí se nás milostivě. Přijď a připrav sobě přibýtek zůstávající v srdcích našich; očist a osvět nás, bychom u víře a poznání Krista rostli a prospívali a v lásce vždy více se rozhlojovali. Pomož milostivě, bychom pod tvou kázní a vedením tvým pobožný život vedli, soužení svá v trpělivosti a naději snašeli a jakožto v pravdě obnovení tebou k věčnému spasení posvěcení a zachování byli. Ano, učiň nás nádobami tvé milosti a propůjč nám, bychom v moci tvé svět přemáhali a nebe dědičně obdrželi. Amen.

Ž. 19. Ž. 48. Ž. 68.

c) Ohlas svatodušní.**Trojice svatá.****Kollekta.**

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi nás naučil v pravé víře státi a vyznávatí, že jsi ve třech osobách stejné moci a slávy jediný věčný Bůh a že tě co takového oslavovati a vyzývati máme, prosíme tebe, račiž nás vždycky v takové víře nepohnutě zachovati a proti všemu, co by nás v tom zmásti mohlo, ohraditi, jenž jsi živ a kraluješ od věků až na věky. Amen.

Řím. 11, 33—36. Jan. 3, 1—15.

Modlitba.

O nejsvětější Trojice, smiluj se nad námi. Všemohoucí, věčný Bože, jenž začátku a konce nemáš, v něhož věříme a jehož v Trojici jediného a v jednotě trojho vyznáváme, tobě samému se klaníme, tebe ctíme a chválíme a dobrořečíme lásce a dobroti-

vosti tvé, že jsi nás z noci a bludu všeliké nevěry vytrhl a tak milostí své účastné učinil. Prosíme tě, račiž nás v této své božské milosti posilniti a potvrditi, bychom ti ve všech věcech pevně důvěřovali a tebe, byť se nám dobře neb zle vedlo, vždycky chválili, milovali a ctili. Amen.

Ž. 67. Ž. 148. Ž. 150.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	1. Sam. 8.	1. Sam. 9.	1. Sam. 10.	1. Sam. 11.	1. Sam. 12.	1. Sam. 13.
V.	Sk. 4, 23—37.	Sk. 5, 1—16.	Sk. 5, 17—42.	Sk. 6, 1—7.	Sk. 6, 8—15 a 7, 66—69.	Sk. 8, 1—26.

II.**Bezslavnostní polovice roku církevního.****V 1. neděli po svaté Trojici.****Kollekta.**

O Bože, Ochránče všech, kteří v tebe doufají, bez něhož není nic mocného, nic svatého, rozmnož nad námi milosrdenství své, abychom, poněvadž naším vůdcem a panovníkem býti ráciš, s těmito pozemskými statky tak se obírali, bychom věčných statků neztratili, skrze Ježíše Krista, tvého milého Syna, Pána našeho. Amen.

1. Jan. 4, 16—21. Luk. 16, 19—31.

Modlitba.

Pomož, milý Pane Bože, bychom ani v chudobě sobě nezoufali, ani v dobrých časech darů tvých nezneužívali a srdce své na časné věci nevěšeli a

nepoutali, nýbrž v pravé víře, lásce a trpělivosti jiného lepšího života čekali, jež svým milým věřícím dítkám po této bídě vezdejší darovati chceš, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho. Amen.

Ž. 37. Ž. 49.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	1. Sam. 14, 1—23.	1. Sam. 15, 1—16.	1. Sam. 16, 1—16.	1. Sam. 17, 1—16.	1. Sam. 17, 17—24.	1. Sam. 17, 25—18, 16.
V.	Sk. 8, 26—40.	Sk. 9, 1—9.	Sk. 9, 10—31.	Sk. 9, 32—43.	Sk. 10, 1—23.	Sk. 10, 24—48.

V 2. neděli po sv. Trojici.

Kollekta.

Všemohoucí Pane Bože, dej nám upřímnou a opravdovou víru a každodenně ji v nás rozmnožuj. Dej nám také naději a lásku, bychom tobě a bližním svým podle dobré a líbezné vůle tvé sloužili se usilovali, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho. Amen.

1. Jan. 3, 13—18. Luk. 14, 16—24.

Modlitba.

Pane Bože, nebeský Otče, děkujeme tobě, že jsi velikou večeří milosti své skrze Syna svého Ježíše Krista připravil a nás ještě i nyní na každý den nutíš k ní vejíti a ji okoušeti. Prosíme tebe, uděl nám milosti své, bychom touto drahou večeří tvou nepohrdali, ani ji pro časné zájmy nezanedbali, nýbrž se k ní vždycky s duchem lačnicím a žíznicím dostavovali, abychom jí věčně nasyceni a spaseni byli, pro téhož Syna tvého milého, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Ž. 50. Ž. 95.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	1. Sam. 19, 1—23.	1. Sam. 20, 1—23.	1. Sam. 20, 24—43.	1. Sam. 21, 1—12.	1. Sam. 22, 13—43.	1. Sam. 23—24, 1.
V.	Sk. 11, 1—18.	Sk. 11, 19—30.	Sk. 12.	Sk. 13, 1—12.	1. Sk. 13, 13—43.	Sk. 13, 44—52.

V 3. neděli po svate Trojici.

Kollekta.

Pane Bože, nebeský Otče, jenž nemáš zalíbení v smrti ubohých hříšníků a nechceš dopustiti, aby zahynuli, nýbrž chceš, aby se obrátili a živi byli, prosíme tě srdečně, račiž od nás zaslouženou pokutu hříchů našich milostivě odvrátiti a nám budoucně laskavé milosrdenství k obrácení a polepšení našemu propůjčiti, pro Ježíše Krista, Syna tvého milého, Jezu Krista, Pána našeho. Amen.

1. Petr. 5, 6—11. Luk. 15, 1—10.

Modlitba.

O milosrdný Bože, laskavý Otče, jenž nemáš líbost v zahynutí bezbožných, nýbrž chceš, aby pokání činili a živi byli, a přijímáš s radostí všechny, kteří se k tobě obracejí, odíváš je spravedlností Syna svého a prstenem i závdavkem Ducha svého je utvrzuješ a obracíš nohy jejich na takové cesty, na nichž by tobě v duchu a pravdě sloužiti mohli. Prosíme lásku tvou otcovskou, račiž nás ztracené dítky v milosti opět přijati a služebníky svými učiniti. Tak tě budeme věčně chváliti a velebiti a milostně dobrodiní tvé před světem ohlašovati a vyvyšovati, skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Ž. 25. Ž. 119, 161—176.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	1. Sam. 24.	1. Sam. 25.	1. Sam. 26.	1. Sam. 27.	1. Sam. 28.	1. Sam. 29.
V.	Sk. 14, 1—18.	Sk. 14, 19—28.	Sk. 15, 1—12.	Sk. 15, 13—34.	Sk. 16, 36—46, 16.	Sk. 16, 16—40.

V 4. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Milosrdný Bože, dobrotivý Otče, jenž slunci svému velíš vzhoditi na dobré i na zlé a jsi dobrotivý i k nevděčným a zlostným, pomáhej nám, bychom i my se učili všechněm lidem milosrdenství prokazovati, křehkosti a chyby bližních laskavě přikrývati, bez pokrytství ze srdce upřímného odpouštěti a živou v dobrých skutcích hojnou víru osvědčovati, skrze Ježíše Krista, tvého milého Syna, Pána našeho. Amen.

Řím. 8, 18—23. Luk. 6, 36—42.

Modlitba.

Svatý Bože a milosrdný Otče, jenž spravedlivě třešceš všelikou nepravost a hojně odplacuješ všechno dobré, jenž pomíjíš přísné spravedlnosti své proti dítkám svým a odpouštíš jim z milosti hříchy jejich, prosíme Duchem svým a odpouštíš jim z milosti naše chladné srdce Duchem svým zahřáti, bychom také my každému sloužili, pomáhali, radili a odpouštěli a nikoho nesoudili, nehanobili, nepomlouvali a nezatracovali, bychom tak jakožto stromové dobří ovoce hodné pokání vydávali, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho. Amen.

Ž. 15. Ž. 112. Ž. 119, 137—144.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	1. Sam. 30.	1. Sam. 31.	2. Sam. 1.	2. Sam. 2.	2. Sam. 5.	2. Sam. 6.
V.	Sk. 17, 1—15.	Sk. 17, 16—34.	Sk. 18, 1—17.	Sk. 18, 18—28.	Sk. 19, 1—22.	Sk. 19, 23—40.

V 5. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Pane Bože, jenž jsi milujícím tebe připravil neviditelné statky, vlej vroucnost lásky své do srdcí našich, bychom tě ve všem a nade vše milovali a tak dosáhli zaslíbení tvého, jež převyšuje všechno, zač prosíme neb rozumíme, skrze Ježíše Krista, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

1. Petr. 3, 8—15. Luk. 5, 1—11.

Modlitba.

Pane Bože, nebeský Otče, spravuj srdce naše Duchem svým svatým, bychom se k Pánu Ježíši, tvému milému Synu, s vřelou snažností a v zástupu valili k slyšení slova jeho. Pomoz, bychom jej do lodičky srdce a domu svého pozvali a uvedli, vždycky sít povólání svého k slovu jeho a ve jménu jeho rozestírali a vše šťastně vykonali, co tělu našemu i duši dobré a prospěšné jest, abychom ti i na věčnosti vesele děkovati mohli. Amen. Ž. 8. Ž. 115.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	2. Sam. 7.	2. Sam. 9.	2. Sam. 11.	2. Sam. 12.	2. Sam. 15.	2. Sam. 16, 1—19.
V.	Sk. 20, 1—16.	Sk. 20, 17—38.	Sk. 21, 1—14.	Sk. 21, 15—39.	Sk. 21, 40—22, 10.	Sk. 23, 1—11.

V 6. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Milý Pane Bože, nevzházej v soud s námi bídnými hříšníky, kteří jsme přikázání tvá ze srdce nechovávali; ale popať na drahou zásluhu tvého Syna milého a dej nám spravedlnosti jeho věčně požívatí. Spravuj také srdce naše Duchem svým svatým, bychom bojíce se tebe, v pravé víře a křesťansky obcovali, doufání v sebe a zásluhy své se vystříhali, a tak do věčného žaláře uvrženi nebyli, pro Ježíše Krista, milého Syna tvého, Pána našeho. Amen.

Řím. 6, 3—11. Mat. 5, 20—26.

Modlitba.

O Pane Bože, ty věčná moudrosti a spravedlnosti, děkujeme tobě, že tělo naše i život náš přikázáním svým ohražuješ a nás učíš, abychom nezabýjeli, se nehněvali, nezáviděli, nenávisti nepovolovali, nezlořečili a nepotupovali, ale choeš, bychom se s každým snaželi a rádi odpouštěli: vyznáváme tobě, že jsme toho všeho neostříhali a přísnému soudu tvému propadli, a prosíme tě důvěrně, račiz naše hříšné srdce poznáním Syna tvého a Duchem svým posvětití, bychom se počali z tvé dobrotivosti těšiti a novou poslušnost zachovávatí, skrze Ježíše Krista, jenž svým dokonalým poslušenstvím a nevinným utrpením zákon naplnil a nám svou spravedlnost daruje a z milosti počítá a přivlastňuje. Amen.

Ž. 84. Ž. 92.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	2. Sam. 17. 2. Sam. 18.	2. Sam. 19. 1—30.	2. Sam. 24. 36—46.	1. Král. 2. 1—12.	1. Král. 3. 1—12.	1. Král. 3. 1—12.
V.	Sk. 23, 12—39.	Sk. 24.	Sk. 25, 1—12.	Sk. 25, 13—27.	Sk. 26.	Sk. 27, 1—12.

V 7. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Pane Bože, jenž jsi v správě a prozřetelnosti své nikdy nechybil, prosíme tě pokorně, račiz od nás všecko, co by nám škodilo, odvrátiti a vzdáliti a nám z milosti udělití, co by nám dobré a spasitelné bylo, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen. Řím. 6, 19—23. Mark. 8, 1—9.

Modlitba.

Pane Ježíši Kriste, račiz opatřiti vším potřebným nás a všechny, kteří při tobě v pravé víře trvají, bychom na cestě života svého nezhynuli. Spravuj a řeď srdce naše, bychom sedmero každodenních chlebů svých s jistým a dobrým svědomím sebrali, s nimi věrně hospodařili, vděčně z nich jedli, nasyceni byli a ještě přebytek měli, při tom ale vždycky tvého nebeského chleba, evangelium svatého, lačnění, jeho žádostivi byli a jím věčného života dosáhli. Amen.

Ž. 23. Ž. 36.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	1. Král. 5. 1—21. 62—66.	1. Král. 6. 1—21. 62—66.	1. Král. 10. 1—16.	Přisl. 1. 1. Tes. 1. 17—31.	Př. 3. 1. Tes. 2. 1. Tes. 3.	Př. 9. 1. Tes. 3.
V.	5. Sk. 27, 13—44.	Sk. 28, 1—16.	Sk. 28, 17—31.	1. Tes. 1. 1. Tes. 2. 1. Tes. 3.	1. Tes. 2. 1. Tes. 3.	1. Tes. 3.

V 8. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Prosíme tě, o Pane, uděluj nám vždycky milostivé Ducha svého, jenž by nás způsobně činil k smýšlením a skutkům pravým, bychom, bez tebe býti

nemohouce, jméno tvé oslavovali a ctili skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Řím. 8, 12—17. Mat. 7, 15—23.

Modlitba.

Pane Ježíši Kriste, propůjč nám a dítkám našim pravou víru a dokonalost i čistotu života. Ostrříhej nás ode všech falešných proroků a zachovej nás při pravé evangelické nábožnosti, bychom nebyli jakožto stromové nahnilé a neužiteční vyfati a do ohně pekelného uvrženi, nýbrž v životě i smrti Bohu se líbili a podle žádosti srdce našeho do království nebeského vešli. Amen.

Ž. 12. Ž. 58. Ž. 74. Ž. 75. Ž. 119, 112—136.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Přís. 10.	Př. 13.	Př. 16.	1. Král. 11, 1—13.	1. Král. 11, 43—12, 38.	1. Král. 16, 29—17, 24.
V.	1. Tes. 4, 1—12.	1. Tes. 4, 13—18.	1. Tes. 5, 1—11.	1. Tes. 5, 12—28.	Řím. 1, 1—17.	Řím. 1, 18—25.

V 9. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Pane Bože, nebeský Otče, ty jsi nás všechny ustanovil šafáři svými, pomoz nám tedy, bychom svěšené sobě statky nepromrhali, nýbrž jich věrně a náležitě užívali a vynakládali, také časným jméním sobě přátely činili a tak do věčných stanů přijati byli, pro Ježíše Krista, tvého milého Syna, Pána našeho. Amen.

1. Kor. 10, 6—13. Luk. 16, 1—9.

Modlitba.

Pane Bože, nebeský Otče, jenž jsi nám udělil hojného požehnání a chleba vezdejšího nad potřebu naši, prosíme tě, zachovej nás od lakomství a probud'

srdce naše, bychom z požeňání svého chudým lidem rádi a ochotně udíleli a tak věrnými šafáři statků tvých shledání byli a věčně zhynouti nemusili, když nás z vládařství našeho odvoláš a před soud svůj postavíš. Amen.

Ž. 140. Ž. 147.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	1. Král. 18, 1—17—46.	1. Král. 19, 1—21.	1. Král. 21, 1—38.	1. Král. 22, 1—38.	Král. 1, 2.	Král. 2, 2.
V.	Řím. 2, 1—11.	Řím. 2, 12—29.	Řím. 3, 1—18.	Řím. 3, 19—31.	Řím. 4, 1—11.	Řím. 5, 1—11.

V 10. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Milosrdný Bože, nebeský Otče, prosíme tě srdečně, račiž srdce naše spravovati, bychom milostivého času navštívení tvého nadarmo nebrali ani nekajicností svou do časných i věčných pokut neupadli, skrze Ježíše Krista, tvého milého Syna, Pána našeho. Amen.

1. Kor. 12, 1—11. 19, 41—48.

Modlitba.

O milý, přelaskavý Pane Ježíši Kriste, děkujeme tobě srdečně, že církev svou očisťuješ a nás slovem svým ku pokání voláš, jakož jsi lidu a chrámu svému učinil. Prosíme tě pro svatě horké slzy tvé, jimiž jsi lásku a přívětivost svou k nám posvětil, račiž nás Duchem svým svatým k sobě obrátiti a nás i naše potomky v čistotném učení a pravém vyzývání tebe a vyznávání jména tvého zachovati, zasloužených pokut milostivě uleviti a nás a dítky naše z budoucího neštěstí vysvoboditi, pro věrnost a dobrotu tvou. Amen.

Ž. 106, 1—23. 24—48. Ž. 126. Ž. 137.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	2. Král. 4, 1—37.	2. Král. 5, 1—23.	2. Král. 6, 24—7, 20.	2. Král. 6, 24—7, 20.	2. Král. 9, 2. Král. 11.	2. Král. 11.
V.	Řím. 5, 12—21.	Řím. 6, 1—11.	Řím. 6, 12—23.	Řím. 7, 1—13.	Řím. 7, 14—25.	Řím. 8, 1—17.

(Desátá neděle po svatě Trojici jest dnem pamětným zkázy města Jerusáléma. Dějiny zkázy této viz co přídavek na konci této kapitoly.)

V 11. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Pane Bože, nebeský Otče, jenž jsi v nás dobré dílo započal, račiž také dílo toto dokonati, bychom při slovu a evanjélium tvém, jež jsme přijali a jemuž jsme uvěřili, až do konce života nepohnuté zůstali, skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

1. Kor. 15, 1—10. Luk. 18, 9—14.

Modlitba.

Pane Ježíši Kriste, trůne náš milostivý a prameni všelikého milosrdenství, propůjč nám a všem po-božným křesťanům pokorné, kající srdce, bychom se farisejské pýchy vystříhali, milosti tvé srdečně hledali, života svého polepšovali a tak ospravedlnění do domu svého vcházeji, když se pak Bohu líbiti bude, do hrobu a v den nejpоследnější do nebe vejíti mohli. Amen.

Ž. 6. Ž. 51. Ž. 103. Ž. 149.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	2. Král. 12, 18—27.	2. Král. 13, 1—13.	2. Král. 14, 1. a 2.	Jon. 1. a 2.	Jon. 3.	Jon. 4.
V.	Řím. 8, 18—27.	Řím. 8, 28—39.	Řím. 9, 1—13.	Řím. 9, 16—33.	Řím. 10.	Řím. 11, 1—24.

V 12. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Všemohoucí, věčný Bože, prosíme tě, daruj církvi své Ducha svého a božskou moudrost, aby se slovo tvé mezi námi rozmáhalo a rostlo a také se vši radostí, jak se sluší, kázáno a jím církev tvá svatá hojně vzdělána byla, bychom my všichni, stáli jsouce u víře, tobě sloužili a u vyznání jména tvého až do konce setrvali, skrze Ježíše Krista, Syna tvého milého, Pána našeho. Amen. 2. Kor. 3, 4—11. Mark. 7, 31—37.

Modlitba.

Ach milý Pane Ježíši Kriste, otevři svým všemohoucím Efata srdce naše. Vyved' nás milostivou rukou svou ze světa a dotkni se prstem lásky své uší našich, jazyku našeho a neduhů našich, bychom právě slyšeli, právě mluvili a všech svazků neštěstí sprostěni byli a tobě časně i věčně ke cti a chvále prozpěvovati mohli: Dobře jsi všecky věci učinil, tobě buď dík a chvála až na věky! Amen.

Ž. 38. Ž. 136.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	2. Král. 16, 1—23.	2. Král. 17, 24—41.	2. Král. 17, 24—41.	2. Král. 18, 1—16.	2. Král. 18, 17—37.	2. Král. 19.
V.	Řím. 11, 25—36.	Řím. 12, 1—8.	Řím. 12, 9—21.	Řím. 13, 1—7.	Řím. 13, 8—14.	Řím. 14, 1—9.

V 13. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Pane Bože, nebeský Otče, děkujeme tobě z gruntu srdce svého, že jsi nám svatě evanjélium své daroval a srdce své nám poznati dal, a prosíme tvé

nevystižitelné milosrdenství, račiž nám takovému spásitelné světlo slova svého milostivě zachovati a Duchem svým svatým srdce naše tak vésti a řídit, bychom od něho nikdy se neuchýlili, nýbrž se ho pevně přidrželi a jím konečně spaseni byli, skrze Ježíše Krista, tvého Syna milého, Pána našeho. Amen.

Gal. 3, 15—22. Luk. 16, 23—37.

Modlitba.

Pane Ježíši Kriste, zachovej nám čisté světlo evangelium svého a pravé užívání velebných svátostí, bychom vždycky měli blahoslavené oči, uši i srdce. Spravuj nás Duchem svým svatým, abychom byli ochotni, podle desatera přikázání tvých svatých žít, a kdybychom i zbloudili a mezi lotry upadli, tedy nalej do ran svědomí našeho uzdravujícího vína poznání hřícha a nebeského oleje drahé zásluhy své, by všechny neduhy naše zhojeny byly a bychom tě věčně chválili mohli. Amen.

Ž. 3. Ž. 88. Ž. 119, 145—160.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	2. Král. 20.	2. Král. 21.	2. Král. 22.	2. Král. 23, 1—20.	2. Král. 23, 21—37.	Jerem. 1.
V.	Řím. 14, 10—23.	Řím. 15, 1—13.	Řím. 15, 14—33.	Řím. 16.	2. Kor. 1.	2. Kor. 2.

V 14. neděli po svaté Trojici.

Kollekta.

Ověčný Bože, milostivý Otče, jenž jsi nám skrze Syna svého zaslíbil dáti Ducha svatého a zákon nový, prosíme laskavou dobrotu tvou, račiž nás, ubohé dětičky své, oblažiti a srdce naše potěšiti a zachovati,

bychom při slovu tvém s radostí setrvali a s pravým vzýváním tobě vždycky sloužili, skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Gal. 5, 16—24. Luk. 17, 11—19.

Modlitba.

Pane Bože, nebeský Otče, jenž jsi milostivě slovem svým a svátostí křtu věřící své od malomocnosti hřícha očistil a nám ještě i nyní každodenně milostivou pomoc svou ve všem, čeho potřebujeme, prokazuješ, prosíme tebe, probuď srdce naše Duchem svým svatým, bychom takového dobrodiní nikdy nezapomínali, nýbrž v bázní tvé a srdečné důvěře v milosrdenství tvé ustavičně živi byli a setrvali a veselým srdcem tobě vždycky děkovali a tě chválili, skrze Ježíše Krista, milého Syna Tvého, Pána našeho. Amen.

Ž. 65. Ž. 66. Ž. 91.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Jer. 2, 4—37.	Jer. 3.	Jer. 5.	Jer. 7, 1—20.	Jer. 7, 21—8, 3.	Jer. 8, 4—22.
V.	2. Kor. 3.	2. Kor. 4.	2. Kor. 5, 1—10.	2. Kor. 5, 11—21.	2. Kor. 6.	2. Kor. 7.

V 15. neděli po svaté Trojici.

Kollekta.

Pane Bože, nebeský Otče, děkujeme tobě, že jsi nám dal tělo a duši a že jsi nám až posavád všeho hojně udílel, čeho k tomuto časnému životu potřebujeme, a prosíme tě pokorně, posilň nás u víře a pomáhej nám, bychom se tobě s radostí s tělem i duší svěřili a odevzdali a království tvého předešlým hledali, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho. Amen. Gal. 5, 25—6, 10. Mat. 6, 24—34.

Modlitba.

Všemohoucí Bože, milý nebeský Otče, jenž krmíš ptactvo nebeské a kvítí polní odíváš a o nás jako otec o dítky své pečuješ, prosíme laskavou dobrotu tvou, račiž nás od nedůvěry a marné i zbytečné péče ostříhati a nám v království svém skrze Ducha svého podle vůle své svatého života uděliti, bychom ve všech věcech péci svou a strasti své v silné víře na tebe uvrhli a tobě poroučeli, skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Ž. 100. Ž. 104. Ž. 107.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Jer. 9.	Jer. 14.	Jer. 15.	Jer. 16.	Jer. 17.	Jer. 18.
V.	2. Kor. 8, 1—11.	2. Kor. 8, 12—24.	2. Kor. 9.	2. Kor. 10.	2. Kor. 11, 1—16.	2. Kor. 11, 17—33.

V 16. neděli po svatě Trojici.**Kollekta.**

Pane Bože, prosíme tě, předcházej nás na všech cestách milostí svou a zůstávej s námi, bychom vždycky byli dobrých skutků pilní, skrze Pána našeho Ježíše Krista, milého Syna tvého, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

Efez. 3, 13—21. Luk. 7, 11—17.

Kollekta.

Pane Ježíši, jenž jsi život a vzkříšení a pohltil jsi smrti svou smrt naši, a vzkříšením svým nesmrtelnost naši a život náš na světlo jsi vyvedl, my ubozí lidé prosíme vítěznou dobrotu tvou, račiž nám nápomocen býti; bychom strach, osten a moc smrti

v moci tvé, v slovu tvém a dobrém svědomí přemáhali, blahoslaveně zesnuli a k odpočinutí vešli, jenž jsi Pánem smrti a vývodou života odsavád až na věky. Amen. Ž. 4. Ž. 146.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Jer. 19.	Jer. 24.	Jer. 27.	Jer. 52.	Pláč. Jer. 1.	Pl. Jer. 5.
V.	2. Kor. 12, 1—10.	2. Kor. 12, 11—21.	2. Kor. 13.	Fil. 1, 1—11.	Fil. 1, 12—30.	Fil. 2, 1—11.

V 17. neděli po svatě Trojici.**Kollekta.**

Pane Bože, nebeský Otče, prosíme tě, račiž nás spravovati Duchem svým svatým, bychom slovo tvé slyšeli a přijali a jim život svůj polepšovali, skrze Ježíše Krista, tvého milého Syna, Pána našeho. Amen.

Efez. 4, 1—6. Luk. 14, 1—11.

Modlitba.

Všemohoucí Bože, věčný Otče, jenž se pyšným protivíš, ale pokorným dáváš milost, prosíme přelaskavou dobrotu tvou, račiž nás od pýchy, vysokomyslnosti a duchovní domýšlivosti ostříhati a nás v pokoře i poníženosti srdce ku cti jména svého zachovati, skrze Ježíše Krista, našeho pokorného Pána. Amen.

Ž. 120. Ž. 138.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Dan. 1. 1—16.	Dan. 2, 1—16.	Dan. 2, 17—49.	Dan. 3.	Dan. 4.	Dan. 5.
V.	Fil. 2, 12—30.	Fil. 3.	Fil. 4, 1—9.	Fil. 4, 10—23.	Jak. 1, 1—12.	Jak. 1, 13—27.

V 18. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

O Pane Bože, prosíme tebe, dej, aby milosrdenství tvé v srdcích našich působilo a panovalo, poněvadž se tobě bez pomoci tvé líbiti nemůžeme, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

I. Kor. 1, 4—9. Mat. 22, 34—46,

Modlitba.

Pane Bože, nebeský Otče, jenž jsi nám vůli svou, dle níž život svůj spravovati máme, na dvou deskách zákona zjevil, dej, bychom se tebe z celého srdce, duše i myslí své báli, tebe milovali a bližním svým všecko dobré prokazovali, a když bychom zhrěšili, tedy pohled na Syna svého, jenž za nás zákon naplnil, sejmi pro něj s nás v něho věřících hříchů nás a pomoz nám, bychom bez překážky a s radostí tvou svatou vůli plnili, pro Ježíše Krista, Syna tvého milého, Pána našeho. Amen.

Ž. 81. Ž. 110. Ž. 119, 65—80.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Dan. 6.	Dan. 7.	Dan. 8.	Dan. 9.	Dan. 10—11, 2.	Dan. 11, 2—19.
V.	Jak. 2, 1—13.	Jak. 2, 14—26.	Jak. 3.	Jak. 4.	Jak. 5, 1—8.	Jak. 5, 9—20.

V 19. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Všemohoucí, milosrdný Bože, odvrát od nás z milosti všecko, cokoli nám odporné jest, bychom bez obtížení těla i duše, svobodně majíce srdce, dílo tvé

vykonali, skrze Ježíše Krista, milého Syna tvého, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen. Ef. 4, 22—28. Mat. 9, 1—8.

Modlitba.

O milosrdný Bože a milostivý Otče, jenž nám skrze jedinou obět Syna svého věčné vykoupení a vysvobození od hřicha způsobuješ a věřícím tento poklad milosti zvěstováním slova svého a rozhřešením otvíráš, děkujeme za přelaskavou dobrotu tvou a prosíme tebe, račiž nás při této milosti zachovati a nás od falešného učení a scestí milostivě ostříhati, skrze Ježíše Krista, jenž jest jediný trůn milosti a Pán náš. Amen.

Ž. 123. Ž. 131. Ž. 142.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Dan. 11, 20—45.	Dan. 12, 1—13.	Iz. 43, 1—15.	Iz. 44.	Iz. 45.	Iz. 52.
V.	Gal. 1, 1—10.	Gal. 1, 11—24.	Gal. 2, 1—10.	Gal. 2, 11—21.	Gal. 3, 1—14.	Gal. 3, 15—29.

V 20. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Pane Bože, nebeský Otče, prosíme tě, račiž nám Ducha pravdy a pokoje propůjčiti, bychom z celého srdce, co se tobě líbí, poznali a ze všech sil svých tebe následovali, skrze Ježíše Krista, milého Syna tvého, Pána našeho. Amen.

Efez. 5, 15—21. Mat. 22, 1—14.

Modlitba.

Věrný Bože, nebeský Otče, chválíme těbe a děkujeme ti z gruntu srdce, že nás k věčným milostem Syna svého Ježíše Krista tak pilně a horlivě zveš a

volati dáváš, a prosíme tě pokorně, račiž srdce naše Duchem svým svatým osvécovati a spravovati, bychom zemským pomějícím statkům před nebeskými přednost nedávali, ani milostiplným pozváním tvým nepohrdali, nýbrž se poslušně dostavili, nevinností, spravedlností a svatostí Syna tvého odíti se nechali a roucho milosti tvé hříchem proti svědomí nepoškvřili, a jednou ne k zatraceným vyvržení, nýbrž k vyvoleným připojení byli, pro Ježíše Krista, tvého milého Syna, Pána našeho. Amen.

Ž. 19. Ž. 85. Ž. 108.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Ezdr. 1.	Ezdr. 3.	Ezdr. 4.	Agg. 1.	Agg. 2, 1—10.	Ag. 2, 11—24.
V.	Gal. 4, 1—20.	Gal. 4, 21—31.	Gal. 5, 1—15.	Gal. 5, 16—24.	Gal. 5, 25—6, 18.	1. Tim. 1.

V 21. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi nám skrze Syna svého odpouštění hříchů, spravedlnost a věčný život zaslíbil, prosíme tě, račiž Duchem svým svatým srdce naše spravovati, bychom takovouto pomoc tvou každodenní modlitbou, zvláště v pokušení, hledali a skrze pravou víru v přípověď tvou a slovo tvé jistě nalezli a dosáhli, skrze téhož milého Syna tvého, Jezu Krista, Pána našeho. Amen.

Efez. 6, 10—17. Jan 4, 47—54.

Modlitba.

Pane, Všemohoucí Bože, jenž nezamítáš vzdychání bídnych lidí a žádosti zarmoucených srdcí, o pomůž na modlitbu naši, již tobě v úzkostech svých

přednášíme a vyslyš nás milostivě, aby všecko, co z dábla a lidí proti nám se staví, v nic obráceno a skrze radu laskavé dobroty tvé rozptýleno bylo, aby nám jakékoli pokušení ublížení nemohlo a abychom tobě v církvi tvé děkovali a tě vždycky chválili, pro Ježíše Krista, tvého milého Syna, Pána našeho. Amen.

Ž. 13. Ž. 145.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Ezdr. 5.	Ezdr. 6.	Ezdr. 7.	Ezdr. 8, 15—36.	Ezdr. 9.	Ezdr. 10, 1—17.
V.	1. Tim. 2.	1. Tim. 3.	1. Tim. 4.	1. Tim. 5.	1. Tim. 6.	Filemon.

V 22. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Pane Bože, nebeský Otče, pomoz, aby u nás přebýval Duch tvůj svatý, jenž by nás osvécoval, ve všelikou pravdu vedl a nás chránil a sílil ve všem protivenství, bychom skrze jeho svaté vnuknutí jen, co pravé jest, myslili a to také v jeho moci a působnosti vykonali, skrze Ježíše Krista, tvého milého Syna, Pána našeho. Amen.

Fil. 1, 3—11. Mat. 18, 23—35.

Modlitba.

O věčný Otče a Bože všelikého pokoje a jednoty, jenž nám zdarma a z pouhé milosti a dobroty všichni nás převelký hřích a nepravost daruješ a odpouštíš, a žádáš od nás, bychom také i my bratřím svým ze srdce hříchy jejich odpouštěli a tak víru a vděčnost svou přede všemi lidmi doka-

zovali a tě velebili, prosíme tvou láskyplnou dobrotu, račiz všecken hněv i zášť a nepřátelství v srdcích našich umrtvíti a nás se všemi protivníky míle usmířiti, skrze Ježíše Krista, jenž nás krví svou s tebou usmířil na věky. Amen. Ž. 103. Ž. 109.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Neh. 1.	Neh. 2.	Neh. 4.	Neh. 5.	Neh. 6.	Neh. 8.
V.	Tit. 1.	Tit. 2.	Tit. 3.	2. Tim. 1.	2. Tim. 2.	2. Tim. 3.

V 23. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Milosrdný, věčný Bože a Otče, prosíme tě, račiz nás pravou vírou k jednoroznému Synu svému vésti a lidu svému propůjčiti, aby se nepřidržel stvořených, pomíjejících věcí, nýbrž jedině hledal a nalezl přístup k dobrotivosti tvé, skrze Ježíše Krista, Syna tvého milého, Pána našeho. Amen.

Fil. 3, 17—21. Mat. 22, 15—22.

Modlitba.

Hospodine, Bože všemohoucí, jenž máš moc nade všemi zeměmi a řísemi světa, jenž dáváš a zachováš sám všelikou vrchnost a chceš, bychom takové rády, dary a dobrodiní tvá v pokoře a poslušnosti vděčně poznávali a tobě i vrchnosti, což povinni jsme, dávali; prosíme tebe, račiz naši i všecku křesťanskou vládu podíratí, požehnávatí a milostivě zachováti, bychom v pravém poznání, kázni a počestnosti každodenně prospívatí a ve všem dobrém růstí a tak všickni, páni i poddaní s dobrým svědomím před

tebou se ukázati a společně spaseni býti mohli, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho. Amen. Ž. 21. Ž. 64. Ž. 101. Ž. 129.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Neh. 9, 1—20.	Neh. 9, 21—38.	Neh. 13, 1—14.	Neh. 13, 15—31.	Ester. 1.	Est. 2.
V.	2. Tim. 4.	2. Petr. 1.	2. Petr. 2.	2. Petr. 3.	Juda.	2. Tes. 1.

Závěrka roku církevního.

O posledních věcech člověka.

V 24. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Milý Pane Bože, zachovej a zmocni nás ve svém svatém poznání a u víře svatě a dokonej v nás povolání své a dílo započaté až do konce, skrze Syna tvého milého, Pána našeho Ježíše Krista, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

Kol. 1, 9—14. Mat. 9, 18—26.

Modlitba.

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi skrze Syna svého odpuštění hříchů a vysvobození od smrti věčné připověděl, prosíme tebe, posílí nás Duchem svým svatým, bychom v takové důvěře v milost tvou skrze Ježíše Krista každodenně rostli a v té pevné naději setrvali, že nezemřeme, ale toliko zesneme a v den příchodu Páně k věčnému životu probuzeni budeme, skrze téhož Syna tvého, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen. Ž. 27. Ž. 61. Ž. 71.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Est. 3.	Est. 4.	Est. 5.	Est. 6.	Est. 7.	Est. 8.
V.	2. Tes. 2.	2. Tes. 3.	Zjev. 1.	Zj. 2.	Zj. 3.	Zj. 4.

V 25. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Všemohoucí, věčný Bože, prosíme tě pokorně, prokaž nám milosrdenství své, bychom my, kteří ovšem nadě vši vlastní zásluhou svou zoufati musíme, ne soudi, ale odpuštění tvého okusili, skrze Ježíše Krista, tvého milého Syna, Pána našeho, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

1. Tes. 4, 13—18. Mat. 24, 15—28.

Modlitba.

Pane Bože, nebeský Otče, vtrhat až příliš do všech stavů křesťanstva tvého ohavnost spustění. Pomož, bychom se jí pilně varovali a při tom poslední příchod tvůj k soudu poznali, od něho překvapeni, s takovým ohavným spustěním vyhubeni a do ohně věčného uvrženi nebyli, nýbrž se k tobě vinuli, tebe se pevně přidrželi a věčně spaseni byli, pro Ježíše Krista, Syna tvého milého, Pána našeho. Amen.

Ž. 10. Ž. 44. Ž. 52. Ž. 55. Ž. 83.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Est. 9, 1—19.	Est. 9, 20—10, 3.	Job. 1.	Job. 2.	Job. 3.	Job. 4.
V.	Zjev. 5.	Zj. 6.	Zj. 7.	Zj. 8.	Zj. 9.	Zj. 10—11, 2.

V 26. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Pane Bože, spravuj srdce i myšlení naše Duchem svým svatým, bychom vždycky na konec svůj a na spravedlivý soud tvůj pamatovali, a probud' nás tím v této časnosti k božskému životu, bychom na věčnosti s tebou zůstati mohli, skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého milého, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

2. Tes. 1, 3—10 (2. Petr. 3, 3—14).
Mat. 25, 31—46.

Modlitba.

Všemohoucí a spravedlivý Bože, jenž jsi veliký ten den ustanovil, v němž souditi budeš okršlek zemský skrze Syna člověka, Ježíše Krista, před nímž se všickni národové, všickni mrtví i živí, kteří kdy na světě byli, shromážditi a ukázati musí, prosíme tě pokorně, račiž nás milostivě ode všeho pokrytství ostříhati a nám milosti uděliti, bychom v pravé víře a křesťanské lásce chodili, a pomáhej, milý Bože, bychom veselého a utěšeného rozsudku dosáhli a do věčného království tvého vešli, skrze téhož milého Syna tvého, Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Ž. 7. Ž. 35. Ž. 76. Ž. 82. Ž. 94.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Job. 6.	Job. 7.	Job. 11.	Job. 19.	Job. 38.	Job. 42.
V.	Zj. 11, 13—14.	Zjev. 11, 15—12, 17.	Zj. 13.	Zj. 14.	Zj. 15.	Zj. 16.

V 27. neděli po svatě Trojici.

Kollekta.

Milosrdný, věčný Bože a Otče, jenž jsi nás v Kristu Ježíši k živé naději života věčného povolal, propůjč nám milosti své, bychom skrze Ducha tvého svět a všechny žádosti jeho přemáhali, tělo své křížovali a svrchních věcí nejprvé hledali, až bychom u víře, naději a trpělivosti všecko přemohli a před obličejem tvým korunováni a věčně potěšeni byli, pro Ježíše Krista, Spasitele našeho. Amen.

2. Petr. 3, 3—14. (1. Tes. 5, 1—11.) Mat. 25, 1—13.

Modlitba.

Pane Bože, nebeský Otče, děkujeme tobě, že nás posavád skrze své slovo a svatě evanjelium ku svatbě Syna svého voláš a prosíme tě, spravuj srdce naše Duchem svým, abychom vždy pravou víru měli, také až do skonání svého bděli a strážili byli, bychom, až nebeský ženich, Syn tvůj, v den poslední soudný se zjeví, k svatbě života věčného vešli, skrze Ježíše Krista, Syna tvého milého, Pána našeho. Amen.

Ž. 14. Ž. 126. Ž. 135.

Svaté čtení.

	Pond.	Út.	Stř.	Čtv.	Pát.	Sob.
R.	Iz. 51.	Iz. 54.	Iz. 59.	Iz. 64.	Iz. 65.	Iz. 66.
V.	Zj. 17.	Zj. 18.	Zj. 19.	Zj. 20.	Zj. 21.	Zj. 22.

Modlitby k závěrce církevního roku.

I.

Oty nejdobrotivější Ježíši Kriste, táhni nás mdlé k sobě, neb jestliže ty nás k sobě táhnouti nebudeš, tedy my nemůžeme za tebou jíti. Dej nám ducha sil-

ného, jenž by hotov byl, ačkoli tělo mdlé jest, přece pomoci tvou tě následovati. Neb bez tebe nemůžeme nic učiniti, nejméně pak za tebou na smrt jíti. Dej nám ducha ochotného, srdce v pravé víře neohrožené a pevnou naději, bychom pro tebe co nejtrpělivěji, ano s radostí život svůj složili. Amen. Jan Hus.

2.

Ach milý Pane Bože Otče, jak jest tento bídný život a zlostí, tak že apoštol tvůj Pavel dí: dnové zlí jsou — bychom životem jsouce zemdleni, žádali sobě umříti. Ale ty, milý Otče, znáš naši křehkost, pročez pomáháš nám takovým mnohým a rozličným zlem: a nešlechetnostmi bezpečně projíti, a až čas přijde, dej nám milostivou hodinku a blahoslavený odchod z tohoto údolí pláče, bychom se smrti ani neulekli ani neděsili, nýbrž v pevné víře duše své do rukou tvých poroučeli. Amen. M. Luther.

Dnové slavnostní a památní

v bezslavnostní polovici roku církevního.

O slavnosti reformace mistra Jana Husa.

Kollekta.

Hospodine, Bože v radě a moudrosti neobsáhlý, pádáme před tebou na tvář svou, děkující za veliké skutky tvé, kteréž jsi učinil v národě našem skrze nádobu vyvolenou, mučedníka svého Jana, jenž lidu slova tvého lačnicku duchovní chléb tvůj, svatě evanjelium tvé, předkládal, bloudícím v pověře a hynoucím ve tmách světlou cestu obnovení a jediného očistění skrze krev štědrého kněze Ježíše ukázal; zachovej nám

skrovným ostatkům věrnost k evangelium Syna svého a vzdělávej v nás i skrze nás vinici svou, pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Zjev. 7, 13—17. Luk. 21, 5—19.

Modlitba první.

Veliký Hospodině, milostivý Bože, my lid tvůj skrze evangelium Ježíše Krista do království tvého povoláný a drahou krví jeho svatou vykoupený, z gruntu srdce svého ti děkujeme a tě velebíme, že nám ač nehodným, však velice žádostivým a potřebným dítkám svým v nesmírné lásce otcovské spasitelné světlo pravé víry zachováváš a zdržuješ. Ó bychom si dnes horlivě, živě a vděčně připomínali to těžké utrpení věrného vyznavače Syna tvého Ježíše Krista, mistra Jana, který mluvil otcům slovo tvé, a spatřující obcování a cíl jeho, následovali jeho víry a trpělivosti svaté. Ó bychom pro zbožní věčné a slávu nebeskou s radostí odříkali se slávy a cti i pohodlí a zboží tohoto krátkého života, a když bys i nás třibiti chtěl jako pšenici, zrnem dobrým nalezení a ohněm spálení nebyli. Dej, bychom památku věrných a pobožných otců svých uctili nejen ústy, ale srdcem a životem svatým. Dej nám boj dobrý bojovati a víru zachovati až do našeho skonání, bychom tak z milosti tvé věčné koruny dosáhnouti mohli. Amen.

Modlitba druhá.

O milosrdný Otče, jenž jsi se někdy v Kristu Ježíši, Synu svém, milému národu našemu, jakožto všech věcí Stvořitel, jediný Bůh a v Kristu Vykupitel náš poznati dal a jenž jsi sobě v něm shromáždil pobožný křesťanský lid, děkujeme ti z gruntu srdce svého za toto milostivé navštívení tvé. Oslavujeme láskyplnou dobrotu a věrnost tvou božskou, že jsi, když světlo tvé v národě našem zlostí a pověrou lidskou posta-

veno bylo pod nádobu, vzbudil mu služebníka pravdy a světla, mistra Jana Husa, kterýž rozvázal duchovní pouta jeho, na cestu pravdy spasitelné jej zpět uvedl a bera kříž Spasitele svého Ježíše Krista na se, věren byl vyznání jeho až do smrti mučednické. Ty jsi tehda zanesl jiskry oběti jeho nepohmutelné víry do vlasti naší a způsobils v srdcích otců našich oheň, o němž byl pověděl Syn tvůj, že chce, aby již hořel. Ale poněvadž otcové naši v hříšné bezpečnosti své nepřilivali do lamp srdcí svých oleje bdění, modliteb, jednomyšlnosti a lásky, dopustil jsi v přísném hněvu svém, aby nepřítel zlý mohl lampy jejich převrhnutí a svícny jejich polámati. Vlast naše a církev tvá v ní hrozně spustošená s kvílením žalostným na to patříti musily, jak se tma a pověra s mnohými bludy rozmohly a nevěstu tvou k smrti zranily. Jen malý hlouček záračně zachránil jsi věrnou stráží svou a posilováním chlebem živým a dal jsi mu po dlouhém ukrutném soužení zřítí nové časy vysvobození a rozvlažení, z nichž my se nyní s vděčným plesáním radujeme. Prosíme tebe, milosrdný Otče, račiž nám na pohružky a pokuty tvé snadno zapominajícím milost svou nepohnuté zachovati a nedopustiti, abychom zemdleli u víře, vychladli v lásce a ustáli v modlitbách, a zmocni nás Duchem svým svatým, abychom svatého dědictví víry ostříhající, ovoce hodné pokání svatého a nepoškrvněného života vydávali a tak s církví Syna tvého Jezukrista k věčnému spasení zachování byli. Amen.

O slavnosti reformace Lutherovy.

Kollekta.

Pane Bože, nebeský Otče, děkujeme tobě, že jsi se nám toho blahého času dožiti dal, v němž z evangelium svatého vůli tvou slyšeti, otcovské srdce tvé

poznati a Syna tvého Ježíše Krista očima víry spatřovati můžeme. Prosíme nevystihlé milosrdenství tvé, račiž nám spasitelné světlo evangelium milostivé zachovati a srdce naše Duchem svatým tak řídití a véstí, bychom od pravdy nikdy neodstoupili, nýbrž se jí věrně přidrželi, pro ni raději všechno opustili a jí konečně ode všeho zlého vysvobozeni a spaseni byli, skrze Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho. Amen.

Zjev. 14, 6. 7. Gal. 2, 16—21. Mat. 11, 12—15.

Žalm 119, 29—52.

Modlitba.

Otče všelikého milosrdenství, jenž obcování svatých a církev svou slovem svým a Duchem svatým na zemi shromažďuješ a zachovávaš, prosíme tebe, račiž malé stádečko své, houfíček ubohý, jenž skrze milost tvou slovo tvé přijal, je ctí a zastává, při pravém, čistém a samospasitelném učení tvém i při pravém užívání velebných svátostí tvých vždycky a pevně zachovati proti branám pekla, proti zuřivosti a vztekání ďábla, proti všeliké zlobě a násilí zlého světa. Zachovej lodičku svou se vším křesťanstvem uprostřed vlnobití rozbouřeného moře, aby neutonula a nezhybnula. Nech ať církev tvá stojí nepohnutelně na úhelném kameni, na němž jako na skále vzdělána jest. O Hospodine zástupů, obrať se k nám; popať s nebe a navštiv vinný kmen svůj a zachovej štípení jeho, aby se rostlina jeho rozšířila a ratolesti své rozložila, neboť pravice tvá ji zasadila a ty jsi ji jistotně sobě povolil; ohrad' ji bezpečně štítem svým. Vezmi nás, ovečky své, v ochranu svou, aby nás žádný nevytrhl z ruky tvé. Ostříhej nás přede všemi, kteří se o vyhubení pravého učení, o obnovení a utvrzení ohavného modlářství usilují. Nedej, aby milé slovo tvé, to jasné

a neproměnné světlo, které nám nyní svítí, potlačeno a uhašeno bylo, nýbrž pomoz vztaženým ramenem svým a ochraň církev svou a všechny sbory v přemnohých útocích světa, abys měl také zde mezi námi lid, jenž tě zná, ctí, tobě se klaní a tvému svatému jménu slouží. Ach Hospodine, račiž obhájití lidu svého a nedej dědictví svému zahanbenu býti; neodplacuj nám hříchy naše, jenž již od starodávna odpouštěl lidu svému a přikrýval hříchy jeho, jenž jsi již od starodávna odložil hněv svůj a odvracel prchlivost hněvu svého. Potěš nás, Bože, Spasiteli náš, a upušt' od nemilosti své k nám. Opatruj ubohé křesťanstvo své, kteráž v tebe samého skládá doufání své, aby ho brány pekelné nepřemohly. Buď a zůstaň uprostřed nás a neodstupuj od stádečka svého. Učiň to vše pro jméno tvé, aby znesvěceno a poškrvněno nebylo, ano učiň to pro Ježíše Krista, tvého milého Syna, Pána našeho. Amen.

Svaté čtení.

Žalm 12. 46. 74. 80. 85. 93. 102, 13—22. 124. 127.
Jan. 8, 31. 32. Jan. 15, 5—7. Gal. 5, 1—6. Žid. 4,
14—16. Žid. 13, 7—9.

O slavnosti posvěcení chrámu.

Kollekta.

O Pane, Hospodine zástupů, učiň v srdcích našich, v našem sboru, v církvi i vlasti naší i v domích našich všechno tiché, pokojné a jednomyslné a pojmi nás v blažené. Hodince do tichého, klidného a pokojného nebe, kde panuje věčná radost a sláva, skrze Ježíše Krista, tvého milého Syna, Pána našeho. Amen.
Zjev. 21, 1—5. Luk. 19, 1—10.

Modlitba první.

Ospanilý Pane Ježíši, ty jediný Spasiteli světa, jenž jsi přišel, abys hledal a spasil, co bylo zahynulo, děkujeme tobě, že se i této svatyni i tomuto sboru tvému spasení tvého za podíl dostalo. Prosíme tě, račiž při nás milostivé slovo a dílo tvé i dále mocně konati, dům slávy své nám zachovati, do něho ustavičně přicházeti, vděčná a láskyplná srdce probuzovati, nás všech v pobožnosti věsti a spravovati, ve všelkém nebezpečení nás ostříhati a jednou v radostném oslavení triumfující církve nám spasení své v nebesích věčně ukázati a propůjčiti, pro jméno své přesvaté a dokonalou zásluhu svou. Amen.

Modlitba druhá.

Jak jsou milí přibytkové tvoji, Hospodine zástupů! Žádostivá jest a velice touží duše naše po síncích tvých; srdce naše i tělo naše plesá k tobě Bohu našemu. Blahoslavení, kteří přebývají v domě tvém, tiť tebe na věky chválíti budou; blahoslavený člověk, jehož síla jest v tobě a v jehož srdci cesty připravěny jsou. Ach uděl i nám, ó Bože, toho blahoslavenství, bychom té nyní v těchto zemských chrámech hodně chválíti, potom pak v tom chrámě svrchovaném s tebou věčně přebývati mohli, pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

O slavnosti díkůčinění za žně.

Kollekta.

Všemohoucí Bože, milosrdný Otče, jenž otvíráš středrou ruku svou a nasycuješ každý živočich podle dobře líbezné vůle své, děkujeme ti pokorně,

že jsi pole naše požeňnáním korunoval a plodiny zemské nám do stodól našich shromážditi dal, a prosíme tě, požeňnej a zachovej také věčné símě slova svého v srdcích našich, bychom hojně ovoce spravedlnosti jakožto pravý dík všelkého času nesli a obětivali, skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou a Duchem svatým živ jest a kraluje na věky. Amen.

Výbor svatého čtení.

Žalm. 36, 6—11. Ž. 65. Ž. 104. Ž. 107, 33—43. Ž. 147. Mat. 6, 19—34. Mat. 13, 24—30 a 36—43. Luk. 12, 15—21. Skut. 14, 17. Skut. 17, 24—28. Gal. 6, 6—10. 1. Tim. 6, 17—19. Žid. 13, 5. 6. Jak. 5, 7. 8.

Modlitba.

Děkujeme ti, všemohoucí, dobrotivý Bože a Otče, že jsi tento rok tak hojně všelikým statkem svým korunoval a zemi úrodami naplnil, tak že vydala plodiny své a údolí přistřína byla výborným obilím. Nad tím ženci s radostí prokřikovali a s prozpěvováním snopky svázeli se všemi jinými štědrými dary tvými. Nuž děkujte všichni srdcem i všemi oudy Bohu, kterýž činí veliké věci všudy; jenž nás ochraňuje hned z života matky, vždycky obdaruje všelikými statky. Pochválen buď Hospodin, jenž plodiny země naší požeňává a rok po roce žeť naši věrně opatruje. O věrný Bože, prosíme tebe srdečně, uděliž nám k tomu hojného požeňnání svého, zdraví, pokoje a odpočinutí, bychom všech těchto darů tvých s veselým srdcem užívali, ve všech dobrodíních tvých tě poznávali a za všelikou dobrotu a věrnost tě velebili, vyvyšovali a chválili, zde časně a tam potom věčně. Amen.

V den kající.

Naučení nábožnému křesťanu.

Den kající jest k tomu zřízen, aby v něm všickni sborové jedné země jednomyslně k Bohu se obrátili, před velebností jeho se pokorili, jemu hříchy vyznávali a jej skroušeně vyzývali, by soudy své námi zasloužené od nás odvrátil a nám a zemi naší milosrdenství své propůjčiti ráčil.

Kollekta.

Pane Bože, nebeský Otče, jenž nemáš zalíbení v smrti ubohých hříšníků, nýbrž chceš, aby se obrátili a živi byli, prosíme tě srdečně, račiž od nás milostivě zasloužené hříchů našich pokuty odvrátiti a nám buďdouce ku polepšení milosrdenství své propůjčiti, pro Ježíše Krista, milého Syna tvého, Pána našeho. Amen.

Svaté čtení.

Sedm žalostně kajících: 6, 32, 38, 51, 102, 130, 143.
Dále: Iz. 1, 16—20. Řím. 2, 1—11. Jak. 4, 8—17.
 Amos. 8, 9—12. Jer. 3, 12—13. Joel. 2, 12. 13.
 Luk. 15, 11—32. 2. Tim. 3, 14—17. Jan. 5, 5—14.
 2. Petr. 1, 3—11. Ef. 5, 1—21. Fil. 3, 13—21. Žid. 12, 11—15. 1. Jan. 2, 12—17. 2. Kor. 6, 14—18.

Modlitba.

Pane, smiluj se! Kriste, smiluj se! Pane smiluj se!
 Kriste, vyslyš nás! Pane Bože Otče nebeský,
 Pane Bože Synu, světa Spasiteli, Pane Bože Duchu svatý, smiluj se nad námi, buď nám milostivý, rač nás ušetřiti, milý Pane Bože! Vysvoboď nás, milý Pane Bože, ode všech hříchů, ode všech bludů, ode všeho zlého, ode lsti a podvodu ďábla, od náhlé a

nenadálé smrti, od moru a drahoty, od války a krveprolítí, od krupobítí a bouřek, od ohně a povodní, od smrti věčné rač nás ostrážati, milý Pane Bože!
 Skrze svaté narození své, skrze smrti své boj a potkrvavý, skrze svůj kříž a smrt svou, skrze své svaté z mrtvých vstání a na nebe vstoupení v naší poslední nouzi, při věčném soudu pomoz nám, milý Pane Bože!
 My ubozí bídní hříšní lidé prosíme, račiž nás vyslyšeti, milý Pane Bože! Račiž svatou církev svou křestanskou spravovati a řídití, všecky duchovní správce, kazatele a služebníky církve v spasitelném slovu a svatém životu zachovati, všem sektám a pokušením zabrániti, všech bludných a svedených zpět přivésti, satana pod nohy naše podložiti, věrné dělníky na vinici svou vyslati, slovu svému Ducha a moci uděliti, všem zarmouceným a zemleným pomoci a je potěšiti, všem knížatům pokoje a svornosti propůjčiti, našeho otce vlasti a všecky v moci postavené věsti a chrániti, naši radu a obec požehnati, všem, kteří se v bídě a nebezpečí nalezájí, s pomoci se zjeviti, všech těhotných radostnou hodinkou navštíviti, nemluvňátkům vzrůst dáti, všech dítek a nemocných ošetřovati, všecky zajaté a nevinné vězně vyprostíti, všecky vdovy a sirotky hájiti a opatřiti, nade všemi lidmi se smilovati, našim nepřátelům, utiskovatelům a rouhačům odpustiti, je obrátiti a nás v prosbách našich milostivě vyslyšeti. Vyslyš nás, milý Pane Bože! O Ježíši Kriste, Synu Boží! O ty Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi! O ty Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, rač nám dát pokoj svůj! Kriste vyslyš nás! Pane, vyslyš nás! Kriste, smiluj se! Pane, smiluj se! Amen.

(Více modliteb kajících viz v oddílu II.)

Na dny pamětní sv. apoštolů.

Kollekta.

O Pane Ježíši, jenž jsi skrze apoštoly své slovo evangelium svého po všem světě rozšířil a jemu i k nám z milosti přijíti dal, prosíme tě, račiž mezi námi učení svatých apoštolů v čistotě zachovati a nám Ducha svého svatého udělití, bychom v slovu tvém rostli a prospívali, jenž s Otcem i Duchem svatým živ jsi a kraluješ na věky. Amen.

Skut. 12, 1—11. Mat. 16, 13—20.

Modlitba.

Všemohoucí, nebeský Otče, děkujeme jménu tvému svatému, že jsi skrze milé apoštoly své dal zvěstovati odpuštění hříchů, račiž nás Duchem svým svatým prosíme tě srdečně, račiž nás Duchem svým svatým spravovati, bychom jejich učení, víry a trpělivosti rádi následovali a v takové víře nepohmutelně až do skonání svého setrvali, skrze Ježíše Krista, tvého milého Syna, Pána našeho. Amen.

Historie zkázy města Jerusaléma.

Dle židovského dějepisce a očitého svědka Josefa Flavia.

(Srovnej 10. neděli po sv. Trojici str. 147.)

Když národ židovský, druhdy od Boha zvláštní milostí obdařený, míru hříchů svých zavržením a ukřižováním Spasitele světa k němu příšlého doplnil, blížil se vždy patrněji onomu hroznému soudu, jež proroci i milosrdný Vykupitel sám se slzami předpověděli a jenž úplným vyvrácením Jerusaléma a celé říše Israelské postavil světu před oči poučný pomník: jak těžce doléhne na vytrvalé a nenapravitelné po-

hrdače milosti hněv Boží a zvlášť jak velké jest provinění, jež na sebe uvalil tento nešťastný národ prolitím nevinné a svaté krve Pána Ježíše Krista.

Josefus vypravuje o rozličných vypuknutí těchto soudů Božích předcházejících znameních; ale nejjistší a nejbližší návštěi o nich bylo spuštění v židovské říši vždy více se rozmáhající. Národ židovský opustil úplné svatá přikázání Boží, zaměnil celé náboženství výhradně s pověrečným zachováváním zevnitřních obřadů a vrhl se do mrzké lehkovážnosti a všelikých ohavných neřestí. Odtud vzešly nepořádky a rozkoly ve všech stavech; Jerusalém a celá země přeplněny byly loupežníky a vrahy, a celý národ mnohem více urychloval zahynutí své vlastní zlotřilostí, než to byla moc římská s to způsobiti.

Římané panovali od časů Kristových nad zemí židovskou svými vladaři, kteří lakomstvím a krutostí činili jho římské ještě nesnesitelnějším. Gessius Florus, jenž poslední tento úřad spravoval, předstihl v tom všesky své předchůdce. On podporoval všecky nepořádky, ano i veřejné lupičství, mohli při tom jen svou nenasytnou hrabivost ukojiti, opovážil se dokonce i sáhnouti na poklad chrámový a dal si na tom záležeti, aby lid proti Římanům vždy více popudil. Z toho vznikly ve více krajinách země velmi krvavé vzpoury, a Florus dal sám při jednom vzbouření v Jerusalémě 3000 Židů pobíti a mnohé z nejpřednějších měšťanů zbičovati a ukřižovati. Židé hledali sice v těchto souženích u syrského místodržitele Cestia Galla pomoci; ale Florus dovedl jejich kroky nejen zmařiti, nýbrž nepokojé tak rozmnožiti, že byl konečně Cestius nucen, s vojskem přitáhnouti, s nímž po mnohém pustošení vtrhl do Jerusaléma a Židy ve vnitřní části města a v chrámě sevřel, a byl by válce konec učinil,

kdyby Židé nebyli musili býti pro těžší ještě soudy uchováni; tak ale svedl Florus Cestia Isti a zradou k prodávání, Židé nabyli času k obraně a přinutili dokonce i syrského náměstka, aby se značnou ztrátou odtáhl. Tato zdánlivá výhoda zvýšila — jen k jejich neštěstí — zmužilost jejich. Všeobecně tehda očekávání Židů, že se jim zjeví zemský vysvoboditel, posililo marnou naději jejich v setřesení jha římského, a válka proti Římanům na novo zahájena s největší prudkostí. Počalo se co nejsilněji zbrojiti; v Jerusalemě zvolen mimo nejvyššího kněze Ananiáše Josef, syn Gorichův, v Idumei Eleazar a v Galilei Josefus (příjímám Flavius), muž chrabrá a velmi rozumný, jenž toto vypsání zůstavil, za vůdce, a nepřátelství zahájeno v rozličných krajích, avšak ponejvíce s velkými ztrátami, tak ku př.: jen u Aškaionu ztratilo 18.000 Židů život. Naproti tomu byli křesťané výsrahy Spasitelovy pamětlivi a našli včasným útekem v sousedním městě Pella bezpečí.

Když římskému císaři Neronovi o všeobecném povstání národa židovského zpráva podána, svěřil válku proti Židům Vespasianovi, vojevůdci velezkoušenému, jenž maje po boku syna svého Tita, v Galilei s četným vojskem zahájil válku. Josefus Flavius měl zde 100.000 mužů shromážděných; avšak hned při příchodu Římanův se tito, přestrašení byvše, většinou rozprchli a Josefus byl nucen s troskami vojska uchýliti se do pevnosti Jotapaty, jež po udatné obraně byla dobytá, při čemž zhybnulo 40.000 Židů. Josefus sám upadl do zajetí Římanů, obdržel však na přímělu Tita, a poněvadž předpověděl Vespasianovi budoucí dosáhnutí hodnosti císařské, milost, a když se předpovězení jeho naplnilo, i svobodu. Vespasian se velmi rychle zmocnil celé Galilee, při čemž tisícové Židů buď zabiti, buď jako nevo-

níci prodáni aneb jako otroci do ciziny odvečeni byli. V Jerusalemě a ostatních krajinách země židovské se zároveň množily povstání a bída. Strana těch, kteří nutili k válce, páchala proti těm, jižto radili k míru, nejkrasnější násilnictví. S nimi spojil se pod vedením Eleazara jiný druh lupičů, kteří se jmenovali *zeloti* čili horlitelé, poněvadž předstírajíce zvláštní horlivost pro náboženství a svobodu, dopouštěli se těch nejohavnějších ukrutností; lupičství a vraždy se všude šířily. Nejvyšší kněz Ananiáš snažil se v Jerusalemě této zlé rotě přitřž učiniti; když však Jan z Giskaly, zlosyn nad jiné vyhlášený, přišel do Jerusalema a zeloty na svou stranu převedl, když mimo to vtrhlo 20.000 Idumejců do města, tedy byla strana Ananiášova přemožena a tento velekněz, jež Josefus líčí jakožto jednoho z nejlepších mužů tehdejší doby, s 12.000 nejvznešenějších obyvatelů zavražděn.

Vespasian dobyl v následujícím roce za mnohého krveprolití všech pevnůstek, okolo Jerusalema ležících a blížil se potom k hlavnímu městu. Vojsko jeho stálo na tom, aby na Jerusalem — při panující v něm nesvornosti — neprodlené útok byl učiněn, ale římský vojevůdce považoval za prospěšnější, aby národu, jenž sám sebe potíral a jež, jak on pravil, vydá Bůh sám v ruce Římanů, k provedení vlastní záhuby popřáno bylo delšího času. Smrt císaře Nerona a následující na to časté změny v římském císařství způsobily další prodloužení v oblehání, a když Vespasian sám byl za císaře zvolen, odebral se do Říma a svěřil další vedení války Titovi.

Neslýchanými ukrutnostmi Jana a zelotů na nejvyšší ustrašení obyvatelů jerusalemských byli v tomto čase vpustili do města nové houfy lupičů pod náčelníkem Simonem; ale nová tato zaslepenost zvětšila jen bídu

jejich. Neboť tento Šimon, jenž již v Idumei způsobil nejstrašnější spustošení, překonal ještě Jana v ukrutnosti a krvelačnosti, přinutil jej, aby se utáhl do chrámu, a poněvadž i strana Janova se rozštěpila a část její pod Eleazarem vnitřní chrám opanovala, tedy tyto tři lupičské roty co nejprudčeji proti sobě válčily, obětovaly velké množství obyvatelů vzteklosti své, zničily plenem a ohněm zásoby potravin v městě se nalézající a položily tak základ k brzy na to vypuknuvšímu děsnému hladu.

Za takových okolností přiblížil se Titus v dubnu roku sedmdesátého po Kristově narození s dobře vyzbrojeným vojskem svým a v průvodu Josefa k Jerusalému. Tento byl trojnásobnou velmi silnou zdí a mnohými věžemi opevněn a uzavíral v sobě mimo to ještě velmi opevněný chrám, hrad Antonii a jiné pevné tvrze. Slavnost velkonoční shromáždila tehda také ještě neobyčejné množství Židů v Jerusalémě, čímž hlad nejen ještě rychleji rozmnožen, nýbrž i kletba na celém národu lpící tím zřejměji zjevena. Na počátku obležení spojily se sice ony tři buřičské roty k udatnému odporu proti Římanům, způsobily jim prudkými výpady mnohé škody a uvedly při jednom z nich Tita do nejkrajnějšího nebezpečí; ale ono spojení nepotrvalo dlouho. Jan povalil lstí a násilím stranu Eleazarovu a zmocnil se za mnohého krveprolití chrámu. Obrana města byla nyní rozdělena mezi něj a Šimona, kteří však neustávali se vespolek potíratí, jak mile jim Římané oddechu popřáli.

Když byl Titus Židům marně nabídl mír, pokračováno v oblehání s velikou horlivostí a ku konci dubna byla první, za pět dní na to druhá zeď ztečena, a ačkoli se této druhé Židé zase zmocnili, byla přece po třídenním útočení a po velké porážce Židů Římany

znovu obsazena. Za málo dní na to namířen útok na hrad Antonii. Dobrotivý a soucitný Titus prostřednictvím Josefa napomínal obležené opětně k vzdání se; avšak ačkoli Josefus Židy řečí velmi tklivou a se slzami v očích ku vzdání se pohnotil se usiloval, tedy na všechny výstrahy jeho odpověděno spíláním ano i střelbou. Mnozí obyvatelé zatím hledali spásu v útěku a obdrželi od mírného Tita milost, podařilo-li se jim ovšem uniknouti napřed bdělosti a mečem židovské posádky. Ti ale, kteří co zajatci padli do rukou Římanů, byli před tvářmi města v tak velikém množství křižováni, že dle zprávy Josefa konečně nedostávalo se místa a dříví ku křížům: zajisté podivuhodný to pohled vůči městu, jehož obyvatelé ukřižování Krista s největší zuřivostí na Pilatovi byli vynutili.

Titus tuto ukrutnost zatím připustil, domnívaje se, že snad strach před podobným potrestáním tvrdost obležených oblomí. Ale ani toto, ani rostoucí hlad, ani opětované napomínání římského velitele, směřující k tomu, aby Židé město, chrám a svůj život zachránili, nebyly s to, pořídit něco u těchto cele zarytých lidí; oni naopak s hnusnými nadávkami odpovídali, že raději zemřou, nežliby se vzdali, a dovolávali se při tom drze ochrany Boha, jehož byli pohrdací.

Pokračování v jejich zoufalé obraně konečně Tita přinutilo, město úplně valem sevřítí. Tak se vyplnilo co nejdokonaleji to, co byl Kristus Pán předpověděl, a nejukrutnější hlad s veškerou s ním spojenou bídou se rozsuřil. Tisíce lidu hladem vychrtlého nadarmo pokoušelo se o zachránění života. Ozbrojení loupežníci činili vpády do domů, zmočňovali se potravin a trýznili nejděsnějšími mukami každého, jenž upadl v podezření, že něco ukrývá. Rodiče rvali dítčím a dítčty rodičům poslední sousta od úst. Mnozí, kteří

tomuto děsu útekem k Římanům chtěli uniknouti, byli od vojáků v domnění, že pozřeli zlato, za živa rozpáráni. O ukojení hládu pokoušeno se nejneptirozernějšími prostředky, a zamožná jedna matka, která touto trýzní v nejkrajnější zoufalství byla vehnána, zabíla a uvařila své vlastní dítě a snědší část jednu, nabízelá ukrutným žoldněrům část druhou. Všecky ulice byly pokryty mrtvolami, a smrt rádlila tak houfně, že bylo od 14. dubna do 1. července 115.880 mrtvých těl jednou branou vynášeno a 600.000 přes zeď vyházeno. Titus byl těmito hroznými okolnostmi na nejvyšší dojat a osvědčoval se s pozdviženými k nebi rukama, že on těmito ohavnými a nepřirozenými ukrutnostmi vinen není.

Když byl hrad Antonia za velikého krveprolití dobyt a se zemí srovnán, musilo přikročeno býti k útoku na chrám, jak položením svým tak i nejsilnějšími zděmi neobyčejně pevný, ve kterémž čase v něm také každodenní obětování přestalo.

Titus, jenž choval pro tuto slavnou budovu a pro bohoslužbu židovskou obdivuhodnou úctu, dal si na zachování jich co nejvíce záležeti a neobležoval jak sám, tak i skrze Josefa opětovanými tklivými domluvami pohnouti Jana a bezbožnou rotu jeho k tomu, aby pokračováním v zločinech svých svatyni Boží nepoškvřňovali, ale ji raději konečným se vzdáním od blízké záhuby uchovali a slíbil jim také nerušené pokračování v bohoslužbě. Ale tito zlosynové tím vším pohrdli, obsadili brány chrámové stroji válečnými a proměnili jej krveprolitím a loupežemi dle povědění Kristova v peleš lotrovskou. Pročez se viděl Titus konečně nucena, užiti nejkrajnějšího násilí a po mnohých odražených útocích brány chrámové obložiti ohněm, který všecky kryté chodby kolem chrámu zachvátil. Vydal

sice hned rozkaz k hašení ohně a zachránění nezachvácené posud hlavní budovy, ale žádná lidská opatrnost nemohla radu Boží překaziti! Prudký výpad Židů přivedl srážku až k samému chrámu, a voják římský vrhl z vlastního ponuknutí, aneb spíše veden vyšší rukou, hořící hlaveň do okna jizeb ku chrámu přistavených. Okamžitě rozšířil se oheň ve vedlejších budovách. Titus pospíchal s uhašením požáru, ale rozkazy jeho zanikly ve věvě. Římské legie valily se jako vzteklé na chrám, podněcovaly plameny dále se šířící a plnily vše krví a mrtvolami. Titus vešel sám s některými vojevůdci svými do chrámu, shlédl jeho svatyni a nádobí v něm se nalézající a vyznal, že skvostnost jejich daleko převyšuje vše, co o nich slyšáno bylo. I obnovil nejhrohlivější snahy, aby vnitřek chrámu zachránil, ale nadarmo: celý chrám byl, jak Josefus poznamenává, téhož dne, v němž první chrám od Babylonských spálen jest, plameny úplně stráven. Všeobecný plen a nekrvavější porážka šířily se bez nejmenšího slitování po celé prostotě chrámové. Římsí vojíci vztýčili na východní bráně chrámové válečné odznaky své, obětovali zde své oběti pohanské a povolali Tita za vítěze.

Houf kněží, kteří na jedné chrámové zdi hledali útočiště, prosil nadarmo o život; Titus odpověděl, že čas milosti vypršel, a oni musili i s chrámem bídně zahynouti.

Buřiči si mezi tím ozbrojenou rukou dobyli východ z chrámu a žádali Tita za rozmluvu. Tento chtěl jim darovati život, jestliže se vzdají a zbraně složí; ale když se to, chtějíce Tita přísahou oklamati, učiniti zdráhali a svobodný odchod požadovali, odmítl Titus udělení milosti vůbec, vydal spodní město v plen a spálení a útočil na horní část, do níž se Šimon a Jan

byli utáhlí. Jakmile římské stroje i zde zdi prolomily, upadli tito zatvrzelci v nejzabálejší zmatek. Plní strachu a hrůzy opustili pevné věže, jež měli obsazené, pokoušeli se nadarmo římskými zákopy utéci a ukryli se konečně v podzemních jeskyních. Římané se tedy zmocnili i hořejší části města a zplenili a zapálili ji po nejděsnější porážce obyvatelů. To se stalo 8. září léta 70. po narození Kristově.

Když vešel Titus do města nyní úplně dobytého, unesen byl obdivuje se neobyčejné pevnosti jeho zdi a věží k následujícímu jemu ke cti sloužícímu vyznání: My jsme vedli válku s pomocí Boží; jest to sám Bůh, jenž Židy z pevností těchto vypudil; nebo co by dokázaly lidské ruce a stroje proti takovému hradbám a věžím?

Hned po dobytí města byli pozůstali ještě buřičové pobiti. Nejváznější jinoši byli určeni k triumfů Titovu, ostatní zajatci však k římským divadlům, v nichž s litou zvířít zapasiti musili a ovšem od ní roztrhání byli. Kdo byl pod 17 rokem věku, byl prodán za otroka. Počet těchto zajatců obnášel dle Josefa 97.000 a počet všech při obležení zahynulých 1.100.000, mimo ohromného množství těch, kteří jinak ve válce o život přišli. Šimon a Jan, vypuzeni z jeskyně svých, upadli konečně také do rukou římských a byli rovněž k triumfů Titovu uchováni a potom Šimon k smrti a Jan k doživotnímu žaláři odsouzeni.

Veškery zbytky města, až na tři věže a jednu část, byly na rozkaz Titův úplně rozmetány. Byltě tedy Jerusaleém dle proroctví Kristova úplně se zemí srovnán. Jako pak tato pamětihodná historie předině zachování národa židovského a rozptýlení jeho po všem světě božský původ učení Kristova zvlášť mocně potvrzují, tak neodolatelně mluví ke všem vy-

znavačům tohoto svatého a pravdomluvného učení výstražna apoštola sv. Pavla k Řím. I I, 21—22:

»Poněvadž Bůh ratolestem přirozeným neodpusťil, věz, žet by ani tobě neodpusťil. A protož viz dobrotivost i zuřivost. Boží: k těm zajisté, kteříž padli, zuřivost, ale k tobě dobrotivost, ač budešli trvati v dobrotě; sic jinak i ty vyřtat budeš.«

XV.

NAUČENÍ o službách Božích.

Den Páně čili den nedělní jest den *svatého odpočívání*. On nám není dán jen k tomu, bychom od namáhavých prací povolání svého ustáli a nové síly sbírali, nýbrž my máme den sváteční *světiti*, jej k rozjímání slova Božího a službě Boží *odělití*. Křesťan sice povinen jest každodenně v nábožné modlitbě před obličej Boží předstupovati a slova Božího užívat; ale poněvadž nám v tom nepokoj všedního života často překážku činí, tedy církev křesťanská hned od starodávna (již za časů apoštolských) zřídila den nedělní, v němž se lid Boží shromáždíval ku slyšení slova Božího, k společným modlitbám, k přijímání svátostí, k posilování se u víře a svatém spasitelném životu. Církev ustanovila místo soboty *neděli* po zralém uvážení; jestiť to den vzkříšení Páně z mrtvých; na vzkříšení Páně spočívá veškera křesťanská víra a naděje života věčného; odtud berou duše naše sílu

k novému Bohu posvěcenému životu. Proto světi křesťanstvo ne sedmý den, nýbrž den první, ne sobotu, nýbrž neděli. Jakožto den svatého odpočínutí v Bohu a pocty Boží. Každé neděle otvírá vzkrísšený Spasitel církvi své prameny života v slovu a svátosti, a co ruka milosti Páně podává, to v církvi ruka víry vděčně béře; naproti tomu církev ví a věří, že oběti srdcí a rtů, jež ona u víře, pokoře a lásce přináší, věčný Král v milosti přijímá. Toto střídání, tento styk a výměna dějí se při každé bohoslužbě. Kazatel slova Božího koná při tom — bez zkrácení svobodného přístupu všech věřících k Otci v jediném prostředníku Ježíši Kristu — úřad prostředníka, jemuž na obě strany světen jest úkol: všude, kde církev vstříc nese dary milosti Páně v slovu, svátosti, skrze svaté čtení i kázání i přísluhování svátostmi, jedná s církví ve jménu Božím, a všude, kde v modlitbě a pokloně před Boha předstupuje, aby vyslovil, co církev v prosbě, modlitbě a přímluvě na srdci má, jedná s Bohem ve jménu církve.

Vzhledem k pořádku služeb Božích nepanuje ve sborech našich českoslovanských stejnost, což se vysvětluje jednak 150letým přetržením všeho bohoslužebného života veřejného v době pobělohorské, jednak velikou naší rozptýleností, jednotnému zevnitřních bohoslužebných řádů upravení nepříznivé. Toto různění se, ač se týká jen zevnitřních věcí, litujeme a musíme toužiti po docílení jednoty i v těchto věcech; avšak nedíme, žeby v *nich* spočívala pravá jednota církve; neboť čl. VII. Augsburg. Vyzn. víry praví: »Jestli dosti k zachování jednoty svaté v církvi, jednosvorně smýšletí o učení evanjelickém a posluhování velebných svátostí: Aniž potřebí jest, aby všude byla zachovávána jednotejně lidská ustanovení, obřadové aneb ceremonie od lidí

nařizené, jakož svatý Pavel pověděl k Efeským v 4. kap.: Jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech.«

Ku vzdělání církve naší evanjel. Augsburg. Vyzn., kteráž souvisí svým kořenem, duchem a vývinem s reformací českou, podáváme zde návod k řádu bohoslužebnému přesně dle dra. Martina Lutera, ovšem velmi zkrácený:

Kde chrám Páně opatřen jest zvony, náleží ve dvou půlhodinových přestávkách před počátkem služeb Božích jedním zvonem dáti znamení k nábožné přípravě a včasnému přícházení k službám Božím (o velikých svátcích vyzvání se všemi zvony). Teprv v určenou hodinu služeb Božích svolává se sbor *všemi* zvony. Pobožný křesťan vstoupiv do chrámu hned mezi vyzváněním, pomodlí se, usedne a očekává v zbožném utišení myslí počátek služeb Božích.

Potádek služeb Božích jest pak tento: *Úvodní píseň*. Tato má obsahovati především vyzvání Ducha svatého, bez něhož žádný nemůže Ježíše Pánem svým nazývati a k Bohu přijíti. Ke konci této písně vstoupí farář před oltář a následuje střídavý zpěv jeho a církve *prosíci za milost* pro shromáždění a *chvalojící Bohu*. Na to *pozdraví* duchovní církve a církve duchovního; potom se duchovní modlí *kollektu*, čte *evanjelium* a *epistolu* (neb jen jedno z nich), a *vyznává se shromážděním víru křesťanskou*. Za následující hlavní písně (dle Lutera píseň: My všickni věříme) vystoupí duchovní na kazatelnu, *vykoná kázání a všeobecnou modlitbu* a požehnav shromáždění, sestupuje s kazatelny. Nyní následuje po zpěvu přiměřené písně vysluhování sv. Věčeře Páně (přímluva k hodovníkům, zpověď a rozhřešení) s *dikčíměním* a zpěvem: *Svatý, svatý, svatý, s liturgií a modlitbou, slovy ustanovení*

a *podáváním posvátného chleba a vína*. Mezi přijímacím sbor zpívá píseň: Kriste, Beránku Boží.

Ku konci následuje *dobrotřečení*, Amen hodovníků, *požehnaní* a *vers závěreční*, jež má obsahovati výhradně dík a chválu Boží. Jestliže se Večeře Páně nevysluhuje, tedy po kázání následuje *vers, liturgie, požehnaní* a *vers závěreční*.

Takovto uspořádání hlavních služeb Božích není bezmyšlenkové sestavení jednotlivých liturgických částí, nýbrž souvislý celek s hlubokým významem. Možnot hlavní služby Boží přirovnati k hoře s dvěma vrcholy, z nichž jeden jest nižší a druhý vyšší. První vrchol jest kázání, druhý svátost Večeře Páně, bez níž služby Boží nejsou *úplné*. Při službách Božích vystupujeme pořád výše, až staneme při stolu Páně, kde už nic vyššího není nad námi než nebe.

Pominul týden a my se ve shromáždění blížíme společně Pánu. Tu se sbor i duchovní potěší milostí Boží a taktó občerstvení a složivše břímě hříchů k nohou milosrdného Spasitele, oslavují jej: On mlčí a proto se sbor modlí, mluví k němu (v kolektě). Nyní přeruší Pán mlčení a ozve se jeho a apoštolův slovo v evanélium a epístole, a srdce slovem jeho rozzněná vyznávají víru křesťanskou a radostná nádeje plní je. Pak naslouchá sbor kázání slova jeho — octnul se na první výšině. Odtud vystupuje sbor výše — k svátosti Večeře Páně. Jako nevěsta Páně přistupuje sbor modle se k oltáři a v duchu blíží se k trůnu požehnaní; srdce všech se šíří velkou myšlénkou, že církev zde i tam jest jen jedna, že přichází zdejší spojení jsou v modlitbách svých s blaženými v nebesích a že i jim se blíží den slávy věčné. I děkují a oslavují Třikrát Svatého v nebesích. V modlitbě Páně předkládají milostivému vyslyšení

jeho všechny časné i věčné potřeby své. V slovech ustanovení Pán přichází a hodovníci jej přijímají v svátosti — výše vystoupiti nemožno. S požehnaním jeho odcházejí do domů svých prosíce: Pane, otevři dvěře srdcí našich slovem svým a dej, abychom slovo tvé zachovávalice, byli dítky tvé a dědicové tvoji. Amen.

Rád hlavních služeb Božích

pro církevní sbory východního evanjel. senioratu aug. vyz. v Cechách, přijatý seniorátním konventem r. 1881. a schválený superintendenčním konventem r. 1889.

(Antifony dle Leškova zpěvníku.)

1. Píseň ranní neb dle času církevního. (Sbor povstane.)
2. Kazatel (k oltáři obrácen): Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha sv.
Sbor: Amen.
Kazatel: Pomoc naše jest ve jménu Páně.
Sbor: Kterýž učinil nebe i zemi.
3. Příhodná antifona nedělní neb sváteční.
4. Kazatel: Svatý, trojjediný Bože! vědomi jsouce hříchův svých a mdloby své před velebností tvou se koříme, prosíce za odpuštění hříchů a za dar Ducha svatého.
Sbor: Nejsvětější Bože, Otče všemohoucí atd., aneb: Ó Ježíši pro své vtělení atd., aneb: Smiluj se nad námi Bože. (Antifony XIX. 4.)
5. Kazatel: (k sboru obrácen) zvěstuje milost slovem Božím.
6. Kazatel Sláva budiž na výsostech Pánu Bohu.

- Sbor: A na zemi pokoj a v lídech zalíbení.
 Kazatel: Chvaltež Hospodina všickni národové a velebtež ho všickni lidé. Hallelujah!
 Sbor: Neboť jest nad námi rozšířeno milosrdenství jeho.
 Kazatel: Sláva Bohu Otci i Synu i Duchu svatému.
 Sbor: Jakož byla na počátku i nyní i vždycky i na věky. Amen.
 7. Kazatel: Pán Bůh budiž s vámi.
 Sbor: I s duchem tvým.
 8. Kazatel: Modleme se. (Modlitba.)
 Sbor: Amen.
 9. Kazatel čte epístolu a pak dí: Blahoslavení, kteříž slyší slovo Boží a ostrhají jeho. Hallelujah!
 Sbor: Hallelujah! (Třikrát.)
 10. Kazatel čte Evanjelium a dí: Sláva buď Pánu Bohu našemu.
 Sbor: Sláva Tobě Hospodine. (Třikrát.)
 11. Vyznání víry, zvláště o velkých svátcích.
 Sbor: Amen! Amen! Amen!
 12. Duchovní odstupuje od oltáře, sbor usedá. Zpívá se píseň obsahující buď vyznání víry aneb přípravu ku kázání.
 13. Kázání slova Božího.
 14. Po kázání následuje buď sloka písně, buď obecná zpovědní modlitba a rozhřešení, aneb hned všeobecná modlitba s díkčiním, prosbami a přimluvami, Otče náš a krátká píseň.
 15. Kazatel: Oslavujemež Hospodina nebo dobrý jest. Sbor: Nebo na věky trvá milosrdenství jeho.
 Kazatel: Spas lid svůj Hospodine a požehnej dědictví svému. Hallelujah!
 Sbor: A pas je i vyvýš je až na věky. Hallelujah!

16. Díkčinění s prosbou za požeňání.
 17. Požeňání. Verš z písně. Po tiché modlitbě při vycházení z chrámu oféra přispěvků.

Přisluhování svatou večerí Páně.

- Sbor zpívá píseň o večerí Páně neb o pokání.
 Kazatel před oltářem ku komunikantům mluvě připravuje je ku zpovědi a večerí Páně. Zpovědní otázky a modlitba. Rozhřešení (nejlépe vzkládáním rukou). Sloka z písně o odpuštění hříchů.
 Kazatel (obrácen k oltáři): Vzhůru srdce naše
 Sbor: Máme ku Pánu Bohu.
 Kazatel: Díky vzdáváme Pánu Bohu našemu.
 Sbor: Hodně a spravedlivé jest.
 Kazatel: Jestit to slušné, spravedlivé a spásitelné, abychoťm Tobě Hospodine, všemohoucí Otče a věčný Bože, všelikého času na všech místech díky vzdávali, skrze Krista, Pána našeho, skrze něhož anjelé velebnost Tvou chválí, zástupové vzývají, mocní se jí bojí, nebesa i všecky mocnosti nebes s blaženými serafíny jednohlasným plesáním ji oslavují. Dejž, aby-
 chom i my hlasy své ku hlasům jejich připojili a vzývajíce Tebe takto se k Tobě modlili:
 Sbor: Svatý, svatý, svatý Hospodin zástupův! Plná jsou nebesa i všecka země slávy jeho. Amen.
 Kazatel: Otče náš. — Pán náš Ježíš Kristus atd.
 Ó Beránku nevinný. Při podávání příkleknutím sbor zpívá. Kazatel podáváje mluví: Vezměte a jezte, tot jest tělo Pána našeho Ježíše Krista za vás obětované, kteráž očistí a zachovej duše vaše k životu věčnému. Píte z toho všickni, tento kalich jest ta nová smlouva v krvi Pána našeho Ježíše Krista za nás na kříži vylitá na odpuštění hříchův, kterážto očistí a zachovej duše vaše k životu věčnému. Po vysluhování večere Páně:

Kazatel: Oslavujte Hospodina nebo dobrý jest.
Sbor: Nebo na věky trvá milosrdenství Jeho. —
Díkůčinění. Požehnání.

Sbor: Amen! Amen! Amen!

XVI.

MODLITBY RANNÍ

v neděli neb svátek.

První.

Hospodine, v jitře vyslyšíš hlas můj, v jitře předlo-
žím tobě žádost a šetřiti budu. Všemohoucí, milo-
stivý Bože, ty jsi hoden vzíti slávu a čest i moc;
kdož by se nebál tebe, Pane, a nezveleboval tebe,
laskavý Otče? Přicházím v této jitřní hodině k tobě
s pokorným poděkováním, že jsi mne a milé mé
ohradil a dobrotu i věrnost svou při mně obnovil.
Sprovázej a ochraňuj mne i dnes na všech cestách
mých. Nechat jest tento den zvláštním dnem občer-
stvení a vzdělání pro duši mou. Ty jsi v milosrdné
lásce tento den tělesné práce sprostil, abys mohl
ve mně dílo své konati. Ó pročez osvět, posvět a
vyučuj duši mou, bych shromažďoval poklady, jež
by mne v bídě a smrti, kříži a utrpení občerstvovati
mohly, jež ani mol ani rez nekazí a ani zloději ne-
vykopávají a nekradou. Veselím se z toho, že mi
říkáno bývá: Pojďte do domu Hospodinova, že se
postaviti mají nohy mé v branách tvých, o Jerusa-
léme. Jedné věci žádal jsem od Hospodina, též vždy
hledati budu: Abych přebýval v domě Hospodinově

po všechny dny života svého a spatřoval okrasu Hospo-
dinovu a zpytoval v chrámě jeho. Bože můj, to budíž
dnes rozkoš má, slyšeti slovo tvé, v tobě se vzdělá-
vati, ke cti tvé chvály zpívati, horlivě se modlíti a
srdce své ti obětovati. Jak jsou milí příbytkové tvoji,
Hospodine zástupů, srdce mé pléše k Bohu živému!
Nechat však nejsem posluchač zapominatelný, nýbrž
činitel slova. Otevři mi srdce jako bohobojné Lydie,
abych s radostí přijal simé slova tvého; a pak zase
srdce mé zavři, aby mne ďábel o ně oloupiti nemohl.
Nechat položím dnes pevný základ v křesťanství svém,
v poznání Ježíše Krista, u víře, lásce, v zapírání sebe
sama a dej, abych toho všeho po celý budoucí týden pa-
mětiv jsa, dobré ovoce vydával. Zachovej mne od svodu,
když ďábel nástroje své na mne posílá, bych hodiny
tobě posvěcené světu a hříšné společnosti nevěnoval
a tak těžkou kletbu na sebe neuvalil. Ach nechat se
mi líbí služba má veřejná i domácí, modlení, poslou-
chání, čtení i zpívání mé. Bud' ty sám, ó Ježíši, učitelem
mým, abych prospíval na vnitřním člověku, a přebý-
vej skrze víru ve mně, až tam na nebesích s tebou
nerozlučně spojen budu. Amen.

Druhá.

Děkujeme tobě, Pane Bože všemohoucí a věčný
Stvořiteli náš, že jsi nás k obrazu a podobnosti
svému stvořil, bychom rozumní tvoji tvorové jsouce,
rozumně a líbezně tobě sloužili. Když jsme byli lsti
ďábelskou o obraz tvůj oloupeni a slávy i nevin-
nosti zbaveni, ty jsi nás, stvoření své, nezavrh, ani
jsi nás pro hřích prvňích rodičů našich nezatratil, ale
poslal jsi pro nás hříšné a padlé jednorozeného a
nejmilejšího Syna svého, aby nám vtělením a naroze-
ním svým věčné spasení způsobil. I tobě, věčný Synu

Boží, děkujeme, že jsi námi a přirozeností naší nepohrdl, ale nevyšlovně nás zamilovav, jsa Bůh, člověkem jsi se stal; v životě panny vtěliv se, zjevil jsi se světu a zmařils se pro nás a taks i příchodem svým spasitelným církev svou potěšil a poctil. I tobě, Duchu svatý, děkujeme za tvou dobrotu, již jsi na počátku světa při nás i při všem stvoření dokázal, i nyní dílem posvěcení svého při nás dokazuješ. O jediný v Trojici, pravý a věčný Bože, že jsi nás až do tohoto času milostivě opatrovati a této noci mocně chrániti ráčil, za to nejsvětějšímu jménu tvému srdcem i ústy děkujeme: budiž jménu tvému věčná čest a chvála! Potom také pokorně před tvou velikou božskou velebností vyznáváme hříchy a nepravosti své, kterýmiž jsme tě od dětinství svého uráželi, k hněvu popouzeli a jimiž jsme časně i věčné pokuty zasloužili. O smiluj se nad námi podle velikého milosrdenství svého a skrze Ježíše Krista, Syna svého, shladíš hříchy naše, Duchem pak svým svatým posvětiš nás sobě, bychom tobě u víře a v pravém pokání po všechny dny sloužili. Důvěrně také prosíme, račiž svou svatou církev v spasitelné pravdě vzdělávati a rozmnožovati, nedostatky její napravovati, v protiventství ji zastávati a Duchem svatým ve všem řídit i spravovati. Zachovejž mezi námi stálý přísbytek své svaté evanjelické pravdy. Prosíme tebe, milý nebeský Otče, za naši křesťanskou vrchnost, císaře a krále našeho, jeho choť a celý jeho dům, za všechny jeho rádce, za všechny, kteří jménem jeho přísluhují spravedlnosti, za naši vlast a obyvatele její; račiž býti všechných mocnou záštitou a vylej na ně, na nás i vlast naši veliké své požehnání. Požehnej poctivé práci a živnosti, řemeslu i obchodu; buď sílou pracujících, útěchou smutných, vysvobozením jatých, stráž-

cem manželek těhotných, spomocníkem dítek, otcem a opatrovníkem vdov i sirotků. Račiž se také nad nemocnými dle vůle a rady své smilovávati, je uzdravovati a k spasení zachovati. Buď odplatou dobrodin-
cům našim; nepřátely naše rač k nám zase nakloniti, je usmířiti a napravit. Léta pokojná, časy úrodné, počasí zdravé a líbezná, skonání svatě a blahoslavené rač nám dáti pro jméno své svatě na věky požehnané. Amen.

Třetí.

Jíž jsme vstali z svého lože,

Chvála tobě, věčný Bože,
Žes nám dal užít té noci

Tvé ochrany a pomoci,

A bránils těla našeho

I duše naše od zlého.

O milý Bože, Otče náš,

I dnes měj v své paměti nás;

Chraň nás od dábelské zlosti,

Hřícha i světské marnosti

A dej, což nám potřebného

Znáš býti času každého.

Ó Jezu, náš Spasiteli,

Náš nejmilejší příteli,
Budiž ty sám dnes náš

vůdce,

A nakloniž naše srdce

K slovu tvému i k svátostem

A budvždycky našim hostem.

Duchu svatý, ty nás spravuj,

Ke vši své vůli nakloňuj;

Mdlit jsme my a nestateční;

Úmysl dej nám skutečný

Cestou ctností kráčet stále,

Dnes i vždycky k tvé cti,

chvále. Amen.

Čtvrtá.

Ovšemohoucí a milosrdný Pane Bože a Otče náš nebeský, děkujeme tvé božské milosti za všechna tvá nesmírná dobrodíní, v Kristu Ježíši nám prokázaná, i také za to, že jsi nás minulé noci ostříhati a k tomuto dni milostivě přivésti ráčil. Prosíme tebe, račiž nás míti dále v své otcovské ochraně a rač nám svou milost uděliti, bychom tento i celý života našeho čas podlé vůle tvé svatě trávil a tak tobě v něm sloužili, bychom nic nečinili ani nemyslili, co by se tobě nelíbilo a nesloužilo k našemu i bližních našich dobrému. Rač přitomen býti všem našim, zvláště

těmto duchovním pracem, ku kterým jsme se z vnuknutí tvého oddali, bychom při nich sprostěni jsouce všelikých světských starostí, myslili na duši svou i na onen blahoslavený život věčný, jež jsi ctitelům svým v Kristu Ježíši zaslíbili ráčil. Nebo my duše i těla i všecko, cožkoli máme, v tvé nejsvětější ruce poroučíme. Anjel tvůj svatý budíž s námi, aby k nám zlý nepřítel ďábel ani přístupu neměl, ani nad námi moci nedosáhl. O uslyš nás, Bože milosrdný, pro Jezu Krista, Pána a Spásitele našeho. Amen.

Pátá.

Děkuji tobě, láskyplný, dobrotivý Bože, nebeský Otče, že jsi mne této noci milostivě a otcovsky ostříhal, tak že jsem se opět s radostí a ve zdraví tohoto svatého dne dočekal. Ach, svatý Otče! odpusť mi všechny hříchy mé, kterými jsem tebe této minulé noci i přes celý čas života svého rozhněval a trestání tvého spravedlivě zasloužil. Ostříhejž mne, milý Otče, dnes i vždycky ode všeho zlého a obdať mne svým požehnaním duchovním i tělesným. Očišť věrou srdce mé a zapal je Duchem svým svatým, abych se ti s tělem i s duší obětoval a poroučel, v známosti tvého milého Syna vždy víc a více prospíval, svět tento i marnosti jeho opouštěl, v tvé službě celý tento den, ano celý čas života svého trávil, v pobožnosti rostl, v duchu se posiloval a v tvé milosti až do skonání setrval. O Jezu, já se dávám tobě, a ty se děj mně, bych s tělem i duší tobě, jak sluší, sloužiti mohl. Amen.

Šestá.

Tobě, o svatý Otče, všemohoucí Bože, díky vzdávám, že jsi mne této noci laskavě ostříhal, a prosím nejvyšší dobrotu tvou, propůjč mi té milosti, abych

dnešní den strávil u víře, lásce, naději, trpělivosti a bázni, tak aby služba má tvé velebnosti líbiti se mohla. Bože Synu, světlo z světla nejjasnější, od něhož světlost denní pochází, světlo ve tmách svítící, osvěcující každého člověka přicházejícího na svět, zapuď ode mne všechny temnosti a bludy a dej mi rozum, abych v tobě a skrze tebe viděl a poznával Otce, jehožto znáti, viděti a jemuž sloužiti jest kralovati. Bože Duchu svatý, ohni osvěcující a zahřívající, rozněť ve mně světlo své, bych i oklamatelné rozkoše tohoto světa i pravou nebeskou radost poznal. Osvět mysl mou, bych spatřoval, jak veliké bohatství chce nám nepřítel náš v ničemný stín proměnit; dejž, ať toliko to, což tvého jest, spatřuji a jiné pomám. Vlej v srdce mé dar lásky své, bych opustě všecko pomínutelné, celou žádost k věčným věcem chvátal. Svata Trojice, jediný Bože, obhajuj mne dnes před každým útokem ďábelským, zachovej mne od náhlé a nenadálé smrti, budíž mi v úzkostech potěšením, v pokušeních účištěm, v smrti příjemnou duše mé schranou. Poněvadž pak jsi o Bože, vzbudil ze sna tělo mé, osvobod, prosím, také ducha mého od sna hříchů a temností tohoto světa, a jakožs mne ze sna probudil, tak mne potom ze smrti k životu navrat: nebo tak snadno jest tobě mne vzkřísiti, jako ze sna probuditi. Budíž tobě, o Bože, dobrořečení, moudrost, díků činění, čest, slá a sláva vzdávána, odsavád až na věky věků. Amen.

Vzdechnutí první.

D ejž Bože, ať maje na tě	O naděje má jediná!
Pozor, strávím ten den	Pomoz mi k věčné neděli,
svatě;	At mne od ní smrt neděli,
K čemuž ty mi uděl svého	Dejž s sebou bydlet věčně,
Příspění Ducha svatého	Prosím tě, Páne, srdčně.
Skrze Krista, svého Syna,	Amen.

Vzdechnutí druhé.

Přijď, o Kriste, mé kochání,
 Mé slunce, mé potěšení,
 Svět, když půjdu do nebe,
 Přiveď do lána k sobě:
 Amen.

XVII.

MODLÍTKY

při službách církevních
v neděli neb v svátek.

Po prvé:

Při začínání služeb církevních.

Vzdychnutí při vstoupení do chrámu.

Jak jsou milí přibytkové tvoji, Hospodine zástupův!
 Pojdme, zpíváme Hospodinu, prokřikujme skále spasení našeho. Předejdeme oblíčené jeho s díkyněním, žalmy zpíváme jemu. Amen.

Modlitba k Bohu Otci.

Ověčný všemohoucí a svatý Hospodine zástupů,
 před jehožto trůnem anjelé se pokorně k službě postavují a jehož všickni vyvolení ze všech národů hlasem velikým všudy oslavují: I my, ač nehodní, však tebe milostivého Pána žádostiví služebníci tvoji na tomto místě před oblíčením tvým se postavujeme a prosíme, vzeřiž i na nás očima milosrdenství svého; nakloň uší svých k hlasu modliteb a chval

našich, kterýmiž tebe ctíti usilujeme. A poněvadž veliká jest nyní při nás mdloba, způsobíž to v nás skrze Ducha tvého svatého zde na zemi, cožby se velebnosti tvé líbilo na nebi: bychom začnouce tobě sloužiti zde v nedostatečnosti, činili to v nebesích na věky v pravé dokonalosti. Učiníž to, náš milý Otče nebeský, pro a skrze Ježíše Krista, Syna tvého, Spasitele našeho, jenž s tebou Bohem Otcem i s Duchem svatým živ jest a kraluje na věky věků. Amen.

Modlitba k Synu Božímu.

Ovšemohoucí, milosrdný a církvi své všudypřítomný Pane Jezu Kriste, my hříšní lidé scházejíce se na tomto místě, slib tvůj tobě předkládáme, kterýmž jsi se zavázal, že kdekoli dva neb tři ve jménu tvém by shromáždění byli, jim ráčš přítomen býti. Skloň se, prosíme, k nám i v tuto chvíli a rač nás přítomností svou osvíti; dejž, aby naše shromáždění směřovalo k slávě jména tvého svatého a nám k vzdělání u víře, lásce, naději a tudíž i k dosažení života věčného, jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem i s Duchem svatým, požehnaný Pán Bůh po věcky věky věků. Amen.

Modlitba k Duchu svatému.

O milosrdný, mocný a živý srdcí lidských těšiteli, Duchu svatý, kterýž jsi na apoštoly přišel, když spolu všickni na jednom místě byli a na tebe podle slibu Pána svého čekali, rač, prosíme, i k nám na tomto místě shromážděným přijíti a na nás posvěcením svým moci své dokázati. Dej nám při obětování modliteb a chval náležitou horlivost, abychom skrze tebe Abba, Otče! doufanlivě volali. Osvět a zmocni při rozjímání pravdy tvé rozum náš k poznání,

paměť k ostříhání, vůli k skutečnému činění; a co jsi již v nás k našemu spasení ráčil začítí, to také pro slávu jména svého rač dokonati, jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem i s jeho milým Synem, požehnaný Pán Bůh po všechny věky věků. Amen.

Jiná k Duchu svatému.

O Duchu svatý
V dářích bohatý,
A chvalitebně

Skloň se s výsostí,
Přiď k nám z milosti,
Osvěť srdce naše,
Zažeh satanáše:

Ty nás sám spravuj,
Zdravou myslí daruj,
Mohli uctítí,
Potom přijítí
Za tebou Pánem,
Kdež jsi sám. Amen.

Jiná při začínání služeb církevních, k obzvláštnímu modlení příhodná.

Všemohoucí Bože Otče, Synu a Duchu svatý, jenž jsi zaslíbítí ráčil, že těm, kteříž v pravé víře, lásce a službě v domě tvém shromáždění budou, najítí se dáš, prosím tebe, odvrát nyní srdce mé ode všech světských myšlení a pečování, ať tě mohu v tomto shromáždění v duchu a v pravdě vzývatí a netoliko ústy, ale i srdcem a hojnou vroucností tebe za to žádati, co by mně k spasení užitečné bylo a tobě opravdově se líbilo. Učiň, o Bože, bych slovo tvé s příslušnou pilností poslouchal a zachovával; zůstaň ve mně a já zůstanu v tobě, až mne k sobě do svého nebeského Jeruzaléma a církve triumfující pojmeš. Amen.

Jiná.

Ach můj Bože dobrotivý, ted i já se v chrámě tvém spolu s jinými křesťany postavuji a z hlubokosti srdce svého díky tobě vzdávám za všechna tvá dobrodiní,

kteřáž jsi mi od života matky mé až do tohoto času prokázal, zvláště pak, že jsi mne stvořil, vykoupil, posvětil, opatroval a až posavad opatruješ a ode všeho zlého chráníš a zachováváš. Při tom prosím tě pokorně, račiž mi všechny hříchy mé odpustiti, jimiž jsem tvou božskou milost posavad hněval, zvláště že jsem slova tvého a služeb tvých, tak jakžby náleželo, pilen nebyl, království nebeského i spravedlnosti jeho přede vším nevyhledával. Chci se budoucně s pomocí tvou polepšiti a všech hříchů podlé největší možnosti se vystříhati. Vylej však, prosím, milý Otče, Ducha svého svatého na mne, kterýžby srdce mé, jako oné Lydie, k slyšení slova tvého otevřel a svatou horlivostí a vroucností naplnil, tak abych k slovu tvému zvláštní libost měl, plně o něm rozjímal, je v srdci svém ostříhal, v něm se těšil a kochal, draze sobě ho vážil a jím se polepšoval. Učiniž to pro zásluhy Ježíše Krista, Syna svého milého, na věky požehnaného. Amen.

Po druhé:

Modlitby před kázáním slova Božího.

První.

Všemohoucí Bože, milosrdný a dobrotivý Otče, poněvadž všechno spasení naše na tom záleží, bychom měli pravý rozum a smysl tvého svatého slova; prosíme tebe, dejž nám to všechněm, abychom sprostěni jsouce světských péčí a zaneprázdnění s pravou vírou a pilností tvé svaté slovo poslouchali, milostivou vůli tvou právě poznali, milovali, ji opravdově následovali a tak spasení věčného dosáhli, skrze Ježíše Krista, Syna tvého milého, Pána a Spasitele našeho. Amen.

Druhý.

O všemohoucí, věčný Bože, milosrdný Otče nebeský, my ubohé teď v domě tvém shromážděné dítky laskavou tvou dobrotu prosíme, račiž nás sám vésti a učiti, bychom od tebe samého Boha svého vedení a vyučení byli. O Synu Boží, Pane Ježíši Kriste, račiž na nás dechnouti a Duchem svým svatým nás naplniti. O Bože Duchu svatý, račiž rozum náš osvititi, paměť a vůli naši spravovati, bychom slovu tvému dobře a zdravě vyrozuměli, je spasitelné zachovali a k němu vždycky chuť i líbost měli. O rač, milý Pane, srdce, uši, ústa i oči naše naplniti svatými zádotmi a nás k tomu nakloniti, bychom slovo tvé nade všechno bohatství opravdově milovali, nábožně je poslouchali, směle vyznávali a při něm stále setrvali. O račiž také sám spravovati všechna předsevzetí a usilování naše, bychom do chrámu tvého k slovu tvému svatému a k velebným svátostem všelikého času milé a rádi se scházeli a vůli tvou se řídíce, ve všem pobožně a křesťansky živi byli a hojného pozhnání tvého došli. O blahoslavená svatá Trojice, působíž v nás v této časnosti to, co v nás míti chceš, a potom uveď nás k věčné radosti, kdež slávu tvou spatřovati budeme po všechny věky věků. Amen.

Třetí.

Budíž sláva Bohu Otci, kterýž nás ráčil k obrazu svému a k životu věčnému stvořiti; budíž sláva Bohu Synu, Pánu našemu Ježíši Kristu, kterýž nás hříchem porušené z moci dábla a věčného zatracení ráčil smrtí svou vykoupiti; budíž sláva Bohu Duchu svatému, kterýž nás dary svými ráčil posvětit, jakož nás dosavad slovem Božím, když je slyšíme, a velebnými svátostmi, když jich užíváme, posvěcuje. O Bože

nás jediný v bytnosti, trojí v osobách, Otče, Synu, Duchu svatý, dejž nám pamatovati na příčinu a cíl stvoření, vykoupění a posvěcení našeho, bychom ze slova tvého tě znájmíce, tebe také srdečně milovali, nábožně ctíli a v milosti tvé zůstávajíce, věčné s tebou živi byli. Amen.

Čtvrtá.

Laskavý Pane Bože náš,
Jenž v svatyni své přebýváš,
Nábožně prosíme tebe
V naší duchovní potřebě,
Rač svých věrných navštívití,
Uši, srdce otevřítí,
Rozum, smysly osvititi,
Svámi dary posilnití,
Bychom mohli užitečně
V tuto chvíli: a prospěšně
Slovo tvé svaté slyšeti,

Jemu právě rozuměti,
V srdci našem podržeti,
Často o něm přemýšletí:
A tak tvé božské známosti
Rostouc v této smrtedlnosti,
Dej ať svým časem v radosti
Připravené od věčnosti
Tě dokonale poznáme
A s anjely velebíme:
Amen, Amen, vyslyš hlas náš,
O všemohoucí Otče náš:
Jenž jsi na nebesích atd.

Pátá.

O milosrdný Otče náš,
Jenž v lídech zalíbení máš,
V chrámě tvém společně
nyní
S radostí jsouc shromáždění
K poslouchání slova tvého
Dušem našim potřebného:
Posvět nás, prosíme tebe
A posilniž mocně s nebe,
Odvrať od nás ospanlivost,
Marné myšlení, bezbožnost:

Ať tvé slovo posloucháme,
V srdci hluboce skládáme,
Pomoz tvou vůli poznati,
Poznanou skutkem plniti,
Víru naši potvrditi,
Dobrymi skutky zjevití,
Ať živi jsouc k tvé líbosti,
Dílu v nebeské radosti
Z tvojí milosti dojdeme
A tě Boha velebíme. Amen.

Šestá.

Všemohoucí věčný Králi,
Bože nás všech Stvořiteli,
Aj nyní z rozkazu tvého
Přijíjísmo do chrámu tvého.

Prosíme pokorně tebe,
Vzhledniž na nás, Otče, s nebe,
A dej nám Ducha svatého,
Učitele výborného,

Ať otvírá mysl, ústa,
Rozum, uši, srdce čistá,
Ať nám stvoří srdce nová
K zachování tvého slova.
Ať rádí, pokudž možné jest,
Velebíme tvou slávu, čest.
Přih srdce naše chtivostí

Po účinku tvých svátostí,
A tak vše konání naše
Říd' a zažen satanáše,
Bychom té vřdycky chválili
A na věky velebili,
Kdekraluješ v království svém
Na věčné věčnosti. Amen.

Před kázáním slova Božího.

Sedmá.

Dobrotivý a milostivý Bože, jenž chceš kázáním evangelium svatého všechny lidi přivésti k spasení, prosím tebe, osvět' můj zatmělý rozum milostí svou a otevři srdce mé starostí tělesnou zaneprázdňené klíčem zákona svého, tak abych slovo tvé svaté netoliko slyšeti, ale také i zachovávali a hodný užitek v trpělivosti přináseti mohl ke cti a slávě tvé a ku spasení duše mé. Amen.

Osmá.

Olaskavý Pane Ježíši Kriste, prosím, přijdiž ke mně a ve mně také zůstaň. Napln' smysly mé moudrostí, srdce mé potěšením, přemýšlování má nábožností, přibýtek můj požehnaním tvým hojným. Obdar' zemskou mou vlast' pokojem, tělo mé zdravím a všecken život můj ozdob' křesťanskou pobožností. Dejž také, ať slovo i služebníky tvé miluji a ctím, tak abych i já od tebe milován a ctěn býti mohl. Amen.

Vzdechnutí první.

Hospodáři nebeský, Otče všemohoucí, spravuj, prosím, skrze Ducha svého svatého srdce mé, aby dobrou a plodnou zemí bylo, v kteréžby spasitelné slova tvého símé s velikým užítkem vzrůstalo a hojné ovoce víry, naděje, lásky i pobožnosti vydávati mohlo k životu věčnému. Amen.

Druhé.

Duchu svatý, drahý hosti,
Zapálíš sám mé vnitřnosti,
Bych v tvých službách
vřdycky stále
Zůstaával k tvé božské
chvále,
Slovo tvé pilně poslouchal,
A v srdci svém zachovával,

Podle něho se spravoval,
V pobožnosti pokračoval
Po všechny dny žití mého,
Potom do ráje věčného
Mohl se k tobě dostatí,
Tvář v tvář tě uhlídati.
Amen.

Když kazatel na kazatelnu vstupuje.

Třetí.

Pane Bože můj, popřejž z milosti, aby služebník tvůj slovo tvé svaté mocně a radostně zvěstoval a já je s věčnou nábožností poslouchal a do srdce svého vstúpil k slávě jména tvého nejsvětějšího i k spasení mému věčnému, skrze Ježíše Krista. Amen.

Po třetí:

Modlitby po kázání slova Božího.

První.

Všemohoucí Bože, Otče Pána našeho Ježíše Krista, Panovníče nebe i země, prosíme tebe srdečně, rač církev svou svatou i s jejími služebníky Duchem svým svatým spravovati, a dáti, by při zdravé pastvě slova tvého a pravém přisluhování velebných svátostí zachována byla a tak víra v tebe a láska k bližním se sílila a rostla. Račiž, dobrotivý Bože, všeliké křesťanské vrchnosti, našemu milovanému císaři a králi, jeho rádcům, správčům a úředníkům vyšším i nižším svaté moudrosti, dlouhověkosti, štěstí a pokoje uděliti, aby o poddaných lidí blaho podle tvé božské libosti svědomitě a věrně pečovali. Přijmi pod

křídla milosrdenství svého a pod správu svou zdejší úřad i všecko obec; dejž, aby zde i všude spravedlnost milována, zlost pak přetřena a trestána byla, bychom mohli v tichosti a v dobrém pokoji, pobožně, jak na křesťany náleží, život vésti. Obměkči a nakloň k nám srdce nepřátele a protivníků našich, aby sobě usmyslili a s námi pokojně a svorně živi byli. Všech zarmoucených, chudých, nemocných, osířelých, ku porodu pracujících, vlasti i statků zbavených, vyživení ctného hledajících, v hladu a válečném nepokoji i v jiném zkoroucení postavených, též i těch, kteříž pro tvé svaté jméno a pravdu tvou jakákoli protivenství snášejí, račiž o Bože, Duchem svým svatým ošťihati a potěšovati, aby to všecko za vůli tvou svatou poznávali a přijímali a dušemi svými v trpělivosti vládli. Rač také rolím a lukám našim a obilí i všem plodinám země dobré a příhodné počasi dáti a zdárného zrůstu požeňhati. Račiž od úrazu ošťihati všech pracujících, zvláště takových, kteří s nebezpečenstvím života chleba svého dobývají, a ohrad' je stráží anjelů svých. A ačkoli jsme my hříchy svými tvého spravedlivého hněvu i všelikých pokut hodně zasloužili a posud zasluhujeme, tedy tě přece, milosrdný Otče, skroušeným srdcem prosíme, abys neráčil hříchů mladosti naší připomínati, ale bys raději pamětliv byl na svou nevystižitelnou dobrotu a milosrdenství a nás zachoval od bludů, války, od nebezpečných nemocí, od jedovatého povětrí, ohně a povodně, krupobítí a bouře, vichřice, neúrody a drahoty i ode všeho zlého, co by nám všem vůbec i jednomu každému zvlášt na těle i na duši škoditi mohlo. Také prosíme tebe za všecko, začkoli ty, o věčný Bože, prošen býti chceš, abys nám toho milostivě uděliti ráčil, skrže hořké umučení a smrt Syna tvého milého, Pána našeho Ježíše Krista,

kterýž s tebou a s Duchem svatým živ jest a kraluje v jedné velebnosti a slávě, pravý Bůh a člověk, prostředník náš požeňnaný na věky. Amen.

Druhá.

O všemohoucí Bože, věčný a jediný Otče Pána našeho Ježíše Krista, děkujeme tobě z celého srdce svého, že jsi se nad námi v bídách a úzkostech našich laskavě smilovati a nás v těchto posledních časích čistým slovem svým a velebnými svátostmi navštívití ráčil. Prosíme tebe pro téhož nejmilějšího Syna tvého, přímluvce a prostředníka našeho, abys svou chudickou církev a křížem zemlené křesťanstvo vždycky a zvlášt v těchto nynějších těžkých dobách přítomností svou obhajovati, Duchem svatým řídití a od hříchu i všelikého pohoršení milostivě zachovati ráčil. Popřej, o dobrotivý Bože, naši křesťanské vrchnosti vyšší i nižší a všem světským vladařům své milosti, pravého sebezpoznání, svatě moudrosti a blahodárného panování; dej nám pokojné časy a jejich radám a řízení štěstí a požeňnaní. Zachovej nás také od nepokojných a bouřlivých nepřátel. Ochraňuj naši obec před všelikou pohromou, ohněm, povodní a hladem. Požeňnej živnístku naši, obchody, práce a hospodářství naše. Smiluj se tolikéž nade všemi zarmoucenými, od nepřátele zajatými, nemocnými a v chudobě postavenými lidmi; opatruj manželky těhotné, opuštěné vdovy a sirotky. Všecky ty, kteříž podle povolání svého na cestách zůstávají, sprovázej, a přijmi pod křídla milosrdenství svého nás i naše dítky, těla i duše i všecko, což od tebe máme. Dejž o milý Bože, bychom tento den, ano všecken čas života svého mohli stráviti ke cti a slávě tvé, k užítku a k vzdělání blížních našich

a k spasení duší našich skrze Krista Ježíše, Syna tvého milého, Pána a Spasitele našeho. Amen.

(Více modliteb za všechny stavy viz v dílu druhém.)

Třetí.

Tobě, Bože, děkujeme,
S vděčností chvalu vzdá-

vámé,
Že svobodný průchod
svému

Evangelium svatému.

Mezi námi propůjčuješ,

Věrné svoje vyučujíš

Tebe Boha poznávají,

Cestou upřímnou kráčeti,

Kteráž vede do věčného

Tvého ráje nebeského:

Prosíme tě, o Bože náš,

Rač také na budoucí čas,

Při tvé pravdě zachovati

Nás, v ní mocně upevniti,

Bychom mohli v míru, štěstí

I v žalostivém neštěstí

V pravě víře živi býti,
Podlé tvé vůle kráčeti.

Když pak klas již klesá tíží

A tak žeň se stále blíží,

Posiluj věrných dělníků

A své církve služebníků,

Aby klasy vymínali,

To jest, písma vykládali,

Tvému lidu přednášeli,

S pilností ukazovali,

To, co jest užitečného

A k spasení potřebného.

Tak tvé předústoje jméno

Bude od nás zvelebeno

Zde v času svatě milosti,

Potom v nebeské radosti.

Amen.

Vzdechnutí.

Chvála buď tobě, Bože náš,
Žes teď opět nasýtil nás

Pastvou duchovní rozkoš-

nou,

Duši i tělu prospěšnou.

O Pastýři, pas nás na ní

Až do našeho skonání!

A když budeme klesati,

Se smrtí se potýkati,

Vezmi nás na své rameno

A vnes do ovčince toho,

Který jsi v věčném království

Připravil svým od věčnosti.

Amen.

Modlitba po kázání slova Božího.

Odobrotivý a milosrdný Bože, Otče Pána našeho Ježíše Krista, děkuji tobě z gruntu srdce svého za tvou nevymluvnou milost a lásku, že jsi mne bíd-

nému hříšniku k potěšení slovo své svatě předložiti, vyložiti a vůli svou zjeviti ráčil, a prosím tebe, vkořeň a upevni to všecko v srdci mém, co jsem nyní ze slova tvého pochopil, tak abych skrze pomoc Ducha svatého všecko to plnil, podlé slova tvého živ býti a potom spasitelně umříti a tak dědictví života věčného, Kristem Ježíšem nám připraveného, účasten býti mohl. Amen.

Vzdechnutí.

Pane, Ty jsi zasel znova
zdravé símě svého slova,

Kéž je i já zachovávám

Hojný užitek vydávám.

Svlažuj ty je svou rosou sám,
A přiveď vše k užítku nám,

At se ti můžem líbiti,

Potom s tebou v nebi býti.

Amen.

Jiná.

Aj, z lásky tvé, Hospodine,
Slyšel jsem opět toho dne

Jistou pravdu slova tvého

Z úst služebníka věrného:

Otče, zdržujž mne v ní stále.

Však ne k mé, ale tvé chvále,

Bych po všechny časy mého
Života velmi křehkého

V ní se kochal a radoval,

V ní spasení své zakládal.

Amen, Amen, Otče milý,

Dejž, at se to při mně splní.

Amen.

Po čtvrté:

Kollekty při dokonání služeb církevních.

První.

Svatý Bože, působiteli chtění i činění dobrého, vzhledni, prosíme, na tyto pouty shromáždění našeho, na modlitby a chvály, na vzdychání a zpívání na vděčné slova tvého poslouchání i na veliké vnitřní poklony a služby naše. Necht jest to všecko před oblíbeným tvým jako obět Abele a Noe, věrných služebníků tvých, příjemné. A jakož nás předešla

milost tvá, tak dej, ať nás následuje i pozeňání tvé k spasení duší našich, abychom, co nyní věříme, viděli a zač prosíme, obdrželi. Učiniž to pro Pána Ježíše Krista, Beránka hříchy světa snímajícího, tu svatou a dokonalou obět, za nás na kříži jednou obětovanou, kterouž tobě posvěcení jsme na věky věků. Amen.

Druhá.

Těchto našich ovšem nedostatečných služeb, slova tvého svatého kázání a poslouchání, našich chvalozpěvů a modliteb račiž sobě, Pane Bože, dobrotné vážení a je před trůn své velebné božské milosti připustiti, slovo tvé pak Duchem svatým v srdcích našich potvrditi, a v čem jsme byli nedostateční, napraviti, bychom podle vůle tvé živi jsouce, pozeňání tvého časné i věčné účastni se stali. Račiž to učiniti pro a skrze Syna svého milého, Pána a Spasitele našeho, který s tebou i s Duchem svatým živ jest a kraluje, Bůh pozeňaný a chvály hodný, po všecky věky věků. Amen.

Třetí.

Díky vzdáváme tobě, milosrdný Bože náš, za tvé nevystižitelné milosrdenství, že jsi nám nyní popřál slyšeti hlas evanjelium svatého. A pokorně prosíme, dej, aby toto slyšané slovo v srdcích našich zůstalo a mnohý užitek k životu věčnému přineslo, tak abychom den ode dne u víře, lásce, naději a trpělivosti prospívali. Učiniž to pro Jezu Krista, Pána a Spasitele našeho, který s tebou v jednotě Ducha svatého živ jest a kraluje na věky věků. Amen.

Čtvrtá.

Díky vzdáváme tobě, Pane Ježíši Kriste, že jsi nás ráčil tvého slova, kteréž jest pokrm a lékařství duší našich, účastné učiniti. Račiž nám dále také tu

milost dávatí, aby to slovo mnohý užitek ve všech dobrých skutcích přineslo, jenž s Bohem Otcem i s Duchem svatým živ jsi a kraluješ, pozeňaný Bůh na věky věků. Amen.

Pátá.

Pane Ježíši Kriste, všemohoucí a pravdomluvný Synu Boží, kterýž jsi nám přikázal, abychom nejprve hledali království Božího a spravedlnosti jeho a zařídils, že nám jiné potřebné věci přidati chceš, prosíme tebe, račiž nám, kteří jsme, ač nedostatečně, království tvého hledali a slovo tvé svaté poslouchali, pozeňání svého duchovního i tělesného popřiti a věci k tomuto životu potřebných udělití, tak abychom z milosti tvé časné věci majíce, tím důvěrněji věčných vyhledávali, jenž jsi živ a kraluješ, Bůh pozeňaný a chvály hodný na věky věků. Amen.

Modlitba při dokonávání služeb církevních.

O dobrotný a milostivý Pane Bože a Otče nebeský, děkuji tvé svaté milosti, že jsi mně byl při službách tvých svou milostí přítomen a mně je i šťastně dokonati popřál. Prosím tebe, učni to milostivě, aby se slovo tvé svaté, které jsem nyní v tomto křesťanském shromáždění slyšel, v srdci mém spasitelně a užitečně zakořenilo, tak abych tebe vždycky za tvá dobrodini chválil a spasení své s bázní a s třesením konal. A poněvadž hříšné tělo mé vždycky obtěžuje duši mou, povzbudíž mne sám z ospalosti mé moci svou, aby i duše má ze sna procitla. Osvět rozum můj, abych tebe i samého sebe dobře poznal a v příkázáních tvých ustavičně chodil. Pomož, aby srdce mé v těle mém vnitřní milostí k tobě hořelo, kdykoli

se na tě rozpomínám. Vzdal ode mne všecko, co se tobě nelíbí a dej mi to, co se tobě líbí; tak já tebe chváliti budu na věky. Amen.

Jiná.

Nu již já po dokonání služeb Božích chci do domu svého jíti, dnešní svatý den křesťanským přemýšlováním, slovy i skutky svatými trávit. O milý Pane Bože, uděl mi k tomu milosti a pomoci své! Děkuji tobě ponížně za to, žeš mne chlebem života, z úst tvých vycházejícím, nakrmil, pramenem živým napojil a tak vypráhlou zemi srdce mého zvlažil rosou božskou Ducha tvého svatého. Prosím tebe, dejž, aby na roli srdce mého vsáté slova tvého símé stý užitek přineslo. Ostříhej duši mou před nepřátelskou lstí, před škodlivou bezpečností a zlou zvyklostí, tak abych tvého Syna Ježíše Krista, mého milého Pána, neztratil, ale příkladem jeho všemu tomu, co překáží duši mé, odporoval, po věcech dobrých toužil, dnešní den svatým obcováním uctil a tak naposledy pozhnání věčného dosáhl, skrze téhož Syna tvého milého, na věky pozhnaného. Amen.

Vzdechnutí první.

Již se skonaly služby tvé, Abych slovo tvé miloval,
Můj Bože, přijmiž prosby
mé;
A potom na věky věčné
Naplň mne Duchem svatým
Chváliť tě v nebi bezpečně.
Amen.
A pozhnáním bohatým,

Druhé.

Hospodine, zdržuj kroky mé na cestách svých, aby se neuchylovaly nohy mé. Cesty své, Hospodine, uveď mi v známost, a stezkám svým vyuč mne. Dejž

ať chodím v pravdě tvé a poučuj mne, nebo ty jsi Bůh, Spasitel můj, na tebet očekávám každého jitra. Amen.

Třetí.

Ach Bože můj, požehej mi a požeňán budu. Naplň při mně, co jsem nyní z úst služebníka tvého slyšel. Ach Pane, požehej a ostříhej mne! Ach Pane, osvět tvář svou svatou nade mnou a buď mi milostiv! Ach Pane, pozdvihniž obličje svého nade mnou a dej mi časný i věčný pokoj! Pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, ostříhejž srdce mého i smyslů mých v Kristu Ježíši, Pánu mém. Amen.

Po páté:

Modlitby při nešpuru.

Modlitby při začínání nešpuru.

Všemohoucí Bože, laskavý nebeský Otče, na rozkaz tvůj opět se na tomto místě před obličejem tvým postavujeme s tím úmyslem, bychom se modlili, slovo tvé spasitedlné slyšeli a z něho potěšení a občerstvení duším svým nabývali. Poněvadž pak sami ze sebe nejsme k tomu způsobni, protož prosíme tě pokorně, račž nám při službách tvých svou milostí a pomocí přítomen býti a oči, uši, i srdce naše Duchem svatým otevřiti, abychom slovo tvé svaté s srdečnou nábožností poslouchali, jemu dobře rozuměli, je zachovávali a jím se ve všem pokoušení a soužení až do skonání života našeho těšili a tak života věčného, v tomž slovu tvém nám zaslíbeného, dojíti a dosáhnouti mohli. Učiniž to, milý Pane, pro slávu jména svého svatého, na věky věků požeňáného. Amen.

Jiná

při začínání nešporu, k obzvláštnímu modlení
příhodná.

O všemohoucí, věčný Bože, Otče Pána našeho Ježíše Krista, já se netoliko tobě vyznávám, ale i sám na sebe žaluji, srdečně želeje toho, že jsem až posavad dny sváteční tak, jakby bylo náleželo, nesvětil, že jsem často kázání slova tvého zahálčivě zameškával, a když jsem i do chrámu přicházel, je s takovou nábožností a horlivostí neposlouchal, jakáž se při mně vyhledávala. Ach milý Otče! odpust mi tyto hříchy mé a odvrát ode mne pokuty zasloužené, jimiž přestupníkům a slova tvého svatého zanedbávajícím hrozíš. O popřej mi tvé milosti, bych dnes i budoucně skutky svatými den nedělní světil a jej pobožně trávil.

O Pane Ježíši Kriste, jenž jsi nám z lůna Otce svého nebeského svatě evangelium přinesl a jiným mnohým, i mně nejmenšímu každodenně ho přednášíš: prosím tebe, rač mi k tomu dáti bohatě milosti i požehnání, abych kázání evangelium vděčným srdcem poznával, ve dnech nedělních i každého času rád je poslouchal a tohoto velikého dobrodiní tvého k polepšení i spasení mému užival. K tomu, poněvadž jsi i velebné svátosti nového zákona za milostivé prostředky sám ustanovil, aby ony pravou a spasitelnou víru v nás vzbuzovaly, dejž mi tu milost, abych jich spasitelně užival. **O** Bože Duchu svatý, jenž jsi Duch svatosti, rač mne slovem pravdy posvěcovati, bych novou svatou sobotu, totiž neděli křesťanskou, právě a svatě světil.

O Učitelí nebeský! rač mne slovem pravdy učiti i osvěcovati, bych je netoliko zevnitřně poslouchal, ale i vnitřně jeho moc, potěšení a obcerstvení pocítoval. Amen.

Vzdechnutí před kázáním nešporním.

Hospodine vševedoucí,
Stvořiteli všemohoucí,
Pokorně tebe žádáme:
A tvé pomoci hledáme:
Sešli nám Duchu svatého

Z velebného trůnu svého,
Ať nám srdce zapaluje,
Uši naše připravuje,
Ať tvé slovo posloucháme
A bedlivě ostriháme. Amen.

Jiné.

Bože rač přítomen býti,
Nám pomoci uděliti.

Vzdal od nás, co jest škodného;
Slyš nás pro jméno Ježíše
A naplň modlitby naše.
Amen.

K poslouchání slova tvého,
Také k ostrihání jeho.
Tys pramen všeho dobrého:

Třetí.

Bože Otče, mne vyučuj,
Bych slovo tvé miloval,
A víru mdlou sam posil-
ňuj,
Bych ovoce vydával.

Ach, nástroj uší k slyšení,
Popřej ducha vroucího,
Ať vše slouží k zvelebení
Jména tvého slavného.
Amen.

Modlitba po kázání nešporním.

Milosrdný, věčný Bože, Otče Pána našeho Ježíše Krista, Pane nebe i země, my bídíme a hříšní lidé vyznáváme před obličejem tvým svatým, že jsme i s otci svými přetěžce zhřešili a tak hněvu tvého spravedlivého i všelijakých pokut i věčného zatracení spravedlivě zasloužili a je na sebe uvedli, nad kterýmžto přestoupením a pohoršením našim máme srděčnou lítost. A poněvadž jsi všech nás laskavým Otcem a dobrotivým Bohem, jenž jsi se takto osvědčil: Živ jsem já Hospodin, žeť nemám líbosti v smrti bezbožného, proto utíkame se k tvému velikému a neobsáhlému milosrdenství a pokorně prosíme, abys nám hříchů mladosti naší a přestoupení našich nezapomínal, ale raději pamětliv byl na slitování a

milosrdenství tvá, kteráž jsou od věků. Ach nejmilejší Otče, netrešci nás v rozhněvání svém, aniž kářej nás v prchlivosti své! Ach, budíž nám milostiv, Pane, neskrývej tváři své před námi, nezamítej nás v hněvě svém, aniž se nás zhošťuj, ale jakož se slitovává otec nad dítkami svými, tak se i ty slituj nad námi. Ukaž nám předivnou dobrotu svou, Spasiteli v tebe doufajících, a nedopouštěj nám k zahanbení přijíti. Budíž naše útočiště i síla a pomoc vždycky hotová. Ach Hospodine zástupů, buď s námi, buď a zůstaň Bohem naším. Povstaň v síle své, učiň nám pomoc a povzdíhni všech potlačených na zemi. Polam šípy nepřátel slova a jména tvého svatého; zemdi moc jejich, ať klesnou, nechť mluví slovo, však ať neobstojí, potři hlavu i odění jejich a rozptyl národy, kteříž líbost mají k boji. Aniž dopouštěj, o nejdobrotivější Otče, aby vinice tvá, kterou jsi mezi námi štípl, k spuštění přijíti měla. Povstaň, Pane, a spomoz nám rukou svou mocnou a ramenem přesilným. Učiň dobře této i jiným zemím, v nichžto s slovem tvým svatým přebýváš. Ach ty nejdobrotivější Bože, budíž a zůstaň s námi a vzdělavěj a rozhojňuj království tvé, kteréž jsi mezi námi vyzdvíhl, nebo ono ruky tvé mocné dílo jest. Zachovej nás a potomky naše při zdravém učení a milém pokoji. Ušetři nás, nejlaskavější nebeský Otče, války, pozdvížení, rozbroje, moru a každých nemocí, odvrát od nás drahotu, neúrodu a všeliké jiné zasloužené pokuty. Smiluj se nad námi, ukaž nám milosrdenství své, neboť doufání své v tobě skládáme; osvět srdce naše, bychom opravdové pokání činili, všech vědomých a zúmynných hříchů se varovali, naproti tomu tebe a tvé nejsvětější slovo ustavičně před očima měli a tak všech časných i věčných pokut ujíti mohli. Což vše račiž učiniti o nej-

dobrotivější Otče nebeský, pro drahé zásluhy a mocné orodování Syna tvého nejmilejšího, Ježíše Krista, Pána a Spasitele našeho, jenž s tebou i s Duchem svatým živ jest a kraluje v jedné velebnosti a slávě, poženaný Bůh a člověk na věky věků. Amen.

Druhá.

Chválime a velebíme tě, Otče, Pane nebe i země, žes nás tohoto dne z pouhé dobroty a milosrdenství bohatě zaopatřiti ráčil netoliko chlebem vezdejším, ale také pokrmem duchovním slova tvého svatého. Dej, o věrný Bože, ať se toto svaté símě v srdce naše vkoření a mnohý užitek přinese k tvé cti a k spasení našemu. Prosíme také tvou otcovskou milost, neraciž nám slovo své čisté a služebnost církve své odjímati, aniž nám podle hříchů našich, jimiž jsme snad tento den poškrvnili, odplacovati, ale rač je nám pro hořké umučení a nevinnou smrt Ježíše Krista odpustiti. Přijmi nás i v tento dnes nastávající týden i po všecken čas života našeho, pokudž v tomto údolí pláče zůstávati budeme, pod svou božskou ochranu a obdať nás svým otcovským žehnáním. Dej, ať anjelé tvoji vojensky vůkol nás se kladou, tak aby zlý duch žádné moci nad námi neměl. A poněvadž se již večer světa tohoto blíží a den se naklonil, uděl nám milosti Ducha svého svatého, bychom ustavičně bděli a v živé víře, vroucí lásce, silné naději a v svatém obcování zjevení slávy velikého Boha a Spasitele našeho Jezu Krista očekávali a jej, když přijde souditi živé i mrtvé, s radostí přivítali, s ním do života věčného se dostali a toho pravého svátečního a radostného dne se všemi vyvolenými došli a na věky v něm odpočívali. Smiluj se, o Hospodine, nad celým křesťanstvem, a vzdal od církve své všeliké posměchy

a nátlisky; potěšuj ztracená a zarmoucená svědomí pravým těšitelem Duchem svatým a dej nám všem pokoj svůj skrze Ježíše Krista, jediného přímluvce a prostředníka našeho. Amen.

Třetí.

Ach Pane Jezu Kriste, Synu Boha živého, jenž jsi právě a jasné světlo světa a slunce spravedlnosti, chválíme tě a srdečně tobě děkujeme, že jsi nás v temnostech bludů a hříchů a tudíž i v stínu smrti a ztracení sedících světlem slova svého osvětil k správením našich na cestu pokoje. A poněvadž my ještě zde v údolí temnosti žijeme a snadně od přímé cesty do vlasti nebeské vedoucí pobloudití můžeme, prosíme tě pokorně, račiž nás pro jméno své po rovné zemi a po cestě přímé vésti a s námi zůstatí, nebo se večer blíží a den světa tohoto se nakloní. Dej nám pokoj svůj a učň, o věrný Spasiteli, bychom u víře jsouce silní, v milování Boha nejvyššího horliví, v blahoslavené naději veselí, hodni byli ujíti všech těch věcí, které se dítí budou. Když pak přijdeš v oblacích s mocí a slávou velikou a nastane den zjevení tvé slávy a našeho vykoupení, o uděl nám pak té milosti, bychom se před tebou s dobrým svědomím postavili a se všemi vyvolenými do života věčného vejti mohli. Pokudž pak podle vůle tvé božské v tomto údolí pláče chodíme, račiž všecku práci povolání našeho bohatě žehnati. Řeď Duchem svým svatým naši křestanskou vrchnost, bychom pod otcovskou ochranou její pohodlný a pokojný život vedli ve vsí pobožnosti a šlechetnosti. Ach Pane, obvesel a požehnej chudobnou a poníženou církev svou; posilň ji v každém pokušení, aby brímě dne i horko trpělivě nésti a kdyžby svatvečer se přiblížil,

konce víry, to jest spasení duší spatřovati mohla. Ach Pane, učň to a slyš modlitbu naši pro nejsvětější jméno tvé, na věky požehnané. Amen.

Čtvrtá.

Všemohoucí, věčný, živý, spravedlivý a milosrdný Pane Bože nebeský, se Synem svým i s Duchem svatým cti a chvály hodný, tvé milosti nyní vroucně děkujeme, že s námi dítkami svými zůstáváš, nás proti ďáblu a všem jiným nepřítelům bráníš, před hříchy, bludy a nebezpečnostvím dobrotitivě chráníš a anjely svaté k stráží posíláš. Obzvláště pak velebíme jméno tvé, žes nás tohoto svatého dne při službách a počtách tvých Duchem svatým posilňoval, nám pokoje propůjčil, a nás se vším, co z požehnaní tvého máme, až dosavad milostivě zachoval. Při tom tebe, milý Otče nebeský, prosíme, račiž nám pro Syna svého milého všecky naše nedostatky a poklésky, jichž jsme se proti tvé svaté vůli dopustili, laskavě odpustiti a všemu, co jsme dnes dobrého z tvého slova přijali, požehnatí, by se to vztahovalo k slávě tvé a našemu vzdělání. Zůstaniž pak, milý Pane, s námi až do konce dne tohoto a až do skonání života našeho, a mezi tím, dokudž nás živíš na tomto světě, zastávej nás i všecko, co jsi nám daroval, proti ďáblu i všem nepřítelům. Dej nám také šťastnou a pokojnou noc, a odvrát od nás milostivě oheň, škodlivé povětrí, nemoci, smrt náhlou, hrozné sny, přístrachy noční a jiné zlé věci. Neboť my svá těla i duše i všecko v tvé svaté ruce poroučíme; tvoji svatí anjelé at jsou s námi, aby ďábel žádného práva nad námi neměl. Učň to pro svého nejmilejšího Syna, Ježíše Krista, Pána našeho, jenž s tebou Bohem Otcem i s Duchem svatým živ jest a králuje, požehnaný Pán Bůh na věky věků. Amen.

Pátá.

Již přichází večerní čas,
 O svatý Bože, Otče náš,
 Budiž z toho ctěn, veleben,
 Žes nás ostříhal v tento den
 Svou milostivou pravici
 Od všech neslechetných věcí.
 Otče věčný, rač být s námi,
 Drž pravici svou nad námi
 I když noc na nás připadne,
 Slunce za hory zapadne.
 Prosimet, Otče náš milý,

Buď nám přítomen v tu chvíli:
 Dej šťastné odpočívati,
 Pokojně, bezpečně spáti,
 A to vše pro Syna tvého,
 Ježíše, Pána našeho,
 Jenž s tebou, svým Otcem
 milým,
 Též také i s Duchem svatým
 Živ jest, věčně chvály hoden
 Až na věky věků. Amen.

Šestá.

Zůstaň s námi, Kriste milý,
 Neb se večer světa
 chýlí;
 Neodcházej, věrný Pane,
 Když večerní větrík vane,
 Raděj pojd' pod střechu naši:
 Vždyť tvé slovo starost' pláší,
 Slovo tvoje, světo jasné.
 Kéž jen nikdy neuhasne.
 Amen.

Vzdechnutí po kázání nešporním.

O Ježíši nejmilejší,
 Spasiteli nejuvornější,
 Díky vzdávám tvé milosti
 Z srdce svého skroušče-
 nosti,
 Žes dal slovo své i nyní
 Zvěstovat v tvé ve svatyni.

Ach pomoz ho zachovati,
 V srdci ctném i ostříhati,
 Podlé něho živu být
 A tak vůli tvou plniti;
 Potom po zdejší žalosti,
 Přiveď mne kvěcné radosti,
 Amen.

Veršové.

1. Zvelebujeť se mnou Hospodina. Hallelujah.
 A jméno jeho společně vyvýšujme. Hallelujah.
2. Chvaltež Pána, nebo jest dobroťiví!
 A na věky trvá milosrdenství jeho.

Kollekty.

Děkujeme tobě, milý Pane Bože, za všecka dobro-
 diní tvá, která jsi nám tohoto svatého dne i po
 všecken čas života našeho prokázati ráčil. A prosíme

tebe, abys to, čemu jsme se dnes učili, v srdcích
 našich zapečetil a nás i dále tak Duchem svatým
 řídil, bychom slovo tvé s hojným užítkem poslouchati
 a při něm až do konce setrvati mohli, skrze Ježíše
 Krista, Pána našeho. Amen.

Jiná.

Pane Bože, nebeský Otče, jenž nás bez přestání
 mnohými dobrými věcmi nasycuješ a ode všeho
 zlého milostivě ostříháš, prosíme tebe, dej nám Ducha
 svého svatého, bychom to všecko celým srdcem
 v pravé víře poznávali a tak dobrotu tvou a milosr-
 denství tvé zde časně a potom věčně chválili a tobě
 díky vzdávali, skrze Jezu Krista, Spasitele našeho.
 Amen.

Vzdechnutí při dokonávání nešporu.

Otče, dozněla tvá slova Půjdu tedy vesel, čilý,
 A den tvůj se sklání, Nic mne nezarmoutí;
 V němž se ruka tvoje znova Byť mne hnaly kruté mrazy
 Dotkla mojih skrání, Pustou žití pláni,
 Požehnals mi, Otče milý, Mneť tam všude doprovází
 K pozemské mé pouti, Tvoje požehnání. Amen.

XVIII.

MODLITBY VEČERNÍ

v neděli neb v svátek.

Modlitba.

Děkujeme tobě, o nejdobrotivější Pane Bože, Otče
 nebeský, skrze Pána našeho Ježíše Krista, že jsi
 tohoto dne duše i těla naše všemi dobrými věcmi
 nasytiti ráčil. Opatřil jsi duše naše slovem svým